
PINDARVS
1567

στέργειν γὰρ ἀνάγκη.

σιγᾶν ἄμεινον ἄρχα.

φεύγειν χρὴ πολλῶν, ὅσοι εὖ φρονεῖ.

Euripid. in Helena:

πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοί
καὶ τὰ δοκηθέντ᾽ οὐκ ἐτελέσθη
τῶν δ᾽ ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός
τοιόνδε ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

[illegible]

Pindarus eos fere scripsit

aliis Aristophanes

Euripides. in Rheso.

πονοῦντα δ' ἄξιον

μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον

κέρδος πρὸς ἔργῳ, τὴν χάριν τίκτει διπλῆν

Id

σοφὸς παρ' ἀνδρὸς, χρὴ σοφόν τι μανθάνειν

Horat.

At nos, virtutes ipsas invertimus. Atque

Syncerum cupimus vas. incrustare.

Plinius

Sic oes passim arbores vermiculari

ita et oes hoies libidine. scelere

atque malitia infestari solent

Phil: graec: 1127

PIN
Olympia,

CÆTE
cto Lyric

ALCAEI,
SAPPHVS,
STESICHOR
IBYCI,

Nonnulla

Editio II.Gr
recognitione
pretationis loc
lyricorũ carmi

ANNO
Excũdebat He
Huldrichi

PINDARI

Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.

CÆTERORVM Octo Lyricorum carmina,

ALCAEI, ANACREONTIS,
SAPPHVS, BACCHYLIDIS,
STESICHORI, SIMONIDIS,
IBYCI, ALCMANIS,

Nonnulla etiam aliorum.

Editio II. Græcolatina H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorũ carminum locupletata.

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henr. Stephanus, illustris uiri Huldrichi Fuggeri typographus.

HENR
phanus P
chthon

Redditæ mi
runt, Phili
ratorum decus)
plene, sed insig
propemodum p
dicium præben
promouendum
rũ uehemẽter h
dé (quod aiũt) ca
té & tu & Ioac
strum mihi de o
ruistis, hoc sanè
faciliorémque m
cistis. Sed eum (
dum aut segniti
crebra remorat
rantúrque etiam
autem appello
corum scriptoru
uocamenta. E
táque esse solea
ditus à me Diod
bit propediem

HENRICVS STEphanus Philippo Melanchthoni S. P. D.

REdditæ mihi nuper tuæ literæ fuerunt, Philippe, (literarum & literatorum decus) non solùm humanitatis plenæ, sed insigne etiam tuæ erga me propemodum paternæ beneuolentiæ indicium præbentes. Quibus quòd me ad promouendum Græcæ linguæ thesaurũ uehemẽter hortatus es, currẽti tu quidẽ (quod aiũt) calcar addidisti: quòd autẽ & tu & Ioachimus Camerarius uestrum mihi de opere illo consilium aperuistis, hoc sanè pacto longè planiorem faciliorémque meo cursui uiam patefecistis. Sed eum (nequis tarditatem pedum aut segnitiem in causa esse putet) crebra remorata sunt hactenus remorantúrque etiam nunc diuerticula. Sic autem appello ea præsertim quæ Græcorum scriptorum editio mihi affert auocamenta. Ea autem qualia quantáque esse soleant, nuper declarauit editus à me Diodorus Siculus, declarabit propediem (Deo fauente) Xeno-

phon, declarat iam nunc lyricorũ princeps Pindarus. Quem certè poetã ego semper quidem magni (pro eo ac debui) feci: sed tum demum maximi faciendum putaui quum te, inter tot tãtásque occupationes, interpretatione tua dignatum esse illius carmina cognoui. Cõmodùm autẽ in manus meas illa uenit, quum de apponenda Græcis Latina trãslatione (ut in hac lingua tyronibus & rudibus gratificarer) cogitare cœpissem. Quanuis enim illũ ita interpretatus sis ut singulis uerbis te minimè adstrinxeris, nec uerborum numerum sed pondus examinaueris, ad hũc tamen uerbis alligatam, & (ut uulgus appellat) ad uerbum interpretationẽ, maximum adiumentum illo tuo labore attulisti. Vtinam tamen tantum tibi à grauioribus tuis magísque seriis occũpationibus otij fuisset, ut ex tuo autographo translationẽ tuam dare excudẽdam tibi uacare potuisset. Cæterùm ego, qui omnes Græcos scriptores (præsertímque poetas) ad uerbũ translatos, arboribus quibus autumnus suum foliorum honorem decussit, comparare so

leo, in nùllo magis quàm in Pindaro comparationem hāc locum habere existimo. Cur ergo talem eius interpretationem edidi? Nimirum ut ab iis qui sunt in hac lingua tyrones (uti dixi) gratiam inirem, Græca cum Latinis (quod in libera minimèque adstricta interpretatione nequeunt) conferre cupientibus, & rudem quandam in animo habere sententiæ informationē cōtentis. Exhibet autē uelut appendicem hic libellus, reliquorum octo lyricorum carmina quæcunque sparsa per authores inuenire potui. Quo certè nomine hoc munusculum gratius tibi fore cōfido. Vtinam tamen maiore téque digniore aliqua in re tibi gratificando, mei ergà te mutui amoris, & tantæ, quanta coli mereris, obseruantiæ testimonium dare possem. Sed (ut ait ille) qui quâm potuit dat maxima, gratus abundè est. Deus Opt. Max. te canitiei tuæ fructibus Rempub. literariā diu locupletare sinat. Vale Musæ parens patriæ. Ex typographeio nostro Cal. April. AN. M. D. L X

HORATII ODE II, *lib.* IIII *Carm.*

Pindarum quiſquis ſtudet æmulari
Iule, ceratis ope Dædalea
Nititur pennis, vitreo daturus
Nomina pouto.
Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem ſuper notas aluere ripas,
Feruet immenſúſque ruit profundo
Pindarus ore:
Laurea donandus Apollinari,
Seu per audaces noua dithyrambos
Verba deuoluit, numeríſque fertur
Lege ſolutis:
Seu deos regéſque canit, deorum
Sanguinem: per quos cecidere iuſta
Morte Centauri, cecidit tremendæ
Flamma Chimæræ.
Siue quos Elea domum reducit
Palma cæleſtes, pugilémve equúmve
Dicit, & centum potiore ſignis
Munere donat.
Flebili ſponſæ iuuenémve raptum
Plorat: & vires, animúmque, moréſq;
Aureos deducit in aſtra, nigróque
Inuidet Orco.
Multa Dircæum leuat aura cygnum
Tendit Antoni quoties in altos
Nubium tractus: ego &c.

Ἀντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων
 Χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
Οὗ μέλος εἰσαΐων φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
 Ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
 Ἔπλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι,
Μάρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεος, ὕμνον ἀείσας
 Τὸν σέο, καὶ νομίων λυσάμενος δονάκων.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων πιερίδων πρόπολος.

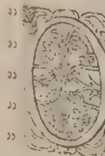
ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Ὀλύμπια.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥ-
ρακουσίῳ, κέλητι.
Εἶδος Α'.

στροφὴ α. κώλων ιζ.

ΑΡΙΣΤΟΝ μὲν
ὕδωρ· ὁ δὲ
χρυσὸς, αἰθόμε-
νον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος·
μηδ' ὀλυμπίας ἀγῶνα

PIN
Ol
interpret
HIERO
racusan
ctor
O

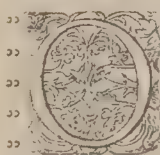
perbificas diu
narrare cupi
sole contemp
dius. astrum,
uacuum aethe
pio certamen

PINDARI Olympia,

interpretata ad verbum.

HIERONI SYracusano, equo celete uictoriam adepto.

Ode I.

PTIMA quidem [est] aqua, & aurum (uelut ignis noctu ardens) corruscat eximiè inter superbificas diuitias: at si certamina narrare cupis anime mi, ne iam sole contempleris aliud splendidius astrum, lucens interdiu per uacuum aetherem: neque Olympico certamen

φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ᾽, ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν
ἀντιστρ. κῶλ. ιζ.
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν᾽, εἴ τί τοι Πίσας τε
καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ᾽ Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

præstantius dicemus. unde celeberrimus hymnus contexitur doctorum ingeniis, ut decantent Saturni filium, uenientes opulentam [&] beatam Hieronis domum: * iustum qui regit sceptrum in diuite pecoris Sicilia, decerpens quidem summitates ex singulis uirtutibus: resplendet autem & musices in flore, qualiter ludimus frequenter [nos] uiri circa mensam iucundam. Sed Doricam citharam à clauo exime, si tibi Pisæ & Pherenici [equi] gratia mentem dulcissimis subiecit cogitationibus: quando iuxta Alpheum concitus ferebatur, corpus non stimulatum in cursu præbens, & uictoriæ adiunxit dominum,

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

συρακόσιον ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τοῦ μεγασθενὴς
ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδῶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκαδμένον.
„ἦ θαύματα πολλά.
„καί πού τι καὶ βροτῶν φρένα,
„ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
„δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
„ἐξαπατῶντι μῦθοι.

στρο. β. κῶ. ιζ.

„χάρις δ' ἅπερ ἅπαντα τεύ-
„χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
„ἐπιφέροισα τιμὰν,
„καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
„ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
„ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι,
„μάρτυρες σοφώτατοι.
„ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
„ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-

Syracusium regem, equis gaudentem. Splendet autem eius gloria apud insignem uiris Lydi Pelopis coloniam: quem præpotens amauit terram continens Neptunus, postquam eum puro ex lebete exemit Clotho, [quum esset] ebore præclarum humerum ornatus. Sanè miraculum [sunt] "multa, & utique morta- "lium mentem, magis quàm "uerus sermo, diuersis ua- "riegatæ mendaciis decipiunt "fabulæ. * Sed gratia [poe- "tices] quæ omnia facit quæ- "cunque blanda mortalibus, "afferens honorem, etiã [quod "est] incredibile, solertia ef- "fecit sæpe credibile esse. Sed "posteri dies testes sunt sa- "pientissimi. Est autem homi- "ni conueniens dicere de diis "bone- "

κλά. μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντί-
α προτέρων φθέγξομαι.
ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

ἀντιστρ. κώ. ιζ.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ,
χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις,
ὕπατον εὐρυτίμου
ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι.
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυ-
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,

sta. minor enim culpa est." Fili Tātali, te contra quàm priores laudabo. Quando uocauit pater ad legitimas epulas, charámque Sipylum, uicissim diis cœnam præbens, tunc tridente inclytum [Neptunū] *domitum mentē cupidine, [te] rapuisse [aio] auratis in equis, ut in altissimā latè honorati Iouis domū transferret. Quà posteriori tempore uenit & Ganymedes Ioui ad idem ministerium. Postquam autem nusquam conspicuus fuisti, neque matri multùm quærentes uiri [te] adduxerunt, statim dixit clàm aliquis ex inuidis uicinus quòd circa feruentem uehementiam aquæ, gladio dissecuissent membratim,

τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον
μακάρων τιν' εἰπεῖν.
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλογχε
θαμινὰ κακαγόρως. εἰ δὲ δή τιν' ἄν-
δρα θνατὸν ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα-
σ', ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ κατα-
πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυ-
νάσθη. κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,
τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
ἀφροσύνας ἀλᾶται.

στροφὴ γ. κῶ. ιζ.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον
πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψας
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον

& mensis extremitates carnium tuarũ distribuissent, atque comedissent. * Mihi uerò absurdum est, heluonem deorum aliquem appellare. Abstineo ab hoc. noxa sortitur crebrò maledicos. Quòd si quem uirum mortalem Olympi custodes honorauerunt, fuit Tantalus hic. sed enim concoquere magnam felicitatem non potuit, sed saturitate accepit damnũ immẽsum: quod ei pater [Iupiter] superappendit, ualidum lapidem: quem semper cupiens à capite depellere, a lætitia aberrat. * Habet autem omni auxilio carẽtem uitã hãc [&] uehementer ærumnosum cum tribus quartum laborem, deorum quòd coæqualibus compotoribus furatus nectar ambrosiámque dederit: in quibus immortalitatem

«« θέσαν. εἰ δὲ θεὸν
«« ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέ-
«« μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
ἀθάνατοι οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ', ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον,

ἀντιστρ. κώ. ιζ.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν. ὁ δ' αὐτῷ
πάρ ποσὶ σχεδὸν φάνη·
τῷ μὲν εἶπε, φίλι-
α δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι
Ποσείδαον ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-

posuerunt. Quòd si Deum- "
tur aliquis sperat latere fa- "
ciens quidpiam, fallitur. Id- "
circo demiserunt illi filium immortales rursum ad obnoxium celeri morti hominum genus. in florida autem ætate, quum lanugo eius nigrum mentum coronabat; paratas nuptias animo uolutauit, *à Pisate patre inclytam Hippodamiam ut haberet. ueniens autem prope canum mare solus in nocte, inclamabat grauistrepum, tridente insignem [Neptunum.] hic autem ipsi iuxta pedes propè apparuit. Cui quidem [Pelops] dixit, Age, siquid suauia dona Veneris sunt in gratiam, impedi hastam OEnomai æreā, me autem in uelocissi-

τῶν πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ᾽ ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

» θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
» νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
» τα λαμβάνει. θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα,
» τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
» καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
» καλῶν ἄμμορος; ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὗτος
ἄθλος γ᾽ ὑποκείσεται, τὺ δὲ
πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ᾽ ἀ-
κράντοις ἐφάψατ᾽ ὢν ἔπε-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς,
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖ-
σίν τ᾽ ἀκάμαντας ἵππους.

στρο. δ. κῶ. ιζ.

ἕλεν δ᾽ Οἰνομάου βίαν,
» παρθένον τε σύνευνον.
» ἃ τέκε λαγέτας ἕξ,
» ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ᾽ ἐν αἱμακουρίαις

mis transmitte curribus ad Elin, ac uictoriæ admoue. nam tredecim uiros postquam perdidit amantes, differt nuptias* filiæ. Magnum" periculum innbellem uirum" non admittit. Mori autem" quibus necesse, cur aliquis" [ex illis] ignobile senium in te-" nebris desidens maceret fru-" stra, omnium rerum hone-" starũ expers? Sed mihi qui-" dẽ hoc certamen subibitur: tu uero euentũ gratum da. Sic loquutus est: neque irrita attigit [uerba. eum enim decorans Deus, dedit currum aureum, & in alis indefessos equos. *Cœpit igitur OEnomaum fortem, & uirginem coniugem, quæ peperit duces sex, uirtutum curam habentes filios. Nunc autem in exequiis

ἀγλααΐαισι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθεὶς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν ὀ-
λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
"ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
"ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,
ἀντιστρ. κῶ. ιζ.
"ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰ-
"εὶ παράμερον ἐσλὸν,
"ὕπατον ἔρχεται παν-
"τὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον καὶ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-

magnificis
phei meatum
lum habens
tur, frequen
apud aram
nus conspic
certaminum
pis: ubi uelo
& uigores
laboribus.
reliqua in
tam tranqu
præmia uic
tem quod u
lobuenit [bon
nit omni mo
ronare illum
lico cantu opo
amicum nulli
bitem, & re
peritum & p
tiorem, ex iis
sunt, illu

magnificis mixtus est, iuxta Alphei meatum reclinatus, tumulum habens qui undique ambitur, frequentissimam hospitibus apud aram. gloria autem eminus conspicitur Olympicorum certaminum in cursibus Pelopis: ubi velocitas pedum certat, & vigores roboris audaces in laboribus. Qui autem vicit, » reliqua in vita habet melli » tam tranquillitatem, *propter » præmia victoriæ. Semper au- » tem quod uno [quolibet] die » [obvenit] bonum, summum ve » nit omni mortali. Me autem co» ronare illum equestri lege AEolico cantu oportet. confido enim amicum nullum utraque [habentem,] & rerum honestarum peritum & potentia præstantiorem, ex iis quidem qui nunc sunt, illustribus orna-

λωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν, τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κῆδος Ἱέρων
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

ἐπῳ. κώ. ιγ.

" σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
" ἐπίκουρον εὑρὼν
" ὁδὸν λόγων, παρ᾽ εὐδείελον ἐλθὼν
" Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ᾽ ἄλλοι-
σι δ᾽ ἄλλοι μεγάλοι τὸ δ᾽ ἔσχατον κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν καθ᾽ ἕλ
λανας ἐόντα παντᾷ.

turum hymnorum plicis. Deus custos tuis prouidet curis, habens hanc soliatudinem, Hiero. quòd si non citò defecerit, adhuc spero suauiore* cum curru celeri me decantaturum, adiutricem nactum uiam uerborum, ad expositum soli quũ uenero Cronium [promontorium.] Mihi igitur Musa fortissimum telum robore nutrit. In aliis [rebus] alij magni [sunt.] supremum uerò ad summitatem attollitur in regibus. ne amplius circunspice longiùs. Contingat te hoc tempus [uitæ] in sublimi transigere, méque tantis cum uictoribus uersari conspicuum sapientia inter Græcos ubique.

ΘΗΡΩΝΙ Α-κραγαντίνῳ, ἅρματι.

Εἶδος Β.

στρο. α. κῶ. ιδ.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
τίνα θεὸν, τίν᾽ ἥρωα,
τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν, Διός·
Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστα-
σεν Ἡρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου.
Θήρωνα δὲ τετραορίας
ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον ὄπι,
δίκαιον ξένων,
ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων
ἄωτον, ὀρθόπολιν.

ἀντίστρ. κῶ. ιδ.

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα
ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν

THERONI

Agrigentino, curru uictoriam adepto.

Ode II.

HYmni dominantes citharæ, quē deum, quem heroē, quem uirum celebrabimus? Sanè Pisa quidē Iouis [est:] Olympicum autem certamen instituit Hercules, primitias spoliorū belli. Sed Theronem, ob cursum in quadrigis uictorem, sonare oportet uoce, iustum hospitem, columen Agrigenti, clarorum progenitorum florem, rectorem urbium. *Qui quum labor assent multū animo, sacram tenuerunt sedem fluuii, Siciliæque erant

ὀφθαλμός. αἰών τ' ἔφε-
πε μόρσιμος, πλοῦτόν
τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας,
ἕδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφάν,
πόρον τ' Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον

ἐπῳ. κῶ. η.

„λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων
„ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν,
„ἀποίητον οὐδ' ἂν
„χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
„δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
„λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοι- (τ' ἄν.
„ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων
„πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

στροφὴ β. κῶ. ιδ.

„ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
„ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις

oculus: uitáque insequebatur fatum bonum sortita, diuitias & gratiam afferens natiuis uirtutibus. Sed ô Saturnie fili Rheæ, sedem Olympi gubernans, & certaminum summitatem, meatúmque Alphei, delectatus hymnis, beneuolus aruum adhuc natale ipsis cura *postero generi. Ante actorum " autem operum finem & " cum iure & præter ius, in- " fectum ne ipsum quidem " tempus omnium parens pos- " sit reddere: sed obliuio " sorte cum prospera esse pos- " sit. Bonus enim à gaudiis " malum perit odiosum do " mitum, * quando Dei nu " men mittit tandem opes al- " tas. Congruit autem [hic] sermo in bona sede locatis

Κάδμοιο κούραις, ἔπα-
θον αἳ μεγάλα· πένθος
“ δὲ πίτνει βαρὺ
“ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν ὀλυμπίοις,
ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

ἀντιστροφή, κῶ. ιδ.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ,
μετὰ κόραισι Νηρῆος
ἁλίαις, βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν ὅ-
“ λον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι
“ βροτῶν γε κέκριται
“ πεῖρας οὔτι θανάτου,
“ οὐδ' ἡσύχιμον ἁμέραν
“ ὁπότε παῖδ' ἀελίου
“ ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
“ τελευτάσομεν.
“ ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι

Cadmi filiabus, passæ
sunt quæ grauia: sed lu- »
ctus opprimitur grauis »
à potioribus bonis. Viuit »
quidem inter cælestes
mortua fragore fulminis
passis crinibus Semele:
sed amat eam Pallas sem
per, & Iupiter pater ual
de: amat etiam puer he
deriger. * Aiunt autem
& in mari cum filiabus
Nerei marinis uitam im-
mortalem Inoni consti
tutam esse, omne per tem-
pus. Sanè mortalium »
præscriptus est terminus »
nullus mortis: neque [sci- »
mus] quando tranquil- »
lum diem unquam fi »
lium Solis stabili cum »
bono finiemus. Nam flu- »
xus aliâs alij »

»εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ
»πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

ἐπῳδὸς κῶ. η.

οὕτω δὲ μοῖρ᾽, ἅ τε πατρώϊον
τῶνδ᾽ ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον
θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,
ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει
παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ,
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.

στροφὴ γ. κῶ. ιδ.

ἰδοῦσα δ᾽ ὀξεῖ᾽ Ἐριννὺς
πέφνεν ἑοῖ σὺν ἀλλαλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει.
νέοις ἀέθλοισιν
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν
θάλος ἀρωγὸν δόμοις,
ὅθεν σπέρματος ἔχον-
τι ῥίζαν. πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου

cum uoluptatibus & labori- "
bus homines inuadunt.*Sic "
& fortuna, quæ paternam
horum habet iucundam sortem à deo profectis cum diuitiis, aliquam etiam cladem adducit in contrarium uersam alio tempore. Ex quo interfecit Laium fatalis filius occurrens, & oraculum uetus apud Pythonem editum perfecit. *Sed intuita acris Erinnys interfecit ipsi per mutuam cædem prolem Martiam. relictúsque est Thersander interfecto Polynici, iuuenilibus certaminibus in pugnisque belli honoratus existens, Adrasti suum germen auxiliare domui, à quo seminis habent radicem [Theronis maiores.] Decet [filium] AEnesidemi

ἐγκωμίων τε μελέων
λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

ἀντιστρ. κώ. ιδ.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι
δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάρι-
τες ἄνθεα τεθρίππων
δυωδεκαδρόμων
„ ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
„ πειρώμενον ἀγωνίας,
„ παραλύει δυσφρόνων.
„ ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
„ δεδαιδαλμένος
„ φέρει τῶν τε καὶ τῶν
„ καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
„ μέριμναν, ἀγροτέραν·

ἐπῳδὸς, κώ. ι.

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν
ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
τις, οἶδε τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν· τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρ-

encomiastica carmina lyrásque consequi. * nam apud Olympiã ipse præmiũ accepit: apud Pythonem autem, eiusdem sortis participem ad fratrem, & apud Isthmum communes gratiæ quadrigarũ duodecim cursus conficientium attulerunt flores. Experientem autem cer- »
tamen, potiri, liberat à tristi- »
bus curis. Diuitiæ etiam uirtu- »
tibus ornatæ afferunt horum »
atque illorum opportunita- »
tem, profundam sustinentes »
solicitudinem, indagatricem »
[rerum honestarum. quæ diui- »
tiæ sunt *stella præfulgida, »
uerum homini lumẽ. Quòd si »
eas habet aliquis, nouit futu- »
rum, quòd mortuorum hîc »
mox intractabiles mentes [pœ- »
nas luunt: & quæ sunt [in »
hoc Iouis imperio

„ἀλιτρὰ, κατὰ γᾶς δικά-
„ζει τις, ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

στροφὴ δ. κώ. ιδ.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλι-
ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίο-
τον. οὐ χθόνα ταράσσον-
τες ἀλκᾷ χερῶν,
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
„κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλ-
„λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
„θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
„ρον εὐορκίαις,
„ἄδακρυν νέμονται
„αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρα-
„τον ὀκχέοντι πόνον.

ἀντιστροφὴ κώ. ιδ.

„ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
„ἑκατέρωθι μείναντες,
„ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
„ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς
„ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
„σιν· ἔνθα μακάρων

*ſcelera, ſub terra iudicat aliquis, hoſtili ſententiam pronuntiãs neceſſitate. * At æqualiter noctu ſemper, æqualiter etiam interdiu ſolem habentes, non laborioſam boni degunt uitam: non terram turbantes robore manuum, neque marinam aquam, inopem propter uictum: ſed apud honoratos deos, [illi] qui gaudebant fidelitate in iureiurando, illacrymabili fruuntur æuo. alij autem uiſu horrendum tolerant cruciatum. *Quicunque autem ſuſtinuerunt, ter utrobique commorati, continere omnino ab iniuſtis animam, peregerunt Iouis uiam ad Saturni urbem: ubi beatorum*

νᾶσον ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν, ἄν-
θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀ-
γλααῖς δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει.
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις,

ἐπῳ. κῶ. η.

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος,
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖ-
μον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας
ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγον-
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ' ἐπεὶ (ται.
Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς, ἔπεισε μάτηρ.

στροφὴ ε. κῶ. ιά.

ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
ἄμαχον, ἀστραβῆ κίο-
να. Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' αἰθίο-
πα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-
νος ὠκέα βέλη

insulam Oceanides auræ perflant, florésque auri micant, alij quidem ab humo[alij] à pulchris arboribus, aqua autem alios educat: quorum monilibus & corollis implicant manus, *decretis in rectis Rhadamanthi, quem pater habet Saturnus promptum sibi assessorem, maritus Rheæ, omniũ supremum habentis solium. Peleúsque & Cadmus inter hos recensentur. Achillémque transtulit eò mater, postquã Iouis cor precibus flexit. *Qui Hectorẽ prostrauit Troiæ inexpugnabilem & firmã columnam: Cycnũ quoque morti dedit, Auroræque filium AEthiopem. Multæ mihi sub cubito celeres sagittæ

ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν. ἐς
δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων
"χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
"λὰ εἰδὼς φυᾷ.
"μαθόντες δὲ, λάβροι
"παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς,
"ἄκραντα γαρύετον

ἀντιστροφὴ κώ. ιδ.

"Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον·
ἄγε θυμὲ, τίνα βάλλομεν,
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρε-
νὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς
ἱέντες; ἐπί τοι
ἀκράγαντι τανύσαις.
αὐδάσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν
γ' ἐτέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀ-
φθονέστερόν τε χέρα,

intra pharetram sunt sonantes prudentibus: apud uulgus autem interpretibus indigent. Sapiens est" qui multa nouit naturæ so-" lertia: qui autem discipli-" na usi fuerunt, uehemen-" tes garrulitate uelut corui, irrita clamant * Iouis aduersus auem diuinam." Intende nunc in scopum" arcum: agedum anime mi, quem petimus, ex beneuola mente gloriosa tela mittentes? In Agrigentum dirigas. Proferam iureiurando firmatum uerbum ueraci mente, peperisse nullam intra centum annos ciuitatem beneuolo uirum magis beneficum pectore, largioremque manu,

ἐπῳ. κώ. η.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος,
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλ-
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν
τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν, κακοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περι-
γεν, κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ- (πέφευ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

ΤΩι ΑΥΤΩι ΘΗ-ρωνι εἰς θεοξένια.

Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κώ. θ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἁδεῖν
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχο-
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν (μαι,
ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.
μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

quàm Theronem. Sed gloriã inuasit insolentia, non iure se opponens sed furiosis à uiris tumultuari uolens, & occultationem afferre rerum honestarũ, per mala facta. Quandoquidem arena numerum refugit, ille quot gaudia aliis attulerit, quis recensere possit?

EIDEM THE-
ronĩ Theoxenia.
Ode III.

TYndaridis hospites amantibus placere opto, pulchricomæque Helenæ, inclytum Agrigẽtum decoris hymno constructo in laudẽ uictoris Olympici, ornamẽto equorum Theronis infatigabili in pedibus. Musa autem sic adstitit mihi nouum commento modum, Dorico carmẽ ut accõmodarẽ cothurno,

ἀντιστρ. κώ. θ.

ἀγλαόκωμοι. ἐπὶ χαίταισι μὲν
ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,
καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου
παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως·
ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν, τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοι- (δαί

ἐπῳ. κώ. θ.

ᾧ τινι κραίνων ἐφετμὰς
Ἡρακλέος προτέρας
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν,
ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Ὀλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

στροφὴ β. κώ. θ.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα. λόγῳ
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ

splendida [quo instituitur chorea.] *Quoniã iubis adnexæ corollæ exigunt à me hoc diuinitus structum debitum, citharámque uariè sonantẽ, & clamorem tibiarum, & carminum structuram, filio Ænesidemi commiscere decenter: Pisáque [exigit] me celebrare, à qua diuinitus data ueniunt ad homines carmina: *quibuscũq; exequens iussa Herculis antiqua uerus iudex certaminis Ætolus *uir super palpebras circumposuerit comis decus oliuæ glauci coloris: quam aliquando Istri ab opacis fontibus attulit Amphitryoniades, ut monimentum pulcherrimum Olympicorum certaminum, *populo Hyperboreorum quum persuasisset, Apollinis cultori. Ipse animo cogitans, Iouis petit omnes excipiente

ἄλσει, σκιαρόν τε φύτευμα,
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ
πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέν-
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μήνα,

ἀντιστρ. κῶ. θ.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν
καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε
χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξε
γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-

ἐπῳ. κῶ. ι.

ν' Ἰστριανών. ἔνθα Λατοῦς
ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν, καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν,
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

luæ umbrosámque plantã, cõmunem hominibus, coronámque uirtutis. Iam enim ab ipso aris sacratis patri, plena luna, aureo curru [uecta] uespere totum oculum illustrauerat, * & magnorum certaminum sanctum iudicium & quinquennium simul constituerat diuinis in præcipitiis Alphei. Sed non pulchris arboribus floridus erat locus in uallibus Cronii Pelopis. His uisus est ei uacuus hortus acutis obedire radiis Solis: tunc igitur in terram proficisci animus cogitabat *Istrianam. ubi Latonæ filia equorum agitatrix excepit uenientem Arcadiæ à iugis, & uariè flexuosis recessibus. quando eum iussu Eurysthei adornabat necessitas a patre [imposita,] auricornem ceruam fœminam adductu-

θ᾽. ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ᾽ Ὀρθωσίᾳ, ἔγραψεν ἱεράν.

στροφ. γ. κῶ. θ.

τὰν μεθέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα
πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ· τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχε
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι.
καί νυν ἐς ταύταν ἑορτάν
ἵλαος ἀντιθέοισι νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

ἀντιστρ. κῶ. θ.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὔλυμπόνδ᾽ ἰὼν
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,
ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμά
διφρηλασίας. ἐμὲ δ᾽ ὦν πα (του
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ᾽ ἐλθεῖν
κῦδος, εὐίππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν. ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξενίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

ἐπῳ. κῶ. θ.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-

rũ. quã aliquãdo Taygeta dedicans Dianæ, inscripsit sacrã. *Quã insequens, uidit & illã terram à tergo flatus Boreæ frigidi: ubi arbores admirabatur stans. quarum eam dulce desiderium cepit, ut circa duodecim flexus habẽtem metã cursus equorum plantaret. & nũc ad hoc festum propitius cum diuinis accedit altè præcinctæ gemellis filiis Ledæ. *His enim mãdauit in Olympum proficiscens, ut hoc certamen regerent, uirorũmque de fortitudine, & celeres currus habente aurigatione. Me igitur animus impellit dicere, Emmenidis Theronique uenisse gloriã, quam dant insignes equis Tyndaridæ: quoniam plurimis inter cæteros mortales hospitalibus ad ipsos accedunt mensis, *religiosa mente obseruan-

τις μακάρων τελεταῖς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον,
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θή-
ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων, ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω
δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω· κενὸς εἴην.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑ-
μαριναίῳ, ἵπποις.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α. κῶλα ιε.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς
ἀκαμαντόποδος
Ζεῦ (τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν,
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων,
"ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
"αὐτίκ' ἀγγελίαν
"ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.)
ἀλλ' ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,

tes beatorum solē
si præstantissima
possessiones autem
uenerabile, nunc
mos limites Thero
uirtutibus domestic
culus columnas. quod
sapientibus & ins
cessum est. non ig
uanus [enim] esse

PSAV
Camarinæo e
adepto. O

Vibrator altissi
dib' infatigabi
enim Horæ reuolu
tharæ cantu me mi
morum testem certa
eni feliciter agēti
nuntiū ad dulce
Saturni fili, qui

tes beatorum solẽnes ritus. Quòd si præstantissima est aqua, inter possessiones autem aurum maximè uenerabile, nunc certè ad extremos limites Theron perueniens, uirtutibus domesticis attingit Herculis colũnas. quod ultra eas est,] sapientibus & insipientibus inaccessum est. non igitur persequar: uanus [enim] essem.

PSAVMIDI Camarinæo equis uictoriã adepto. Ode IIII.

Vibrator altissime tonitrus pedibus infatigabilis, Iupiter (tuæ enim Horæ reuolutæ cũ uariæ citharæ cantu me miserunt, altissimorum testem certaminum. amicis ,, eni feliciter agẽtibus lætãtur mox ,, nuntiũ ad dulce [uiri] boni.) Sed ,, ô Saturni fili, qui AEtnã habitas,

ἶπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογ-
κεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,
οὐλυμπιονίκαν
δέκευ χαρίτων ἕκα-
τι τόνδε κῶμον,

ἀντισρ. κώ. ιε.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρεταῖν.
Ψαύμιδος γὰρ ἥκει
ὀχέων· ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν
αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντα δὲ ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν
καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω
„λόγον. διάπειρά τοι,
„βροτῶν ἔλεγχος.

ἐπῳ. κώ. ιϛ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν

(onus uentosum centicapitis Typhonis ualidi) de Olympiaca uictoria accipe gratiarum causa hunc chorealem hymnum, *diuturnissimum lumen præpotentium uirtutum. Psaumidis enim uenit [in] curribus: qui oliua coronatus Pisæa, decus excitare properat Camarinæ. deus propitius sit reliquis [illis] uotis. quoniam ipsum prædico ualde quidem alendorum studiosum equorum, gaudentémque hospitalitatibus omnium excepticibus: & ad tranquillitatem amantem urbis sincera mente educatum. Non mendacio tingam orationem. experientia enim ,, mortalium est iudex: *quæ ,, Clymeni filium Lemniacarum mulierum

ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκοῖσιν δ᾽ ἐν ἔντεσι νικῶν
δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
μετὰ στέφανον ἰών·
οὗτος ἐγὼ, ταχυτᾶτι
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΨΑΥΜΙΔΙ, τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι.

Εἶδος Ε.

στρο. α. κῶ. ιθ.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
στεφάνων ἄωτον γλυκὺν,
τῶν Οὐλυμπίᾳ,
Ὠκεανοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ γελανεῖ,
ἀκαμαντόποδός τ᾽ ἀπήνας δέκευ

liberauit probro. æreis enim armis uincens cursum, dixit Hypsipylæ ad coronam uadens, Ille ego [sum] sed celeritatē manus & cor æquant. Nascuntur autem & iuuenibus in uiris cani crebrô, etiam præter ætatis congruum tempus.

EIDEM

Psaumidi quadrigis, vehiculo mulari, & celete uictoriam adepto.

Ode V.

CElsarum uirtutum & coronarum florem suauem, [quæ sunt in] Olympia, [ô] filia Oceani corde hilari accipe dona uehiculique indefessi pedibus

Ψαύμιδός τε δῶρα,
ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων
Καμάρινα λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύ-
μους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν, μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πταμέροις ἁμίλλαις,
ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
ᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος
ἁβρὸν νικήσαις ἀνέθηκε· καὶ
ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.

ἀντιστρ. κώ. ιθ.

ἱκὼν δ' Οἰνομάου καὶ
Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολι-
άοχε Παλλάς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδ-

& Psaumidis. Qui tuam ciuitatẽ amplificans, ô Camarina populi altricem, aras sex geminas honorauit festis deorum, cum maximis bouum immolationibus, ludorúmque quinq; dierum certaminibus, equis mulísque, & unico fræno. Tibi uerò decus pulchrum uictor dicauit, & suum patrẽ Acronẽ præconis uoce pronũtiauit, & nuper conditam sedẽ. *Reuersus autem OEnomai & Pelopis ab amabilibus stationibus, ô urbis conseruatrix Pallas, celebrat lucum sanctum tuũ fluuiúmque Oanum, patriámque paludem, & uenerandos canales, quibus Hipparis rigat exercitum: adglutinátque stabi-

ὧν θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
“αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
“να τε μάρναται, πρὸς
“ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον·
“εὖ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
“ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

στροφὴ γ. κῶ. ιθ.

σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν
εὐρὺ ῥέοντα, Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐα-
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ' Ὀ-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
θυμον ἐς τελευτάν,

liū domori
Syluam e
opia addu
populum
per autem
labor sump
aduersus
ctum: uoc
sapientes
si sunt e
*Seruator
nubibus, I
habitans
ránsque
fluentem,
nerabile a
tibi uenio,
tibijs, peti
hanc fortu
ctis illustri
túque Oly
ptuniis equ
ut feras
tam usque

liũ domorũ celeriter altam syluam & à consilij inopia adducens in lucẽ hũc» populum ciuium. Sem-» per autem circa uirtutes» labor sumptúsque pugnãt» aduersus opus periculo te-» ctum: uoti autem compotes,» sapientes etiam ciuibus ui-» si sunt esse.

*Seruator [qui es] in altis nubibus, Iupiter, Croniũq; habitans tumulum, honorã́nsque Alpheum latè fluentem, Idæúmque uenerabile antrum, supplex tibi uenio, Lydijs sonans tibijs, petiturus urbem hanc fortium uirorum factis illustribus ut ornes: túque Olympionicæ, Neptuniis equis gaudens, ut feras senectutem lætam usque ad finem uitæ

» υἱῶν Ψαῦμι παρισταμένων. ὑγί-
» εντα δ' εἴτις ὄλβον
» ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
» εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύ-
« σῃ θεὸς γενέσθαι.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥρακουσίῳ, υἱῷ Σωστράτου, ἀπήνῃ. Εἶδος ϛ.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου, πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ
δ' εἴη μὲν ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν
Πίσᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρα
κουσᾶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων
ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

ἀντιστρ. κώλ. ια.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδί-

filiis ô Psaumi adstantibus. Sanam" autē si quis opulentiam auget con" tentus possessionibus, & laudem" adiungens, ne quærat deus fieri."

AGESIAE SYracusano, filio Sostrati, vehiculo mulari uictoriā adepto. Ode VI.

AVreas supponētes ualido uestibulo domus columnas, uelut quū præclaras ædes [extruimus,] compingemus [hymnum.] incipiente autem opere frontispicium oportet facere præfulgidum. Quòd si fuerit Olympiorum uictor, aræque fatidicæ Iouis præfectus apud Pisam, conditórque nobilium Syracusarum, quem non assequatur hymnum ille uir, si inciderit in carentes inuidentia ciues in amabilibus cātibus? *sciat enim in hoc cal-

λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων

«Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ,

«οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις

«τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέ-

«μνανται καλὸν εἴ τι πονηθῇ.

Αγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν

δίκᾳ ἀπὸ γλώσσης Αδραστος μάντιν Οἰ-

κλείδαν ποτ' ἐς Αμφιάρηον

φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν

καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.

ἐπῳ. κῶ. ιδ.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελε-

σθέντων, Ταλαϊονίδας

εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος,

ποθέω στρατιᾶς

ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,

μάντιν τ' ἀγαθὸν,

καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ

ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ

νῦν πάρεστι συρακουσίῳ.

οὐ φιλόνεικος ἐὼν,

οὔτ' ὢν δύσερις τις ἄγαν,

καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,

τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-

tro diuinum pedem se habere
Sostrati filius. Periculorum au-
tem expertes uirtutes neque a- »
pud homines neque in nauibus »
cauis pretiosæ [sunt.] multi au- »
tem meminerunt si quid præ- »
clarum elaboratum fuerit. A- »
gesia, tibi autem laus parata,
quam iure lingua Adrastus de
uate Oiclei filio Amphiarao
protulit, postquam terra eúm-
que ipsum & insignes equos
absorpsit. *Septem enim post-
ea rogis cadauerum constru-
ctis, Talaïonides [Adrastus] di
xit apud Thebas tale quoddã
uerbum, Desidero exercitus o-
culum mei, utrunque, uatémq;
bonũ, & ad pugnandũ hasta.
quod etiã uiro [huius] hymni do-
mino nũc adest Syracusano. Nõ
cõtẽtiosus existens, neq; rixosus
ualde, & magnũ iusiurandũ
iuratus, hoc ei palam testifica-

σω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι μοῖσαι.

στροφὴ β. κῶ. ια.

ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων
ᾗ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀν-
καὶ γένος. κεῖναι γὰρ ἐξ (δρῶν
ἀλλᾶν, ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν ὀλυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας
ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον
δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

ἀντιστρ. κῶ. ια.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ' ἰοπλόκαμον Εὐάδναν τεκέμεν*
κρύψαι δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ-
ποισ' ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε
σάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν. (Φαι-
ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκεί-

bor: mellisonæ uerò permittent Musæ *Sed ô Phinti iunge iam mihi robur mularum quamcelerrimè, ut uia pura ducamus currum, ueniámque & ad uirorum genus illæ enim præ aliis, uiæ duces esse huius norunt, coronas apud Olympiam quoniam acceperunt. Oportet igitur portas hymnorum patefacere ipsis: ad Pitanam autem iuxta Eurotæ meatum oportet hodie uenire tēpestiuè.* Quæ Neptuno mixta Saturni filio dicitur filiam uiolaceis capillis Euadnen peperisse: sed occultasse clandestinum fœtum gremio Præstituto autem partui mense mittens famulos iussit dare heroi Elati filio infantem ad alendum, qui uirorum Arcadū rex erat apud Phæsanam, & cui sorte obtigit Alpheū ut incoleret. ubi educata [Euadne] sub Apolline dul-

ας πρῶτον ἔψαυσ' ἀφροδίτας.

ἐπωδὸς κώ. ιδ.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις
χόλον οὐ φατὸν ὀ-
ξείᾳ μελέτᾳ, ᾤχετ' ἰὼν,
μαντευσόμενος
ταύτας πέρ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα,
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν,
λόχμας ὑπὸ κυανέας,
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾷ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰμη-
τιν Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε μοίρας

στροφὴ γ. κώ. ια.

ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠ-
δῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί, δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτ-
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐ-
θρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν κηδόμενοι. βασιλεὺς

cæm primùm attigit uenerem. Neque latuit AEpytum in omni tempore celãs dei semen. sed ipse Pythonem (in animo comprimẽs iram ineffabilem acri cura) abijt, oraculũ consulturus de hoc intolerabili casu. Ipsa uerè Puniceæ trama intextam zonam deponens, urnámque argenteam, dumos inter opacos peperit diuina mẽte præditum puellum. Cui auricomus placidam Lucinam adstare fecit, & Parcas. *Prodijt igitur ex uisceribus & partu amabili Iamus in lucẽ cõfestim: ipsum quidẽ dolore affecta reliquit humi, sed duo cæsijs oculis ipsum deorũ uolũtate, educarũt dracones inculpato ueneno apũ, curã adhibentes.

δ᾽ ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ᾽ ἐ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν
ἀντιστρ. κώ. ια.
πατρός· περὶ θνατῶν δ᾽ ἔσε-
σθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ᾽ ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ᾽ ἰδεῖν εὔχοντο, πεμ-
πταῖον γεγενημένον. ἀλλ᾽ ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ, βατίᾳ τ᾽ ἐν ἀπει
ράτῳ, ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροι
ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα. τὸ, καὶ κατεφάμιξεν καλεῖ-
σθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ
ἐπῳδὸς, κώ. ιδ.
τοῦτ᾽ ὄνυμ᾽ ἀθάνατον. τερπνᾶς δ᾽ ἐπ
χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβα
ἐκάλεσσε Ποσει-
δᾶν᾽ εὐρυβίαν ὃν πρόγονον,
καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοδμήτας σκοπὸν,

autem postquam petrosa equitans
rediit ex Pythone, ab omnibus do
mi rogabat puerum quem Eua-
dne peperisset: Phœbo enim ipsum
dicebat genitum esse patre: supra
mortales autem fore uatem terre-
stribus eximium, neque unquam
defecturam stirpem. Sic utique in-
dicabat. at illi neq; audiuisse: ne-
que uidisse dicebant [quem ta-
men iam] d quinque diebus natus
esset. sed enim occultatus erat iun
co rubóq; in immenso, uiolarū fla
uis & omnino purpureis radiis
madefactus tenerum corpus. Ideo
& promulgauit uocari ipsum in
omne tēpus mater *hoc nomine im
mortali. Delectabilis autem post-
quam auro coronatæ accepit fru-
ctum pubertatis, in Alpheum me-
dium descendit, inuocauitque Ne
ptunum latè potentem, suum pro
genitorem, & arcitenentem De-
li diuinitus conditæ præsidem,

αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν, ὄρσο τέκνον δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.

στρο. δ'. κώ. ια.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
τραν ἀλίβατον Κρονίου.
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας. τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖ-
τ' αὖ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν,
πατρὸς θ' ἑορτὰν κτίσῃ πλειστόμβροτον,
τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ, τότ' αὖ
χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἑλ-
λανας γένος Ἰαμιδᾶν
«ὄλβος ἅμ' ἕσπετο. τιμῶντες δ' ἀρετὰς
«ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει

petens populi altorem honorem quempiam suo capiti, noctu sub dio. Respondit autem ueridica paterna uox, quum quæsiuisset eum, Surge fili, huc communem in regionem ut uenias, post uaticiniũ. *Venerunt igitur alti ad rupem excelsam Cronij, ubi ei dedit thesaurum duplicem diuinationis. tunc quidem uocem audire mendaciorũ nesciam, quando audax machinator ueniens Hercules (nobile germen Alcaïdarum) patri celebritatem institueret frequentissimam mortalibus, ritúmque maximum ludorum, Iouis in suprema ara, tunc oraculum collocare iussit. *Ex quo [tempore] inclytum inter Græcos genus Iamidarum diuitiæ comitatæ sunt. Qui autem colunt »
uirtutes, in apertam uiam ue- »
niunt. indicat

»χρῆμ' ἕκαστον. μῶμος δ' ἐξ
»ἄλλων κρέμαται φθονεόντων,
»τοῖς οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον
»δρόμον γ' ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτι-
»στάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος
Ἀγησία μάτρωες ἄνδρες

ἐπῳ. κώ. ιδ.

ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
κάρυκα λιταῖς θυσίαις,
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως·
ὃς ἀγῶνας ἔχει
μοῖράν τ' ἀέθλων, Ἀρκαδίαν
τ' εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει
καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς εὐανθὴς Μετώ-

στρο. ε. κώ. ια. (πα,

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτι-

autem opus quenque. uituperatio autem ex aliis impendet inuidentibus eis quibus aliquando primùm ad duodecimum cursum agitantibus [equos] ueneranda adstillat gratia gloriosam formam. Si autem uerè sub Cyllenes monte ô Agesia maiores [tui] *habitantes donauerunt deorum præconem supplicibus sacrificiis frequenter multis Mercurium piè: qui certamina gubernat sortémque præmiorum, Arcadiámque uiris insignem honorat: ille, ô fili Sostrati, cum grauistrepo patre, perficit tuam felicitatem. Opinionem habeo quandam in lingua cotis acutæ, quæ me uolentem attrahit pulchrifluos ad flatus. Auia mea Stymphalis florida Metope,

*agitatricem equorum quæ Thebam pepe-

κτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχμηταῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα μοισᾶν, γλυκὺς
κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

ἀντιστρ. κώ. ια.

εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρα-
κουσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας,
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευ-
κίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι
δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκοντι.
θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων· [μὴ
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις
Ἀγησία δέξαιτο κῶμον.

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων

rit, cuius amabilem aquam bibo, uiris bellicosis nectens uarium hymnũ. Hortare nunc socios AEnea, primùm quidem Iunonem Partheniam ut celebrent: notúmque faciant postea, antiquum probrũ ueris rationibus an effugimus, Bœotiam suem. Es enim nuntius rectus pulchricomarum scytale musarum, dulcis crater ualde sonantium carminũ. *Dic præterea [socis] ut mentionem faciant Syracusarum & Ortygiæ, quam Hieron sincero sceptro gubernans, recta in animo uersans, rubripedem colit Cererem, & albos equos habentis filiæ festum, & Iouis AEtnæi imperium. Suauiloquæ autem ipsum lyræ cantúsque cognoscunt. Ne frãgat tempus adueniens felicitatem [eius: sed cum comitate amabili excipiat Agesiæ hymnum, *de domo in domum à Stymphaliis

τειχέων ποτινισσόμενον,
ματὲρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας.
»ἀγαθαὶ δὲ πέλον-
»τ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
»ἐκ ναὸς ἀπε-
»σκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι. φιλέων
δέσποτα ποντόμεδον,
εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου, χρυ-
σαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρί- (θος.
τας· ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄν-

ΔΙΑΓΟΡΑι ΡΟ-δίῳ, πύκτῃ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α. κώ. ια.

ΦΙάλαν ὡς εἴ τις ἀ-
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν,
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοι-
σαν δρόσῳ, δωρήσεται

mœnibus uenientem, matrem pecorosæ relinquentem Arcadiæ. V- " tiles autem sunt in tempestuosa " nocte celeri ex naue dependere ad- " firmandum duæ ancoræ. Deus ho- " rum illorúmque illustrem sortem præbeat. Tu, autem domine maris regnator amore prosequens, rectam nauigationem, quæ sit extra ærumnas, da, colum auream gerẽtis marite Amphitritæ: meorum autem hymnorum auge iucũdum florem.

DIAGORAE
Rhodio pugili.
Ode VII.

Phialam ut siquis à diuite manu sumptam, intus rore uuæ bullientem, donet

νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σαις ἑόν· ἐν δὲ φίλων
παρεόντων, θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.

ἀντιστρ. κῶ. ια.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενός γ', ἱλάσκομαι,
Ὀλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικών-
"τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος ὃν
"φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
"ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζω-
"θάλμιος, ἁδυμελεῖ
"θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
"νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

καὶ νυν ὑπ' ἀμφοτέρων
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Ἀελίοιό τε νύμφαν

iuueni genero praebibens, è domo in domum, totum aureum uerticem possessionũ, conuiuiique decus, affinitatémque honore prosequutus suam: amicisque praesentibus, fecit eum beatum praedicari ob concordem thorum: [sic]* & ego nectar fusum (Musarũ donum) praemiũ reportãtibus uiris mittens apud Olympiam Pythonémque uictoribus (dulcem fructum [mei] animi) exhilaro. Beatus uerò ille, „ quẽ fama amplectitur bona. „ Aliâs autẽ aliũ respicit gra„ tia, floridã uitam praebẽs, „ blandisona und cum cithara„ omnisonisque in instru„ mentis tibiarum. *Et nunc „ cum ambobus cum Diagora descendi, marinã laudãs filiã Veneris, Solisq; sponsam

Ῥόδον εὐθυμάχαν
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχώρου
τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας, Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

στροφ. β. κῶ. ια.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ
ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔ-
χονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
»ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀν-
»πων φρεσὶν ἀμπλακίαι (θρώ-
»ἀναρίθμητοι κρέμανται.
»τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

ἀντιστρ. κῶ. ια.

«ὅ,τι νῦν καὶ ἐν τελευ-
»τᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.

Rhodum: ut decantem inpugnam rectà [tendentem] ingentis proceritatis uirum iuxta Alpheum coronatum, pugilatus [ad] remunerationem: & apud Castaliam, patrêmque Damagetum, qui placuit iustitiæ, Asiæ spatiosæ insulam trium urbium habitantes, prope Embolum Argiua cum multitudine.

*Volam illis ab initio à Tlepolemo communem annuntians componere sermonem Herculis potenti stirpi. Nam à parte patris, ex Ioue gloriantur: à parte autem matris Astydamiæ, Amyntoridæ [sunt.] Circa autem hominum mentes errores innumeri pendent. Hoc autem impossibile reperire, *quod nũc optimum est homini, etiam in fine consequi.

καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνη-
τον νόθον σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἐλ-
θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
"(αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
"παρέπλαγξαν καὶ σοφόν) μαν-
"τεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας
εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν, πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς
στέλλεν ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν· ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἀφαίστου τέχναισι
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλα-
ξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ γαῖα μάτηρ.

Nam Alcmenæ fratrem nothũ
ſceptro percutiens duræ oleæ
interfecit apud Tiryntha Li-
cymnium, reuerſum ex ædi-
bus Mideæ, huius quondã ter
ræ conditor iratus. (Mentis au- „
tem perturbationes impellunt „
in errorem etiam ſapientem.) „
Oraculum autem conſuluit, ad
deum quum ueniſſet. * Huic
quidem auricomus [deus] odo-
rato ex adyto, nauium curſum
dixit Lernæo à littore ut de-
duceret ad utrinque mari cin-
ctam regionem. ubi quondam
irrigauit deorum rex ille ma-
gnus aureis nimbus urbem,
quando Vulcani arte ex æ-
re ducta bipenni Minerua uer
tice ex ſupremo patris proſi-
liens, uociferata eſt ingenti cla-
more: cælum autem horruit i-
pſam & terra parens.

στρο. γ. κώ. ια.

τότε καὶ φαυσίμβροτος
δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλε φυλάξα-
σθαι χρέος παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα, καὶ
σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν, κόρᾳ τ' ἐγ-
»χειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
»ἔβαλεν, καὶ χάρματ' ἀνθρώ-
»ποισι Προμαθέως αἰδώς.

ἀντιστροφὴ κώ. ια.

»ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ
»λάθας ἀτέκμαρτον νέφος,
»καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
»θὰν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν.
καίτοι γὰρ αἰθούσας ἔχοντες
σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ,
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς,
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει κείνοισι μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
δέ σφιν ὤπασε τέχναν

*Tunc & illuminator mortalium deus Hyperionides futuram mandauit obseruare necessitatem filiis charis, ut Deæ primi conderent aram conspicuam, & uenerando facto sacrificio, patrique animum oblectarent, puellæque hastifremæ. Virtutem autem" iniecit & gaudia homini-" bus Prometheus ueneran-" dus:*sed superuenit quæ-" dam & obliuionis impro-" uisa nubes, & auertit re-" rum rectam uiam extra" mentem. Ascenderunt e-" nim [Rhodij] quamuis ardentis non habentes semen ignis, templum in arce. Illis quidem flauam adducens nubẽ, multum pluit aurũ. Ipsa autẽ illis præbuit [dea] cæsiis oculis in arte

ἐπῳ. κώ. ιγ.

πᾶσαν ἐπιχθονίων
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
« βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
« μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτε
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσι νᾶσον κεκρύ- (φθαι.

στροφ. δ. κώ. ια.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἐν-
δειξεν λάχος ἀελίου·
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
τον λίπον θ' ἁγνὸν θεόν·
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
εἴασεν· ἐπεὶ πολιάς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας
αὐξομένην πεδόθεν

*omni terrestres optimè laborantibus manibus superare. opera autem mortalibus gradientibus similia uiæ [urbis] ferebant. erat autem gloria ingens. Edocto "
autem & sapientia maior "
expers doli est. Narrant au "
tem hominum prisci sermones, nondum quando terrã partiebantur Iupiter & immortales, manifestã in profundo maris Rhodum fuisse, sed salsis in profunditatibus insulam occultatam fuisse. *Absentis autẽ nemo indicauit sortem Solis, & quidem regionis exortem reliquerant castum Deũ. Recordato autẽ Iupiter resortitionẽ erat facturus, sed ipsi non permisit: quoniam cano dixit aliquã se uidere in mari crescentẽ è fundo maris

πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ εὔφρονα μάλοις.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα
χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀνθεῖναι· θεῶν δ' ὅρ-
κον μέγαν μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι,
φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν, ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσεσθαι. τελευτά-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ,
ἐν ἀληθείᾳ πεσοῖσαι.
βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

ἐπῳ. κώ. ιγ.

νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ-
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ σοφώ-
τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
ἀνδρῶν παραδεξαμένους
παῖδας. ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ἰά-

multialtricem terram hominibus & suauẽ pecudibus. *Iussit igitur statim aureo redimitã reticulo Lachesin manus porrigere, deorúmq; iusiurandũ magnũ non fallere, sed cum Saturni filio annuere, lucidũ in æthera ipsam emissam, suo capiti in posterum præmium fore. Perfecta autem fuerũt uerborum capita in ueritate cadentia. Emersit enim ex mari humido *insula: obtinétque eam acutorum generator radiorum pater, ignem spirantiũ dux equorum. Vbi Rhodo [nymphæ] aliquãdo mixtus genuit septem liberos, qui sapientissimas cogitationes tempore antiquorum uirorum acceperũt. quorũ unus quidẽ Camirũ, & maximũ natu Ia

λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ᾽. ἀπάτερθε δ᾽
διὰ γαῖαν τρίχα δασ- [ἔχον,
σάμενοι, πατρωΐαν
ἀστέων μοῖραν· κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

στρο. ε. κώ. ια.

τόθι λύτρον συμφορᾶς
οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ,
καὶ κρίσις ἀμφ᾽ ἀέθλοις·
τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δὶς· κλεινᾷ τ᾽ ἐν Ἰσθμῷ
τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ᾽ ἄλλαν ἐπ᾽ ἄλλᾳ·
καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

ἀντιστρ. κό. ια.

ὅ, τ᾽ ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔ-
γνω μὶν, τά τ᾽ ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνες
τ᾽ ἔννομοι Βοιώτιοι·
Αἴγινα, Πελλάνα τε, νικῶν-
θ᾽ ἑξάκις· ἐν Μεγάροι-
σί τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα

lysum genuit, Lindúmque. separatim autem habitabant, terram trifariã dispartiti, paternam urbium sortem: uocatæ sunt autem ab illis sedes. *Ibi liberatio calamitatis miserandæ iucunda Tlepolemo constituitur Tirynthiorum duci, tanquam deo, ouiúmque nidore plena pompa, & iudicium de certaminibus, quorum floribus Diagoras coronatus fuit bis. inclytáque in Isthmo quater prospera utens fortuna, in Nemeáque aliã [coronam] super aliam, & asperis in Athenis.* & quod [datur] Argis æs nouit eum, Arcadiæque opera & Thebarum, certamináque legitima Bœotia: AEgina Pellenéque uincentem sexies. & apud Megara non aliud lapideus

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώ-
τοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν, ὀλυμπιονίκαν

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

ἄνδρα τε, πὺξ ἀρετὰν
εὑρόντα. δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαεὶς ἅ τέ οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχρεον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνα-
κτος, Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει
„θαλίας καὶ πόλις. ἐν
„δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
„ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

nomē habet calculus. Sed ô Iupiter pater, cacuminis Atabyrij dominans, honora hymni legem, olympiorúmque uictorem * uirum, pugilatu uirtutem nactum: dáque ei uenerandam gratiam & à ciuibus & ab hospitibus: quia iniuriæ inimicam uiã rectà incedit, certò sciens & quæ ei patrum iustæ mentes proborum uaticinabantur. ne occultes notum passim genꝰ à Callianacte, Eratidarum cum gratijs. Habet & ipsa urbs festa conuiuia. In una autem parte »
temporis aliâs aliæ in- »
gruunt auræ. »

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝ-τι παλαιστῇ, καὶ Τιμοσθένει παλαιστῇ, καὶ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ.

Εἶδος Η.

στροφὴ α. κώλ. θ.

Ματερ ὦ χρυσοστεφάνων
ἀέθλων Ὀλυμπία,
δέσποιν' ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

ἀντιστρ. κώλ. θ.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-
σεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλ-
τόνδε κῶμον καὶ στεφανοφορίαν (σος,
δέξαι. μέγα τι κλέος αἰεί

ALCIMEDON-

ti palæstritæ, & Timo sstheni palæstritæ, & Melesiæ aliptæ.

Ode VIII.

O Mater aureas coronas accipientium certaminum Olympia, domina ueritatis, ubi uates uictimis incensis explorantes periculum faciūt [mentis] Iouis uelociter fulminantis, si quā habeat rationem hominū quærentium magnā uirtutem animo consequi, a laboribus autem respirationē. *Perficitur » autem ad gratiam piorum ui- » rorū supplicationibus. Sed ô Pisæ » arboribus bene instructum nemus iuxta Alpheum, hunc hymnum & coronæ gestationum accipe. Magnū » aliquod decus semper [adest ei] »

„ᾧ τινι σὸν γέρας ἕσπετ' ἀγλαόν.
„ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
„ἀγαθῶν. πολλαὶ δ' ὁδοὶ
„σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

ἐπῳ. κώ. ια.

Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σὲ μὲν
ἐν Νεμέᾳ πρόφαντον·
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλὸς, ἔργῳ
τ' οὐ κατ' εἶδος ἐλέγχων.
ἐξένεπε, κρατέων
πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

στρο. β. κώ. θ.

„ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ
„πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει, (ρὸν,
„ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ, μὴ παρὰ και-
„δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων
καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις,
κίονα δαιμονίαν

quem tuum præmium ſequutum fuerit illuſtre. Ex bonis autem alia ad alium proficiſcuntur, multæque ſunt uiæ felicitatis cũ diis. *Timoſthenes, uos autem conciliauit fortuna Ioui generationis authori: te quidem apud Nemeam conſpicuum. Alcimedontem autem apud Saturni collem fecit Olympiorum uictorem. Erat autem aſpectu pulcher, re autem non formam dedecorans. Præconis uoce promulgauit, quum uinceret lucta, longis remis utentem AEginam patriam. ubi ſeruatrix, quæ Ioui hoſpitali aſſidet, colitur iuſtitia, *eximiè inter homines. Quod enim multùm & multas in partes uergit, recta diſcernere mente nõ intempeſtiuè, difficile eſt. ſed decretum quoddam immortalium & hanc mari cinctam regionem omnigenis ſubiecit hoſpitibus, columnam admirabilem

(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι)

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευο-
μέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς, εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος. ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον,
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις,
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη, νέοι
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον·
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων,
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς
ἥρως χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

(subsequens autem tempus hoc faciendo non defatigetur) *Doriensi populo gubernatam post AEacum. quem filius Latonæ & latè imperans Neptunus, quum Ilium mœnijs essent coronaturi, aduocauerunt cooperatorem muri. Erat quoniam fato decretum, surgentibus bellis, urbiū uastatricibus in pugnis, uehementem exhalaturum fumū. *Cærulei autē dracones, postquam extructus fuit [murus,] nouam in turrim insilientes tres, duo quidem ceciderunt: ibi autem turbati spiritus abiecerūt. at unus irruit uociferatus. Dixit autem Apollo, inimicum animo uoluēs prodigiū statim, Pergamus circa tuas, ô heros, manus operationes capietur (sic mihi ostentum significat, Saturnio missū grauistrepo à Ioue)

στροφὴ γ. κῶ. θ.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλ-
λ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἆρα θεὸς σάφα εἴπας,
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζόνας εὐ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

ἀντιστρ. κῶ. θ.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐπο-
ψόμενος δαῖτα κλυτάν. (δέν.
"τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσται οὐ-
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενεί-
ων. κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

ἐπῳ. κῶ. ια.

"ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι,
"εἰδότι ῥαΐτερον· ἄγνω-
"μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν.

non sine liberis tuis: sed si mul cum primis incipiet & quartis. Sic Deus apertè loquutus ad Xāthum properabat, & Amazonas equis strenuas, & ad Istrū equitās. at tridētis impulsor in Isthmū marinū currū uelocē incitabat, dimittens AEacū huc cū equis aureis, & Corinthi iugū, inspecturus conuiuium celebre. Delectabile autem inter homines æqualiter nihil fuerit. Quare si ego Melesiæ ad gloriā [quā nactus est iam] ab imberbib⁹ [annis], recurrerim hymno, ne petat me lapide aspero inuidia. & apud Nemeā enim similiter dicā hoc ornamētū, & postea uirorum pugnā* in Pancratio. Docere autē, perito facile: » at stultum, nō prædidicisse. »

«κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρέν
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων·
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φ
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

στροφὴ δ. κῶλ. θ.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
νορέας δ' οὐκ ἀμπλακών,
ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυ
νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένο
γήραος ἀντίπαλον.
«Ἀΐδα τοι λάθεται,
«ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

ἀντιστροφὴ κῶλ. θ.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
ἀνεγείροντα, φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-
ται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.

leuiores enim inexpertorum ,,
mentes. Illa autem ille dixerit ,,
opera ulterius cæteris: quis mo
dus uirum promouebit, ex sa-
cris certaminibus desideratissi
mam gloriam reportaturum.
Nunc quidem ipsi decus est Al
cimedon, uictoriam tricesimam
adeptus. * Qui fauore quidem
Dei, fortitudine tamen non fru-
stratus, in quatuor puerorum
deposuit membris reditum in-
uisissimũ, & ignominiosam ma
gis linguam, & occultam uiam.
patri autem patris inspirauit
robur senectutis aduersarium.
Orci nimirum obliuiscitur uir ,,
qui conuenientia fecit. * Sed me ,,
oportet memoriam excitantem
eloqui manuum florẽ Blepsia-
dis uictorialem [hymnum:] se-
xta quibus iã corona circumpo-
sita est frondiferis ex certami-
nibus.

"ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
"κἂν νόμον ἐρδόμενον.
"κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις
"συγγόνων κεδνὰν χάριν.

ἐπῳ. κῶ. ια.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤπασε
Ζεὺς γένει· ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι·
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι
Ὀπουντίῳ, παλαιστῇ.
Εἶδος Θ.

στροφὴ α, κώλων ις.

ΤΟ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ

Est enim & mortuis pars legitima »
quæ fit: occultátque nequaquam »
puluis cognatorum illustrem gra- »
tiam. *Mercurij autem filiam ubi »
audierit Iphion Nuntiationem,
indicet Callimacho splendidum
ornatum (qui obuenit) apud O-
lympiã quẽ præbuit Iupiter ipso-
rũ generi. Bona autẽ super bonis o-
pera uelit dare, acréque morbos
propulset. Opto de bonorum fatali
prouentu Nemesin contraria cogi-
tantem nõ immittere: sed damno-
rum expertem afferens uitam, i-
psósque amplificet & urbem.

EPHARMOSTO Opuntio, palæstritæ. Ode IX.

ARchilochi quidem carmen
sonans apud Olympiam,

καλλίνικος ὁ τρίπλοος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄ-
χθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρ-
μόστῳ σὺν ἑταίροις.
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τε φοινικοστερόπαν,
σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσι·
τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως
Πέλοψ ἐξάρατο κάλλι-
στον ἕδνον Ἱπποδαμείας.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.

πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν
Πυθῶνάδ' οἰστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασι
φόρμιγγ' ἐλελίζων,
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰ-
νήσαις ἑ καὶ υἱόν,
ἃν Θέμις, θυγάτηρ τέ οἱ
σώτειρα λέλογχε

*Callinicus, ter acclama-
tum, satis fuit Saturnium
apud collem ut præiret
saltanti Epharmosto ami-
cis cum sociis. Sed nũc lõ-
gè iaculantibus Musarũ
ab arcubus, Iouémq; ful-
mine rubentem, augu-
stúmque impartire pro-
montoriũ Elidis huiusmo-
di carminibus: quod quõ-
dam Lydus heros Pelops
adeptus est, pulcherri-
mam dotem Hippoda-
miæ. Alatam autem mit-
te dulcem ad Pythonem
sagittam. non humi ser-
pẽtes sermones attinges,
uirt de luctis citharam
mouens clara ex Opun-
te. Laudes eam & filium
[eius,] quam Themis &
filia eius seruatrix sor-
tita est*

μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴ-
σον τε Κασταλίᾳ, παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι
κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείρον-
τι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐπῳ. κῶλ. ι.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον,
καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι
κᾶπον. κεῖναι γὰρ ὤπασαν
τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

στροφὴ β. κῶλ. ιε.

ἐγένοντο. ἐπεὶ ἐναν-
τ' αὖ πῶς τριόδοντος Η-
ρακλέης σκυτάλαν τίναξε χερσίν,
ἁνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς
ἔρειδε Ποσειδῶν,

magni nominis Euno-
mia. floret autem ſtrenui
tate æqualiter apud Ca-
ſtaliã, Alpheique apud
fluentum: unde coronarũ
flores inclytam Locro-
rum extollunt matrem,
pulchrarum arborũ [fe-
racem.] *Ego autẽ charã
urbem claris illuſtrans
carminibus, & feroci e-
quo citius & naue alata
quoquouerſum nuntium
mittam hoc, ſi modò fata-
li auxilio eximiũ gratia-
rũ decerpo hortum: illæ
enim præbent iucunda.
ſtrenui autem uiri & ſa- »
piẽtes per diuinam ſortẽ »
*exiſtũt. Alioqui quomo- »
do aduerſus tridentem
Neptuni Hercules clauã
uibraſſet manibus, quã-
do circa Pylum conſtitu-
tus reſiſtebat Neptunus,

ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ
τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος. οὐδ' Ἀΐδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει
κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥῖψον
“ ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι
“ θεούς, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
“ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,
ἀντιστρ. κώλ. 15.
“ μανίαισιν ὑποκρέκει.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις
δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολο-
βρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρ-
νασσοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ
δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτισσάσθαν λίθινον γένον.

quũ itẽ resistebat ipsum argẽteo arcu oppugnans Phœbus. Nec Pluto immo tam habebat uirgã, mortalia corpora qua deducit cauum ad uicum morientium. Mihi hunc sermonem abijce os. nam co- ,, uiciari dijs, odiosa [est] sa ,, pientia: & gloriari in- ,, tempestiuè, *insaniis con- ,, sonat. Ne nunc stridas ta ,, lia: omitte bellum pugnámque omnem seorsum à diis. Conuertas autem ad Protogeniæ urbẽ linguam, ubi uelociter fulminantis Iouis imperio Pyrrha Deucaliónque Parnasso quum descendissent, sedes collocarunt primas, & absque concubitu, eiusdem generis comparauerunt lapideã fœturam.

λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον
“ λιγύν. αἴνει δὲ παλαιὸν
“ μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων
ἐπω.κώ.ι.
“ νεωτέρων. λέγοντι μὰν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος· ἀλλὰ Ζηνὸς
τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι, κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγ-
χώριοι βασιλῆες αἰεί.
στρο.γ.κώ.ις.
πρὶν ὀλύμπιος ἁγεμὼν
τὰν παῖδ' ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκαλος,
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν
δειραῖς, καὶ ἔνεικε
Λοκρῷ· μὴ καθέλοι μιν αἰ-
ών, πότμον ἐφάψας,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχε

λαοὶ autem appellati fuerũt. Excita carminũ ipsis uiã canorã. lauda autẽ uetus quidem uinum, flores autẽ hymnorũ recentiorũ. Aiunt porrò terrã quidem obruisse nigram aquæ robur, sed Iouis solertia refluxũr epẽtè ex ũdationẽ cepisse. Ex illis autẽ erant æreis clypeis instructi uestri maiores, ab initio Iapetionidis stirpis filij, filiarúmque præstantissimarum Saturnij, indigenæ reges semper. *Quõdam Olympi dux filiam Opuntis è terra Epeorũ quum subripuisset tacitus, mixtus est [ei] Mænalijs in iugis, & reduxit ad Locrum, ne auferret eum æuum mortẽ inducens, expertẽ prolis. habebat

δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος. εὐφράνθη τε ἰδὼν
ἥρως θετὸν υἱόν.
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ
τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ' ὤ-
πασεν λεών τε διαιτᾶν.

ἀντιστρ. κῶλ. ις.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν· οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶ
υἷα δ' Ἄκτορος ἐξόχως
τίμασεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν,
ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς
τρέψαις ἁλίαισι
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν
νόον γ'. ἐξ οὗ Θέτιος γόν-

autem senem generosissimum uxor, gauisúsque est intuitus heros supposititū filiū. uocauit autem eum ita ut cognominis esset aui materni, excellentem suprà quàm dici possit forma & factis, urbem autē dedit populúmque regere.* Accesserunt igitur hospites ex Argo, & ex Thebis, & Arcades, itêmque Pisatæ: sed filiū Actoris AEginæque Menœtium maximè inter incolas honorauit: cuius filius cum Atridis Teuthrātis in cāpum profectus, stetit [in acie] cū Achille solus, quādo strenuos Danaos in fugā postquam uertisset marinas ad puppes Telephus cōpulit. ita ut prudenti præberet agnoscendam Patrocli strenuam mentem. Ex quo Thetidis pro-

νος οὐλίῳ μὴν ἐν ἄρει:

ἐπῳδ. κῶλ. ι.

παραγορεῖτο, μή ποτε
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. εἴην
εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν μοισᾶν δίφρῳ.
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμι
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ
τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μί-
τραις· ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

στρο. δ. κῶλ. ιε.

μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρ-
μόστῳ κατὰ κόλπον,
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀν-
δρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συ-
λαθεὶς ἀγενείων,
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων
ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·

les pernicioſo ipſũm bello* hor-
tabatur, nũquã abſq; ſua in acie
ſtare haſta mortaliũ domitrice.
[Vtinã] ſim excogitator uerborũ,
ad narrãdum cõmodus in Mu-
ſarum curru: audacia quoque
& ampla facultas cõſequatur.
Ob hoſpitalitatem autẽ & uir-
tutẽ acceſſi celebrator Iſth[mi]a-
cis Lampromachi coronis: quan
do ambo [eiuſdem] incepti com-
potes euaſerunt* eodem die. A-
lia autem duo in Corinthi por-
tis contigerunt poſtea gaudia,
alia autem & Nemeæ in ſinu
Ephar moſto. Argiſque obtinuit
decus uirilis ætatis, puer autem
Athenis. Qualiter autem a-
pud Marathonem quum ſub-
duxiſſet ſe ab imberbibus, ſuſ-
tinebat certamen ſeniorum de
argenteis phialis:

φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσας,
διήρχετο κύκλον, ὅσσα
βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν καὶ
καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξας.

ἀντιστρ. κώ. ιε.

τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδια-
νὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε. σύνδικος
δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος, ἐνναλία τ' Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισι.
“τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν·
“πολλοὶ δὲ διδακταῖς
“ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
“ὤρουσαν ἑλέσθαι.
“ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγα-
“μένον γ' οὐ σκαιότερον χρῆ-
“μ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ἐπῳ. κώ. ι.

“ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι.

urósque celeri dolo lapsu ca-
rente quum domuisset, per-
transibat circulum, quanto
[dii boni] cum clamore, specio-
sus existens & decorus, pul-
cherrimáque operatus! *In iis
autem quæ facta sunt [Parrha
sio in exercitu, admirandus es
se apparuit, Iouis in panegy-
rica celebritate Lycæi: & fri-
gidorum quando propulsato-
rium remedium uentorum a-
pud Pellenem retulit. Testis
[est] Iolai tumulus, maritimá-
que Eleusis splendidis ipsius fa
ctis. Quod à natura [est,] opti ,,
mum omne. multi tamen homi- ,,
num partis disciplina uirtutib9 ,,
ad laudem prodierunt asse- ,,
quēdā: sed quæ absque deo si ,,
tacita fuerit, non deterior res ,,
[est] quælibet. *Sūt enim aliæ ,,
uiæ aliis transitu faciliores. ,,

„μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
„μελέτα· σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν,
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ' ἀλκάν. Αἰάντειόν τε δαι-
τὶ ὅς τ' Ἰλιάδα νι-
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ,
Λοκρῷ ἐπιζεφυρείῳ, παιδὶ, πύκτῃ.
Εἶδος Ι.

στροφὴ α, κῶλ. η.

ΤΟν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. ὦ
Μοῖσ' ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς,
ὀρθᾷ χειρὶ ἐρύκετον ψευδέων

unicũ autẽ nõ om
diũ. ſapientiæ qu
autẽ afferẽs præ
ferare audacter,
numortum haber
nibus, dexteritat
bentem, aſpectu
tum, qui Aiacis
coronauit aram

AGESI
Locro Epiz
ro Pugili.
Ode

OLympiorum
te mihi in m
ſtrati filium, qua
meæ ſcriptus ſi
melos debere ob
ô Muſa & filia
cta manu. ara

unicũ autẽ nõ omnes nos alet studiũ. sapientiæ quidẽ arduæ Hoc autẽ afferẽs præmium altè uociferare audacter, hunc uirum diuinum ortum habere, præstantem manibus, dexteritatem in mẽbris habentem, aspectu Martio præditum, qui Aiacis [Oilidæ] uincens coronauit aram festis dapibus.

AGESIDAMO Locro Epizephyrio, puero Pugili.

Ode X.

OLympiorum uictorem redigite mihi in memoriam Archestrati filium, qua in parte mentis meæ scriptus sit. dulce enim illi melos debere oblitus sum. Sed tu ô Musa & filia Iouis Veritas, recta manu arcete mendaciorum

ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἀντιστρ. κῶ. η.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος,
ἀμὸν κατήσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν·
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν,
ὅπα κῦμα κατα-
κλύσσει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

ἐπω. κῶ. θ.

νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυρίων, μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κυκνεία
μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα. πύκτας
δ' ἐν ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλα φερέτω
χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος.
"θήξαις δέ κε φῦντ' ἀρετᾷ ποτὶ
"πελώριον ὥρμασε κλέος ἀ-
"νὴρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

στρο. β. κῶλ. η.

"ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,
"ἔργων πρὸ πάντων, βιότῳ φάος.

reprehenſionem ob admiſſum in hoſpitē peccatū.* A lōgo enim interuallo ſuperueniens tempus quod futurum expectabatur, meum dedecorauit magnum debitum. Sed tamē ſoluere poteſt uſura celerē uituperationem hominū. Nūc [uideamus] quo pacto calculū q uoluitur [in littore] fluctus obruet erumpens, & quomodo communem hymnum amicam perſoluemus ad gratiam.* Regit enim ueritas urbem locrorum Zephyriorum, & curæ eſt ipſis Calliope, & æreus Mars. Fugauit porrò Cygnea pugna etiam Herculem ſupramodum uiolentum. Pugiles uerò in Olympia deuincens Ageſidamus, gratiam habeat Hylæ, ut Achilli Patroclus. Acuens autē uirū uir- »
tute [alius uir,] ad ingēs euexit de- »
cus, dei cū auxilio.* at laborū ex- »
pers acceperunt gaudiū pauci ali- »
q, operib⁹ præ ōnibus, uitæ lumē. »

ἀγῶνα δ' ἐξαιρέτοις ἀεῖσαι
θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάματι πὰρ Πέλοπος,
βίη Ἡρακλέος
ἐκτίσατο, ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα·

ἀντιστρ. κῶ. η.

πέφνε δ' Εὔρυτον· ὡς Αὐγέαν λάβιον
ἄκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
ὑπὸ Κλεωναῖ, δάμασε καὶ κεί-
νους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.
ὅτι πρόσθε ποτὲ
Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
μυχοῖσιν ἥμμενον Ἄλιδος

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν
ξειναπάτας Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον
ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
ἁλώσιος αἰτήσας, θάνατον
αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

Certamen autem eximium canere iura incitarunt Iouis, quod antiquum iuxta sepulchrum Pelopis Herculea uis constituit, quum Neptuniũ interfecisset Cteatum inculpatum: *interfecisset etiã Eurytum, ut à supramodum uiolento Augea nolente uolens famularem mercedem exigeret. In saltibus autem insidiatus sub Cleonis, domuit & illos Hercules in uia, quoniam antea aliquando Tyrinthiũ profligauerant ipsi exercitum in recessibus sedentem Elidis *Moliones arrogãtissimi. Sed enim deceptor hospitũ rex Epeorũ non multo pòst uidit patriam possessionibus abũdantẽ sub ualido igni, ictibúsque ferri profundo gurgite calamitatis sedentem suam ciuitatem. Conten- »
tionem enim [susceptam aduersus] »
potentiores deponere difficile est. «
& ille temeritate postremus expugnationis obuius factus, mortem grauem non effugit.

στροφ. γ. κώλ. η.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἕλσαις ὅλον τε στρατὸν,
λεῖαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς, σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ. περὶ δὲ πάξαις,
ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε· τὸ δὲ
κύκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ,

ἀντιστρ. κώλ. η.

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν· καὶ πάγον
Κρόνου προσεφθέγξατο. πρόσθε γὰρ
νώνυμος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα
«μοῖραι σχεδὸν, ὅ, τ' ἐξελέγχων μόνος
«ἀλάθειαν ἐτήτυμον

ἐπῳδ. κώλ. θ.

«χρόνος· τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω
κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμου δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πεντα-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
ἐν ὀλυμπιάδι πρώτα, νικαφορίαισί τε.

*Ille itaque Iouis strenuus filius contracto in Pisa uniuerso exercitu, prædáque omni, metiebatur diuinum lucum Patri maximo. quum autem circunsepsisset templum quidem in puro [loco] separauit: areã autem quæ in circuitu, fecit cœnæ diuersorium, honore prosequutus meatum Alphei *cũ duodecim regibus diis, & collẽ Saturni appellauit. Antea enim ingloria, cui OEnomaus imperabat, rigabatur multa niue. hac autem in primo nata celebritate affuerunt Parcæ propè, & quod" prodit solùm ueritatem certam" tempus: certitudinémque procedens" ultrò enarrauit, ubi belli" munus spolia partitus immolasset, & quinquennalem quomodo instituisset celebritatem, in Olympiade prima, uictriæque adeptionibus.

Τίς δὴ ποταίνιόν γε λάχε στέφανον,
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρμασιν
ἀγώνιον, ἐν δόξᾳ θέμενος,
εὖχος ἔργῳ καθελών.

στρο. δ΄. κῶλ. ιι.

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός. ἷκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλᾳ κυ-
δαίνων Ἔχεμος Τέγεαν·
Δόρυκλος δὲ τέλος
πυγμᾶς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιν.
ἐν ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀντιστροφή, κῶ. ιι.

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμ᾽ Ἁλιρροθίου.
ἄκοντι Φράστωρ δ᾽ ἔλασε σκοπόν.
μᾶκος δ᾽ Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ
χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἅπαντας,
καὶ συμμαχίᾳ θόρυβον
παρέθηξε μέγαν.
ἐν δ᾽ ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἐπῳ. κῶλ. θ.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-

Quisnam recentem adeptus est coronam manibus, pedibúsque, & curribus, aduersarij, (seipsũ in honore collocando) gloriam facto [suo] detrahens? *Stadio quidem præstantissimus fuit in rectitudinem extenso, pedibus currens filius Licymnij OEonus. uenerat autem ex Midea exercitum ducens. Lucta autem illustrans Echemus Tegean. Doryclus uerò finẽ pugilatus reportauit, Tirynthα incolẽs urbẽ. Cum equis autẽ quatuor, *ex Mãtinea [tu fili] Halirrothij, Seme: at iaculo Phrastor attigit scopũ. Lõgè autem Eniceus iaculatus est saxeo disco, manum circumrotãs supra omnes, & sodalitio tumultum commouit magnum, uesperũmque illustrauit pulchræ aspectu Lunæ amabile lumen. *Personabat igitur totum delubrum iucun-

σι θαλίαις τὸ ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπ
ἀρχαίοισι δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νῦ
ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου,
κελαδησόμεθα βροντὰν, καὶ πυρπα-
  λαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός γ', ἐν ἅπαντι κράτ
αἴθωνα κεραυνὸν ἀρηρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμο
ἀντιάξει μελέων·

στροφὴ ε, κώ. η.

Τὰ παρ' εὐκλεῖ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φαί
"ἀλλ' ὥστε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
"ποθεινὸς, ἥκοντι νεότατι
"τὸ πάλιν ἤδη· μάλα δέ οἱ θερ-
"μαίνει φιλότατι νόον·
"ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα-
"χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον
"θνάσκοντι στυγερώτατος·

ἀντιστρ. κῶλ. η.

"καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ,
"Ἁγησίδαμ' εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
"ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις,
"ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα,

discõuiuiis laudatorio ritu. Ini
tia autem priora sequentes &
nunc, gratiam [hymni] cogno-
minem uictoriæ superbæ cane-
mus, tonitru & ignem protẽ-
dens telũ horrisoni Iouis, in
omni potẽtia ardens fulmen
aptum. Deliciosa autẽ modula
tio carminũ ad fistulã occurret
*quæ apud inclytã Dircẽ lon
go quidẽ pòst tẽpore apparue-
rũt: sed quẽadmodũ filius ex
uxore patri amabilis, ueniẽ-
ti ad iuuẽtutẽ præ senio rur
sũ, ualde autẽ incẽdit amore
mẽtẽ (quoniã diuitiæ sortitæ
dominũ ascititiũ alienũ, moriẽ
ti [sunt] odiosissimæ) [ita]* etiã
quũ pulchra operatus uir si-
ne carmine, Agesidame, in Or-
ci limẽ uenerit, frustra sumpto
labore, præbuit labori breuem
quandam delectationem. Tibi
autem dulciloquáque lyra,

γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-
πάσσει χάριν. ἔχοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐπῳ. κῶλ. θ.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,
κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ-
ρατὸν Ἀρχεστράτου αἴνησα, τὸν εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ'
ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον γ', ἰδέᾳ τε καλὸν,
ὥρᾳ τε κεκραμένον. ἅ, τ' ἀναι-
δέα Γανυμήδει θάνατον ἄ-
λαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

ΤΩι ΑΥΤΩι Α-
γησιδάμῳ τόκους.
Εἶδος ΙΑ.

στροφ. α. κῶλ. ϛ.

" Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα
" χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
" ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
" εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες
ὕμνοι,

dulcisq; fistula in
præbent quoque a
liæ Pierides Iouis.
pitulans studiosè, i
crorū amplexus fu
uitatem irrigans m
filium amabilem
dauit. quem uidi u
robore arā apud
tempore formáqu
réque ætatis temp
impudentem à G
propulsauit, cum

EIDEM
sidamo f
Ode

Aliquando h
plurimus, es
do item cælestiu
liarum nubis. Q
re aliquis rem p
diloqui hymni

dulcisq; fistula inspergit gratiã. præbent quoque amplum decus filiæ Pierides Iouis. Ego quoque opitulans studiosè, illustrẽ gẽtẽ Locrorũ amplexus sum, & melle ciuitatem irrigans uiris præstantẽ, filium amabilem Archestrati laudaui. quem uidi uincentem manus robore arã apud Olympiacã, illo tempore formáque pulchrum floréque ætatis temperatũ: qui [flos] impudentem à Ganymede mortẽ propulsauit, cum Venere.

EIDEM AGEsidamo fœnus.
Ode XI.

Aliquando hominibus uẽtorũ plurimus [est] usus, aliquando item cælestium aquarum filiarum nubis. Quòd si cum labore aliquis rem prosperè gerat, blãdiloqui hymni

"ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται,
"καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ε.

ἀφθόνητος δ' αἶνος ὀλυμπιονίκαις
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
"ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ
πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου παῖ, τεᾶς
Ἁγησίδαμε πυγμαχίας ἕνεκεν,

ἐπῳδὸς, κῶλ. ι.

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
ἁδυμελῆ κελαδήσω, τῶν Ἐπι-
ζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ'. ἐγγυάσομαι,
μή μιν ὦ Μοῖσαι φυγόξενον στρατὸν,
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξε-
" σθαι. τὸ γὰρ
"ἐμφυὲς, οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ,
"οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες
"διαλλάξαιντο ἦθος.

posteriorum occasiones sermonum »
sunt, & fidum pignus magnis uir »
tutibus. *Inuidiæ autem non obno- »
xia laus uictricibus Olympiorum
hæc reposita est. Quæ quidem no
stra lingua gubernare uult. Cæte- „
rùm ex deo homines prudentibus „
florent in perpetuum mentibus. Sci „
to Archestrati fili Agesidame, tui
pugilatus causa *ornamentum ob
coronā aureæ oliuæ blandiloquū
cantabo, Epizephyriorum Locrorū
gentem curæ habens. Ibi choream
unà instituite. spondebo, non adi-
psum, ô Musæ, hospites fugientem
populum, neque imperitum hone-
statis, sed summè sapientem &
bellicosum peruenturas esse. Siqui „
dē natura insitos neque ardens „
uulpes, nec grauiter rugientes le- „
ones mutauerint mores. „

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ Ἱ-
μεραίῳ, δολιχοδρόμῳ.

Εἶδος ΙΒ.

στροφὴ α, κῶ. θ.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου,
Ἱμέρα εὐρυσθενέ᾽ ἀμ-
φιπολεῖ, σώτειρα Τύχα.
« τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
« νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
« κἀγοραὶ βουλαφόροι· αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
« πόλλ᾽ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω
« ψεύδη μεταμώνια τέμνοι-
« σαι κυλίνδοντ᾽ ἐλπίδες.

ἀντιστρ. κῶ. θ.

« σύμβολον δ᾽ οὔπω τις ἐπιχθονίων
« πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
« σομένας εὗρεν θεόθεν·
« τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί·
« πολλὰ δ᾽ ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπε-
« ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ᾽ ἀνιαραῖς [σεν,
« ἀντικύρσαντες ζάλαις,
« ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-

ERGOTELI HI-
meræo dolichodromo.
Ode XII.

SVpplico tibi filia Iouis liberta-tis præsidis pro Himera potēti urbe, seuatrix Fortuna. A te enim in mari gubernantur celeres na-ues, & terra rapida bella, concio-nésque consilij allatrices. Homi-num certè spes multa sursum, a-lia deorsum mendacia uana se-cantes uoluuntur. *Signum enim nondum quisquam terrestriū cer-tum de re futura nactus est diui-nitus: sed futurorum excæcatæ sunt cogitationes: multáque ho-minibus præter opinionem eue-niunt, in contrarium delectatio-nis. alij uerò molestas quum in-ciderunt in procellas, bonum in-gens infortunio bre-

κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

ἐπῳδ. κῶλ. ι.

υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν,
(ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ)
συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ,
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐν Πυθῶνι, Ἰσθμοῖ τ' Ἐργότελες,
θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέ
ων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ

Κορινθίῳ, σταδίῳ, δρόμῳ καὶ πεντάθλῳ.

Εἶδος ΙΓ.

στροφὴ α, κῶλ. ια.

Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων
οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου

ui permutant tempore. *Fili Philanoris, certè & tuum (domi pugnans uelut gallus gallinaceus) cognatum apud larē inglorium decus emarcuisset pedum, nisi seditio uiros inter se cōmittens, Cnosia[te] priuasset patria. At nunc apud Olympiam coronatus, & bis apud Pythonem, & apud Isthmū, Ergoteles, calida nympharum balnea extollis, uersans apud domestica arua.

XENOPHONTI
Corinthio cursori stadii, uictoriam adepto cursu & quinquertio. Ode 13.

OLympiorum ter uictricē laudans domum, benignam erga ciues, hospitibúsque inseruientem in notitiam adducam beatam Corinthum, Isthmij

πρόθυρον Ποτειδᾶνος ἀγλαόκουρο.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνη-
ταί τε, βάθρον πολίων,
ἀσφαλὴς δίκα, καὶ ὁμό-
τροφος εἰρήνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐθέλοντι δ᾽ ἀλέξειν ὕβριν κόρου
ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
" ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δὲ παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν
ὤπασαί τ᾽ ἄκραις ἀρεταῖς
ὑπερελθόντων ἱεροῖς
ἐν ἀέθλοισιν πολλὰ δ᾽ ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

ἐπῳ. κῶ. ια.

ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ-
" χαῖα σοφίσμαθ᾽. ἅπαν δ᾽ εὑρόντος
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν [ἔργον
σὺν βοηλάτᾳ χάριτες

uestibulum Neptuni, florens iuuenibus. In hac Eunomia habitat sororésque fundamentum urbium, firma iustitia, & ijsdē moribus prædita pax dispensatrices hominibus diuitiarum, aureæ filiæ Themidis consultricis bonæ. *Volunt autem arcere iniuriam, saturitatis matrem audaciloquam. Habeo honestáque loqui, audaciáque mihi recta linguam incitat ad dicendum. » Impossibile occultare ingenitos mores. » Nobis autem (ô) filij Aletæ, sæpenumero quidē uictoriæ reportatorem splendorē præbuerunt, eorū qui per summas strenuitates uictores fuerunt sacris in certaminibus, multa uerò cordibus hominum immiserunt *Horæ floribus copiosæ antiquitus solertia inuenta. » Omne autem opus (est) eius qui inuenit. » Bacchi unde exortæ uenustates sunt cū boues agēte

διθυράμβῳ; τίς δ' ἱππεί-
οις ἐν ἔντεσιν μέτρα;
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλῆα δίδυ-
μον ἔθηκ'; ἐν δὲ μοῖσ' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

στρο. β. κῶ. ια.

ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας,
ἀφθόνατος ἔπεσσι
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ·
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον.
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμὸν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
σταδίου νικῶν δρόμον. ὃν
ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον·

ἀντιστρ. κῶ. ια.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ.
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ

PIN. ODE
dithyrambo
ea equestribus
ras, aut deorū
gem geminum
est & Musa
in ea Mars et
nū perniciosis
*[O] supreme
lympiæ, non
bus[meis] sis
piter pater,
damni exper
phontis dirig
sperū: & ac
laudatoriam
uehit ex cam
quinquertio
sum. quæ n
tur mortali
"Duo ipsum
mēta apiorum
conspectum:
pugnant. P
li ad Alphe

dithyrambo ? quis prætereа equestribus in armis mēsuras, aut deorū templis auiū regem geminum apposuit ? In ea est & Musa suauiter spirans, in ea Mars etiam floret iuuenū perniciosis prælijs hominum. *⌊O⌋ supreme, latè imperās Olympiæ, non inuidus carminibus⌊ meis sis tempore omni, Iupiter pater, & hunc populum damni expertem regens, Xenophontis dirige genij uentum prosperū: & accipe eius coronarum laudatoriam legem, quam aduehit ex campis Pisæ, unà cum quinquertio stadij uincens cursum. quæ non consequutus est uir mortalis unquam prius. *Duo ipsum cōtexerunt plicamēta apiorum in Isthmiadibus conspectum: Nemeáque non repugnant. Patris autem Thessali ad Alphei

ῥεέθροισιν ἄγλα ποδῶν ἀνάκειται
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου
θ', ἁλίῳ ἀμφ' ἑνὶ μη-
νός τέ οἱ τωὐτοῦ, κρανααῖς
ἐν Ἀθάναισι, τρία μὲν
ἔργα ποδάρκης ἁμέρα
θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις·

ἐπῳ. κῶ. ια.

Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις. ἐν
δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδᾶνος τεθμοῖσι
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ, μακρότερα
τέρψιές θ' ἕψοντ', ἐρίτι-
μοί τ' ἀοιδαί. ὅσσα τ' ἐν Δελ-
φοῖσιν ἀριστεύσατε
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος·
δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

στροφὴ γ. κῶ. ια.

« ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον· νοῆ-
« σαι δὲ, καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς,
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων,

fluenta decus pedum repositum est. qui etiam in Pythiis habet stadii honoré, diaulique, sole in uno. Mē- se præterea eodem asperas apud Athenas, tria certamina celeripes dies posuit pulcherrimas circum co- mas.

*Hellotia autem septies uicit] In mari cinctis autem Neptuni riti bus, Ptœodoro cum patre, maiora oblectamenta sequuntur & per- honorifica carmina. Quammultos etiam fortitudinis principatus ob- tinuistis apud Delphos, & in se- ptis leonis? Pugno cum multis de multitudine uestrorum insignium factorum. Sic quidem apertè non nossem recensere marinorum calcu lorum numerum. *Consentaneus "
est autem in quaque re modus, "
[quem] intelligere, opportunitas "
[est] optima. Ego autem proprius in "
communi missus, consiliúmque lau "
dans maiorum, "

πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν,
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ· Σίσυφον
πυκνότατον παλάμαις
ὡς θεὸν, καὶ τὰν πατρὸς ἀν-
τία Μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναῒ σώ-
τειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

ἀντιστρ. κώ. ια.

τὰ δὲ, καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνου
τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος·
τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν-
τα τρόμεον Δαναοί·
τοῖσι μὲν ἐξεύχετ' ἐν ἄ-
στει Πειράνας, σφετέρου
μὲν πατρὸς ἀρχὰν, καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον.

ἐπῳ. κώ. ια.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθε,
πρίν γε οἱ χρυσάμπυκα κού-

bellúmque heroicis in uirtutibus nō mentiar de Corintho. Sisyphum quidem prudentissimum artificiis, ut deum, & contra patrem Medeam molitam nuptias sibi, nauis seruatricem Argûs & uectorū. *In is autem quæ [sunt] in robore, ante Dardani muros uisi fuerunt quondam in utranque [partem] præliorū secare finem. alij quidem cum charo genere Atrei Helenam repetentes. alij autem omnino prohibentes. Ex Lycia autem Glaucum qui uenerat, timuerūt Danai. apud hos quidem gloriabatur, in urbe Pirenes sui quidē patris regnum & magnas opes esse, & domum.* Qui serpētosæ filiū olim Medusæ Pegasum iungere cupiens, multa certè circa riuos [Pirenes] pertulit, donec ei aureas phaleras [habēs] frænū

ρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγ-
κ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ', εὕδεις
Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν, θύων
ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖξον.

στροφὴ δ', κώ. ια.

κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ
παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί·
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν·
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
πράγματος· ὥς τ' ἀνὰ βω-
μῷ θεᾶς κοιτάξατο νύ-
κτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὅ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραύνου παῖς ἔπορε

ἀντιστρ. κώ. ια.

δαμασίφρονα χρυσόν. ἐνυπνίῳ
δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό νιν· ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀνερύῃ Γαιαόχῳ,

puellæ Pallas attulit. E somnio autem statim fuit istud uigilanti eius dens: loquutáque est, Dormis oriunde ab AEolo rex? age, delinimentum hoc equinum accipe, & domitori ipsum (sacrificans taurum splendidum) patri ostendito.

Nigrã habens ægidem in nocte dormienti illi uirgo non plura dicere uisa est. Exiluit igitur recto pede: adiacénsque quum corripuisset monstrum, indigenam uatem lubens reperit, ostenditque Cœrani filio omnem euentum rei: ut in ara deæ dormisset noctu, iuxta oraculum ab eo datum: & quomodo illi ipsa Iouis ense fulminatoris filia dedisset domans feroces animos aurum. Somnio itaque quàm celerrimè parere iussit ipsũ: & quũ præpotenti taurum mactasset terram continenti,

θέμεν ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
«τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ'
«καὶ παρὰ ἐλπίδα κού- [ὅρκον,
«φαν κτίσιν. ἤτοι καὶ ὁ καρ-
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβε
Βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἵππον πτερόεντ'. ἀναβὰς
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζε.
σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ-
πων ἐρήμου, τοξόταν βάλ-
λων γυναικεῖον στρατὸν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε.
διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον,
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

στρο. ε. κῶλ. ια.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ-
βον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν,

*ut ſtrueret equeſtri aram ſta-tim Mineruæ. Efficit autem deo- »rum potentia ut ſit opus facile »quod [alioqui eſt] præter id quod »quis iuret & ſperet poſſe fieri. [»Certè & fortis alacri animo accepit Bellerophõtes *equum a-latum, pharmacum delinitorium extendens circa mandibulas. Si-mul atque autem cõſcendiſſet, æ-ratus luſit [ſaltationem] enopliõ. Cum illo autem aliquãdo Amazo nidũ etiam muliebrem exercitum ſagittarium aeris frigidi [&] de-ſerti à ſinibus iaculans, & Chi-mærã ignẽ ſpirantẽ, & Solymos interfecit. Reticebo eius mortem: ſed ipſum [equũ] in Olympo præ-ſepia Iouis antiqua excipiunt. *Verùm me rectum telorum mit-tentem turbinem, præter ſcopum non oportet multa tela firmare manibus. Muſis enim ſplendidas ſedes habentibus cedens,*

Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος,
Ἰσθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔ-
σω φανέρ' ἀθρό'· ἀλα- [πει θή-
θής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ' ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

ἀντιστρ. κώ. ια.

Τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤ-
δη πάροιθε λελέχθαι·
τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές.
“νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῷ γε μὰν
“τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Διὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρ-
νασσίᾳ, ἀμφ' Ἄργει τε, ὅ-
σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκάσιν ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

ἐπῳ. κώ. ια.

Πελλάνα τε καὶ Σικυὼν,
καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθὼν,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου

Oligæthidis ueni
rũ facta apud Ist
neis igitur carmin
festa. ueriúmque m
celerit. sexagies en
dulcis uox præc
pronũtiauit. Eor
lympiã facta uide
dicta fuisse. Futur
fuerint dixerim
tem spero quidẽ,
uentus. uerùm si
iam à natiuitate
ui hoc Martique
du. Facta autem
nassio, & apud
Thebas, papæ
& quàm multa
et domi uiũ cor
bitur Lycæi Iou
lana quoque
eius & Sicyõ,
darúmque bea
sisque & opule
quæ sunt sub

Oligæthidis ueni auxiliator. Ob eorũ facta apud Isthmũ & Nemeã. breuis igitur carmine faciam manifesta utrúmque mihi iusiurandum aderit sexagies enim utrinq dulcilinguis uox præconis uictores eos pronũtiauit. Eorũ autẽ apud Olympiã facta uidentur iam antea dicta fuisse. Futura autẽ, tunc quũ fuerint dixerim aperté. Nunc autem spero quidẽ, sed in deo est euentus. uerùm si deus custos eius iam à natiuitate progrediatur, ouis hoc Martique tradimus faciẽdũ. Facta autem eius in iugo Parnassio, & apud Argos, & apud Thebas, papæ quàm multa sũt: & quàm multa apud Arcades festat domus uiũ coronæ obtinens, testabitur Lycæi Iouis ara regina: Pellana quoque testis erit factorum eius & Sicyõ, & Megara. AEacidarúmque benesepitus lucus Eleusisque & opulenta Marathon, & quæ sunt sub AEtna alta uertice

καλλίπλουτο πόλιες, ἅ,τ' Εὔ-
βοια· καὶ πᾶσαν κατ'
ἔλλαδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἀλλὰ κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶ
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοις,
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡχομενίῳ, παιδὶ Κλεοδάμου, σταδιεῖ.

Εἶδος ΙΔ.

Εἶδος μονοστροφικὸν, κώλ. ιη, καὶ ιζ.

ΚΑφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ,
παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι.
σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς

itiu floretes urbes
ique uniuersam
enues scrutans m
re complecti poss
exire pedibus I
ntiam dans, &
um delectabilium

SOPIC
homenio, fil
ni, stadii cur
Ode X

Ephesias aqu
quae moliuntu
porum nobilem
Orchomeni celeb
tes, antiquorum
sides, audite, qu
do. Nam per uos
dulcia existunt
bus si sapiens, s
splendidus

iuitiis florẽtes urbes, & Eubœa. enique uniuersam per Græciã inuenies scrutans maiora quàm iente complecti possis. Sed me leui us extre pedibus Iupiter effice, re ier: ntiam dans, & prosperitatem rerum delectabilium dulcem.

ASOPICHO ORchomenio, filio Cleodami, stadii cursori.

Ode XIIII.

CEphesias aquas sortitæ, & quæ incolitis pulchritudine equorum nobilem sedem, ô pingues Orchomeni celebres reginæ Charites, antiquorum Minyarũ præsides, audite, quoniam preces fundo. Nam per uos delectabilia & dulcia existunt omnia mortalibus si sapiens, si pulcher, si quis splendidus

" ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
" σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
" κοιρανέοντι χορούς,
" οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων
" ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ,
" χρυσότοξον θέμεναι
" παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
" ἀέναον σέβοντι πατρὸς
" Ὀλυμπίοιο τιμάν.

τὰ ιϛ αὐτοῦ κῶλα.

πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ
τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες
ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ,
κοῦφα βιβῶντα. Λυδίῳ γὰρ
Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἐν μελέταις τε ἀείδων
μόλον, οὕνεκα ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα δόμον
Φερσεφόνας ἴθι Ἀχοῖ,
πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱ-
ὸν, εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν

*sit]uir. neque enim dij uenera- »
bilibus absque Charitibus regunt »
choros, neque conuiuia: sed o- »
mnium dispensatrices operum in »
cælo, quæ iuxta[insignem] arcu »
aureo Pythium Apollinem colloca- »
runt sedes, sempiternum colunt »
patris Olympij honorem. *Vene- »
randa Aglaïa, hymnorúmque a-
mans Euphrosyne, filiæ eius qui
potentissimus est deorum, exau-
ditrices nunc estote.] Tu quoque
Thalia cantus studiosa, conspicata
hũc chorealẽ hymnũ sorte propi-
tia leuiter incedentẽ. Lydio enim
Asopichum in rythmo & in præ-
meditatis carminibus decantans ue
ni, quoniam in Olympiis uictrix
Minyea urbs [est] propter te. Ni-
gros muros habentem domum Per-
sephonæ uade Echo, patri nobile
ferens nuntium, Cleodamum ut
intuita filium, dicas quòd ei iuue-
nilem*

κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας,
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων
πτεροῖσι χαίταν.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ Πύθια.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙ-τναίῳ, συρακουσίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Α.

στροφὴ α, κώλ. ιϛ.

ΡΥΣΕΑ φόρ-
μιγξ Ἀπόλλω-
νος, καὶ ἰοπλοκά-
μων
σύνδικον Μοισᾶν
κτέανον,
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά·

in finibus illustris Pisæ coronauit inclytorum certaminum pennis cæsariem.

PINDARI
Pythia.
HIERONI

AEtnæo Syracusano, curru uictoriam adepto.

Ode I.

VREA *cithara Apollinis, & nigrũ capilli iũ habentium Musarum consona possessio, quã audit quidẽ rhythmus, lætitiæ initiũ:*

πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα,
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
αἰενάου πυρός· εὕ-
δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠ-
κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις,

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινῶ-
πιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατὶ βλεφάρων
ἁδὺ κλαῖστρον κατέχευας. ὁ δὲ κνώσ-
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς [σων
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
«κώματι. κῆλα δὲ καὶ
«δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λα-
«τοΐδα σοφίᾳ, βαθυκόλ-
«πων τε Μοισᾶν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

«ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
«Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν

& parent cantores signis tuis]
quum chori præeuntium pro-
emiorum præludia facis, &
uspidatum fulmen extinguis
æterni ignis, dormitque sub
ceptro Iouis aquila, uelo-

cem alam utrinque laxans,
dux auiũ nigrámque nubẽ pal
pebrarum suaue claustrum) su-
per aduncum eius rostrum in-
fundis. atque illa dormiens
humidum dorsum attollit, tuis
missilibus delinita. Quine-
tiam uiolentus Mars, asperam
seorsum relinquens hastarum
cuspidem, oblectat cor uolu-
ptate. Denique carminum il- "
lecebræ & deorum quoque "
demulcent mentes, cum La- "
toidæ sapientia, & profun- "
dos sinus habentium Musa- "
rum. At quæ non amat Iupi- "
ter, auersantur uocem

«Πιερίδων ἀΐοντα,
«γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
ὅστ' ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ κεῖ-
ται θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιρκέες ὄχθαι,
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα πανέτες
χιόνος ὀξείας τιθήνα.

στρο. β. κῶλ. ιβ.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
του πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
δ' ἁμέραισι μὲν προχέοντι ῥόον κα- [πνοῦ
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισι πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν παταγῳ.
κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμ-
πει. τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-

Pieridum audien
ra atque per ma
quique in horren
iacet deorum hos
anticeps, quem o
educauit multi no
at nunc et littor
tetia quæ (sunt
Siciliaque eius
ra hispida, colu
fus cohibet, niuo
totum annum nu
trix, *cuius ex p
flantur inacce
mi fontes, fluuii
terdiu effundu
mi ardentem: se
flamma uolutat
fundam defert
tem cum uehe
Id autem Vul
gues ualde hor
prodigium qui
le aspe-

Pieridum audientia, per ter- ˮ rā atque per mare uastum. ˮ quique in horrendo Tartaro iacet deorum hostis Typhoeus centiceps, quem olim Cilicium educauit multi nominis antrū. at nunc & littora mare coercētia quæ sunt super Cumā, Siciliáque eius premit pectora hispida, columnáque cælestis cohibet, niuosa AEtna, per totum annum niuis acutæ nutrix, *cuius ex penetralib9 eructantur inaccessi ignis purissimi fontes, fluuiique ignis interdiu effundunt uorticem fumi ardentem: sed noctu rutila flamma uolutata, saxa in profundam defert maris planitiem cum uehemēti strepitu. Illud autem Vulcani reptile gurgites ualde horrendos eiectat, prodigium quidem admirabile aspe-

σθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόν-
των ἀκοῦσαι,

ἀντισρ. κῶλ. ιϛ.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
λοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ-
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον. τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν | πόλιν
γείτονα. Πυθιάδος
δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ
καλλινίκου

ἐπῳδ. κῶλ. ιη.

“ ἅρμασι. ναυσιφορήτοις
“ δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
“ ἐς πλόον ἀρχομένοις, πομ-
“ παῖον ἐλθεῖν οὖρον. ἐοικότα γὰρ
“ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νό-
“ στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι | στεφάνοι-
σι: νιν

ctu, miranda uerò res & ijs qui audiũt ab illis qui transierũt, *qualiter AEtnæ in nigrifrondibus ligatus est cacuminibus & solo, cubiléque uellicans totum dorsum inclinatum pungit. Contingat Iupiter, tibi contingat placere, qui hunc regis montem (fertilis terræ frontem) cui cognominem inclytus conditor decorauit urbem uicinam, Pythiadísque in curriculo præco proclamauit ipsam, nuntium adferens super egregij uictoris curribus. Viris autẽ q " nauibus uehuntur, præcipuum " gaudium, nauigationem auspi- " cantibus, deductorium uenire " uentum. uerisimile est enim " & in fine meliorem reditum " consequuturos. Mea autem ora- " tio his successibus gloriam affert, [dicens] in posterum futuram esse coro-

σιν ἵπποισί τε κλυτὰν,
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστὰν,
Λύκιε καὶ Δάλοιο ἀνάσσων.
Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

στροφὴ γ. κῶ. ιϛ.

"ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
"σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
"καὶ σοφοὶ, καὶ χερσὶ βια-
"ταὶ, περίγλωσσοί τ᾽ ἔφυν. ἄνδρα δ᾽
ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ᾽ ὡσεί τ᾽ ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ-
βον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
θύνοι, καμάτων δ᾽ ἐπίλα-
σιν παράσχοι.

ἀντισρ. κῶ. ιϛ.

ἦ κεν ἀμνάσειεν οἵαις
ἐν πολέμοισι μάχαις

nis & equis melytam, & inter dulcisona conuiuia celebrem. Lyciæ & Deli imperium obtinens Phœbe, Parnassique fontem Castaliam amans, uelis hæc animo mãdare, & bene instructam uiris regionem. *A diis enim " molimina omnia mortalibus " uirtutibus, & prudentes & " manibus fortes & linguæ e- " ximii nascuntur. Virum autẽ ego illũ laudare cogitans, spero me ærea cuspide iaculũ non tanquã extra certamẽ iacturum, manu uibrantẽ, sed ubi procul eiaculatus fuero, superaturum aduersarios. Vtinã enim uniuersum tẽpus felicitatem quidem ita & diuitiarum donationem dirigat, laborũ uerò obliuionẽ præbeat. *Certè in memoriam reduceret quidẽ in bellis

τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', ἁνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τι
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, |μα
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μα
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων, ἐν
ἐστρατεύθη. σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλά-
νωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλ-
κει τειρόμενον, μεταλλάσ-
σοντας ἐλθεῖν

ἐπῳ. κώ. ιε.

ἥροας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν,
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς·
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων,
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν
ἔραται καιρὸν διδούς.
Μοῖσα καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.

olerantia animi pugnas sustinuerit quādo nacti sunt deorum auxilio honorem qualem nullus Græcorum decerpit, diuitiarū coronamentum superbum. Nūc Philoctetæ morē sequens in militiam profectus est, & ex necessitate & tanquam amico etiam aliquis qui erat magna fortuna præditus blāditus est. Aiunt autem ex Lemno, quū ulcere uexaretur, inuestigaturos uenisse heroas diis compa-rādos Pæāntis filium sagittarium, qui Priami urbem euertit finiuitque labores Græcis: inualido quidem corpore incedens, sed fatale erat. Sic autem Hieroni deus stabilitor sit sequenti tempore eorum quæ optat, facultatem opportunam tribuens. Musa etiam apud Dinomenem ad canendum mihi obsequere, præmium quadrigarum: gaudium enim non alienum à filio uictoria patris.

ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

στροφ δ'. κῶλ. ιϛ'.

τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερίᾳ,
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων
ἐν νόμοις ἔκτισε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
ὄχθαις ὑπὸ Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωριεῖς. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν-
θησεν αἰχμᾶς.

ἀντιστροφὴ κῶ. ιϛ'.

Ζεῦ τέλει' αἰεὶ δὲ τοιαύ-
ταν, Ἀμένα παρ' ὕδωρ,
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σι διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γε-
ραίρων, τράποι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον Κρονίων, ἅμερον

Agedum, postea ...
gratum excogitemu...

Cui urbem illam ...
tis fundata liberta...
bræ in legibus H...
uolunt autem Pa...
etiam Heraclida...
sub præcipitijs T...
tes Dorienses, sem...
legibus AEgimij. ...
autem Amyclas ...
Pindo proruente...
insidentium T...
celeberrimi ...
stæ gloria floru...
effice autem sem...
tuum, Amenæ ...
bus & regibus ...
ueram famam h...
ope dux filióq. ...
lum q; decorãs, ...
dém in trãquillit...
ro, annue Satu...

Agedum, postea AEtnæ regi gratum excogitemus hymnum.

*Cui urbem illam cum diuinitus fundata libertate, Doricæ libræ in legibus Hierō cōdidit. uolunt autem Pamphyli atq; etiam Heraclidarum posteri, sub præcipitijs Taygeti habitātes Doriēses, semper manere in legibus, AEgimij. Obtinuerunt autem Amyclas fortunati ex Pindo proruentes. albis equis insidentium Tyndaridarū celeberrimi uicini, quorum hastæ gloria floruit. *O Iupiter effice autem semper talem fortunam, Amenæ ad aquam, ciuibus & regibus, ut diiudicent ueram famam hominum. Tua ope dux filióq; imperās, populúmq; decorās, cōuertat cōcordē in trāquillitatē. Supplex oro, annue Saturnie, pacificam

ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ,
ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν
τὰν πρὸ Κύμας,

ἐπῳ. κῶλ. ιε.

οἷα Συρακοσίων ἀρ-
χῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν,
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
δουλείας. αἱρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω τὰν
πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.
πὰρ δέ γε τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένεος τελέσαις·
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

στροφ. ε. κῶλ. ιϛ.

«καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
«πείρατα συντανύσαις
«ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται

ut domum Phœnix Tyrrhenorúmque strepitus obtineat, nauibus lacrymabilem cladem intuitus, quæ [fuit] ante Cumam, *qualia à Syracusanorum duce domiti passi sunt uelocibus à nauibus. Qui ipsis in mare proiecit ætate [florentes milites,] Græciam eripiens ex graui seruitute. Amplector à Salamine quidem Atheniensiū gratiam mercedē: apud Spartam autem dicam ante Cithæronem [commissam] pugnam: in quibus Medi laborauerūt curuorum arcuum gestatores. at uerò apud pulchrè aquosam ripam Himeræ, filijs Dinomenis hymnum conficiens, quem adepti sunt, per uirtutem hostibus uiris cæsis. *Opportunè si lo- »
quaris, multarum rerum sum- »
mas complicans in paucis, minor »
sequitur

μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει, μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως (κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος)
μὴ παρίει καλά. νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

ἀντιστρ. κῶ. ιϛ.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις.
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ,
ἱστίον ἀνεμόεν.
μὴ δολωθῇς ὦ φίλε κέρδεσιν εὐτρα-
πέλοις. ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας.

ἐπῳ. κῶ. ιε.

οἷον ἀποιχομένων ἀν-

reprehensio hominum. satietas »
enim continua hebetat celeres »
mẽtes. ciuiúmque aures clàm »
animũ angũt maximè ob bona »
aliena. Veruntamen (potior e- »
nim commiseratione inuidia) »
ne prætermittas honesta. guber-
na iusto clauo populum, uera-
cémque ad incudem fabrica
linguam. *Si enim quicquam
leuis etiam momenti abs te e-
ruperit, magnum pondus ob-
tinet. Multarum es dispensator
multi testes sunt amborum fide
digni. At generosis in moribus
permanens si amas famam dul-
cem semper audire, ne defati-
geris nimium sumptibus: sed
expande ut gubernator uir ue-
lum uentosum. Ne decipiaris a-
mice lucris scurrilibus. Retrò »
mortales sequens gloriatio »
laudis *sola mortuorum ui- »

„ἀνδρῶν δίαιταν μανύει
„καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
„οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
„τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
„τῆρα νηλέα νόον,
„ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φά[τις·]
„οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω- τε [ὑπω-]
„ρόφιαι κοινανίαν
„μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκον[ται.]
„τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέθλων·
„εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
„ρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
„ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ,
„στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕ-ρωνι, ἅρματι. Εἶδος Β.

στρο. α, κῶ. ιε.

ΜΕγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν

rorum uitam indi
ptores prosæ oratio
tas. Non interit Cr
tute prædita. At ta
sorem, immitem
Phalarin tenet ub
que ipsum cithar.
consortium suaue
monibus admitt
tunam prosperam
pium est inter præ
re autem, secunda
trumque autem
& obtinuerit, con
accepit.

EIDEM
roni, curr
ade
Od

GRandi urb
osi delub

rorum uitam indicat & perscriptores prosæ orationis & per poetas. Non interit Crœsi uirtus comitate prædita. At tauro æneo combustorem, immitem animo, odiosa Phalarin tenet ubique fama. Neque ipsum citharæ domesticæ in consortium suaue puerorum sermonibus admittunt. Cæterùm fortunam prosperam consequi, præcipuũ est inter præmia. Bene audire autem, secunda felicitas. In utrumque autem uir qui inciderit & obtinuerit, coronam altissimam accepit.

EIDEM HIERONI, curru uictoriã adepto.

Ode II.

GRandi urbes ô Syracusæ bellicosi delubrũ Martis, hominũ

ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν
φέρων μέλος ἔρχομαι,
ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων,
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρ-
τυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος.
ταῖς οὐκ ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίους
ἐδάμασσε πώλους.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος χερὶ διδύμᾳ,
ὅ, τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς,
αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον,
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζ-
γνύῃ σθένος ἵππιον,
ὀρσοτρίαιναν, εὐρυβίαν καλέων θε-
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνὴ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.

equorumque ferro gauden
tium diuinæ alumnæ, uobis
hoc fertilibus à Thebis affe-
rens carmen uenio, nũtium
quadrigarum quatientium
tellurem. In quibus Hieron
curru felix, uictoria potiens
latè splendentibus redimi-
uit Ortygiam coronis, flu-
uialis sedem Dianæ. Qua
non sine, illius placidis in
manibus, uariegatis habe-
nis ornatosque domuit equos.
*Nã sagittis gaudens uirgo,
manu gemina, certaminum
que præses Mercurius ra-
diantem imponit ornatum,
quando politas ad bigas, &
ad currus habenis obedien-
tes iunxerit robur equinũ,
tridẽtis impulsorẽ præpotẽ
tẽ inuocans Deum. Alijs au-
tẽ aliquis alius uir confe-
cit canorũ regibus hymnum,
præmia uirtutis.

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
χρυσοχαίτας προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων,

ἐπῳ. κώ. ιϛ.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας·
« ἄγει δὲ χάρις φίλων
« ποίνιμος ἀντὶ ἔργων
« ὀπιζομένα. σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ,
Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πο-
λεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων,
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
« θεῶν δ' ἐφετμαῖσιν
« Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
« βροτοῖς λέγειν, ἐν πτερόεντι τροχῷ
« παντᾷ κυλινδόμενον,
« τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς
« ἐποιχομένους τίνεσθαι.

στρο. β. κώ. ιε.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέ-
σι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μα-
κρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,

[Nam] resonant quidem cir-
cum Cinyram sæpe sermones
Cypriorum, quem auricomus
propensè dilexit Apollo, * sacer-
dotem Veneris [uelut quendā]
arietem ducem gregis. Impellit »
autem [ad hoc faciendum] gra- »
tia beneuolis remuneratrix pro »
factis sequens. Te uerò ô Dino- »
menie fili Zephyria ante ædes
Locrensis uirgo resonat, belli-
cos post labores immensos, per
tuas uires intuens securitatem.
Deorum autem mandatis Ixio- „
nem aiunt hæc mortalibus di- „
cere, dum in alata rota circun- „
quaque uolutatur, benefacto- „
rem placidis remunerationibus „
excipientes persoluere [gra- „
tiam.] * Didicit autem rem cer- „
tam. propitios enim apud Sa-
turni filios dulcem nactus ui-
tam, longam non sustinuit feli-
citatem,

μαινομέναις φρεσίν,
Ἥρας ὅτ' ἐράσατο, τᾶς Διὸς εὐναὶ
λάχον πολυγαθέες.
ἀλλά νιν ὕβρις ἐς αὐάταν ὑπερήφανον
ὦρσε. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ
δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν
ἥρως, ὅτι τ' ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θνατοῖς·

Ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις,
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
«το. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ
«παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
καὶ τὸν ἵκοντ', ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων ἄϊδρις ἀνήρ.
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
πρέπεν οὐρανίᾳ
θυγατέρι Κρόνου, ἅντε δόλον

quum furiosa mente Iunonem deperijt, quam Iouis strata sortita sunt multum iucũda: sed eum insolẽtem petulãtia in damnum impulit. Mox enim passus consentanea vir [ille,] exquisitã sustinuit aerumnam. Duae autem culpae aerũnae portatrices sunt. una, quòd heros cognatum sanguinem prim⁹ non sine fraude miscuit inter homines: *[altera,] quòd in magna penetralia habẽtibus thalamis uxorem Iouis tentauerat. Oportet autem [unumquemque] secundum se semper cuiuslibet rei cõsiderare modulum. Concubitus autem peruersi in calamitatem coniecerunt etiam hunc accedẽtem, postquam cum nube concubuit, mendacium dulce consectans inscius vir. Forma enim illa nubes excellentissimae parerat caelesti filiae Saturni. quam [nubem] fraude

αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι καλὸ[ν]
πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμόν,

ἐπῳδὸς κώ. ιδ.

ἑὸν ὄλεθρον ὅγ'. ἐν δ' ἀφύκτοι-
σι γυιοπέδαις πεσὼν,
τὰν πολύκοινον ἀνεδέ-
ξατ' ἀγγελίαν· ἄνευ δ' οἱ Χαρίτων
γόνον ὑπερφίαλον, {τέκε
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδρά-
σι γερασφόρον, οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις,
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσι ἐμίγνυτ' ἐν Πα-
λίου σφυροῖς. ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστὸς, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι· τὰ ματρόθεν μὲν,
κάτω, τὰ δ' ὕπερθε, πατρός.

στροφὴ γ. κώ. ιε.

« θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδε-
« σσι τέκμαρ ἀνύεται.
« θεὸς ὁ καὶ πτερόεντ' αἰ-
« ετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
« ον παραμείβεται

ſtructam manus Iouis ei fecerant pulchram perniciem. Quadriradium autem uinculum fecit, *ſuum exitum. in compedes igitur membra irretientes [&] effugium non habentes prolapſus, multum communem accepit rumorẽ. Sine Gratiis autem ipſi peperit prolem ſuperbam ſola & ſolum, neque inter homines honorem conſequentem, neque in deorum legibus. quem ea quæ aluerat nominauit Centaurum, qui cum equabus Magneſiis concubuit in Pelij uallibus. Nati ſunt igitur gens mirabilis, ambobus ſimiles parentibus, quæ à matre, [erant] infernè: at quæ ſupernè erant, patris. *Deus „ omnem pro uotis exitum per- „ agit. deus [inquam] qui & a- „ latam aquilam aſſequitur, & „ marinum præuertitur „

« δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψ[ε]
« βροτῶν· ἑτέροισι δὲ
« κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρε[ὼν]
« φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
« εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλ-
« λ' ἐν ἀμαχανίᾳ
« ψογερὸν Ἀρχίλοχον, βαρυλό-
« γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. τὸ πλου-
« τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου
« σοφίας, ἄριστον.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν
πρύτανι, κύριε πολλᾶν
μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ
λέγει ἕτερόν τιν' ἀ-
ν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι
στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
« κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
« ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν

delphina: atque aliquē elatos a- »
nimos habentium mortalium con- »
tudit, alijs autem decus senij ex- »
pers dedit. At me opus est fugere »
morsum tristem, maledicentiam. »
Vidi enim procul existens, sæpe in »
angustijs conuitiatorem Archilo- »
chū, cum maledicis odijs pingue- »
fieret. At diuitias habere cum fe- »
licitate sortis sapientiæ, præstan- »
tissimum. *Tu autem certò eas po- »
tes libera mente suppeditare, dis-
pensator, domine multorum inco-
rum benè cinctorum [muris ue-
lut coronis, & numerosæ gentis.
Quòd si quis iam diuitijs & ho-
nore dicat alium quempiam in
Græcia eorū qui antè fuerunt,]
extitisse superiorem, otiosa cum
mente conflictatur & frustra. Con-
scendam igitur amœnam clas-
sem, de uirtute Heroicis sonans.
Iuuentuti quidem auxiliatur au- »
dacia arcta grauia bella. Vnde »

φαμὶ καὶ σὲ ταῖς ἀπεί-
ρονα δόξαν εὑρεῖν,

ἐπῳ. κώ. ιδ.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρά-
σι μαρνάμενον, τὰ δὲ ἐν
πεζομάχαις. βουλαὶ
δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος
ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
τὸ Καστόρειον
δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς
θέλων, ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοιο δ' οἷος ἐσσὶ, μαθὼν καλός τις
πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ

στροφὴ α. κώ. ιε.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμη-
τον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν,
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ

dico te quoque immensam gloriam nactum esse, partim quidem in equestribus pugnis cum uiris prælian-tem, partim in pedestribus pugnis Cōsilia autem mihi senilia, tuti mihi carmē ad omnem sermonem, ut te, laudē præbens, Salue. hoc quidem carmen more Phœniciæ negotiationis super canum mare mittitur. Castoreum autem in AEolicis pedibus si uelis, considera gratiā septisonæ citharæ consequutus. Sis autē qualis es, ubi didiceris id ex me: pulchra sanè simia apud pueros sēper* pulchra. Rhadamanthus autem felix fuit, quia mentis sortitus est fructum inculpatum, neque dolis animū oblectatur intus qualia susurronum artes sequuntur semper

„βροτῶν. ἄμαχον κακὸν
„ἀμφοτέροις, διαβολιᾶν ὑποφάτι-
„ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
„κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερ-
„δαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ ἐνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβα-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς,
ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

ἀντιστρο. κώ. ιε.

„ἀδύνατον δ' ἔπος ἐκβαλεῖν
„κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
„δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν
„σαίνων ποτὶ πάντας, ἄταν
„πάγχυ διαπλέκει.
„οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη
„φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν, ἅ- [σομαι
„τ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθεύ-
„ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
„ἐν πάντα δὲ νομὸν εὐθύγλωσ-
„σος ἀνὴρ προφέρει,
„παρὰ τυραννίδι, χ' ὠπόταν ὁ
„λαῦρος στρατὸς, χ' ὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
„τηρέοντι. χρὴ δὲ πρὸς

mortalium. inexpugnabile malũ »
ambo ius, calumniarum subl ocuto- »
res, moribus impensè uulpium si- »
miles. [Quantum ad lucrum au- »
tẽ, quid magnopere hoc lucrosum
est ips? [Ego enim si immersabi
lis ut suber super maris superficiẽ,
[qui sit instrumẽti alterius mari
num laborem [s. sustinẽtis profun-
dé. *Impossibile est autem uerbum
emittere ualidum inter probos ci- »
uẽ dolosum. ueruntamen adulãs o- »
mnibus ualde prorsus implicat »
[sermones.] Nõ eius sum particeps »
audaciæ. Amicum contingat ama- »
re: aduersus inimicũ autem, ut ho- »
stis existens, lupi more concurrã, »
alia aliás loca] perambulans »
uijs obliquis. In omni autem regi- »
mine, rectiloquus uir antecellit, »
[uidelicet [& apud acrem tyran- »
nus, & quum impetuosa multitu- »
do, & quum prudentes custodiã »
agunt. Oportet autem aduersus »

„θεὸν οὐκ ἐρίζειν·

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

„ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων,
„τοτὲ δ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-
„κε μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐ-
„δὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. στάθμα
„δέ τινος ἑλκόμενος
„περισσᾶς, ἐνέπαξεν ἕλ-
„κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ
„πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχ-
„φέρειν δ' ἐλαφρῶς
„ἐπαυχένιον λαβόντα
„ζυγὸν, ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
„λακτιζέμεν, τελέθει
„ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴη
„με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΤΩι ΑΥΤΩι Ι[…]
ρωνι, κέλητι.
Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κῶ. ιγ.

Ηθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδα[…]
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλω[…]

um non contendere, qui stabi- ”
aliâs quidē [res illorum, aliâs ”
tē alijs tribuit magnum decus. ”
d neque hæc mentem. oblectant ”
udorum. Verùm à libra aliqua ”
i trahitur eximia, infixit hulcus ”
lorificum suo prius cordi, quàm ”
s c cogitatione molitur, assequa- ”
r. Ferre autem leuiter super cer- ”
icem iugū, quum sumpseris, pro ”
est: at contra stimulum calcitra- ”
e, est lubrica uia. Canentem au- ”
em [me] contingat consuetudinem ”
um probis habere. ”

EIDEM HIE-
roni, celete uictoriam
adepto.

Ode III.

VElim Chironem Phillyriden
(si fas hoc è nostra lin-

σαι κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐ-
ρυμέδοντα Κρόνου.
βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου
φῆρ' ἀγρότερον,
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν ἔθρεψέ ποτε
τέκνον Ἀνωδυνίας
ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιὸν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νόσων.

ἀντιστρ. κώ. ιγ.

τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ,
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλει-
θυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδαο δόμον ἐν
θαλάμῳ κατέβα,
τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ
δ' ἀποφλαυρίξασά μιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν,
ἄλλον αἴνησε γάμον, κρύβδαν πατρός,

gua cõmune optare uerbũ)
reuiuiſcere mortuum, pro-
lem latê potentem Vrani-
dæ Saturni, uallibúſque
imperare Pelij feram a-
greſtem, mentem habentem
hominũ amicam: qualis exi
ſtens nutriit olim filiũ ſu-
auem Incolumitatis mem-
bris uegetæ AEſculapium,
heroem omnigenorum pro-
pulſatorem morborum.
*quem boni equitis Phle-
gyæ filia, priuſquam ne-
gotium ſuum confeciſſet cũ
Lucina circa matres uer-
ſante domita aureis ſagit-
tis à Diana, in Plutonis æ-
des in thalamo deſcendit,
Apollinis technis. Ira enim ״
non uana eſt filiorum Iouis. ״
Ipſa autem quum floccifè-
ciſſet eum, errore mentis,
alijs nuptijs aſſenſit clam
patre,

πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβ

ἐπῳδός, κῶλ. ιε.

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν,
οὐκ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίδια
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν
ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκου-
ρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόν-
των, οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
θρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώ-
ρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θη-
ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

στροφὴ β, κῶ. ιγ.

ἔσχε τοι αὐταν μεγάλαν αὐάταν
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ Ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν· ἐν
δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ

prius intonso mixta Phœbo,
& *ferens semen Dei purũ,
non expectauit dum ueni-
ret mensa sponsalis, nec o-
mnisonorũ clamor hymenæo
rum, coætaneæ ut uirgines
sociæ solent [in] uespertinis
cantibus dicere iuuenilibus
iocis. sed amore capta fuit
absentium: qualia etiam
multi passi sunt. Est autem "
genus hominum stultissimum "
[eorum] qui uituperantes "
[quæ sunt] indigena, cir- "
cunspiciunt [quæ sunt] ulte- "
rius, uana cõsectantes irrita "
spe. *Habuit talem magnam "
calamitatem pulchrè ue-
stitæ fastus Coronidis. Nam
cubuit in stratis hospitis qui
aduenerat ex Arcadia. ne-
que latuit speculatorem:
sed in receptricæ ouium [ma-
ctatarum]

Πυθῶνι τόσσ' ἐσάϊε
ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας, κοινῶνι παρ' εὐ-
θυτάτῳ γνώμαις πεπιθὼν,
πάντα ἴσαντι νόῳ.
ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται, κλέπτει τέ μιν
οὐ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔργοις, οὔτε βουλαῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα
ξενίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον,
πέμψε κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν· ἐπεὶ
παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.
δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν, καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμᾶ
δ' ἔφθαρε· πολλὰν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμε

ithone illa omnia sensit tẽpli rex
oxias, sociũ apud rectissimũ quũ
nionẽ (de Coronide) persuasis-
t (sibi,) omniscium mentem.
ẽdacia autem nõ attingit, fallit-
ue eũ nõ deus, non mortalis, fa-
tis neque consilijs. Tunc quoque
ibi cognouit Ischyis Elatidæ pere-
grinum cõcubitũ, nefariámq; frau
dem, misit sororem furentem ani-
mi ardore impetuosissimo in La-
ceriam: quoniam ad Bœbiadis
ripas habitabat uirgo. dæmon
autem alter ad malum qui impu
lerat, perdidit eam, & ex uicinis
multi participes fuerunt (exitij
Coronidis) simúlque perierunt:
ac (uelut) ignis in monte ex
uno semine prosiliens, magnam
uastauit syluam.

*Sed postquam pyra collocarunt in
lignea cognati puellam, fulgórque
circumcurrit

λάβρον Ἀφαίστου, τότ' ἔει-
πεν Ἀπόλλων, οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν
πρώτῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε. καιομένα
δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων
πόρεν Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

στρο. γ. κῶ. ιγ.

Τοὺς μὲν ὦν ὅσοι μόλον αὐτοφύτων
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ
χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας, ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς
ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,

*impetuosus Vulcanus, tum dixit Apollo, Non amplius sustinebo animo genus meũ perdere miserabilissima nece, matris graui cum calamitate. Sic dixit: gressúque in primo quum attigisset [locum,] puerum è cadauere eripuit: ardens autem ipsi pyra flammam suã diuisit. Illum igitur Magnesio adducens commisit Centauro, ad docendum multinocuos hominibus sanare morbos. *Eos itaque quotquot uenerũt [ad ipsum] spõtè natorum hulcerum participes, aut corusco ferro mẽbra sauciati, aut saxo eminus immisso, uel quibus æstiuus ignis depopulabatur corpus, aut frigus: liberãs aliũ aliјs doloribus eripuit: quosdã mollibus incãtationibus tractãs,*

τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

"ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
ἔτραπε κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ, χρυσὸς ἐν χερσὶ φανεὶς,
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἑαλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν
στέρνων καθεῖλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυ-
νὸς ἐνέσκηψε μόρον.
"χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
"δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρεσὶ,
"γνόντας τὸ πὰρ ποδὸς, οἵας εἰμὲν αἴσας.

ἐπῳ. κῶλ. ιε.

"μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον
"σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μα-
χανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναιεν
ἔτι Χείρων, καί τι οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν, ἰ-
ατῆρά τοί κέν μιν πίθον

quosdam uerò lenia bibentes,
aut membris circumponens un-
dique pharmaca, quosdam etiã
sectionibus, stare fecit rectos.
*Verùm lucro etiã prudentia"
irretitur. Peruertit illũ quoque"
ingenti mercede aurum in ma-
nibus apparens, uirum à morte
ut reduceret iam captum. Qua
re manibus Saturnius iaculatus
[fulmen] per amborũ pectora,
respirationẽ ademit statim, ar-
dénsq; [eius fulmẽ] irruens im-
misit mortẽ. Oportet cõsẽtanea,,
à dijs quærere mortalibus men,,
tibus, cognoscẽtes quod ante pe,,
des, cuius simus sortis. *Ne a-,,
nime mi, uitam immortalẽ mo-,,
liaris, sed aggredere opera,,
quibus agendis par sis. Si autẽ,,
prudens specũ habitaret adhuc
Chiron, & aliquas ei illecebras
in animo suauisoni hymni no-
stri ponerent, ipsi utique per-
suasissem

καί νυν ἐσλοῖσι παρα-
σχεῖν ἀνδράσι θερμᾶν νούσων,
ἤ τινα Λατοΐδα
κεκλημένον, ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶ μόλον, Ι-
ονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν,
παρ' Αἰτναῖον ξένον,

στρο. δ'. κῶλ. ιγ'.

ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίει-
αν ἄγων χρυσέαν,
κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων,
αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένι-
κος ἕλε Κίρρᾳ ποτὲ,
ἀστέρος οὐρανίου
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀντισρ. κῶ. ιγ'.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω

nunc quoque bonis præbere uiris [seipsum] medicum calidorum morborum, aut aliquem Latoidæ uocatum filium, [aut patris [Apollinis, uidelicet Iouis.] atque adeo in nauibus uenissem, Ionium secans mare, Arethusam ad fontem, ad AEtnæum hospitem, qui Syracusis imperat, rex lenis ciuibus, non inuidens bonis, hospitibúsque suspiciendus pater. Ad quem si descendissem, geminas gratias afferens, [uidelicet] sanitatem auream, & hymnum certaminum Pythicorum, [qui esset] splendor coronis quas fortissimè omnium se gerens Pherenicus [equus eius] consequutus est apud Cirrham aliquando: stella cælesti (dico) splendidius illi lumē uenissem, profundo mari traiecto. *Sed uota facere ego uolo

ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυ-
σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ (ρο
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν
κορυφὰν Ἱέρων
ὀρθὰν ἐπίστα, μανθάνων
οἶσθα προτέρων,
«ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύν-
«δυο δαίονται βροτοῖς
«ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
«οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
«ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
«πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
«οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ πὰρ Πηλεῖ,
«οὔτε παρ' ἀντιθέῳ
«Κάδμῳ· λέγονταί γε μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ
σχεῖν, οἵ τε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν, καὶ ἐν ἑπταπύλοις

PIND. PYTH.
matri, quam ue
puellæ iuxta meu
cum Pane celeb
per noctẽ. Verũ
telligere summa
edoctus à priori
bus, scis [quòd]
mala bina parti
bus immortales
non possunt mo
sapiẽtes [ea fer
tentes extrà.
citatis consequi
populorũ rege
quem ex homi
tuna. sed enim,
riculũ posita n
cidæ Peleo ne
dmo. Dicũtur
felicitatem su
qui & Musa
redimitas
& in septem

matri, quam uenerabilem Deã puellæ iuxta meum ueſtibulum cum Pane celebrant frequẽter per noctẽ. Verũ ſi ſermonũ intelligere ſummam rectam noſti, edoctus à prioris ſeculi hominibus, ſcis [quòd] unum ad bonum » mala bina partiuntur mortali- » bus immortales. Sed ea ſtulti » non poſſunt moderatè ferre: at » ſapiẽtes [ea ferunt,] bona obuer- » tentes extrà. *Te uerò ſors felicitatis conſequitur. rectorẽ enim populorũ regem [te] intuetur (ſi quem ex hominibus) potens fortuna. ſed enim, uita extra periculũ poſita nõ cõtigit nec AEacidæ Peleo neque diuino Cadmo. Dicũtur tamẽ illi mortaliũ felicitatem ſupremam habuiſſe, qui & Muſas aureis reticulis redimitas canentes in monte & in ſeptem portas habentibus

ἄϊον Θήβαις, ὁπότ' Ἀρ-
μονίαν γάμε βοῶπιν·
ὁ δὲ Νηρέος εὐ-
βούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

στροφ. ε, κώλ. ιγ.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις,
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο. Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμει-
ψάμενοι καμάτων,
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.
ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγα-
τρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ
τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

ἀντιστρ. κώλων ιγ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν,
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ

udiuerunt Thebis, quando [Cadmus] Harmoniam uxorem duxit
unus oculis speciosam:] ille autem [Peleus] Nerei ualentis consilio Thetin filiã inclytam.* Quinetiam dij epulati sunt apud utrosque, & Saturni filios reges uiderunt [Cadmus & Peleus] aureis in sedibus, donáque nuptialia acceperunt [ab illis.] Iouis denique beneficio ex prioribus transmutati erumnis, statuerunt erectum cor. Sed rursum procedẽte tẽpore, hunc quidem Cadmum] filiæ tres per grauia infortunia priuarunt lætitiæ sorte: at candidæ brachijs Semelæ Iupiter pater uenit in cubile amabile.* illius autem Pelei] filius, quem unicum immortalis peperit in Phthia Thetis, in bello sagittis animam amittens, excitauit, dum igni cremaretur, gemitum à Græcis. Quòd si

εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει
θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν,
χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλ-
λοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται
ὅς πολὺς, εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.

ἐπῳ. κώ. ιε. [λοις

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγά-
ἔσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρεσὶν
δαίμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμὰν
θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑ-
ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον
Σαρπηδόν' ἀνθρώπων φάτις
ἐξ ἐπέων κελαδεν-
νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γινώσκομεν.
ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει.
παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

[quis ex hominibus in animo ha-»
[bet ueritatis uiam, oportet [eum]»
à beatis dijs consequutum prospe-»
ram fortunam frui [sua felicitate.»
Nam aliâs alij sunt flatus altè uo»
lantium uentorum, felicitásque»
hominum non accedit in longum»
[permãsura.] Quæ quidem quan»
docunque ingens graui cum pon-»
dere [me sequuta fuerit, *paruus»
inter paruos, magnus inter ma-»
gnos ero. Semper autem ad eam»
fortunam quæ me amplectetur,»
[me in] animo accommodabo, iu-»
xta meam facultatem colens [eam.]»
Quòd si mihi diuitias deus specio-»
sas dederit, spem habeo gloriam»
me nacturum altam in longinquũ.»
Nestorem & Lycium Sarpedonem»
hominum fama habet ex uersibus»
sonoris: quales compegerunt fabri»
periti. Nam quæ cognoscitur uirtus»
per inclytos cantus, diuturna est:»
sed paucis [id facere] facile [est]»

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ
Κυρηναίῳ, ἅρματι.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κῶλ. ιβ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ
στᾶμεν εὐίππου βασιλῆϊ Κυρά-
νας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον
Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων·
ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς αἰετῶν πάρεδρος,
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλω-
νος τυχόντος, ἱέρεια
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον
καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν,
κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ·

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι-
θ' ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ,
Θήραιον Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς

ARCESILAO Cyrenæo, curru uicto- riam adepto.

Ode IIII.

HOdie oportet te apud uirũ amicũ ſtare, equeſtris regẽ Cyrenes, ut choreas ducente cũ Arceſila, ô Muſa, Latoidis debitũ Pythonique prouehas uẽtum proſperum hymnorum. ubi olim ea quæ aureis Iouis aquilis aſsidet ſacerdos, quum abſens nõ eſſet Apollo, oraculo ſuo pronuntiauit conditorem ſore Batum frugiferæ Libyæ. ſacra inſula ut iam relicta cõderet curribus præſtantem ciuitatem in albo ubere terræ, & Medeæ uaticinium reportaret, cum ſeptima & decima generatione, apud Theram, editum. quod AEetæ olim periracunda

παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος
δέσποινα Κόλχων, εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰά-
σονος αἰχμήταο ναύταις·
κέκλυτε παῖδες ὑπερ-
θύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάγ-
κτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύ-
σεσθαι μελησίμβροτον,
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

ἐπῳ. κώλ. ιγ.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων,
ἵππους ἀμείψαντες θοὰς,
αἰία τ' ἀντ' ἐρετμῶν,
δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει μεγάλαν πολίων ματρόπολιν
Θήραν γενέσθαι· τόν ποτε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας, θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ,
γαῖαν διδόντι ξείνια,
πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς,
δέξατ'. αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων

filia efflauit immortali ab ore, domina Colchorũ. dixit autem ita Semideis Iasonis bellicosi nautis: Audite filij magnanimorũmque hominum & deorum. dico enim ex hac mari percussa terra filiam Epaphi aliquando urbium radicem plantaturam esse, quæ sit curæ mortalibus, Iouis in Ammonis fundamẽtis. *Pro delphinibus autem paruas habentibus [pinnas tanquam] alas, equas permutantes ueloces, habenásque pro remis, currus regent celeripedes. Illud augurium efficiet magnarum urbium metropolin esse Theram. quod aliquando Tritonidis paludis in fluentis, Euphemus, quum è prora descendisset ad deum homini assimulatum, terram dantem pro xeniis, accepit. faustum autem super eo Saturnius

Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν.

Στροφὴ β', κῶλ. ιδ'.

αὐτίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
ναὶ κριμνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς
Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν
νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων,
ἐνάλιον δόρυ μή-
δεσιν ἀνσπάσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος
δαίμων ἐπῆλθε, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν
θηκάμενος. φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο ξένοις ἅτ' ἐλ-
θόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

Ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος
γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους.
ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ, προτυχὸν
ξένιον μάστευσε δοῦναι.

Iupiter pater cu
die tonitru:* qu
ferreas malas ha
suspēdētibus fort
ciae Argus fræ
autem prius die
num portabam
terræ deserta m
nam, consiliis q
mus nostris. T
uagus deus supe
duerat illustre
bilis faciem, am
nes ordiebatur,
uenientibus be
nuntiante prim
nimuero dulci
nitas prohibuit
autē ille se es
rā cōtinētis fil
cussoris. anim
[nos] festinātes
to arripuisse
obuium xeniū

Iupiter pater cum fragore edidit tonitru:* quãdo anchoram ferreas malas habentẽ in naue suspẽdẽtibus fortè superuenit, citæ Argûs frænum. Duodecim autem prius dies extra Oceanum portabamus super dorsa terræ deserta marinam machinam, consilijs quum extraxissemus nostris. Tunc autem solivagus deus superuenit qui induerat illustrem uiri uenerabilis faciem, amicósque sermones ordiebatur, hospitibus ut aduenientibus benefici cœnam denuntiant primúm. *Verumenimuero dulcis reditus opportunitas prohibuit manere. Dicebat autẽ ille se esse Eurypylũ, terrã cõtinẽtis filiũ immortalis cõcussoris. animaduertebat autẽ [nos] festinãtes. quare quũ subitò arripuisset tellurẽ dextra, obuium xeniũ quæsiuit dare.

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορών,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις,
δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος,
ἐναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσι φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
καὶ νῦν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχώρου,
σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴ-
κοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἀΐδα στόμα Ταίναρον εἰς ἱερὰν
Εὔφαμος ἐλθών, υἱὸς ἱπ-
πάρχου Ποσειδάονος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις,

στροφὴ γ. κῶλ. ιδ.

τετράτων παίδων κ' ἐπιγινομένων,
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς

Nec uerò immorigcr [recusauit] heros, sed in littora prosiliens manu manum eius quū adfirmasset, accepit glebam admirandam. Audio autem eā submersam è naui, marina coiuisse, & se permiscuisse cum salsugine, *Hesperium humidum pelagus sequutā At ego hortabar identidem famulos qui liberant à laboribus, ut eam custodirent: sed eorum oblitæ sunt mentes. Et nunc in hac insula immortale fusum est Libyæ spatiosæ semen ante tempus. si enim domu eam proiecisset iuxta terrestre Orci ostium ueniens Euphemus (filius præsidis equitum Neptuni rex, quem aliquādo Europa Tityi filia peperit Cephisi iuxta ripas) *quartis liberis prognatis, sanguis eius eam obtinuisset cū Danais

εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος, Ἀρ-
γείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὰν ἀλλοδαπᾶν
κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσι γένος· οἵ
κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκονται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυ-
χρύσῳ ποτ᾽ ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσι,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ
δ᾽ ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν
Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ-
πταξαν δ᾽ ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι,
πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυ-
μνάστου, σὲ δ᾽ ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσε Μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ.

amplam continentem terram. Tunc enim magna summouentur Lacedæmone, Arguóque sinu & Mycenis. Nūc uerò peregrinarū selectum inueniet mulierum in lectis genus. qui in hanc insulam cum honore Deorum quum uenerint, parient uirum nigrinubium camporū dominū. quē diuitiæ auri quondam in æde Phœbus admonebit oraculis,*(ad Pythiū tēplū quum ille accesserit)ut tempore sequenti in nauibus multos deducat Nili ad pingue delubrū Saturnij. Sanè Medeæ uerborum[hæc fuit]series. Tremefacti autem fuerunt immoti[cum] silentio heroes diuini, prudens consilium audientes. O beate fili Polymnesti, te uerò in hac oratione oraculū erexit sacerdotis Delphicæ, spōtanea uoce.

ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐ-
δάσαισα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανε Κυράνας,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'

δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον
ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων ἅ, τε Πυθὼ κῦδος ἐξ
Ἀμφικτυόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάγ-
χρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισι τιμαὶ φύτευθεν.

στροφὴ ε'. κῶλ. ιθ'.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας;
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαν-
τος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν,
χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν

Quæ te saluere quum ter iussisset, fato destinatum regem declarauit Cyrenes, *dū percontareris quæ liberatio futura esset, deorum auxilio, à loquela durisona. Et nunc sanè Arcesilas inter liberos hos octaua pars floret, ut purpureos flores habentis ueris in uigore. cui Apollo & Pytho gloriā per Amphictyonas præbuerūt cursus equestris. ipsum autem Musis tradam, & totum aureum uellus arietis. Ad illud enim quum nauigassent Minyæ, à deo missi ipsis honores plantati fuerunt. *Quódnam porro initium susceptum fuit nauigationis? quod uerò periculum ualidis adamantis alligauit [eos] clauis? fatale erat Pelian ab illustribus AEolidis cadere, manibus aut consilijs inflexibilibus. Venit autem horrendum

πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐ-
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ᾽ ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ

ἀντιστρ. κώ. ιθ.

ξεῖνος αἴτ᾽ ὧν ἀστός. ὁ δ᾽ ἆρα χρόνῳ
ἵκετ᾽, αἰχμαῖσι διδύμαισιν ἀνὴρ
ἔκπαγλος. ἐσθὰς δ᾽ ἀμφότερόν μιν ἔ- [χεν,
ἅ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρ-
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις·
ἀμφὶ δὲ παρδαλέα
στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
κερθέντες ᾤχοντ᾽ ἀγλαοί,
ἀλλ᾽ ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ᾽ εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρ-
βάτοιο πειρώμενος,
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

uaticinium prudēti animo eius; editum apud medium umbilicum matris fœcūdæ arboribus, unde iæet ab unicum habente calceum omnino cauere diligenter, quū altis è stabulis ad occiduā terram ueniret claræ Iolci, hospes atq; ciuis. At ille uir tandē uenit hastis geminis terribilis: uestis autē duplex eū cingebat. una erat Magnesiorū regionis usitata conueniens admirandis membris: altera erat pellis pardi, quæ coercebat horrorē madentes imbres. Neque cæsariei æ pilli tōsi abierant pulchri, sed totū tergū quatiebant. Sati autē recta projectus, sui stetit animi intrepidi specimen edens. quum in foro frequens esset turba.

p. I.

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον, ὀπιζομένων
δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε,
οὔ τι που οὗτος Ἀπόλ-
λων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πό
Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδεί-
ας παῖδας, Ὦτον, καὶ σὲ τολ-
μάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος
θήρευσε κραιπνὸν, ἐξ ἀνι-
κάτου φαρέτρας ὀρνύμενον·
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται.

στροφὴ ε. κῶλ. ιδ.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι
γάρυον τοιαῦτ'. ἀνὰ δ' ἡμιόνοις
ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελ
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα
πτήνας ἀείγνωτον πέδιλον,
δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα, προσέννεπε, ποί-
αν γαῖαν ὦ ξεῖν' εὔχεαι

Eum quidem non agnoſcebant, quiſpiam tamen eorum qui illum] uenerebantur, dixit & hoc, Neutiquam hic [eſt Apollo, neque uerò maritus Veneris, qui aureo curru uehitur. In Naxo autem fertili aiunt mortuos eſſe Iphimedeæ liberos, Otum, & te ô audax Ephialta rex. Quinetiam Tityum telum uelox Dianæ confodit [tanquã uenabulũ] ex inuicta pharetra prodiens: ut unuſquiſque Cupidineas uoluptates attingere amet quæ [ſint] impoſſibili. Illi quidé ſic mutuò compellãtes loquebãtur talia. Mulis autem & polito uehiculo cõitatè Pelias uenit properans. Obſtupuit autem ſtatim quum circunſpexiſſet ualde cognitũ [fama] calceum, dextrum tantummodo circa pedem. Occultans tamen animo terrorem, dixit, Quámnam terram ô hoſpes gloriaris

πατρίδ' ἔμμεν, καὶ τίς ἀνθρώ-
πων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

ἀντιστρ. κώ. ιδ.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις
ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν· ἄντροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῖς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κεν-
ταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
ἐνιαυτοὺς, οὔτ' ἔργον,
οὔτ' ἔπος ἐντράπελον
κείνοισιν εἰπὼν, ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχὰν ἀγκομίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν· τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασε λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισὶ τιμάν.

ἐπῳ. κώ. γ.

πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
λευκαῖς πειθήσαντα φρεσὶν,
ἁμετέρων ἀποσυ-

patriã esse, & quis hominũ terrigenûm te pretioso emisit ê uẽtre? Odiosissimus mendacius non polluens [te,] dic genus [tuum.] *Huic, fiducia sumpta, placidis uerbis sic respondit: Aio doctrinã Chironis [me] afferre. Ex antro enim uenio, à Chariclone & Philyra, ubi Cẽtauri me filiæ educarunt castæ. Viginti autem à me completis annis, neque factum, neque dictum sordidum illis loquutus, ueni domum, imperium repetens patris mei, quod regnatur nõ secundum ius & æquum. quod olim Iupiter dedit populorum duci AEolo & liberis, [ut esset illis] decus. *Audio enim Peliam iniustum stultæ menti obsequutum, à nostris illud præ-

λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπερφιάλου ἁγεμόνος
δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡ-
σείτε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κω-
κυτῷ γυναικῶν, κρύβδαν πέμ-
πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν· Κρονίδᾳ
δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

στροφὴ ϛ. κώ. ιδ.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρ
κεδνοὶ πολῖται φράσσατέ μοι σαφ
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ
ξείναν ἱκόμαν γαῖαν ἄλλων.
φὴρ δέ με θεῖος Ἰά-
σονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν εἰσελ-
θόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων βλεφάρων,
ἃν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
γάθησεν ἐξαίρετον,

*datum esse, iustè imperantibus parentibus. Qui me, quumprimū uidi lumen, superbi ducis ueriti ferociam, luctum ceu de mortuo quum agitassent cū planctu mulierum, clàm miserunt fasciis in purpureis, quū noctem ad iter sociam accepissent: Saturnique filio Chironi ad alendum dederunt. *Sed horum sermonum capita tenetis. at domos albis equis insidētium parentum honorandi ciues indicate mihi aperté. AEsonis enim filius indigena, non in peregrinā ueni terrā aliorū. Semifer autē me diuinus Iasonem uocans cōpellabat. Sic locutus est. eum autem ingressum agnouerunt oculi patris, & ex eius senilibus palpebris lacrymæ manarūt instar bullarum, suo in animo postquam gauisus est supramodum,*

γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιη.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγ-- (πὼν
γὺς μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερηΐδα λι
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν. ταχέως
δ᾽ Ἄδματος ἷκε καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνε-
ψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις
αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι᾽ ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν
νύκτεσσιν ἔν θ᾽ ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἀλλ᾽ ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος
σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ,
συγγενέσι πᾶσι κοι-
νᾶθ᾽· οἱ δ᾽ ἐπέσποντ᾽. αἶψα δ᾽ ἀπὸ κλι
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ᾽ ἦλ- (σιᾶν
θον Πελία μέγαρον· ἐσσύμενοι
δ᾽ ἔσω κατέσταν. τῶν δ᾽ ἀκού-

PIND. PYTH.
filium quem cons
cherrimũ morta
quoque ad eos a
lius ad famã: ex
dẽ loco Pheres f
linquẽs, ex Mes
mynthan. Cõfes
que uenie & M
tes patrueli. I
blãdis uerbis e
dona hospitalia
mentia, omne
tẽdit, totis qu
noctibus & d
& iucũdæ u
sexto omnẽ se
posuisset seri
cum consangu
municat.
tur & appr
Statim igitur
pit cum illis
Peliæ ædes
intra consti

filium quum conspexisset pulcherrimū mortalium. *Fratres quoque ad eos ambo uenerūt illius ad famā: ex propinquo quidē loco Pheres fontē Hypereidē linquēs, ex Messana autem Amythan. Cōfestim Admetus quoque uenit & Melāpus, gratulātes patrueli. In cōuiuio autem blādis uerbis eos Iason excipiēs dona hospitalia parans conuenientia, omnem hilaritatē extēdit, totis quinque decerpens noctibus & diebus sacrū bonæ & iucūdæ uitæ florē. *Sed in sexto omnē sermonē quum proposuisset seriū ab initio ille uir, cum consanguineis omnibus communicabat. Illi uerò sequebantur & approbabāt dicta eius.] Statim igitur è tentorijs prorupit cum illis, accesserúntque ad Peliæ ædes, & cum festinatione intra constiterunt. Eos autē au-

σαις αὐτὸς ὑπηντίασε
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά.
πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ
φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον,
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.
παῖ Ποσειδᾶνος πετραίου,

στρο. ζ, κώ. ιδ.

« ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
« κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
« τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν δ'
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ⌊ὅμως.
ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω·
μία βοῦς, Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδει Σαλ-
μωνεῖ· τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
« λεύσσομεν. μοῖραι δ' ἀφί-
« σταντ' εἴ τις ἔχθρα πέλει
« ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

στρο. ϛ. κώ. ιϑ.

οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν,
οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων,

diens ipse obuiam processit, pro-
les Tyrûs studiosæ capillitij.
Placidũ autem Iason molli uo-
ce instillans sermonẽ, iecit fun-
damentũ sapientum uerborum.
Fili Neptuni petræi, sunt homi- »
num mentes uelociores ad lau- »
dandum lucrũ dolosum præ iu- »
stitia, triste euntium ad tẽpus »
sequens tamen. At me oportet »
& te iustitiæ accommodantes
mores [nostros] texere felicitatẽ
in reliquũ [tempus.] Scienti tibi
dicã: Vna [eadémq; bucula Cre
theóque mater & Salmoneo au
daci consilii [uiro:] Tertia autẽ
in generatione nos ab illis sati
robur solis aureum cernimus.
Felicitas autem abscedit si-
qua simultas existat inter eos »
qui sunt consanguinei, adeo »
ut tegant pudorem. *Non de- »
cet nos æs perforãtibus gladijs »
neq; iaculis magnũ progenitorũ

τιμαὶ δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ', ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
ἁμετέρων τοκέων,
νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων.
κ' οὔμε πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις
εὔθυνε λαοῖσι δίκας.
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

λῦσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν ἀναστήσῃς κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ
δ' ἀνταγόρευσε καὶ Πελίας· ἔσομαι
τοιοῦτος. ἀλλ' ἤδη με γηραι-
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ·
σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυ-
μαίνει. δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν
ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλ-
θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους,

decus partiri. Pecudes enim ego tibi & boum flaua armenta relinquo, agrósque omnes, quos postquã eripuisti nostris parentibus, depascaris, diuitias opimas efficiens. Nec uerò me angunt hæc domũ tuam amplificantia ualde: sed me anget & sceptrum monarchicum, & solium, cui olim Cretheides insidens, equestribus gubernabat populis iura. Hæc sine communi molestia *solue nobis, ne quod recẽtius ex his suscites malum. Sic utique loquutus est. Placidè autem respondit & Pelias: Ero talis. sed iam me senilis pars ætatis circundat: at tuus flos ætatis feruet ceu fluctus. quare potes auferre iram terrestrium deorum. iubet enim Phrixus me suam animã referre, profectum ad AEetæ regis ædes,

δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγει
τῷ ποτ᾽ ἐκ πόντου σαώθη,

στροφ. η. κῶλ. ιδ:

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων:
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν
φωνεῖ. μεμάντευμαι δ᾽ ἐπὶ Κασταλίᾳ
εἰ μετάλλατόν τι· καὶ ὡς τάχιστα ὀ-
τρυνώς σε τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον· καίτοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-
νήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
αὐτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

ὤρνυεν κάρυκας, ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον, Ἀλκμαίας θ᾽ ἑλικοβλεφάρου,
Λήδας τε· δοιοὶ δ᾽ ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα

ellúsque arietis uillosum afferre,
uo aliquando è mari incolumis
uasit *à nouercæ impiis telis.
Hæc mihi admirandum somnium
accedens clamat. Oraculum au-
em consului apud Castaliam, an
sit aliquid quod indagari possit.
at [is] quamcelerrime hortatur te
parare nauim profectionem. Hoc cer-
tamen ultrò subi, & iuro me per-
missurum ut monarchiam o ti-
nias & regnes. ualiuum iusiu-
randum nobis sit testis Iupiter ge-
neris author utrique [nostrûm.]
Pactum hoc quum approbassent,
ipsi quidem separati sunt: sed Ia-
son ipsemet iam *mittebat præ-
cones ad denuntiandum ubique
eam nauigationem quæ esset. Mox
igitur Saturnij Iouis filij tres infati-
gabiles pugnatores uenerunt. [Iu-
deliat] & Alcmenæ nigra ha-
bētis supercilia, Ledæque, & duo
altè comati uiri, concussoris

γόνος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη,
σόν τε Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύ-
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον· [μοις
τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλάδοντας ἥβα, τὸν δ' Εὔρυτον. Τα-
δ' ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα (χέως
ναιετάοντες ἔβαν· καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν-
τυεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
ἄνδρας πτεροῖσι νῶτα πε-
φρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

στροφὴ θ. κῶλ. ιδ.

ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον

Neptuni genus, reueriti fortitu
inē suam, & ex Pylo, & ex
suprema Tænaro. Horū quidē
gloria summa cōpleta est, ni-
mirum felicis Euphemi, tuáque ô Pe
riclymene latè potēs. ex Apolli
ne autem citharœdus carmi-
num pater accessit bene lau-
datus Orpheus. *Misit autem
Mercurius aureæ gestator uir-
gæ geminos filios ad insupera
bilē laborem: unum quidem,
Echionem, alterū autem, Eury-
tum, plenos pubertate. statim
autem circum Pangæi funda-
menta habitantes uenerūt: et-
enim ultrò animo hilari ocyus
adornabat rex uentorum pa-
ter Boreas Zeten & Calain,
uiros alis terga quatientes am
bos purpureis. At Iuno semideis
incendebat * nauis Argûs
desiderium omnia persua-
dens, ita ut nemo relictus

τὸν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένει
αἰῶνα πέσσοντ᾽· ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ θανα
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς
ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ᾽ Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτῶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαι-
νήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν
πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ᾽ Οὐρανιδ
ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρο
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ᾽ ἐκάλει,
νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ᾽ εὔφρονα, καὶ
φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀν-
τάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα, λαμπραὶ δ᾽ ἦλθον ἀκτῖ-

securũ apud matrẽ æuum maneret coquens, sed & post mortem remedium pulcherrimum suæ uirtutis cum aliis coætaneis inueniret. In Iolcum autem postquam descenderunt nautarum flos, numerauit omnes Iason, postquam laudasset. & quidem uates auibus & sortibus sacris uaticinans Mopsus prompto animo conscendere fecit exercitum. Postquam autem super rostrum ancoras appenderunt, *auream manibus sumens phialam dux in puppi, patrem cælitum (fulmẽ pro ense suo habentem) Iouem, & celeriter meantes fluctuũ impetus uentorúmque inuocabat, noctésque & maris uias, diésque lætificos, & optabilẽ reditus sorté. E nubibus uerò ei uicissim sonuit tonitrui fausta uox, splendidique uenerunt ra-

νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοαὶ δ' ἥρωες ἔ-
στασαν, θεοῦ σάμασι
πειθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς

ἐπῳ. κῶ. ιδ.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἁ-
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.
ἐρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορ
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον· ἔν-
θ' ἅγιον Ποσειδάωνος ἔσ-
σαντ' ἐνναλίου τέμενος.
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπᾶρχεν, καὶ θεό-
κτιστον λίθινον βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

στρο. ι. κῶλ. ιδ.

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν
ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότερα
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. ἀλ-
λ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς

dij ex fulgure erumpentes. Re-
spirationem autem heroes cõsti
tuerant, Dei signis persuasi.
sed præconio imperauit ipsis
*incumbere remis prodigiorũ
speculator, lætas subindicans
spes. Remigatio autem recessit
asperis ex manibus insatiabi-
lis, & cum Noti flatibus ad
Axeni [ponti] os missi uenerunt.
Vbi sanctum Neptuni condide-
runt marini delubrum. Fla-
uum autem Threiciorum armẽ
tum taurorum aderat, & diui
nitus ædificata saxea aræ su-
perficies lata. In periculum
autem profundum tendentes.
dominum orabant nauium,
*concurrentium petrarum mo
tum insuperabilem ut effuge-
rent. binæ enim erant uiuæ,
uoluebãtur autem uelociores
quàm grauiter strĩdẽtiũ uẽtorũ
agmina. Sed iã mortẽ ipsis illa

ἡμιθέων πλόος ἄ-
γαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐ-
νήλυθον· ἔνθα κελαι-
νώπεσσι Κόλχοισι βίαν
μίξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴϋγγα τε-
τρακνάμον' ὀλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ,

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιδ.

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
πρῶτον ἀνθρώποισι λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρεσὶ καιομέναν
δονέοι μάστιγι πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυε πατρῴων.
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαι-
σ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν,
δῶκε χρίεσθαι· καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι.

semideorum nauigatio attulit. Phasin autem postea ingressi sunt: ubi terribilibus aspectu Colchis robur [suum] miscuerunt, apud ipsum AEetem. Domina autem uelocissimorum telorum uersicolorem motacillā è cælo quum alligasset rotæ quatuor radiorum indissolubili, *furiosam auem Cypris attulit primùm ad homines: supplicatricésque incantationes docuit sapientem AEsoniden, ut Medeæ eximeret reuerentiam erga parentes, desiderabilisque Græcia ipsam in pectore ardentem uersaret flagello persuasionis. & mox exitus certaminum ostendit paternorum. Cum oleo enim ubi medicasset remedia aduersus duros dolores, dedit ut ungeretur. Pactique sunt communes nuptias dulces inter se iungere.

ἐπῳ. κώ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο,
καὶ βόας οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενυ-
ων πνέον καιομένοιο πυρὸς,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼν
ζεύγλᾳ πέλασσε μοῦνος· ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἀντανύσαις
ἤλαυν'· ἀναβωλακίας δ' ὀργυ-
ιὰν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ' ὧδε· τοῦτ' ἔργον βασιλεὺς,
ὅστις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσαις,
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

στροφ. ια. κώλ. ιδ.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
ῥίψαις Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλει
παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς·
σπασσάμενος δ' ἄροτρον
βοέοις δῆσεν ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ

* Quum igitur AEetes adamantinum in medijs aratrum firmasset, & boues qui flammā ardētis ignis è flauis malis efflabant, æreísque ungulis proscindebāt tellurem, alternatim pedibus insistentes: eos adductos admouit iugo solus, rectósque sulcos extendens, agebat. findebat autem tergum terræ sursum glebas attollentis [ad profunditatem] orgyæ. dixitque ita, Hoc opus rex qui præest huic naui, mihi quum perfecerit, immortale stragulum reportet, * uellus splendidum aurea fimbria. Sic loquuto [AEeta,] Iason abiecto croceo uestimento, deo fretus, aggrediebatur opus. ignis autem ipsum non turbabat, ob præcepta hospitæ ueneficæ omnimodæ. Quúmque extraxisset aratrum, bubulis religauit necessitatis armis colla, immitténsque lateribus naturā ingentibus

κέντρον αἰανὲς βιατὰς
ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφω-
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

πρὸς δ' ἑταροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας· στεφάνοισί τέ μιν
ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου
θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκ-
τανύσαν Φρίξου μάχαιραι.
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος
δ' εἴχετο λαβροτάταν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κρατεῖ,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδήρου.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει. καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν.

stimulū grauem, i
ut imperatum uir
mate tamen tacito
tur admiratus.
Socij autem forti
porrigebant manu
herbæ ipsum tegeb
que sermonibus a
bant. Statim aute
randus filius uell
dicauit, ubi ip
rant Phrixi glad
tem non amplius
fectum iri labore
num in saltu, dra
batur uehementi
latitudine longit
quinquaginta re
bat, quam confece
ri. *Longum mi
curruum. hora
quandam uiam
diariam:

stimulū grauem, uiolētus absol uit imperatum uir spatiū. Ingemuit tamen tacito dolore AEetes robur admiratus.

*Socij autem forti uiro amicas porrigebant manus, coronísque herbæ ipsum tegebant, blandísque sermonibus comiter excipiebant. Statim autem Solis admirandus filius uellus splēdidū indicauit, ubi ipsum extenderant Phrixi gladij. sperabat autem non amplius ab eo illum cō fectum iri laborem. Iacebat enim in saltu, draconísque detinebatur uehementissimus genis, qui latitudine longitudinéque nauē quinquaginta remorum superabat, quam confecerant ictus ferri. *Longum mihi redire in uiā currum. hora enim urget, & quandam uiam noui compendiariam:

πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις·
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν ὦ 'ρκεσίλα·
κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐ-
τᾷ, τὰν Πελίαο φόνον,
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν
πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, Λημνιᾶν
τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς·

στροφ. ιβ, κῶλ. ιδ.

καὶ συνεύνασθεν, καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐ-
φάμου φυτευθὲν, λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο, καὶ Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἔν ποτε Καλ-
λίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμιν Λατοΐ-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ-
λειν, ἄστυ χρυσοθρόνου

multísque aliis dux sum sapien-
tiæ huius. Interfecit Iasō technis
cæsiooculum uersicolore tergo dra-
conem ô Arcesila. Clàm igitur abdu
xit Medeam cum ea, Peliæ cæ-
dem. Et cum Oceani profundis com
mercium habuerunt, marique ru-
bro, Lemniarúmque gente mulie-
rum homicidarum. ubi & mem-
brorum certaminibus exhibuerunt
specimen, uestis gratia.* & concu-
buerunt cum fœminis. Tūc uerò,
in peregrinis licet aruis, uestros
radios felicitatis suscepit fatalis
dies uel noctes. Ibi enim genus
Euphemi satum, deinceps semper
oriebatur, & Lacedæmoniorum
uirorum permixti sedibus, successu
temporis migrarunt in insulam
Callistam. Inde uobis Latoides de-
dit Libyæ campum cum deorum
honoribus augere, urbem diuinam
aureo throno insidentis

διανέμειν θεῖον Κυράνας,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ΄.

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
γνῶθι νῦν ταὶ Οἰδιπόδα σοφίαν.
εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυός, αἰ-
σχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον
πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
δεσποσύναισιν ἐρειδομένα,
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσασα χῶρον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος,
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
"χρὴ μαλακὰν χέρα προσ-
"βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
"ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
"σαι καὶ φαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώ-
"ρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλὲς

yrenes gubernare, *recti con-
iltericem prudentiam adeptis.
ognosce nunc OEdipi sapien-
am. Si enim quisquam ramus
agnæ quercus acuta securi pro-
rneret, fœdarêtque eius ad-
urandam formam, etiam desinēs
sse fructifera, daret [tamen] sen-
entiam de seipsa, si quando ad
hybernum ignem ueniret ulti-
mum, aut cum erectis columnis [do
mus] principis [alicuius,] ad ful-
ciendum posita, laborem grauem
alienis sustineret in muris, suum
postquam locum desertum reli-
quisset.

*Tu uerò es medicus opportunis-
simus, Pæánque tibi honorat ui-
tam. oportet [igitur] mollem ma- "
num admouentem, os uulneris "
tractare. Facile enim urbem concu- "
tere etiam imbecillioribus, sed in se "
dem [suam] rursum collocare, dif- "
ficile

‹‹ δὴ γίνεται ἐξαπίνας,
‹‹ εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερ-
‹‹ νατὴρ γένηται. τὶν δὲ τού-
των ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

στροφὴ ιγ. κῶ. ιδ.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος
‹‹ ῥῆμα, πόρσυν'. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
‹‹ τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
‹‹ αὔξεται καὶ μοῖσα δι' ἀγγελίας
ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεινότατον
Βάττου μέγαρον, δικαίαν
Δαμοφίλου πραπίδων.
κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν
γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

‹‹ οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
‹‹ οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ

inè est repetè, nisi deus prin- "
pibus gubernator fuerit. Ti- "
i uerò harum rerum conte
untur gratiæ. sustine feli-
em circum Cyrenem impende-
e studium omne. *Ex Ho-
nericas autem & hoc dictum
uū perpenderis, in honore ha-
e. Nuntium bonum dixit hono- "
em maximum rei omni affer- "
e. Augetur etiam musa per nū- "
tium bonum. Cognouit Cyrene "
& celeberrima Batti domus, iu-
stitiam mentis Demophili. Ille
enim inter pueros iuuenis, in
consilijs autem senex, consequu
tus cētennale æuum. [quo] pri-
uat quidem linguæ maledicen
tiam à pulchra uoce [sua,] di-
dicitque iniuriosum [hominē]
odisse, *non contendens ex ad- "
uerso cum bonis, neque procra- "
stinator [est] in perducendis re- "
bus ad [exitum. Nam "

"καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
"εὖ νιν ἔγνωκε, θεράπων δέ οἱ οὐ
"δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ᾽ ἔμμεν
"τοῦτ᾽ ἀνιαρότατον,
"καλὰ γινώσκοντ᾽, ἀνάγκᾳ
"ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ
μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴ-
ας ἄπο γαῖς, ἄπο τε κτεάνων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
"Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
"μεταβολαὶ, λήξαντος οὔρου,
ἐπῳ. κῶλ. ιγ.
"ἱστίων. ἀλλ᾽ εὔχεται οὐλομέναν
νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ,
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ᾽ Ἀπόλ-
λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων,
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν.
πολλάκις ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν
φόρμιγγα βαστάζων πολί-
ταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ᾽ ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς
δ᾽ αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καί κε μυ-
θήσαιθ᾽ ὁποίαν Ἀρκεσίλα

ſio apud homines breue ſpa-"
n habet. bene eam nouit] Demo"
us] & [tanquam famulus non"
ax ſequitur eam. Aiunt autem"
hoc moleſtiſſimum, res præcla"
ſcientem, [cogi] neceſſitate extra"
iere pedem. Enimuero ipſe A-
s cum cælo luctatur nunc pa-
a procul à tellure, & procul à
ſeſſionibus ſuis.] at ſoluit Iu-
er immortalis Titanas. [Sic,,
ſtingunt proceſſu temporis mu-"
tiones uelificationis, ubi ceſſa-,,
t ſecundus uẽtus.* Sed optat, per
icioſum morbum quũ exantlaue
it tandem, domum reuiſere, Apol-
niſque iuxta fontem, conuiuia ag
ns, animum dare ad iuuenilẽ læ
tiam: ſæpenumero & inter ſcitos
iues affabrefactam citharam ge-
tans in ocio quieto pulſare, nec cui-
quam damnum inferens, minimé-
que patiens ipſe à ciuibus. & nar
rare queat Arceſilæ qualem

εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων,
πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

ΤΩι ΑΥΤΩι Α-
κεσιλάῳ, ἅρματι.
Εἶδος Ε.

στροφὴ α, κῶλ. ιδ.

« Ὁ Πλοῦτος εὐρυσθενής,
« ὅταν τις ἀρετᾷ κεκρα-
« μένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ,
« πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
« πολύφιλον ἑπέταν,
ὦ θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα.
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
ἄπο, σὺν εὐδοξίᾳ
μετανίσεαι, ἕκατι χρυ-
σαρμάτου Κάστορος.
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον
ὄμβρον τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑστίαν.

uenerit fontem diuinorum uerum, nuper Thebis hospitio exceptus.

EIDEM ARCEsilao, curru uictoriã adepto.

Ode V.

Diuitiæ latè potẽtes [sunt] quũ aliquis uirtute temperatas pura mortalis uir, Fortuna tradente, ipsas auget, [quæ sunt] comites multos amicos [conciliantes,] ô sortem diuinitus adepte Arcesila, tu utique eas à summis gradibus inclyti æui tui, [cum gloria exerces, in gratiam Castoris qui aureo curru uehitur, qui hybernum post imbrẽ, tranquillitatẽ in domum tuã beatam coruscat.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

"σοφοὶ δ' ἔτι κάλλιον
"φέροντι καὶ τὰν θεόσ-
"δοτον δύναμιν. σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν
δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγάλαν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
δ' ὀφθαλμὸς αἰδοιέστατον
γέρας, τεᾷ τοῦτο μι-
γνύμενον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ
νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος
ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
τόνδε κῶμον ἀνέρων,

ἐπῳ. κῶλ. ιδ'.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ μὴ
σε λαθέτω Κυράνα,
γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Ἀφροδίτας ἀειδόμενον,
"παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων,
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμηθέος
ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρό-

*Sapientes autē adhuc pul-»
chrius ferunt & à deo da-»
tam potentiam. Te uerò in-»
cedentem per iustitiam ma-
gna felicitas amplectitur:
partim quòd rex sis magna-
rum urbium, habet oculus
congenitus honoratissimum
præmium, tuæ id admi-
xtum prudentiæ. Beatus au-
tem & nunc, gloriosa quòd
decus iam à Pythiade equis
adeptus, accepisti hunc cho-
realem hymnum uirorum
[saltatorum,] *Apollineum
ludicrum. Ideo non te la-
teat Cyrene dulcē circa hor
tum Veneris quod cantatur.
Omni quidem rei deum au-»
thorē superponere oportet:|»
diligere autem Carrotū exi
miè supra socios, qui non E-
pimethei afferens serosapiē
tis filiam Ex-

φασιν, Βαττιαδᾶν
ἀφίκετο δόμοις θεμισκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον,
ὕδατι Κασταλίας
ξενωθεὶς, γέρας ἀμ-
φέβαλε τεαῖσι κόμαις,

στροφὴ β. κῶ. ιδ'.

ἀκηράτοις ἀνίαις
ποδαρκέων δυωδεκα-
δρόμων τέμενος. κατέκλασε γὰρ ἐν-
τέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγων,
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον
νάπος θεοῦ, τό σφ' ἔχει
κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμ-
φ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει
Παρνασσίῳ καθέσσαν-
το, μονόδροπον φυτόν.

ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει
νόῳ τὸν εὐεργέταν

cusationē Battiadarū peruenit domos iura colentiū. sed apud aquam Castaliæ hospitio exceptus, præmium præstantissimo curru partū imposuit tuis comis, *incorruptis habenis delubrum [curruum] duodecies cursum iterantium uelocibus pedibus percurrens. Fregit enim instrumentorū robur nullum, sed pendent quæcunque fabrorum compingentium manibus artificia elegantia afferens, Crisæum ad collem peruenit, ad cauum campum Dei. quem [currum] ipsis habet cupressinum atrium, prope statuam quam Cretenses sagittarij in cacumine Parnassio collocarunt, plantam unicum habentem truncum.

*Spontanea igitur decet mente benefactori

ὑπαντιάσαι. Ἀλεξιβιάδα,
σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ μετὰ μέγαν κάματον,
λόγων φερτάτων
μναμήϊον. ἐν τεσσαράκον-
τα γὰρ πετόντεσσιν ἁ-
νιόχοισιν, ὅλον δίφρον κομί-
ξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον,
ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων,
καὶ πατρωΐαν πόλιν.

ἐπῳ. κῶλ. ιδ'.

«πόνων δ' οὔτις ἀπόκλαρός ἐστιν,
«οὔτ' ἔσεται. ὁ Βάττου
δ' ἕπεται παλαιὸς
ὄλβος, ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος, ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι
φεῦγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν
ὑπερποντίαν.
ὁ δ' ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,

occurrere. Te uerò ô Alexibij fili, pulchricomæ illustrant gratiæ. Beatus [es] qui habes etiā post magnum laborem sermonū præstantissimorum monumentū Inter quadraginta enim lapsos aurigas, integrū currū referens intrepido animo, rediisti iam in Libyæ campum, & patriam urbē, ab illustribus certaminib⁹. "Laborū autem nemo exors est, " neque erit. Batti uerò sequitur uetus felicitas, pariter hæc & illa tribuens, turris urbis & oculus lucidissimus hospitibus. Illum Battum & grauiter fastuosi leones præ timore fugiebant, linguam postquam ad ipsos attulit transmarinam. Nam dux & author [deducendæ coloniæ] Apollo dedit feras graui metui.

ὄφρα μὴ ταμία
Κυράνας ἀτελὴς
γένοιτο μαντεύμασιν.

στροφ. γ, κῶλ. ιδ'.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ
γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε κίθαριν·
δίδωσί τε μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν·
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ καὶ Λακε-
δαίμονι, ἐν τ' Ἄργει καὶ
ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν ἀλ-
κᾶντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους, Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐ-
μὸν γαρύετ' ἀπὸ Σπάρ-
τας ἐπήρατον κλέος.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ'.

ὅθεν γεγενναμένοι
ἵκοντο Θήρανδε φῶ-
τες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ
θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγε
πολύθυτον ἔρανον.

ut ne modera
irritus foret
lis. Qui & g
borum remedi
lieribus dat
citharœdiam
quoque musi
que uoluerit
ducens in me
ris cõstitution
git oracular
Lacædemoni
diuinam Py
ut strenuos
ros AEgimi
tem narrat
mabilis glo
uti ueneri
uiri AEgeid
non absque
quoddam
tarum uicti

ut ne moderatori Cyrenes irritus foret [in suis] oraculis. *Qui & grauium morborum remedia uiris & mulieribus dat, præbuitque citharœdicam [artem:] dat quoque musicam quibuscunque uoluerit: pacificam inducens in mentes rectam uiris cõstitutionẽ. adytúmq; regit oraculare, per quod & Lacedæmonẽ & Argos & diuinam Pylum trãsportauit strenuos Herculis posteros AEgimique. Mea autem narratur è Sparta amabilis gloria. *Vnde geniti uenerunt in Theram uiri AEgeidæ, mei maiores, non absque dijs: sed fatum quoddam adduxit ad multarum uictimarum epulum.

ἔνθεν ἀναδεξάμενοι
Ἄπολλον τεὰ
Καρνεῖα, ἐν δαιτὶ σεβί-
ζομεν Κυράνας ἀγα-
κτιμέναν πόλιν, ἔχοντι τὰν
χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλέ-
νᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐπῳδὸς, κώλ. ιδ.

ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος
ἐνδυκέως δέκονται
θυσίαισιν ἄνδρες
ἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσε δ' ἄλσεα μείζονα
θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδὸν, ἔν-
θα πρυμνοῖς ἀγορᾶς
ἐπὶ δίχα κεῖται θανών.

Inde suscipientes, ô Apollo, tua Carnea, in conuiuio celebramus Cyrenes ualde insignem ædificiis urbem, quam incolũt ærei [armis] gaudentes hospites Troiani Antenoridæ. Cum Helena enim [eò] uenerunt, fumantem patriam postquam uiderunt *in bello. Equorum autem agitatricem gentem propensè excipiunt sacrificiis uiri ad eos accedentes munerum latores, quos Aristoteles adduxit nauibus citis, maris profundam uiam aperiens. Condidit autem lucos maiores deorum, fecitque uiã [nomine] Scyrotã, directam, ita ut esset planicies equis perstrepens [in] *Apollineis pompis propulsantibus [mala] ab hominibus, ubi postrema in [parte] fori seorsum iacet mortuus.

στροφ. δ', κῶλ. ιδ'.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα
λαοσεβής. ἄτερθε δὲ πρὸ δω-
μάτων ἕτεροι λαχόντες αΐδαν,
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσαν κώμων θ' ὑποχεύ-
μασιν ἀκούοντί ποι
χθονίᾳ φρενὶ, σφὸν ὄλβον, υἱ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀ-
οιδᾷ νέων πρέπει χρυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

ἔχοντα Πυθωνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτήρι-
ον δαπανᾶν, μέλος χάριεν. ἄν-
δρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται,
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύ-

* Beatus quide
mines habitaba
postea à popul
sum autem a
sortiti Orcum
sunt. Magnam
tem, rore moll
mnorumq; liqu
terrestri mête
tê, filiôq; cu
& iustè debi
quem in ca
decet aureo
cuum] Phœb
* qui habea
carmen uen
egregia uict
torium sum
illum laud
Quod [un
cam: præst
mentem al
At animi
[ueluti] ex

* Beatus quidem inter homines habitabat, heróſque poſtea à populo cultus. ſeorſum autem ante ædes alij ſortiti Orcum reges ſacri ſunt. Magnam autem uirtutem, rore molli rigatam hymnorũq; liquoribus audiũt terreſtri mẽte, ſuã felicitatẽ, filióq; communẽ gratiã & iuſtè debitam Arceſilæ. quem in cantu iuuenum decet aureo enſe [conſpicuum] Phœbum reſonare, * qui habeas ex Pythone carmen uenuſtum de [tua] egregia uictoria, perſolutorium ſumptuum. Virum illum laudant prudentes. Quod [uulgo] aiunt, dicam: præſtantiorem ætate mentem alit & linguam. At animi magnitudine eſt [ueluti] expandens

πτερὸς ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο. ἀγωνίας
δ' ἕρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ
ματρὸς φίλας, πέφανταί
θ' ἁρματηλάτας σοφός.

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων κα-
λῶν ἔσοδοι, τετόλμα-
κε· θεός τέ οἱ τὸ
νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλ
ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δα-
μαλίζοι χρόνον.
"Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
"δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπί-
ᾳ τοῦτο δόμεν
γέρας, ἐπὶ Βάττου γένει.

alas inter aues aquila. robore autem in certaminibus, [est] uelut propugnaculum. In Musis autem uolatilis ab usque matre chara, apparuit que curruum agitator scitus.

*Et quotquot in suam regionem inuehuntur præclara [facinora,] aggreditur. Deúsque illi nunc beneuolus suppeditat uires. & in posterum ô Saturnidæ beati date, factis & consiliis deditum esse: ne fructibus exitialis uentorum hybernus flatus profliget tem pus uitæ illius. Iouis mẽs ma» gna gubernat sortẽ uirorum» charorum. Oro igitur eum,» apud Olympiam hoc dare decus, in Batti genere.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ

Ἀκραγαντίνῳ, ἅρματι.

Εἶδος ϛ.

στροφὴ α, κῶλ. θ.

Ἀκούσατ'· ἢ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀ-
φροδίτας
ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν,
ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς
ἐς ναὸν προσοιχόμενοι· Πυθιόνικος
ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις,
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι, καὶ μὰν Ξενο-
ἑτοῖμος ὕμνων [κράτει
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.

ἀντιστρ. κῶλ. θ. [θὼν
τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλ-
ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος
οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
ἄξει παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος· φά-
ει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ,
πατρὶ τεῷ Θρασύβουλε, κοινάν τε γε-
[νεᾷ

XENOCR

Agrigentino

victoriam a

Ode

Vditæ: nã ni
A ris aruum
uersamus, umbilic
terræ ad templũ
de uictoria Pythi
menidis, fluuiali
atque etiam Xen
hymnorũ thesaurũ
Apollonio luco rec
rurũ.* Quem [t
hybernus imber
ueniẽs, horrisona
implacabilis, nec
sus maris trudet
alluuie tundens,
[habens] in pura
sybule & comm

XENOCRATI
Agrigentino, curru uictoriam adepto.
Ode VI.

AVdite: nã nigrioculæ Veneris aruum aut Charitum uersamus, umbilicum horrisonæ terræ ad templũ pergentes: ubi de uictoria Pythica felicibus Emmenidis, fluuialique Agrigẽto, atque etiam Xenocrati, paratus hymnorũ thesaurus in diuite auri Apollonio luco recõditus est intra murũ.* Quem [thesaurũ] neque hybernus imber cũ impetu superueniẽs, horrisonæ nubis exercitꝰ implacabilis, neq; uẽtꝰ in recessus maris trudet, omnia rapiẽte alluuie tundens, sed luce faciem [habens] in pura patri tuo Thrasybule & communem stirpi

λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ
στρο. β, κῶλ. θ. (θε
σύ τοι σχέθων νιν, ἐπιδέξια χειρὸς ὀ
ἄγεις ἐφημοσύναν, τά ποτ' ἐν ὄρ
φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ πα
"ραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν
"βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρ
"θεῶν σέβεσθαι· [ταύ
"ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
"ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.
ἀντιστρ. κῶ. θ.
ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατ
νόημα τοῦτο φέρων· ὃς ὑπερέφθιτο
πατρὸς, ἐναρίμβροτον ἀμμεί-
ναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα. Ν
ρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα, [ϛ
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ'
ἔφεπε
κραταιὸν ἔγχος.
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν.

sermone mortalium
:lem uictoriam C
rus prædicabit. *Tu
tum patre] dextra
regis admonitione
montibus aiunt
robustissimo Pelida
to parentibus.
num quidem inter
rauisonum fulgu
que dominum uene
nunquam honore
tam uitam fatis da
ntea Antilochu
tunc habens, qui
huic, homicidam q
ducem exercitus A
nnonem. Nestore
currum remorabat
aucius: at ille gr
hastam. Messenij
rbata mens uoc
suum.

rmone mortalium inclytam cu-
ulem uictoriam Crisæis in ualli
us prædicabit. *Tu utique tenens
um, patrē | dextra manu, rectam
efers admonitionem, quam olim
n montibus aiunt Philyræ filium
robustissimo Pelidæ consuluisse or
ato parentibus. [uidelicet] potissi- »
num quidem inter deos Saturniū- »
grauisonum fulgurum fulminúm- »
que dominum uenerari: hac uerò »
nunquam honore priuare paren- »
tum uitam fatis datam. *Extitit & »
ante a Antilochus fortis, mentem
hanc habens, qui pro patre occu-
buit, homicidam quum sustinuisset
ducem exercitus AEthiopum Me-
mnonem. Nestoreum enim equus
currum remorabatur, Paridis telis
saucius: at ille gestabat ualidam
hastam. Messenij autem senis con-
citata mens inclamauit filium
suum.

στροφὴ γ, κῶλ. θ.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέρριψ'
αὐτοῦ.
μείνων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ, πρίατο μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρὸς· ἐδό-
κησεν τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν
ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς
ἀρετάν.
τὰ μὲν παρήκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξ'
ἅπασαν· νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικ'
οὔθ' ὑ-
πέροπλον ἥβαν δρέπων, σοφίαν
δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων· τίν τ' Ἐλελίχθ'
ὀργαῖς πάσαις, ὃς ἱππίαν εἴ-
σοδον, μάλ' ἁδόντι νόῳ Ποσειδᾶν
προσέρχεται·
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

terram autem decidens sermo
tris] nõ abstraxit filium a pro
ito |sed manẽs ille diuinus uir,
ut morte recuperationem patris.
sus est [igitur natu iunioribus,
c facinus ingens quum patras-
t, [omniũ] ueterũ supremus esse
uirtute erga parentes. Hæc qui-
em prætereunt. at Thrasybulus
aximè ex | omnibus quæ sunt]
unc paternã ad regulam gradi-
ur, & ad patruum accedens, ma-
gnificentiam ostendit omnem. Cum
prudẽtia autem diuitias gubernat,
[neque iniustam neque insolentẽ
pubertatem carpẽs, sed sapientiam
in penetralibus Pieridum. Et ad te
terræ concussor Neptune, qui eque-
strẽ introitũ inuenisti,]in moribus
omnibus ualde alacri mente acce
dit. Dulcis præterea mens eius &
in cõuersando cum conuiuis, apũ
superat cancellatum opus.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ Α-
θηναίῳ, τεθρίππῳ.

Εἶδος Ζ.

στρο. α, κῶλ. ζ.

Κάλλισται μεγαλοπόλιες Ἀθᾶ-
ναι προοίμιον Ἀλκμαιονιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ, κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίων ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

πάσαισι γὰρ πολίεσσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολ-
λον, οἳ τεόν τε δόμον Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς, δύο δ' ἀπὸ Κίρρας

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

ὦ Μεγάκλεες, ὑ-
μαί τε, καὶ προγόνων.

MEGACLI Athenienſi, uictoriam adepto quadriiugo curru.

Ode VII.

PVlcherrimũ grandiurbes Athenæ. ſũt proœmiũ Alcmæonidarum latepotenti ſtirpi, fundamentum carminum equis ut iaciatur. nam quam patriam, quam familiam legi habitantes in Græcia nominabo illuſtriorem auditu? Inter omnes enim ciuitates fama uerſatur Erechthei ciuium: qui, ô Apollo, tuam ædem apud Pythonem diuinam extruxerunt. Impellunt autem me quinque apud Iſthmum uictoriæ, una uerò excellens Olympica Iouis, duæ etiam i Cirrha, ô Megacles, & ueſtræ & ueſtrorum progenitorum.

νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ
χαίρω τι, τὸ δ' ἄχνυμαι,
" φθόνον ἀμειβόμενον
" τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μάν
" οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
" θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
" τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕ[Ι]
Αἰγινήτῃ, παλαιστῇ.
Εἶδος Η.

στρο. α, κῶλ. θ.

" Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας
" ὦ μεγιστόπολι
" θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
" ἔχοισα κλαΐδας
" ὑπερτάτας, Πυθιόνικον
" τιμὰν Ἀριστομένει
" δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἕρξαι
" τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι
" καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ.

Recenti autem su
deo: sed doleo qu
alternis praecla
ra. Verùm aiunt
biliter florentem
hac & illa nan

ARIST
ni AEginet
læstrit
Ode

O Blanda
dita Trā
tiæ filia, maxi
dens, consilior
habens claues
norem Pythic
ristomenis a
mollia præsta
pariter nost
opportunitate

Recenti autem successu gau- »
deo: sed doleo quòd inuidia »
alternet præclara facino- »
ra. Verùm aiunt homini sta- »
biliter florentem felicitatem »
hac & illa nancisci. »

ARISTOMENI AEginetæ, palæstritæ. Ode VIII.

O Blanda mente præ- »
dita Tranquillitas, Iusti- »
tiæ filia, maximas urbes red- »
dens, consiliorum & bellorũ »
habens claues supremas, ho- »
norem Pythicæ uictoriæ A- »
ristomenis accipe. Tu enim »
molli & præstare & iis frui »
pariter nosti cum exacta »
opportunitate. »

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

σὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον
καρδίᾳ κότον ἐ-
νελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα,
κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ·
τὰν οὐδὲ Πορφυρίων
μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
„κέρδος δὲ φίλτατον γ', ἑκόντος εἴ
„τις ἐκ δόμων φέροι·

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

„βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
„λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ πολυκ-
νος οὐ μὰν ἄλυξεν·
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' Ἀπόλλω-
νος, ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ-
ραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίᾳ,
Δωριεῖ τε κώμῳ.

στροφ. β, κῶλ. θ.

ἔπεσε δ' οὐ χαρίτων ἑκάς

*Tu, qui aliquis implacabilem irã in cor immiserit aspera occurrens hostium robori, ponis insolétiam eorum in sentinã. Quam [tranquillitatem] neque Porphyrio cognouit se præter æquum & honestum irritare. At qui lucrum sanè gratissimum, siquis uolentis ex ædibus asportet: *at uiolentia & superbum pessundat tandem. Typho Cilix multiceps nõ eã effugit, nec rex gigantum, sed domiti fuerunt fulmine & arcubus Apollinis, qui beneuola mẽte filium Xenarcis excepit ê Cirrha, coronatum herba Parnasia Doricóque hymno.

*Cecidit autem non procul a gratiis

ἃ δικαιόπολις
ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα νᾶσος· τε-
λέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς·
πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί-
δεται νικαφόροις ἐν ἀέθλοις,
θρέψασα καὶ θοαῖς ὑπερτάτους
ἥρωας ἐν μάχαις,

ἀντιστρο. κώ. θ.

τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει·
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀ-
ναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγμα-
τι μαλθακῷ μὴ κόρος ἐλθὼν
κνίση. τὸ δ' ἐν ποσί μοι
ἴτω τρέχον τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
νεώτατον καλῶν ἐμᾷ ποτα-
νὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων μα-
τραδελφεοὺς, Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγ-
νητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλυτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύγυιον

nſula iuſtitiam colens in ſuis urbibus, uirtutes inclytas AEacidarum attingens. ideo perfectam habet gloriam ab initio. Decantatur enim quòd educauerit heroas excellentiſſimos in certaminibus uictoriam reportantibus, & uelocibus in prælijs:* quæ & inter homines decus obtinent. Sed enim non uacat mihi imponere lyræ & uoci molli omnem prolixitatem orationis, ne ſatietas ueniens offendat. quod igitur circa pedes mihi currit, procedat. tuum meritum recentiſſimum præclarorum [facinorum tuorum] mea inuolat circum artem.

*luctis enim per ueſtigia ſequens auunculos, & apud Olympiam Theognetum non dedecoras, neque Clytomachi uictoriam in Iſthmo audacem membrem.

αὔξων δὲ πάτραν Μει-
δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος
παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο
παρμένοντας αἰχμᾷ·

στρο. γ. κῶλ. θ.

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν ἐ-
πίγονοι, ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
φυᾷ τὸ γενναῖον
ἐπιπρέπει, ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θαέομαι
σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶ-
τον ἐν Κάδμου πύλαις·

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
νῦν ἀρείονος ἐ-
νέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ
δὲ οἴκοθεν, ἀντία πράξει.
μοῦνος γὰρ ἐκ Δαναῶν
στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξαις

promouēs autem tribū Midylidarum, uerba reportas quæ olim Oïclei filius obscura significatione protulit, conspicatus apud septem portis munitas Thebas filios permanentes apud hastam: *quando ab Argo uenerunt secunda expeditione ἐπίγονοι : id est posteri.]Sic[autem]dixit dum præliarentur: Naturâ in li-" beris eminet ex patribus ge-" nerosa magnitudo animi. In-" tueor apertè Alcmanem in clypeo corusco quatientem draconem uersicolorem primum in Cadmi portis. At heros Adrastus afflictus priori clade, nunc prosperioris detinetur augurij nūtio. sed à domo aduersa|fortuna utetur. Solus enim ex Danaorum exercitu, mortui collectis ossibus

υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται
λεῷ σὺν ἀβλαβεῖ
ἐπῳδή. κῶλ. ια.
Ἄβαντος εὐριχώ. οις ἀγυιάς.
τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος.
χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω,
ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ
κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπαντίασεν, ἰόντι γαίας
ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον·
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο
συγγόνοισι τέχναις.
στρο. δ, κῶ. θ.
τὺ δ' ἑκαταβόλε πάνδοκον
ναὸν εὐκλέα δι-
ανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τό-
θι χαρμάτων ὤπασας· οἴκοι
δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν
δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς
ὑμαῖς ἐπάγαγες ἄναξ. ἑκόν-
τι δ' εὔχομαι νόῳ

filij, sorte prosperâ deorũ,
cum exercitu incolumi per-
ueniet *ad Abantis spatio
sos uicos. Talia quidẽ lo-
quutus est Amphiaraus.
gaudens uerò & ipse in
Alcmanem coronas iacio,
cõspergo autem & hymno,
quoniam uicinus mihi &
possessionum custos mea-
rum occurrit, eunti terræ
ad umbilicum celeberri-
mum, uaticiniáque attigit
congenitis artibus.*Tu au
tem longè iaculans, qui
templũ celebre omnes ex-
cipiens gubernas in ualli-
bus Pythonis, maximum
quidem tunc gaudiorum
præbuisti: domi autem an
tea quinquertij donum,
quod auidè arripitur, cũ
festis tuis attulisti rex. prõ-
pta autem precor mente

ἀντιστρ. κῶ. θ.

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα
"νέομαι. κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
"Δίκα παρέστακε.
θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω
Ξέναρκες ὑμετέραις
"τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
"μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφ
"δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

"βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοι-
"σι μαχαναῖς. τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδρά[σι
"δαίμων δὲ παρίσχει, [κεῖται
"ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων·
"ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
"μέτρῳ καταβαίνει.
Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος· Ἥ-
ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαισι τρισσαῖς, ὦ 'ριστόμε-
νες, δάμασσας ἔργῳ·

στροφὴ ε. κῶλ. θ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν

*ut aſpicias de unoquoque
quæ percurro [certis] quibuſ
dam rhythmis. Hymno certè ,,
[noſtro] ſuauiſono iuſtitia ,,
adſtat. Deorum autem curã
immortalẽ expoſco ô Xenar
ces, ueſtræ ſorti. Siquis enim ,,
opes poſſidet non cum longo ,,
labore, multis ſtultis ſapiens ,,
uidetur ualde, [facultates il- ,,
las] *ad uitam comparare ,,
artibus rectorũ conſiliorum ,,
[datricibus.] Atqui illa non ,,
penes homines ſunt: ſed Deus ,,
præbet, aliâs aliũ ſuperex- ,,
tollens, aliũ autẽ ſub mani- ,,
bus [pari] mẽſura deprimit. ,,
Apud Megara autem habes
præmiũ, & in receſſu Ma-
rathonis. Iunoniſque certa
mẽ patriũ [cum] uictorijs tri
bus ô Ariſtomenes ſuperaſti
fortitudine: *quatuórque il-
lapſus es supernè

σωμάτεσσι, κακὰ
φρονέων· τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθι-
άδι κρίθη, οὐδὲ μολόντων
πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως
γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας
δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι,
συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

ἀντιστρ. κῶ. θ.

„ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν,
„ἁβρότατος ἔπι
„μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται,
„ὑποπτέροις ἀνορέαις,
„ἔχων κρέσσονα πλούτου μέ-
„ριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ
„βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται, οὕτω
„δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ, ἀποτρό-
„πῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

„ἐπάμεροι, τί δέ τις, τί δ' οὔ τις;
„σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ' ὅταν αἴγλα
„διόσδοτος ἔλθῃ,
„λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν,
„καὶ μείλιχος αἰών.

corporibus, mala [illis] moliens:
quibus neq; reditus pariter iu-
cundus apud Pythiadem iudi
catus fuit, neque reuersis ad
matrem risus dulcis excitauit
festiuitatē: sed per uicos ab ho-
stibus procul semoti trepidāt,
calamitate sauciati. *At qui bo- ,,
num aliquod recens nactus est, ,,
secundum spem [suam] uolat su ,,
per magno splendore, uelocibus ,,
strenuitatibus habens præstan- ,,
tiorem diuitiis curam. Sed bre, ,,
ui mortalium oblectatio crescit, ,,
itidem uerò & cadit in terram, ,,
infausto consilio concussa. ,,

*Diei unius sunt homines. quid ,,
est aliquis? quid uerò nullus? ,,
umbræ somnium homines. Sed ,,
quum lux à Ioue data accesse ,,
rit, splendidum est lumen ho- ,,
minum & suauis uita. ,,

Αἴγινα φίλα μᾶ-
τερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε,
Διῒ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε, κ' ἀρίστῳ Τελα-
μῶνι, σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑ-
τει Κυρηναίῳ, ὁπλι-
τοδρόμῳ.
Εἶδος Θ.

στροφ. α, κῶλ. ιε.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασεν· ἔνεικέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν

AEgina chara mater, libero agmine [ciuium, urbē hanc [suam] curæ habeas, cum Ioue & rege AEaco, Peleóq;, & præstantissimo Telamone, cúmque Achille.

TELESICRATI Cyrenæo, armato cursori.

Ode IX.

VOlo ærei clypei gestatorem Pythiorū victorem Telesicratem cum profundizonis Charitibus annuntians sonare, felicem virum, equestris coronamentū Cyrenes, quam comosus ex Pelij sinibus vento perstrepentibus quondā Latoides rapuit, aduexitque aureo virginem venatricem

δίφρῳ· τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν
εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ἀντιστρο. κῶλ. ιε.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα
Δάλιον ξένον, θεοδμάτων ὀχέων
ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ.
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς
εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ
τε γάμον μιχθέντι κούρᾳ θ'
Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
τουτάκις ἦν βασιλεύς,
ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος, ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πη-
νειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτε,

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

Γαίας θυγατήρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον
θρέψατο παῖδα Κυράναν.

curru. ubi eam pecorosæ & maximè fructiferæ faciat dominam terræ, ut florens habitaret radicem cōtinentis [terræ] tertiā, optabilem.

*Excepit autem albipes Venus Deliū hospitem, diuinitus fabricatos currus attingens manu leuiter, & ipsis in dulcibus cubilibus amabilem immisit uerecundiam, communes iungens deo mixto nuptias filiæque Hypsei latepotentis: qui Lapitharum superborum tunc erat rex, ab Oceano heros genere secundus, quem quondam Pindi in inclytis uallibus Nais Creusa, delectata lecto Penei, peperit, *Terræ filia. ille autem lacertis decoram educauit filiam Cyrenem.

ἁ μὲν οὔθ᾽ ἱστῶν παλιμβά-
μοις ἐφίλασεν ὁδοὺς,
οὔτε δείπνων οἰκουριᾶν
μεθ᾽ ἑταιρᾶν τέρψιας·
ἀλλ᾽ ἀκόντεσσί τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα,
κεράιζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
βουσὶν εἰρήναν παρέχουσα πατρῴ
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ βλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα, ῥέποντα πρὸς

στροφὴ β. κῶ. ιε.

κίχε νιν λέοντί ποτ᾽ εὐρυφαρέτρα
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτ
ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ μεγάρων
Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ,
σεμνὸν ἄντρον Φιλλυρίδα
προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς
καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις

hæc neque telarum
das amauit uias,
narum oblectatione
mesticas socias: sed i
ensique dimicans
feras bestias, magna
quillam bobus pac
paternis, exiguum
incubitorem sua
bris impendens, q
taret aurora.

*Inuenit eam A
tur pharetra la
impetuoso sola
cum leone, sine ha
tem ex ædibus C
cauit, ita compell
ride nobile antr
animos uirginis
robur admireri
trepido capite c
mat puella, sup

æc neque telarum retrogra-as amauit uias, neque cœ-arum oblectationes inter do-mesticas socias: sed iaculis æreis nséque dimicans, conficiebat eras bestias, magnam & tran-quillam bobus pacem præbens paternis, exiguum autẽ somnũ (concubitorem suauem) palpebris impendens, quum aduentaret aurora.

*Inuenit eam Apollo iaculator pharetra lata instructus impetuoso solam luctantem cum leone, sine hastis. Statim autem ex ædibus Chironem euocauit, ita compellans, O Phillyride nobile antrum relinquẽs animos uirginis & magnum robur admireris, qualiter intrepido capite certamen sustineat puella, super laborem

ἦτορ ἔχοισα, φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας,

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων,
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου; ὁσία
κλυταὶ χεῖρα οἱ προσενεγκεῖν;
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων
κεῖρεν μελινδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς,
ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάσας ὀ-
φρύϊ, μῆτιν ἑὰν
“εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
“κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
“πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων
“Φοῖβε· καὶ ἔν τε θεοῖς
“τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
“αἰδέοντ' ἀμφαδὸν ἀ-
“δείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

καὶ γάρ σε, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-

cor habens, nec timore fluctuant præcordia. Quis hominum eam genuit? & à qua auulsa stirpe, * mōtium umbrosorum recessus latebrosos habitat, & degustat infinitam strenuitatem? Fásne est illustrē manum ei admouere? utrum & ex stratis tondere mellitam herbam? Huic autē Cētaurus ualde animosus, placido blandè ridens supercilio, suū consilium respōso exposuit: Occultæ claues sunt doctæ suadelæ sacrorum amorum, ô Phœbe: & inter deos & homines pariter uerecundantur palàm dulci frui primùm cubili. *Nam te (quem fas non est mendacio tangere) mouerunt blādi mores ad eloquendū hūc sermonem.

ρας δ' ὁπόθεν γενεὰν
ἐξερωτᾷς ὦ ἄνα; κύρι-
ον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα, καὶ πάσας κελεύθους,
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλ-
λ' ἀναπέμπει, χ' ὁπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμμ[…]
κύμασι ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλον[…]
χ' ὅ, τι μέλλει. χ' ὅ, τι πόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς;
εἰ δέ γε χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερ[…]

στροφὴ γ. κώ. ιε.

ἐρέω· ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου, Διὶ
ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν
θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμ-
φίπεδον. νῦν δ' εὐρυλείμων
πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων, ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν

ún uerò puellæ genus sciscita
s unde sit ô rex? qui ratū o-
niū exitum nosti, & omnes
as: & quot tellus folia uerna
mmutat, & quot in æquore
 fluui is arenæ fluctibus im-
etúque uentorum uoluantur:
 quid euenturum sit & quid
nde futurum probè perspicas?
ed si licet etiam cum sapiente
ne æquari [in arte diuinandi]
dicam, Huic maritus futurus]
enisti in hāc uallem, & eam
ransportaturus es super mare
n eximium Iouis hortum. ubi
eam ciuitati imperantem consti
tues, populum insularem ubi
congregaueris in collem campis
utrinque cinctum. nunc au-
tem spatiosa campis uenerabi-
lis Libya excipiet illustrē nym
pham ædibus aureis lubens. u-
bi ei telluris partem statim do-
nabit, ut [eam] efficiat

ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν
νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιε.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμ.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ, ἀνελ.
φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον
θηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμ-
βροσίαν στάξοισι· θήσονταί
τέ μιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
ἀγρέα καὶ νόμιον
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν
τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ἐπῳδὸς κῶλ. ιδ'.

« ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν
« πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν. θαλάμῳ δὲ μίχθεν

um obseruatricē. quæ pars]
ue plantarum omnis fructi-
arū sit expers, neque nesciat
arum. *Ibi filium pariet,
ē inclytus Mercurius subla-
n à chara matre, afferet ad
lentes pulchris in thronis
ras & Tellurem. Hæ autem
per genua sua quum infan-
m posuerint, nectar labris &
mbrosiam instillabunt, effi-
ent que illum immortalem,
ut [& Iouē & sanctum Apolli
m, uiris gaudium amicis, pro-
imum pedissequum pecudum.
t ipsi [eum] appellent Aristæū
ognomento [ἀγρέα & νόμιον,] id
st uenatorem & pastorem. Sic
oquutus, hortabatur iucundum
uptiarum ut perficeret exitum.
Celer autem [est] properan- „
tium iam deorum actio, uiæque „
reues. Illud illa dies peregit. In „
thalamo autem Libyæ

ὃν πολυχρύσῳ Λιβύας,
ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει, κλειναί τ' ἀέθλοις.
καὶ νῦν ἐν Πυθῶνί νιν ἀ-
γαθέᾳ Καρνιάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ ζυνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικήσαις ἀνέφανε Κυράναν.
ἅ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρα
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

στροφ. δ', κῶλ. ιε.

«« ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι
«« βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ
«« σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
«« παντὸς ἔχει κορυφάν.
ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑ-
πτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθεν ἐν φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν,
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος

e auri congressi sunt, ubi pul
rimam urbem tutatur incly-
que certaminibus. Et nunc a-
Pythonem diuinam Carnia-
ilius ipsam floridæ coniunxit
næ. ubi victoria potitus, illu-
uit Cyrenē quæ eum beneuola
piet, pulchras mulieres haben
atriæ gloriam amabilem qui
lit ex Delphis. *Virtutes ma- »
e semper [sunt] multorum uerbo- »
n. at pauca in prolixis [argumē- »
uario artificio sermonis ed. sse »
e, auditio sapientibus. Verùm op- »
tunitas eodem modo rei omnis «
bet caput. Cognouerunt aliquā »
& Iolaum non aspernatum eā
tenus portis illustres Thebæ:
ē postquam ensis acie caput Eu
sthei amputasset, occultauerunt
fernè sub terra, prope sepulchrū
mphitryonis currui agitatoris,
bi [ille Amphitryo eius] paternus
uus hospes Spartorum

κεῖτο, λευκίπποισι Κα-
δμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων
κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ-
ρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
ἀεὶ μέμναται, τά νιν θρέ-
ψαντο, καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν
φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ
τρεὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών.
οὕνεκεν εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τόγ' ἐν ξυ-
νῷ πεπονημένον εὖ,
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοι-

acebat, quum commigrasset ad Cadmeorum uicos, qui [uoca] feruntur abequis albis. *Peperit, cum eo & cum Ioue congressa Alcmena solers in unico partu robur gemellorũ filiorũ in pugnis uictoriosum. Mutus uir [est] qui Herculi os non applicat, neque Dircæarum aquarũ semper meminit, quæ illum educarũt & Iphiclem. quos hymno celebrabo, affect⁹ [ab illis] beneficio optata perficiente, per preces. Charitum illustrium me nõ deficiat lumen. nã & apud AEginam & apud Nisi collẽ dico urbẽ hanc ter decorasse, qui factis *taciturnam mœstitiã desperabundam effugerit. Quare siquis ex ciuibus amicus [est] ei, siquis inimic⁹, at certè quod in commune præclarè gestum est, ne celet, sermonem marini

γέροντος, κρυπτέτω.
„κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
„παντὶ θυμῷ σύν τε δίκᾳ
„καλὰ ῥέζοντ᾽ ἔννεπε.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφωνοί
θ᾽ ὡς ἕκασται φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ᾽, ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
στροφ. ε, κῶλ. ιε.
ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου
Γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχω-
ρίοις. ἐμὲ δ᾽ οὖν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον
πράσσει χρέος, αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιὰν δόξαν τεῶν
προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμ-
φὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασαν πρὸς πόλιν Ἀνταί-
ου, μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ

senis uiolans. Illæ enim præ- »
cepit laudare etiam inimicum »
toto animo, qui præclaras res »
gerit cum iustitia. Sæpenumero »
uidi potitum te uictoria & in solennitatibus Palladis, quæ certo tempore recurrūt: tacitæq; puellæ ut optarent ô Telesicrates esse (te sibi) unaquæque charissimum maritum aut filium, in Olympicis quoque & profundè sinuosæ terræ certaminibus, & in omnibus cuiusque regionis. Mihi igitur carminum sitim curanti, aliquis iniungit munus excitandi rursum & ueterum gloriam tuorum maiorum: quales Libyssa profœmina profecti sint ad urbem Antæi Irassam, ad pulchricomam proci ualde celebrē puellam. Quam ualde multi fortitudinis primatum obtinētes uiri petebāt cognati, multi etiā

ξείνων· ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἀντιστρ. κώλων ιε.

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄ-
κουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει
οἷον εὗρε τεσσαράκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡ-
ρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον·
εἶπε δ' ἐν μέσοις, ἀπάγε-
σθαι ὃς ἂν πρῶτος θορὼν

x peregrinus: quoniam admi-
anda forma [eius] *erat: & au-
o coronatæ pubertatis fructum
fflorescentem decerpere uole-
ant. Sed pater filiæ moliens
llustrius coniugium, audiuit Da-
naum quondam apud Ar s
qualenactus esset quadraginta
octo uirginibus ut locassin uno con-
nubium, priusquam medius
dies ueniret. Collocauit enim
uniuersum chorum statim in
metis certaminis: & in certami-
nibus pedum iussit diiudicare
quam quisque heroum habi-
turus esset, quicunque generi ipsis
uenissent. *Sic autē dabat Libys
copulans filiæ sponsum uirum.
Ipsam quidem quū exornasset,
collocauit ad lineam, terminus
ut esset extremus. ac dixit
in medijs, ut abduceret [eam]
quicunque primus prosiliens

ἀμφί οἱ ψαύσῃ πέπλοις.
ἔνθ᾽ Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών,
ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι᾽ ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ᾽ ἐπὶ καὶ στεφάνους,
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι
Θεσσαλῷ, διαυλοδρόμῳ.
Εἶδος Ι.

στρο. α, κῶλ. ι.

Ὀλβία Λακεδαίμων,
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς
δ᾽ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν;
ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει,
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ,

amictus eius attigisset. Ibi Alexidamus, postquam euasit rapidum cursum, uirginis nobilis manum manu prehendens duxit equestrium Nomadum per agmẽ. Multa in illam ipsi eiaculati sunt folia, & coronas, multas etiam antea alas accepit uictoriæ.

HIPPOCLEAE Thessalo, diauli cursori. Ode X.

Felix Lacædæmon [&] beata Thessalia. ambarum enim regnum obtinet genus Herculis strenuissimi pugnatoris ex uno patre. Quid glorior intempestiué? Sed me Pytho & Pelinnæum & Aleuæ posteri Hippoclem [hortantur] sonare,

θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.
αντισρ. κῶλ. ι.
γεύεται γὰρ ἀέθλων·
στρατῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέει-
«Ἄπολλον.(γλυκὺ δ'. ἀνθρώ- [πει
«πων τέλος, ἀρχά τε, δαίμο-
«νος ὀρνύντος αὔξεται)
ὁ μέν που τεοῖσι μήδεσι τοῦ-
τ' ἔπραξε, τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς
ἐπῳ. κῶλ. η.
ὀλυμπιονίκα
δὶς ἐν πολεμοδόκοις ἄρεος ὅπλοις.
θῆκεν καὶ βαθυλείμωνα
ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα
πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσι.
στρο. β. κῶ. ι.
τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν

uolẽtes [me afferre inclytã uocem laudatricẽ uirorũ per choreales hymnos. *Gustat enim certamina, & maxime rosa turba Amphictyonũ Parnassius recessus pronulgauit [eũ] summum inter iuuenes diauli cursores. O Apollo (iu„cũdus hominibus exit⁹, prin„cipiúmq; deo impellẽte cre„scit) hic certè tuo consilio hoc fecit: sed insita à stirpe indoles insistere eum fecit uestigiis patris *olympionicæ, his in excipientibus bellum armis Martis. Certamẽ etiam sub rupe Cirrhæ profunda habẽte prata effecit Phricias uictorem pedũ cursu. Sequatur sors, & posterioribus in diebus, adeo ut ipsis superbificæ diuitiæ floreãt, *ac suauitatũ, quæ sunt in Græcia,

λαχόντες ἐκ ὀλίγαν δόσιν,
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴ-
“η ἀπήμων κέαρ. εὐδαί-
“μων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος
“ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
“ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
“κρατήσαις, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ
“τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

“καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν
“κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόν-
“τα στεφάνων Πυθίων.
“ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς
“ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος
“ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
“περαίνει πρὸς ἔσχατον
“πλόον. ναυσὶ δ', οὔτε πεζὸς ἰὼν,
“εὕροις ἂν ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
“να θαυμαστὰν ὁδόν.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελθὼν
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας,

sortiti nō exiguam
non incidant diui
das mutationes. d
eos] corde alieno d
tunatus autem &
est apud sapientes
bus aut pedum str
riam adeptus, ma
obtinuerit audac
robore: * uiuénsq
nem filium uider
thicas decenter co
reum cælum nun
dendū ipsis. At s
cunque [nos] m
tingimus, perduc
timum nauigat
[Nec] nauibus a
iter faciens, in
perboreorum c
randam uiam.
lim Perseus du
ædes ingressus
rum hecatomba

ortiti nō exiguam donationem,
non incidant diuinitus in mu-
las mutationes. deus sit [erga
eos] corde alieno à nocendo For-,,
tunatus autem & celebris uir is,,
est apud sapientes qui mani-,,
bus aut pedum strenuitate uicto-,,
riam adeptus, maxima præmia,,
obtinuerit audacia pariter &,,
robore: * uiuénsque adhuc iuue-,,
nem filium uiderit coronas Py-,,
thicas decenter consequutum. æ-,,
reum cælum nunquam conscē-,,
dendū ipsis. At splendores quos-,,
cunque [nos] mortale genus at-,,
tingimus, perducit usque ad ul-,,
timum nauigationis cursum.,,
[Nec] nauibus autem, nec pedes,,
iter faciens, inuenias ad Hy-,,
perboreorum certamen admi-,,
randam uiam. * Apud quos o-,,
lim Perseus dux epulatus est,
ædes ingressus, inclytas asino-
rum hecatombas.

ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
ὀρθίαν κνωδάλων.

στροφὴ γ. κῶ. ι.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι. παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων,
λυρᾶν τε βοαὶ, καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀναδήσαντες εἰλα-
πινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον
κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

οἰκέοισι, φυγόντες
ὑπέρδικον Νέμεσιν· θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς (ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα)
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον, ἔπεφνέν τε Γοργό-

quum inuenisset deo sacrificantes. quorum festis dapibus lætisque acclamationibus gaudet maximè Apollo, ridétque uidens insolentiã procerorum animaliũ. Musa autẽ nõ abest à moribus ipsorum, sed circumquaque chori uirginum, lyrarũmque clamores & strepitus tibiarum uoluuntur: lauróque aurea comas redimẽtes epulãtur hilariter. [Nec] autem morbi nec senectus perniciosa permixta sunt sacræ genti: sed absque laboribus & pugnis *habitãt, euitantes ulteriorem Nemesin. Audaci autem spirans corde uenit Danaes quondam filius (dux autem uiæ erat Minerua) ad [hunc] uirorum beatorum cœtum, interfecitque Gorgo-

να, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε, να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,

ἐπῳ. κῶλ. η.

θεῶν τελεσάντων,
οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν
ἔρεισον χθονὶ
πρώραθεν, χοιράδος ἄλκαρ πέτρ.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥστε μέ-
λισσα, θύνει λόγον.

στροφὴ δ', κῶλ. ι.

ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων
ὄπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖ-
αν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἱπποκλέα ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων, θα-
ητὸν ἐν ἅλιξι θησέ-
μεν, ἔν τε παλαιτέροισι
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα.
καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως
ἔκνιξε φρένας.

nē & uariegati
num iubis rediit
afferens, lapide
Mihi autem ui
rando uidetur
bile, *si dij e
Remum inhib
ancoram fir
è prora, muni
sus scopulos m
tes. Laudator
hymnorum ali
sicut apis, festi
*Spero autem
ca Peneum
fundentibus m
Eturum ut Hi
magis per ca
nas murum in
taneis & senu
uenibus uirgi
& ab illis cola
aliorum reru
ra pungit.

nẽ & uariegatũ caput draco
num iubis rediịt insularibus
afferens, lapideam mortem.
Mihi autem nihil in admi "
rando uidetur esse incredi "
bile, *si dịj exequuti sint. "
Remum inhibe, subitóque
ancoram firmato in terrã
è prora, munimentũ aduer-
sus scopulos in mari laten-
tes. Laudatoriorũ enim flos "
hymnorum aliâs ad alium, "
sicut apis, festinat sermonem. "
*Spero autem, Ephyræis cir-
ca Peneum uocem dulcem
fundentibus meam, [me] effe
cturum ut Hippocles adhuc
magis per carmina, ob coro-
nas mirum in modum, coæ-
taneis & senioribus, & iu-
uenibus uirginibus sit curæ,
& ab illis colatur. Nam alius "
aliorum rerum cupido pecto- "
ra pungit. "

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

«« τῶν δ᾽ ἕκαστος ὀρούει,
«« τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι φρον-
«« τίδα τὰν πὰρ ποδός·
«« τὰ δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν, ἀτέκμαρτον προ-
νοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσ-
σανεῖ Θώρακος, ὅσπερ
ἐμὰν ποιπνύων χάριν,
τόδ᾽ ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων
τετράορον, φιλέων φιλέοντ᾽, ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

«« πειρῶντι δὲ καὶ χρυ-
«« σὸς ἐν βασάνῳ πρέπει, καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεούς τ᾽ ἐπαινήσο-
μεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες. ἐν δ᾽ ἀγαθοῖσι κεῖνται
πατρῷαι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

*Quorũ autẽ quisq; desi- »
derio rapitur, eo consequu- »
tus, cogitationem habet aui- »
dè arreptam quæ est ante »
pedes. At post annum euen- »
tura l signis carent quibus »
queant prospici. Fretus sum »
autẽ amicitia blãda hospitis
Thoracis, qui meũ expetens
beneficium, hunc iunxit cur
rum Pieridum quadriiugũ,
amans amantem, ducens du
centem beneuolé. *Explo- »
rante autem etiam aurũ in »
Lydio lapide refulget, pari- »
térque mens recta. Fra- »
trésque laudabimus probos:
quò in altum ferant regio
né quæ est sub ditione Thes
salorum, augentes. Penes
probos enim sunt patriæ ci
uitatum nobiles gubernatio-
nes.

ΘΡΑΣΥΔΑΙ[illegible]

Θηβαίῳ παιδὶ, σταδ.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κώ. θ.

ΚΑδμου κόραι, Σεμέλα
μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν
ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν, χρυσέων
εἰς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρὸν, ὃν περίαλλ᾽ ἐ-
τίμασε Λοξίας·

ἀντιστρ. κώ. θ.

Ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμα-
ξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον. ὦ
παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καὶ
νῦν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶ-
νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτε

THRAS

Thebano

ti, cursori

Ode

CAdmi filiæ,
Olympiad
lis, Ino autem
dem cum mari
thalamos incol
ælis generosa
liam, ad adytum
podum thesaur
mè prosequun
pollo, * Ismen
ur, ueram ua
Oplij Harmon
consortem her
mul congrega
ueiuenaum,
cram Pythone
iudicia danto
ræresonetis

THRASYDAEO Thebano adolescenti, cursori stadii.

Ode XI.

CAdmi filiæ, Semele quidem Olympiadum contubernalis, Ino autem Leucothea eosdem cum marinis Nereidibus thalamos incolens, ite cum Herculis generosa matre ad Meliam, ad adytum, aureorum tripodum thesaurum, quem eximiè prosequutus est honore Apollo, * Ismeniúmque nominauit, ueram uaticiniorum sedē. O filiæ Harmoniæ, huc & nunc consortem heroidum cœtum simul congregatum uocat ad conueniendum, ut Themin sacram Pythonémque & recta iudicia dantem umbilicum terræ resonetis

ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

ἐπῳδ. κῶλ. ϛ.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν, ἀγῶνί τε Κίῤῥας.
ἐν τῷ Θρασυδᾶος ἔμνασεν ἑστίαν,
τρίτος ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλ
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικ
ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

στροφ. β. κῶλ. θ.

τὸν δή, φονευομένου
πατρός, Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χ
ρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου
τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμ
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ
σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευ᾽ Ἀχέροντος
ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

νηλὴς γυνά. πότερόν
νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένεια ἐπ᾽ Εὐρίπῳ σφα
χθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;
ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαλιζομέναν

prima cum ueſpera,* Thebis ſeptem portas habentibus beneficiũ, certaminique Cirrhæ. In quo Thraſydæus memoriã renouauit paterni laris, tertius[ei] coronã inijciens, quum in opulẽtis arui s Pyladæ uinceret, hoſpitis Oreſtæ Laconis. * quem dũ interficeretur pater ualidis Clytæmneſtræ manibus, Arſinoe nutrix è dolo eripuit luctuoſo, quando Dardanidæ filiã Priami Caſſandrã coruſco ære cũ Agamemnonia anima mittebat Acherontis ad ripã umbroſam * immiſericors mulier. utrum eam Iphigenia apud Euripum mactata procul à patria, ſtimulauit ad ſuſcipiendam iram grauia molientem: an alieno in cubili laſciuientem iuuencæ more

ἔννυχοι παράγον κοῖται,
‟ τὸ δὴ νέαις ἀλόχοις
‟ ἔχθιστον ἀμπλάκιον, κα-
‟ λύψαι τ' ἀμήχανον
ἐπῳδ. κῶλ. ϛ.
‟ ἀλλοτρίαισι γλώσσαις.
‟ κακολόγοι δὲ πολῖται.
‟ ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόν
‟ ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέ
θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδας
χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,
στρο. γ. κῶλ. θ.
μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν,
ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τ
ων ἔλυσε δόμους ἁβρότα-
τος. ὁ δ' ἄρα ξένον γέροντα Στρο-
φιον ἐξίκετο νέα κεφαλᾶ
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'. ἀλλὰ
χρόνῳ σὺν Ἄρει
ἔπεφνε ματέρα, θῆκέ
τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.
ἀντιστρ. κῶλ. θ.
ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευ-
σίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρ-

nocturni transuersam egerunt concubitus? Quod certè »
iuuenes nuptæ odiosissimum »
[habent] delictum, occulta- »
réque impossibile * alienis »
linguis. Maledici enim [sunt] »
ciues, sustinétque opulentia »
non minorem inuidiam. Qui »
autem humilia spirat, obscu- »
rè fremit. Interfectus est [igi- »
tur] ipse heros Atrides reuersus tandem celebres ad Amyclas, *uatémq; amisit filiã, postquam propter Helenam incensis Troianis, spoliauit domos opulento luxu. Ille autem [Orestes] iuuenili capite ad Strophium hospitem senem accessit, qui Parnassi pedem incolebat. sed tandem ferro occidit matrem, posuitque AEgisthum in cædibus.

*Certè amici ꝑ triuiũ gressꝰ alternásque circumactus sum re-

θὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν. ἤ
μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον ἐναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δ' ἐτεὸν εἰ μισθῷ
συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλ-
λοτ' ἄλλᾳ χρὴ ταρασσέμεν,

ἐπῳδ. κῶλ. ϛ.

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ
τό γε νῦν, ἢ Θρασυδαίῳ,
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλ
τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίᾳ τ' ἀγώνων πολυφάτων ἔσ
θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

στροφὴ δ, κῶ. θ.

Πυθοῖ τε γυμνοὶ ἐπὶ
στάδιον καταβάντες, ἤλεγξαν Ἑ-
λανίδα στρατιὰν ὠκύτα-
« τι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν
« δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
« τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων
« τὰ μέσα μακροτέρῳ σὺν
« ὄλβῳ τεθαλότα, μέμ-
« φομ' αἶσαν τυραννίδων.

m quum antea insisterem
m. An me aliquis uẽtus extra
ugationis cursum expulit, tan-
um marinam scapham? Quòd
erê, ô Musa, mercede pacta es
ebere uocem argento se summit-
tem, aliâs alia oportet commi-
re, *aut patri [ipsius] Pythioni-
nũc, aut Thrasydæo: quorũ suc
sus ouans & decus resplendet.
rribus enim pulchræ uictoriæ
npotes quondam, & apud O-
mpiam certaminum multũ decan
orum adepti sunt fulgorem cum
us: *& apud Pythonẽ nudi in
dium quum descendissent, dede
rarunt Græcanicam turbã [sua]
elocitate. Diuinitus optarim bona »
res meas nõ excedẽtia affectans »
ingulis temporibus] meæ ætatis. »
x ciuilibus enim [bonis] quum com »
eriam [ea quæ sunt] mediocria, »
iuturniore cum felicitate florere, »
ueror de sorte regiorum principa »
um. »

ἀντιστρο. κῶλ. θ.

"ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
"τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτ
"εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, ἡσυχᾷ τε
"νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
"ἀπέφυγεν· μέλανος δ' ἂν ἐσχατιὰ
"καλλίονα θάνατον ἔσχεν,
"γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
"εὐώνυμον κτεάνων
"κρατίσταν χάριν πορών.

ἐπῳ. κῶλ. ϛ.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον,
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τ' ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνα
τὸ δ' οἰ-
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

'communésque cir
distentus sum. Inui
niuntur d { suo ipso
siquis fastigium fe
pus, & [in] tranq
gem, grauem insole
erit: at [ille] nigra
ultimus finibus
mortem consequin
soboli nominatissi
præbens, possession
tissimam.* Quæ I
laum circumfert
stentem, & Casto
que rex Pollux, fi
ternis diebus sede
& intra Olymp
tes.

communésque circa virtutes" distentus sum. Inuidi autē puniuntur à [suo ipsorum] vitio," siquis fastigium felicitatis adeptus, & [in] tranquillitate degens, grauem insolentiam effugerit: at [ille] nigræ [mortis] in" ultimis finibus pulchriorem" mortem consequitur, dulcissimæ" soboli nominatissimum donum" præbens, possessionum præstantissimam.* Quæ Iphiclidem Iolaum circumfert celebrem existentem, & Castorem fortē, têque rex Pollux, filij deorum, alternis diebus sedes Therapnes & intra Olympum habitantes.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑ-
γαντίνῳ, αὐλητῇ.
Εἶδος ΙΒ.

στρο. α, κῶ. ιδ.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ
τ' ὄχθαις ἐπὶ μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος εὔ-
δματον κολώναν· ὦ ἄνα
ἵλαος ἀθανάτων
ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ·
αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-
σαντα τέχνᾳ τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργό-
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα

ἀντιστρ. κῶ. ιδ.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀ-
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον,

MIDAE Agrigẽtino, aulœdo. Ode XII.

PEto à te, ô ſplendoris amica, pulcherrima mortalium urbium, Proſerpinæ ſedes, quæ in collibus pecudes alentis Acragantis habitas bene ſtructã molẽ, ô regina, propitia, immortaliũ & hominũ cũ beneuolẽtia accipe coronam hanc celebris Midæ ex Pythone, atque illũ ipſum, qui Græciã ſuperauit arte quã olim Minerua uibratrix [haſtæ] excogitauit, audacium Gorgonum pernicioſum gemitũ cõtexens, *quem Perſeus audiuit dum funderetur ſub uirginalibus & immenſis ſerpentum capitibus,

δυστυχεῖ σὺν καμάτῳ
Περσεὺς, ὁπότε τρίτον
ἄϋσε κασιγνητᾶν μέρος,
ἐναλίᾳ Σερίφῳ
λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό, τε θεσπέσιον
Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ
θῆκε, ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν, τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλήσας Μεδοίσας,

στρο. β, κώ. ιδ.

υἱὸς Δανάας, τὸν ἀπὸ
χρυσοῦ φαμὲν αὐτοῤῥύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο παρθένος,
αὐλῶν τεῦχεν πάμφωνον μέ-
λος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖ-
σ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,

luctuosa cum ærumna. quũ tertiam debellauit sororum partem, marinæ Seripho populísque exitum afferens. Certè diuinum Phorci deleuit genus, & acerbum symbolũ Polydectæ persoluit, matrísque stabilem seruitutem & coactum cõnubium, pulchras genas habentis caput quum rapuisset Medusæ, *filius Danaes: quem ex auro dicimus spõtè fluente natum esse. Sed quũ his charum uirum laboribus liberasset uirgo [Pallas,] tibiarum fabricata est omnisonũ melos, ut Euryalæ ex rapacibus genis profusum luctũ perstreperum imitaretur cũ organis. Inuenit [inquam] dea [tibiam.] sed eam quum inuenisset ut haberent uiri mortales,

ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλέα λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων.

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

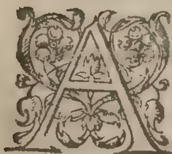
λεπτοῦ διανισσόμενον
χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμέ-
νει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
“εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
“θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
“οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευ-
“τάσει νιν ἤτοι σάμερον
“δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρ-
“φυκτόν· ἀλλ' ἔσται χρόνος
“οὗτος ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν,
“ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ'
οὔπω.

αἶ πολλᾶν νόμοι,
οι μναστῆρ' ἀγώνων,
κωλ.ιδ.
ωμον
ἢ δονάκων,
χορῷ
δεῖτων,
μέ-
αὶ μάρτυρες.
ν αἰ-
καμάτου
δέ πλοῦ-
ερον
σιμον οὐ πάρ-
χρόνος
λπίᾳ βαλών,
, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ'

ominauit capitum multorum har
moniam, illustrem admonitricem
certaminum populum cientium, te
ue transeuntem per æs pariter
& calamos, qui extant apud ur-
bem Charitum pulchro in loco fun-
datam, Cephesidis in luco, fideles
testes ducentium choros. Quòd si »
qua felicitas inter homines est nō »
sine labore existit: sed eam ad exi »
tum perducet aut hodie aut postea »
deus. Certè fatale decretum non e- »
uitabile: sed erit id tempus quod »
alicui quum desperationem immi- »
serit, contra opinionem hoc quidem »
dabit, illud autem nondum. »

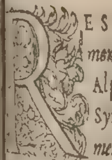
ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Νέμεα.
ΧΡΟΜΙΩ, Αἰτναίῳ. Εἶδος Α.

στροφὴ α, κώ. ι.

ΜΠΝΕΥΜ. σεμνὸν Ἀλφεοῦ κλεινᾶν Συρακο σσᾶν θάλος, Ορ τυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα
θ' ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
ἀντιστρ. κώλων ι.
ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν

PINDA
Nemea
CHRO
AEtnæ
Ode I.

ES
me
Al
Sy
ne
...Artæmidis, Deli
...quus hymnus ag
...re laudem proc
...am equorum, Io
...Currus etia
... Nemeáque ad
...udatoriū melos fr
...*Procemia en
...

PINDARI
Nemea.

CHROMIO
AEtnæo.

Ode I.

RESPIRAmen magnificum Alphei, inclytarũ Syracusarũ germen, Ortygia, cu-
ile Artemidis, Deli soror: à te sua
loquus hymnus aggreditur ex-
onere laudem procellipedum ma-
nam equorum, Iouis AEtnæi in
ratiã. Currus etiam Chromij in-
itat Nemeáque ad contexendum
audatoriũ melos factis uictoria-
ibus. *Proœmia enim [sumpta] à
dijs,

«κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
«ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
«πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
«Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
νῦν ἔγειρ' ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ
τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Περσεφόνᾳ, κατένευ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς

ἐπῳ. κῶλ. η.

Σικελίαν πίειραν ὀρθώ-
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.
ὤπασε δὲ Κρονίων
πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοισι μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν
καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών.

στρο. β, κῶλ. α.

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις
ἀνδρὸς φιλοξείνου, καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται· θαμὰ δ' ἀλλοδα-
πῶν οὐκ ἀπείρατοι δόμοι [πε

posita sunt cum illius uiri admirandis uirtutibus. Est autem in felicitate omnis gloriæ summum. Magnorum uerò certaminum Musa meminisse solet. Nunc excita splendorem aliquẽ insulæ quam Olympi dominus Iupiter dedit Proserpinæ, & annuit capillis, principatum tenentem fertilis soli

* Siciliam pinguem se exaltaturum cacuminibus ciuitatum opulentis. Præbuitque ei Saturnius belli utentis æreis instrumentis studiosum populũ, hasta ex equo pugnantem, qui sæpe etiam folys aureis Olympiacarum oliuarũ se immiscuit. Multa ingressus sum, non iacto in tẽpus mendacio.

* Steti autem in uestibulo uiri amãtis hospitum egregia facinora celebrans, ubi mihi conueniens cœna adornata est. Frequenter autem peregrinorum nõ ignaræ sunt ædes

«« ἀντί. λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
«« λοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
«« ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι·
«« χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
«« στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ι.

«« πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
«« βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
«« συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
«« οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
«« τον κατακρύψαις ἔχειν,
»» ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ-
«« σαι, φίλοις ἐξαρκέων.
«« κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

ἐπῳδὸς, κῶλ. η.

«« πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Η-
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,
ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν
μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον·
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διὸς, ὠδῖνα φεύγων, διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν·

eius.] Est autem sors [hæc] probi- »
uiri, | ut obtrectantibus aquam »
gnis ferat contrariam. Artes au- »
tem aliorum aliæ. Oportet autem »
in rectis uiis ambulantem annuti »
naturæ [uiribus.] *Auxiliatur e- »
nim operi quidem robur, consiliis »
autem mens, quæ comitatur à natu- »
ra insita futurorum prospicientia. »
Tuis autem in moribus Agesidami
fili, horum & illorum usus. Non »
cupio multas in ædibus diuitias »
absconditas habere, sed ex iis quæ »
adsunt bona percipere, & bene au- »
dire, amicis subueniens. Commu- »
nes enim ueniunt spes *ualde æ- »
rumnosorum hominum. Ego autem »
Herculem amplector libenter, in
cacuminibus uirtutum maximus an
tiquum accelerans sermonem. quo
pacto postquam ex uisceribus ma-
tris statim admirabilem in fulgorē
filius Iouis, ex partu matris eua-
dens gemello cum fratre uenerit,

στροφ. γ, κῶλ. ι.

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ηραν, κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέ-
ἀλλὰ θεῶν βασίλεια [βα
σπερχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν [ἄφαρ
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρ-
θὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτὰ ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως
ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

Ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-

*& ut nõ latẽs aureo throno
insidẽtẽ Iunonẽ, croceas cu-
nas ingressus sit: sed deorum
regina irritata animo, mise-
rit serpẽtes statim: qui aper-
tis portis, in thalami pene-
tralia lata uenerunt, pueru
lis celeres malas circũplica-
re cupiẽtes. Ille autẽ rectum
extendit caput, & specimen
edidit primũ pugnæ, dua-
bus manibus suis effugium
non dantibus duos ceruicibus
corripiẽs serpẽtes. strãgula-
tisque tempus animas exha
lauit è membris ineffabili-
bus. & intolerabilis metus
perterrefecit mulieres quot
quot fuerunt Alcmenes in-
seruientes cubili. nam ipsa
sine uestibus prosiliens pedi-
bus è lecto, tamen propulsa-
uit iniuriã bestiarum. Cõfe-
stim autẽ Cadmeorũ duces æ-

κέοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων
κολεοῦ γυμνὸν ἐκτινάσσων ξίφος
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
πάνθ' ὁμῶς· εὐθὺς δ' ἀπήμων καρδία
κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

στροφ. δ'. κῶλ. ι.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ. παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκάλεσεν Διὸς ὑψί-
στου προφάταν ἔξοχον
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φράζε καὶ παντὶ στρατῷ
ποίαις ὁμιλήσει τύχαις:

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών,
ὅσσους δ' ἐν πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.

reis cum armis conferti accur-
rerũt. Amphitruo quoque ma-
nu nudum uagina ensem qua-
tiens uenit, acutis doloribus
saucius. Nam proprium in- "
fortunium premit omnem pari- "
ter: at statim afflictionis expers "
cor ob luctum alienum. *Consti- "
tit autem stupore acerbo dele-
ctabiliq; permixtus. uidit enim
inusitatam generositatem & for
titudinẽ filij. Diuersilinguem i-
gitur immortales nuntiorum ser
monem reddiderunt. Vicinum
itaque uocauit Iouis altissimi
prophetã eximium rectè uatici
nantem Tiresiam. Ille autem ei
dicebat & toti turbæ in quibus
uersaturus esset fortunis: *quot
in terra interfecturus, quot &
in mari beluas perniciosas. &
quẽpiã cũ obliqua insolentia
incedẽtẽ hominũ inimicissimum
dixit ei daturum poenas morte.

καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν
γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ἔννεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰρή-
νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῷ
ἡσυχίαν καμάτων
μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον
θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,
καὶ γάμον δαίσαντα πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι
Ἀθηναίῳ, παγκρατιαστῇ.
Εἶδος Β.

ᾠδὴ α.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμί-

eternim quum dij in campo Phlegræ cũ gigantibus prælio cõcurrerent, telorum illius impetu præclarã puluere commixtum iri comam [illorũ] *dixit: ipsum uerò in pace omne tempus deinceps tranquillitatẽ laborũ magnorum præmiũ eximiũ cõsequutũ receptã in beatas ædes Hebe coniuge florente, & nuptiis celebratis apud Iouem Saturnium, augustam laudaturum domum.

TIMODEMO Atheniensi, pãcratiastæ.

Ode II

VNde & Homeridæ consutilium carminum plerunque poetæ auspicantur, Iouis à proœmi-

ου, καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων
νικαφορίας δέδεκται
πρῶτον Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀγδοὰς β.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε
κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυ-
θίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς

ὀγδοὰς γ.

ὀρειᾶν γε Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠρίωνα νεῖσθαι·
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι
φῶτα μαχατὰν
δυνατός· ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ
Αἴαντος ἄκουσεν, ὦ Τι-
μόδημε· σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει·

o, hic quoque uir fundamentum sacrorum certaminum uictoriæ sumpsit primùm in Nemeæo multum decantato Iouis luco. *Oportet autem (si paternam per semitam eum rectà deducens æuũ magnus dedit Athenis [ad] ornamentum) frequẽter Isthmiadũ decerpere pulcherrimum florem, in Pythiisque uictorem esse Timonoi filium. Est autem consentaneum, * montanus à Pleiadibus non procul Orionem incedere. Quinetiam Salamis potis est educare uirum bellicosum. Apud Troiam enim Hector Aiacem audiuit. Te autem, ô Timodeme, fortitudo pancratij Laboriosa promouet.

ὀγδοὰς ϛ.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτα-
τοι προλέγονται,
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνα-
σῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμιξαν.
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ὀγδοὰς ε.

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς,
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δ' οἴκοι,
μάσσον' ἀριθμοῦ,
Διὸς ἀγῶνι. τὸν ὦ πολῖται
κωμάξατε, Τιμοδήμῳ
σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

*Acharnæ autem [ſecundũ] priſcã famã ſtrenuæ ſunt.] [O] quoties in certaminibus Timodemidæ excellentiſſimi recenſentur primi! Apud Parnaſſum enim altè regnatorem quatuor uictorias ex certaminibus reportarunt. At Corinthijs a uiris *in boni Pelopis receſſibus, coronis octo ſe immiſcuerunt iam: ſeptem autẽ apud Nemeam. Domi autem in Iouis certamine [præclarè geſtæ res] maiores [ſunt] numero. quem ô ciues choreali hymno celebrate, cum Timodemi glorioſo reditu: ſuauiſonáque auſpicamini uoce.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ-δῃ Αἰγινήτῃ, παγ-κρατιαστῇ.

Εἶδος Γ.

στρο. α. κῶ. ιγ.

Ὦ Πότνια μοῖσα, μᾶτερ
ἁμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν
ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγι-
ναν. ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέ-
θεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν
φιλεῖ, στεφάνων ἀρετᾶν τε
δεξιωτάταν ὀπαδόν.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε
μήτιος ἁμᾶς ἄπο.
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πο-

ARIS
dæ AEg
cratiasta
Od

O Venera
ter nos
ro, uenias
sulam Dori
tem in sacro
dis. aquam e
picā expecta
lisonorum f
tuam uocem
Desiderat
aliud: sed cer
ria maximè
coronarū & f
ptissimam con
cantus; abun
be ex mea sol
dire

ARISTOCLI dæ AEginetæ, pã- cratiaſtæ.

Ode III.

O Veneranda Muſa, mater noſtra, ſupplex oro, uenias in AEginam inſulam Doricam multihoſpitem in ſacro menſe Nemeadis aquam enim apud Aſopicã expectant iuuenes melliſonorum fabri hymnorum, tuam uocem perquirentes. Deſiderat autem alia res ,, aliud: ſed certaminum uicto ,, ria maximè cantum amat, coronarũ & ſtrenuitatum aptiſſimam comitem . * cuius cantus abundantiam præbe ex mea ſolertia, & exordire

λυνεφέλα κρέοντι θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δὲ κείνων
τέ μιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι·
χαρίεντα δ' ἕξει πόνον,
χώρας ἄγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας
τεὸν ἐμίανε κατ' αἶσαν,
ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

ἐπῳ. κῶλ. η.

παγκρατίου στόλῳ. καματωδέων δὲ πλα- [γᾶν
ἄκος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ
τὸ καλλίνικον φέρει.
" εἰ δ' ἐὼν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορ-
" ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα [φᾷ.
" παῖς Ἀριστοφάνευς, οὐκέτι πρόσω
" ἀβάταν ἅλα κιόνων
" ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.

στροφ β. κῶλ. ιγ.

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε,
ναυτιλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυτάς. δά-
μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει

illustrē hymnū, filia eius qui est
potēs cæli multinubis. ego autem
eū illorū sermonibus & lyræ cō
municabo: festiuúmque habebit
laborē, regionis simulachrū. in
qua Myrmidones prisci habita-
runt, quorum iam olim celebra
tum forum Aristoclides non con-
taminauit dedecoribus tuam per
sortem, in præpotenti exercitatus
*pancratij impetu. laboriosa-
rum autem plagarum remediū
salubre apud Nemeā profundos
campos habentem, pulchra ui-
ctoria affert. Quòd si formo- »
sus existens, & faciens consenta- »
nea formæ, strenuitates supre- »
mas conscendit filius Aristopha- »
nis, non iam ulterius inuiū ma- »
re columnas ultra Herculis tra- »
ijcere facile: *quas deus heros »
statuit nauigationis penitissimæ
testes inclytos. domuit autem be-
luas in pelago

ὑπερόχως· ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε τεναγέων ῥοάς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινεν νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμέ,
τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβῃ;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε μοῖσαν
«φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί-
«κας ἄωτος, ἐσλὸν αἰνεῖν.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

«οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες
«ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες·
«οἴκοθεν μάτευε.
ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖ-
σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ
ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε
μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμών, Ἰόλα πα-
ραστάτας ἐών, ἔπερσεν.

ingétes, & per se scrutatus est stagnorum fluxus, ubi reductorium descendit ad reditus finem, & terram indicauit. Anime, ad quod peregrinum promontorium meam nauigationé præteruehis? AEaco te iubeo & generi musam ferre. Sequitur autem sermoné flos iustitiæ, probos laudare. *nec desideria bona sunt, aliqua ex alienis cuiquam adferre. E domo inuestiga. Accommodũ ornamentum accepisti, rem dulcem celebratu. Antiquis autem in uirtutibus gauisus est Peleus rex, eximiam hastam quum secuisset, qui Iolcum expugnauit solus sine exercitu, & marinam Thetin corripuit cum labore. Laomedontem autem præpotens Telamon prostrauit, Iolæ adstans in prælio.

ἐπῳ. κῶλ. η.

καί ποτε χαλκοτόξων Ἀμαζόνων μετ'
ἀλκὰν
ἕπετό οἱ. οὐδέ μιν ποτὲ φόβος ἀνδροδά-
ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν. (μας
„ συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
„ ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ,
„ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ
„ κατέβα ποδί· μυριᾶν
„ δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

στρο. γ, κῶλ. ιγ.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, τὰ μὲν μέ-
νων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν, ἄθυρε
μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμινά.
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων,
ἶσον τ' ἀνέμοις, μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε· σώμα-
τα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν
χρόνον τὸν ἐθάμβεεν Ἄρτα-
μίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα

& quondã ad strenuum exercitũ æreos arcus habentium Amazonũ sequutus est eum. neque ei unquam timor uirorũ domitor extinxit fortitudinem animi. Sic ex ingenita uirtute illustri quisque magni mõdus obtinet: at qui ex disciplina accepit ea quæ habet obscurus uir, aliâs alia spirans, nunquam pede exactè stabili incedit, sed infinitas uirtutes non sufficiente mente degustat. *Flauus autem Achilles commorans in Philyræ ædibus, puer existens lusitabat magna opera manibus crebrò: breuis ferri iaculum uibrans, & par uentis, præliando leonibus agrestibus moliebatur cædem, apró sque interficiebat. Corpora autem ad Saturnium Centaurum palpitantia portabat sexennis tunc primùm. toto deinde tempore eum obstupescebant Artemis & audax Minerua,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
νῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε.
λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων
τράφεν λιθίνῳ τ' Ἰάσον' ἔνδον τέγ-
καὶ ἔπειτ' ἐν Ἀσκληπιόν.
τὸν φαρμάκων δίδαξεν
μαλακόχειρα νομόν·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέως θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρ-
τατον ἀτίταλλεν, ἀρμέ-
νοισι πάντα θυμὸν αὔξων·

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι
πεμφθεὶς
ὑπὸ Τροΐαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυ-
κίων
τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν,
Δαρδάνων τε. καὶ ἐγχεσιμόροις ἐπι-
μίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πά-
ξαιθ' ὅπως σφίσιν μὴ κοίρανος ὀπ-

*interficientem ceruos sine canibus dolosisque septis. pedum enim excellebat [uelocitate.] Habeo autem hunc sermonem qui dicebatur olim, Chiron alti consilij [uir] educauit Iasonem intra tectum lapideum & postea AEsculapium. quem medicamentorum docuit applicationem multifariã quæ fit molli manu. Despondit deinde pulchrifrugem Nerei filiam, filiúmque eius præstantissimum eduxit, animum promouens per] omnia [rebus] conuenientibus.

*ut marinis uentorum impulsibus deiectus ad Troiam, hastifremum tumultum Lyciorum sustineret & Phrygum Dardanorúmque, & cõsertis manibus cum AEthiopibus hastæ studio insanientibus, in pectore cogeret: ut ne ipsis dominator retrorsum

πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς
ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

στροφὴ δ', κῶλ. ιγ.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος
Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα,
σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρ-
μα κελαδέων. βοὰ δὲ νικαφόρῳ
σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλε-
ἔι προσέθηκε λόγῳ,
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
„Πυθίου θεάριον· ἐν δὲ πείρᾳ
„τέλος διαφαίνεται ὧν τις
„ἐξοχώτερος γένηται·

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιγ.

„ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν
„δ' ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον,
„ἐν παλαιτέροισι·
„μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
„βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσ-
„σαρας ἀρετὰς θνατὸς αἰών. φρονεῖν
„δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.

denuò ueniret Memnon animosus, Heleni patruelis. *Longè [latéque] fulgens lumē AEacidarum hinc compactum est, Iupiter: tuus enim sanguis, tuum certamen, quod hymnus attigit, uoce iuuenum celebrans gaudiū proprium ipsi regioni. Clamor autem uictore cum Aristoclide excellit, qui hanc insulam celebri adiunxit sermoni, & Pythij templum uenerabile ob pulchras cogitationes. In experientia autem finis » conspicatur [eorum] in quibus » aliquis excellentior sit. *Inter » pueros puer, inter uiros uir, » tertiò, inter senes, [senex:] qua- » lem partem unamquanque ha- » bemus mortale genus. Percurrit » autem & quatuor uirtutes mor- » ta'e æuum. Cogitare autem de- » cet de eo quod prope est. »

τῶν ἐκ ἄπεσι. χαῖρε
φίλος· ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι· κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμ-
φέπει πόμ' ἀοίδιμον Αἰο-
λῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ὀψὲ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτα-
νοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθεν μεταμαιό-
μενος
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τὶν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν,
Νεμέας, Ἐπιδαυρόθεν
τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκε φάος.

*à quibus non abest [Aristoclides.] Salue amice: ego tibi hoc mitto mel mixtum albo cum lacte: commustus autem ros circundat potum celebrem AEolicis in flatibus tibiarum, *licet seró. Sed est aquila uelox inter uolatilia, quæ corripit statim procul uestigans cruentam prædam pedibus. Clamosi autem graculi humilia depascunt. Tibi certè, uolente Clione quæ pulchrũ habet thronum, ob generositatem uictoriæ reportatricem, à Nemea & ab Epidauro & Megaris cõspicuus est splendor.*

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι

Αἰγινήτῃ, παλαιστῇ.

Εἶδος Δ.

στροφ. α, κῶλ. ιγ.

" Ἄριστος εὐφροσύνα
" πόνων κεκριμένων
" ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
" Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαί,
" θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
" οὐ θερμὸν ὕδωρ τόσον
" γε μαλθακὰ τεύχει
" γυῖα, τόσον εὐλογία
" φόρμιγγι συνάορος·
" ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώ-
" τερον βιοτεύει,
" ὅ, τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
" γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ
τε Διί, καὶ Νεμέᾳ,
Τιμασάρχου τε πάλᾳ,
ὕμνου προσκώμιον εἴη.

TIMASARcho AEginetæ, palæstritæ.

Ode IIII.

OPtimus medicus lætitia laborum iudicatorum [ab exitu:] & sapientes Musarum filiæ odæ demulcent eos contingentes. neque calida aqua tantum mollia efficit membra quantum laus citharæ comes. Sermo autem factis diuturniùs uiuit, quem cum Charitum fauore lingua ex mente extraxerit profunda.* Quod mihi ponere Saturnióque Ioui, & Nemeæ, & luctæ Timasarchi, procemium hymni liceat.

δέξαιτο δ᾽ Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος δίκᾳ
ξεναρκέϊ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ᾽ ἔτι ζαμενεῖ
Τιμόκριτος ἁλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποι-
κίλον κιθαρίζων,
θαμά κε τῷδε μέλει κλιθεὶς
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

Κλεωναίου τ᾽ ἀπ᾽ ἀγῶ-
νος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ᾽ Ἀθανᾶν,
Θήβαις τ᾽ ἐν ἑπταπύλοις·
οὕνεκ᾽ Ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκον-
τες ἄνθεσι μίγνυον
Αἰγίνας ἕκατι. φί-
λοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν,
ξένιον ἄστυ κατέδρακεν,
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

*Accipiat autem AEacidarum bene turrita ſedes iuri hoſpitalitio commune lumen. Quòd ſi adhuc ualde uiuido Timocritus ſole tuus pater foueretur, uariè citharã pulſans frequenter huic carmini incumbens, hymnũ cecinuſſet de pulchra uictoria: *qui miſit à Cleonæo certamine textum coronarum, & ſplendidis [ac] celebribus ab Athenis, Thebáſque apud ſeptẽ portis clauſas. quoniã Amphitryonis præclarum ad tumulum Cadmei illum nõ inuiti floribus conſpergebant, propter AEginã. Ad amicos enim amicus profect⁹ in hoſpitalẽ urbẽ deſcẽdit, ad beatã Herculis aulã.*

στροφ. β. κῶλ. ιγ.

ξὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν
καρτερὸς Τελαμὼν
πόρθησε, καὶ Μέροπας,
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ·
οὐ τετραορίας γε πρὶν
δυώδεκα πέτρῳ,
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας ἱπποδάμους ἕλε
"δὶς τόσους. ἀπειρομάχας
"ἐών κε φανείη
"λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπεὶ
"ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

ἀντιστρ. κῶ. ιγ.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν
ἐρύκει με τεθμὸς,
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ,
νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα καίπερ ἔχει βαθεῖ-
α ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβου-
λίᾳ. σφόδρα δόξομεν

* *Cum quo olim Troiam robuſtus Telamon expugnauit, & Meropes, & magnum illum bellatorem ſtupendũ Alcyonea: non tamen prius [uicit] quàm quadrigas duodecim ſaxo, heroáſque equorum domitores bis tot qui conſcenderãt peſſumdedit. Inexpertus belli uideri queat, quiſquis [dictũ] hoc non intelligit: quoniã eum qui afficit [aliũ malo] aliquo, etiã pati, conſentaneum rationi eſt.* * *Prolixa autem eloqui prohibet me lex, horæque properantes: ac trahitur cor meum illecebroſa cupiditate contingendi nouiluniũ. Sed tamen, quãuis profũdũ põti mare occupet mediũ, obſiſte [aduerſariorũ] conatui. Multo uidea-*

δαΐων ὑπέρτεροι ἐν
φάει καταβαίνειν.
“φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
“γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

ἐπῳδή. κῶλ. ιγ.

“χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ
“δ᾽ ὁποίαν ἀρετὰν
“ἔδωκε πότμος ἄναξ,
“εὖ οἶδ᾽ ὅτι χρόνος ἕρπων
“πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε γλυκεῖα
καὶ τόδ᾽ αὐτίκα φόρμιγξ
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ
μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ,
ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν·

στροφὴ γ. κῶ. ιγ.

ἐν δ᾽ Εὐξείνῳ πελάγει
φαεινὰν [illegible]χιλεὺς
νᾶσον· Θέ[illegible]ς δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ᾽ Ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

hostibus superiores in lu
ce descendere. inuidè »
autem alius uir intuens, »
consilium inane in tene- »
bris uoluit »
*quod cadit humi. Mihi »
autem qualem uirtutem
dedit Fortuna regina, cer
tò scio quòd insequens
tempus fati compotem ef
ficiet. Cõtexe statim dul
cis cithara Lydia cum
harmonia hoc quoque
carmen gratum OEno-
næ & Cypro, ubi Teu
cer imperat Telamoni
ades: at Aiax Salami-
nem obtinet patriam: In
Euxeno autem pelago
Achilles lucidam insu-
lam. Thetis uerò domi-
natur in Phthia, Neopto
lemus autem in Epiro
lata,

βουβόται τόθι πρῶνες ἔ-
ξοχοι κατάκεινται,
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι,
πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Πηλίου δὲ πὰρ ποδὶ λα-
τρείαν Ἰαωλκὸν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσι,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

δάμαρτος Ἱππολύτας
Ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ
φύτευέν οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς.
ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν
πεπρωμένον ἔκφερε.
πῦρ δὲ παγκρατὲς, θρασυμα-
χᾶν τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους, ἀκμὰν
καὶ δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

ἔγαμεν ὑψιθρόνων

ubi cacumina edita posita sunt, quae pascunt boues, à Dodona incipientia usque ad Ionium meatum. Pelij autem ad pedem Iaolcum hostili manu quũ expugnasset Peleus, tradidit seruam Thessalis, *Hippolytae uxoris Acasti dolosis artibus usus Daedali autẽ gladio machinatus est illi mortem ex insidijs filius Peliae: sed Chirõ defendit [eũ,] & fatale [malũ] depulit destinatum à Ioue: ignémque omnia uincentem, & audacium in pugna leonum ungues acutissimos, aciémq; ualde horrendorũ dentium quum cohibuisset, *duxit in uxorẽ alto solio insidẽtiũ

μίαν Νηρεΐδων.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι,
δῶρα καὶ κράτος ἐξέ-
φαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ
περατόν· ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ
χέρσον ἔντεα ναός.
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

στροφ. δ', κῶλ. ιγ.

Θεανδρίδαισι δ' ἀε-
ξιγυίων ἀέθλων
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν,
Ὀλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ,
Νεμέᾳ τε συνθέμενος.
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴ-
καδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων.
πάτραν νιν ἀκούομεν
Τιμάσαρχε τεαῖς ἐπινι-
κίοισιν ἀοιδαῖς

unam Nereidum. Vidit e-"
tiam pulchrè circũdatum"
sedile, cui reges cæli maris"
que insidentes, dona & po
tentiam exhibuerunt ipsi
usque ad posteritatẽ. Ga-
diũ[pars uergẽs] ad occa
sũ trãsiri nequit. cõuerte
armamenta nauis ad Eu-
ropam terram. impossibi-
le enim sermonẽ de AEa-
ci filijs omnem mihi percur
rere. *sed Theãdridis cer
taminum membra augen-
tium præco promptus ue-
ni, fœdere mito cum Olym
pia & Isthmo & Nemea:
ubi specimen edentes, do-
mum non sine coronis no-
uis inclytum fructũ ferẽti
tibus redeunt. Patriam il
lã audimus Timasarche
tuã carminib⁹ triũphalib⁹

πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
ματρωΐ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

στάλαν θέμεν Παρίου
λίθου λευκοτέραν.
“ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
“αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
“ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
“ἐργμάτων, βασιλεῦσιν ἰ-
“σοδαίμονα τεύχει
“φῶτα. κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδή-
σαν, ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων
γεραιὸς προπάτωρ
ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι.
“τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ,
“ἔλπεταί τις ἕκαστος
“ἐξοχώτατα φάσθαι.

ministram esse · quòd si
auunculo me adhuc Cal-
licli iubes * columnam
ponere Pario lapide can-
didiorē, [id faciam. Sic- ”
uti] aurum excoctum ful- ”
gores [suos] patefacit o- ”
mnes: [sic] hymnus rerum ”
præclarè gestarum uirū ”
reddit regibus parē for- ”
te. Ille apud Acherontem ”
habitans meā linguam in-
ueniat decātatricem, quo
pacto in certamine [quod
sacrū est Neptuno] triden
tis concussori grauistrepo,
decoratus fuerit Corinthia
cis apijs. * quem Euphanes
senex progenitor tuus ca-
net libens [ô] adolescens.
Alijs alij sunt coætanei.
Quilibet autem ea quæ ”
adeptus fuerit, sperat fore ”
memoratu excellentissima. ”

οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν, ἔριδα στρέφοι.
ῥήματα πλέκων ἀπά-
λαιστος ἐν λόγῳ ἕλκει,
μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΠΥΘΕΑι ΥΙΩι Λάμπωνος, παγκρα-τιαστῇ.

Εἶδος Ε.

στρο. α, κῶ. ια.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰ-
μ', ὥστ' ἐλινύσοντ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
σταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος, ἔν τ' ἀκάτῳ
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλ-
λοισ' ὅτι Λάμπωνος υἱὸς
Πυθέας εὐρυσθενὴς
νικῇ Νεμέοις παγκρατίου στέφανον
ὔπω γένυς φαίνων τέρειναν

[at] solũ laudãs Melesiã, contentionem [aliquis] auertat. Verba texẽs trahit insuperabilis in oratione, mollia quidem cogitans bonis, asper autẽ aduersarius inimicis.

PYTHEAE FIlio Lamponis, pãcratiastæ.

Ode V.

NOn statuarius sum ita ut fabricer [simulachra quæ sint immobilia futura, super basin stãtia: sed intra omnẽ nauẽ onerariã & cymbã prficiscere [ô musa] ab AEgina, nũtians quòd Lãponis filius Pytheas præualidus emeruit in Nemeis pancratij coronam. [Cuius malæ nondum protulerunt autumnum, tenerum

ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ-
ρωας αἰχματὰς φυτευθέν-
τας καὶ ἀπὸ χρυσέων Νηρεΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρε,
ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν.
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυ-
σικλυτὰν θέσαντο, πὰρ βω-
μὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' ἐς αἰθέρα χεῖρας
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί, ⌊ἁμᾶ
καὶ βία Φώκου κρέοντος,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ὁ τᾶς θεοῦ, τὸν Ψαμάθεια
τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε
μὴ κεκινδυνευμένον.
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον,
καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν, στάσομαι.
« οὔ τοι ἅπασα κερδίων
« φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
« καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώ-

patrem florigeræ uitis. *Saturno autem & Ioue prognatos & aureis Nereidibus heroas bellicosos AEacidas decorauit, metropolinque, aruũ amans hospitũ: quam quondam & bene uiris instructam & nauibus inclytam fundauerunt ad aram patris Hellenii stantes, tẽdebãtq; ad æthera palmas simul Endeidis celebres filij & Phocus rex fortitudine inclytus, * [filius] deæ Psamatheæ, quẽ [illa] peperit in littore maris. Verecundor rem magnam eloqui & periculosè perpetratam, haud secundùm ius. Quomodo reliquerint celebrem insulam, & quis uiros bellicosos deus ultus abegerit, supersedebo dicere.] „Non omnis ueritas exacta patefaciens faciem, utilis est:] sed „scire tacere, est sæpe sapien- „

ττατον ἀνθρώπων νοῆσαι.

στροφ. γ, κῶλ. ια.

εἰ δ' ὄλβον, ἢ χειρῶν βίαν,
ἢ σιδηρίταν ἐπαινῆ-
σαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι
δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκά-
πτοι τις, ἔχω γονάτων ἐλαφρὰν ὁρμάν.
καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ' αἰετοί. πρόφρων δὲ κἀκεί-
νοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός. ἐν δὲ μοί-
σαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἁγεῖτο παντοίων νόμων.
αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνη-
σαν Διὸς ἀρχόμεναι, σεμνὰν Θέτιν,
Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξυνεῦνα Μαγνή-
των σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν
ποικίλοις βουλεύμασι.
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον.

tissimum inter homines. *Si autem felicitatem [Aeacidarũ] aut manuum robur, aut ferreum laudare bellum placuerit, longósque mihi inde saltus fodiat aliquis, habeo genuum celerem impetum: & ultra mare feruntur aquilæ. Libens autem & illis canebat [in] Pelio musarũ pulcherrimus chorus: inter musas autem citharam Apollo septilinguem aureo plectro pulsans, *inchoabat omnis generis melodias. Illæ uerò primùm quidem hymnum cecinerunt in augustam Thetin, à Ioue exordientes, & in Peleum: ut eum tenera Hippolyte Cretheis dolo irretire uoluerit, coniunx maritũ Magnetum moderatorem quum in suam sententiam pertraxisset, per uaria commenta. mendacem autem factitum compegit sermonem,

ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
ἐπῳδ. κῶλ. ια.
εὐνᾶς. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκε·
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δὲ ὀργὰν
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν,
ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις. ὁ δ' ἐφράσθη, κατένευσέν τέ οἱ
ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς. ὥστ' ἐν τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νη-
ρείδων πράξειν ἄκοιτιν,
στροφὴ γ. κῶ. ια.
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί-
σαις· ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν.
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται.
καὶ σθένει γυίων ἐρίζον-
"τι θρασεῖ. πότμος δὲ κρίνει
"συγγενὴς ἔργων περὶ

quòd sponsalem attentaret ille in stratis Acasti*torum. Hoc autem cõtrariũ erat: multum enim illũ toto ex animo adhortans suppliciter orabat. At huius affectũ angebãt ardui sermones, statimque recusauit spõsam, patris hospitũ præsidis irã uerit⁹. Animaduertit autẽ, annuitque ei ex cælo excitator nubiũ Iupiter immortaliũ rex, ut confestim aliquam marinarum Nereidũ auream colũ habentiũ efficeret coniugem, *genero Neptuno ubi id persuasisset. qui ab AEgis sæpe ad inclytam proficiscatur Isthmũ Doricã. ubi eum hilares turmæ cum fistulæ clamore deum excipiunt, & robore membrorũ certãt audaci. Fortuna autẽ » à natiuitate unũquẽque co- » mutãs, est arbitra de factis »

πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεᾶς Εὐθύμενες
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν,
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἤτοι μεταΐξαντα καὶ
νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει
κείνου ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρε,
μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλ-
λων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι
τὲ κράτει, Νίσου τ' ἐν εὐαγ-
κεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι γλυκεῖάν σοι Μενάνδρου
σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν
τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν,
μηκέτι ῥίγει· δίδου
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον
πρὸς ζυγὸν καρχασίου.
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑ-

omnibus. Tu uerò Euthyme
nes apud AEginam deæ Vi-
ctoriæ in ulnas prolapsus, ua
rios contigisti hymnos. * Cer-
tè [inde] prosilientē [te] &
nūc tuus auūculꝰ Pytheas de-
corat, illius consanguineā gen
tē. Nemea quidem adapta-
ta est [ei] mensísque patrius,
quē amat Apollo: coætaneos
autem aduersus & domi su-
perabat & apud tumulū Ni-
si pulchrè in ualles deuexū.
Gaudeo autē quòd de præ-
claris [factis] certat uniuer-
sa ciuitas. Scito quòd dulcē
remunerationē laborum cum
Menādri felici sorte * adeptus
sis. Oportet autē ab Athenis
artificē athletis esse. Quòd
si accedis ad decātādū The-
mistiū ne ampliꝰ exhorrescas,
sed uocē ede & expāde uela
ad apicē corbis, pugilémque
eū & pancratij dicito conse-

λεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαι
νικῶντ' ἀρεταί. προθύροισι δ' Αἰ-
ακοῦ
ἄνθεα ποιάεντα φέρειν στεφανώ-
ματα, σὺν ξανθαῖς Χάρισιν.

ΑΛΚΙΜΙΔΗι

Αἰγινήτῃ, παιδὶ, παλαιστῇ.

Εἶδος ς.

στροφὴ α. κῶ. ιγ.

"ΕΝ ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος, ἐκ
"μιᾶς δὲ πνέομεν
"ματρὸς ἀμφότεροι·
"διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
"δύναμις. ὡς τὸ μὲν, οὐδέν·
"ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἕδος
"μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν
"ἔμπαν ἢ μέγαν νόον, ἤ-
"τοι φύσιν ἀθανάτοις·
"καίπερ ἐφαμερίαν
"οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ

quintum esse in
plicem uirtute, q
& ad uestibulu
uiridantes ferre
cum flauis Chari

ALCIM

AEgineta
ti, palæstr
Ode

VNum homi
rum genus,
ramus matre u
crimina omnis
tentia. quia hoc
nus hominum] n
reum cælum, fir
des manet. Sed i
men similes sum
bus, aut excelsa
dole. quamuis ig

quutum esse in Epidauro duplicem uirtutẽ, quum uinceret: & ad uestibulum AEaci flores uiridantes ferre coronamenta, cum flauis Charitibus.

ALCIMIDAE AEginetæ, adolescenti, palæstritæ.

Ode VI.

VNum hominũ, unum deo- »
rum genus, & ex una spi- »
ramus matre utrique sed dis- »
criminat omnis separata po- »
tentia. quia hoc quidem [ge- »
nus hominum] nihil est: at æ- »
reum cælum, firma semper se- »
des manet. Sed in aliqua re ta- »
men similes sumus immortali- »
bus, aut excelsa mente, aut in- »
dole. quanuis ignorãtes quam »

« νύκτας, ἄμμε πότμος ἄντι-
« ν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιγ.

τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν Ἀλκιμίδας
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρεσ-
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, σθένος ἔ-
μαρψαν. ἦλθέ τοι Νεμέας
ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς
ταύταν μεθέπων διόθεν
αἶσαν, νῦν πέφανται οὐκ ἄμμοι-
ρος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαν-
τος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ

ad metam Fortuna præscri- "
pserit nos currere diurnam "
aut per noctẽ.*Indiciis au- "
tem certis exhibet conspiciẽ-
dam & nunc Alcimides co-
gnationẽ proximam cum fru
giferis aruis, quæ alternan-
tia, aliquando uictum ho-
minibus annuũ ex campis
suppeditant, aliquando au
tem postquam requierunt,
robur corripiunt. Venit Ne-
meæ ex amabilibus ludis
adolescens certaminum stu-
diosus. qui hanc consectans
à Ioue datam sortem, nunc
apparuit nõ infortunatus ue
nator circa luctã, *in uesti-
gis Praxidamantis cui pa-
terni eodẽ sanguine orti pe-
dẽ suum dirigens. Hic enim
uictoria Olympica potit9 in-
ter AEacidas ramus prim9
ex Alpheo, & quinquies a-
pud Isthmũ

στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρὶς,
ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα,
ὃς ὑπέρτατος Ἁγησιμάχῳ
υἱῶν ἐγένετο.

στρο. β, κωλ. ιγ.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ,
ἕτερον οὔ τινα οἶκον
ἀπεφάνατο πυγμαχία ταμίαν
στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.
ἔλπομαι μέγα εἰπὼν
ἄντα σκοποῦ τυχεῖν.
ὥστ᾽ ἀπὸ τόξου ἱεῖ-
σ᾽, εὐθὺς ἐπὶ τοῦτον ἄγε
Μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα.
«παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

ἀντιστρ. κωλ. ιγ.

«ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλὰ
«σφιν ἔργα ἐκόμιξαν.
Βασσίδαισιν ἅτ᾽ οὐ
σπανίζει παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες

coronatus, apud Nemeam uerò ter, sustulit obliuionem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit: quoniam illi tres, præmiorum reportatores ad summitatem fortitudinis peruenerunt, qui labores experti sunt. Cum dei autem fauore aliam nullam familiam protulit pugilatus [adeo] custodem coronarum, [in] sinu Græciæ uniuersæ. Spero [me] magnificè loquutum, ad scopum collimaturum. [Tu] musa tanquam ab arcu eiaculans rectà ad hunc [scopum,] dirige uẽtum secundum sermonum qui celebris est. Nã uita "
functorũ hominũ præclara opera "
poetæ & prosæ scriptores ipsis "
[sermonibus] imposuerunt: quæ "
apud Bassidas non sunt rara, "
[Qui Bassidæ] gens antiquitus celebrata, propria aduehentes

ἐπικώμια, Ποσειδᾶν ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγε-
ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάσσι δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν, ἀπὸ
ταύτας αἷμα πάτρας, χρυσα-
λακάτα ποτὲ Καλλίας ἁδὼν

ἐπωδ. κῶλ. ια.

ἔρνεσι Λατοῦς. παρὰ Κα-
σταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν,
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαν-
τος ἐν Ἀμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τελετηείδι
τίμασε, Ποσειδά-
νιον ἂν τέμενος· βοτάνα τε νιν
ποθ' ἁ λέοντος νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠ-
γυγίοις ὄρεσι.

στροφ. γ. κῶλ. ιγ.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι-
σιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάν-

[facta] cantibus celebrabilia, cultoribus Pieridum possunt suppeditare amplam hymnorũ [materiam] ob res magnificè gestas. Nã in diuina Pythone Callias, manus loro unctus quondã uictoriam obtinuit, [qui fuit] sanguine iunctus huic familiæ: quum acceptus fuisset *stirpi Latonæ aureã colum gestantis. & apud Castaliã cœtu Charitum uesperi refulgebat. maris quoque indefessi pons in Amphictyonum trieteride mactatrice taurorum honorauit [eum] circa Neptunium delubrum. quinetiam herba leonis eũ potitũ uictoria texit, sub uetustis montibus Phliũtis ualde umbrosis. *Lati undique eloquentibus aditus ad illustrẽ insulam hanc

δὲ κοσμεῖν, ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,
ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θα-
λάσσας τηλόθεν ὄνομ' αὐ-
τῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἐπᾶλτο. βαρὺ
δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλ-
λεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ' ἁρμάτων.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάρι-
ξεν Ἀοῦς αἰχμᾷ
ἔγχεος ζακότοι-
ο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον·
ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
" τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
" αἰεὶ κυμάτων, λέγεται
" παντὶ μάλιστα δονεῖν
" θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
πτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων

laudandam
AEacidæ ded
sortem, virtu
gnas. Volitat
ram & per
men eorum
AEthiopas p
mnone nō re
tem ipsis con
quum Achill
scendens ex
*illustris Aur
cuspide hasta
& hanc qui
uiam plau
runt. sequor
habens exerc
ctibus autem
circa pedem
dicitur cuilibe
turbare anim
luntario dor
num onus, n
quintum sup
sonans

lau-landam. quoniam ipsis AEacidæ dederunt eximiam sortem, uirtutes edentes magnas. Volitat itaque super terram & per mare procul nomen eorum. quinetiam ad AEthiopas prosiluit, Memnone nō reuerso Græcis autem ipsis concertatio incidit, quum Achilles in terram descendens ex curribus, filium *illustris Auroræ interficeret cuspide hastæ periracundæ. & hanc quidem antiquiores uiam plaustralem inuenerunt. sequor autem & ipse, habens exercitationem. Ex fluctibus autem semper is qui »
circa pedem nauis uoluitur, »
dicitur cuilibet maximè per- »
turbare animum. Sed ego uo- »
luntario dorso subiens geminum onus, nuntius aduenit, quintum supra uiginti hoc re
sonans

ἐπῳ. κώλ. ια.

ἄρχος ἀγώνων ἄπο ταῖς
ἐν ἔποισιν ἱεροῖς.
Ἀλκιμίδας τό γ᾽ ἐπάρκεσε
κλειτᾷ γενεᾷ. δύο μὲν
Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε Τιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄν-
θε᾽ Ὀλυμπιάδος. δελφῖνί κεν
τάχος δι᾽ ἅλμας ἴσον εἴποι-
μι Μελησίαν, χερῶν τε καὶ
ἰσχύος ἁνίοχον.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙ-
γινήτῃ, παιδὶ πεν-
τάθλῳ.
Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κώλ. ιβ.

“ ΕΙλείθυια πάρεδρος Μοιρᾶν βα-
“ θυφρόνων,
“ παῖ μεγαλοσθενέος ἄκουσον
“ Ἥρας, γενέτειρα τέκνων. ἄνευ σέθεν

decus ex certaminibus quæ appellant sacra. Alcimidas hoc præstitit inclyto generi. Duos autem flores Olympicos, apud Saturnij delubrū, sors temeraria eripuit tibi [Alcimida] adolescēs, & tibi Timida. Melesiam autē delphino in mari similem uelocitate dixerim, manuū & roboris aurigam.

SOGENI AEginetæ, adolescenti, uictoriam adepto quinquertio.

Ode VII.

Lucina quæ assides Parcas profundas cogitationes habētibus, filia multipotentis Iunonis, genitrix liberorum, audi. Absque te

“οὐ φάος, οὐ μέγαιραν δρακέντες ἀφρόνως
“τεὰν ἀδελφεάν, ἐλάχομεν
“ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
“ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα.
“εἴργει δὲ πότμῳ ζυγὸν
“θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν,
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς,
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϐ.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύ-
πων
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
“εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
“ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε.
“ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
“σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεό-
“μεναι.
“ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
“πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
“εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
“εὕρηται τις ἄποινα μόχθων,
“κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

non lucem, non atram intuiti no- »
ctem, tuam ſororem, ſortiti ſumus »
pulchrimembrem pubertatem. Spi- »
ramus autem nos omnes ad paria: »
ſed aliud alia ſtatera arcet à feli- »
citate. At per te etiam filius Thea-
rionis Sogenes iudicatus ex uirtu-
te, nobilis decantatur inter eos qui
quinquertio uictores fuerunt.
*Nam urbem cantus ſtudioſam ha
bitat ſtrepentium haſta AEacida-
rum: & ualde cupiunt animum
conſeruare unà experientem cer-
tamina. Quòd ſi quis res geſſerit, »
dulcem materiam fluentis Muſa- »
ſarum iniicit. Magnæ enim ſtre- »
nuitates tenebras multas habent, »
quum hymnis carent. & præcla- »
ris operibus ſpeculum nouimus u- »
nico modo, ſi quis uoluntate Mne- »
moſynes ſplendidè uittatæ nactus »
ſit remunerationem laborum in- »
clytis carminum cantibus. »

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

"σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον
"ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον.
"ἀφνεός τε πενιχρός τε θανάτου
"παρὰ σᾶμα νέονται.
ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθε,
διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.

στρο. β. κῶλ. ιβ.

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
κλέπτει παράγοισα μύθοις· τυφλὸν
δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν,
οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξεν διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτι-
στον, Ἀχιλλέος ἄτερ, μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι,
θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

* Sapientes prospiciunt futu- »
rum uentum post triduum, ne- »
que postponunt lucro. Diués- «
que paupérque mortis ad se- »
pulchrum proficiscuntur. Ego »
autē existimo famā Vlyssis maiorem factā fuisse quàm ea quæ pertulit propter suauiloquum Homerum. quoniam mendaciis eius per uolucre figmentū grauitas* quædam subest, ac solertia decipit, abducens [à ueritate] per fabulas. Cæcúmque habet cor turba hominum maxima. Si enim liceret [cuique] suam ueritatem cognoscere, nequaquam fortis Aiax, ira percitus ob arma, fixisset per præcordia latum ensem. quem in pugna strenuissimum, Achille excepto, ad flauam Menelai coniugem reducendam, in nauibus deduxerunt impulsus Zephyri rectà flantis

ἀντιστρ. κῶλ. ιϐ.

" πρὸς Ἴλου πόλιν· ἀλλὰ κοινὸν γὰρ
" ἔρχεται
" κῦμ' ἀΐδαο, πέσε δ' ἀδόκητον
" ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ γίνεται
" ὧν θεὸς ἁϐρὸν αὔξει λόγον τεθνα-
" κότων
" βοαθόων. τοὶ παρὰ μέγαν
ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλε χθονὸς, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται. Πριάμοιο πόλιν
Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθε,
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν. ὁ δ' ἀπο-
πλέων,
Σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκον-
το δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες.

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον
χρόνον· αὐτὰρ γένος αἰεὶ φέρει
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς
θεὸν, κτέατ' ἀνάγων Τρω-
ΐαθεν, ἀκροθινίων
δ' ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας
ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

ad Ili urbem. Sedenim commu-»
is accidit fluctus Orci, & cadit»
n non expectantem & expectan-»
em. honoré autem consequũtur il-»
strenui bellatores] quorum fun-»
torum uita deus iucũdam famam»
romouet. Neoptolemus enim se cõ
ulit ad umbilicum terræ, latum
abentis sinum · in Pythijs au-
em campis iacet, Priami urbem
ostquam euertit, in qua & Da-
ai labores pertulerunt. Remeans
erò, à Scyro quidem aberrauit:
enerunt autem in Ephyram erro
ibus acti. *Regnúmque Molossiæ
btinuit ad breue tempus, sed eius
irps hoc decus semper accepit.
rofectus est autem ad deum, opes
duehens è Troia: in qua [profecti
ne] propter rixam de manubiali-
us carnibus uir confodit [eum] gla
lio, obuium factum.

στροφὴ γ, κῶλ. ιϐ.

βάρυνθεν περισσὰ δὲ Δελφοὶ ξεναγέται·
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.
ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον,
ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.
εὐώνυμον ἐς δίκαν
τρία ἔπεα διαρκέσει.
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκ-
γόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

ἀντιστ. κῶ. ιϐ.

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων
„οἴκοθεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις
„ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ. κόρον δ' ἔχει
„καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
„φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-

Indignati ſunt autem uehe
mẽter Delphi hoſpitum exœ
ptores: ſed exoluit quod e-
rat fatale. Oportebat enim
aliquem ex AEacidis regi-
bus intra delubrum uetu-
ſtiſſimũ in poſterũ eſſe iuxta
dei domũ bene cinctã muris,
& heroicis in pompis habita
re quæ abundãt ſacrificiis,
exiſtentem iuris inſpectorẽ.
Ad honeſtam cauſam tria
uerba ſufficient. non men-
dax teſtis factis præeſt. ô
AEgina, tuorum Iouiſque fi-
liorum audacia mihi fuerit
dicere* uiam propriam ſer-
monum uirtutibus illuſtrib⁹
domo allatam. Sed requies »
in omni dulcis opere: ſatie- »
tatémque habet & mel, & »
ſuaues flores Venerei. Indo- »
le autẽ & naturali propen- »
ſione ſinguli differen- »

«« μὲν βιοτᾷ, λαχόντες
«« ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν ἀ-
««   δύνατον
«« εὐδαιμονίαν ἅπα-
«« σαν ἀνελόμενον. οὐκ ἔχω
«« εἰπεῖν τίνι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμ-
««   πεδον
«« ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν
δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

δίδωσι τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ
σύνεσιν οὐκ ἀποβλέπει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων
ψόγον. ὕδατος ὥτε
ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων,
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.
ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

σροφ. δ', κῶλ. ιϛ.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί
μ' ἀνὴρ,
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων.
καὶ προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ
ὑπερβάλλων,

tem habemus uitam, sortiti a- »
lius hæc, alius illa: unicum au- »
tem impossibile est esse cui con- »
tingat fœlicitatem uniuersam »
adipisci. nec possim dicere cui- »
nam Parca hanc perfectionem »
stabilem præbuerit. At tibi »
Theario consentaneam oppor-
tunitatem felicitatis * tribuit:
& te, ubi suscepisti audaciam
ad præclara, non auersatur
prudentia mentis. Hospes sum,
tenebricosum summouens uitu-
perium. Laudabo amicum ui-
rum, aduehens [ei] decus uerum
[& purum] tanquam riuos a-
quæ. Commoda enim [est] pro-
bis merces hæc. *Existens autem
propè Achæus uir, non repre-
hendet me. Ionium super mare
habitans. & amicitia hospitali
fretus sum, & inter populares
sum aspectu splendido, modum
non excedens,

βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐ-
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι, ρεῖ
ψέγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς, ἄκοντ' ὥς-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι

ἀντισρ. κώ. ιϛ.

θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψας πα-
λαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον,
αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρ-
χεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν,
εἴ τι πέρ ἂν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ βραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλα-
φρὸν· ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε χαλκὸν, ἐλέφανθ'
ἁμᾶ,
καὶ λείριον ἄνθεμον πον-
τίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

uiolenta omnia
uens. sequens uer
niat lætabile. A
nouerit, dicet an
grediar uitupera
proferens. O Soge
milia ab Euxe
[me] non progress
num, uibrasse
uelut iaculum a
las, [de te] qui ed
nibus ceruicem,
non aspersum, p
dentem solem
rent. Si laborios
dium [eo] maius
(siquidem altum
ratus sim) uictor
sum difficilis in
conus. Plectre
mitte. Musa glu
& ebur, & lilii
re marino auulsi

uiolenta omnia à pedibus remouens. sequens uerò tempus adueniat lætabile. Aliquis autem qui nouerit, dicet an decorum præteregrediar uituperatorium sermonẽ proferens. O Sogenes, qui es ex familia ab Euxeno oriunda, iuro [me] non progressum ultra terminum, uibrasse celerem linguam, uelut iaculum æreas habens malas, [de te] qui eduxisti ex luctationibus ceruicem, & robur sudore non aspersum, priusquam in ardentem solem membra maderent. Si laboriosum erat [hoc,] gaudium [eo] maius accedit. Sine me (siquid in altum sublatus uociferatus sim) uictori gratificari. non sum difficilis in persoluendis [encomiis. Plectere coronas leuiter omitte. Musa glutinat aurum, æs, & ebur, & lilium floridum à rore marino auulsum.

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

Διὸς δὲ μεμναμένος, ἀμφὶ Νεμέᾳ
πολύφατον ὕμνων θρόον δόνει
ἡσυχῇ. βασιλῆα δὲ θεῶν
πρέπει δάπεδον ἂν τό-
δε γαρυέμεν ἡμερᾷ
ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
μιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

στροφὴ ε, κῶλ. ιϛ.

ἐμᾷ μὲν πολύαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα
« μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ δεύεται
« ἀνδρὸς ἀνήρ, τί φαῖμέν κε γείτον'
« ἔμμεν
« νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ,
« γείτονι; χάρμα πάντων
« ἐπάξιον. εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλει, γίγαν-
τας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης, ἀταλὸν ἀμ-
φέπων
θυμὸν, προγόνων εὐκτή-
μονα ζαθέαν ἀγυιάν.

*Iouis quoque memor, apud Nemeam multiloquum hymnorũ sonum uoluito placidé. regem enim deorũ decet hoc in solo prædicare sacra uoce. quoniam aiunt illum satorem fuisse AEaci semine à matre recepto, *meæ quidem illustri patriæ præsidentis, ô Hercules, tui autẽ beneuoli hospitis & fratris. Quòd si uir uiro habet opus, quid dicemus uicinum esse uicino, qui intento animi affectu diligat? nimirũ gaudium [alijs] omnibus æquiparandũ. Quòd si hoc ipsum [gaudium] etiam deus præstet, tecum, qui gigantas domuisti, [tanquam] cum patre Sogenes uelit habitare feliciter opulẽtũ [&] diuinũ uicum progenitorum, mollẽ animum fouens.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἐπεὶ τετραόρροισιν ὥθ' ἁμαξευχ ζυγοῖς
ἐν τεμένεσι δόμον ἔχει τε-
οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χερός. ὦ μάκαρ,
τὺ δ' ἐπέοικεν Ἥραν πόσιν τε πειθέμεν,
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνα-
σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδο-
σθενέα βίοτον ἁρμόσαις,
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ διαπλέκοις εὐ-
δαίμον' ἐόντα. παίδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

γέρας τόπερ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλ-
“κύσαι ἔπεσι. ταῦτα
“δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν,
“ἀπορία τελέθει, τέκνοι-
“σιν ἅτε μαψυλάκας Διὸς Κόρινθος.

* quoniam domum habet in tuis delubris, uelut quadriiugis curruum temonibus, ab utraque manu incedens. O beate, te decet Iunonem maritúmque eius flectere, puellámque cæsiam. potes autem mortalibus in angustias redactis exitum nullum habentes, remedium dare frequẽter. Vtinam ipsis uitam stabile robur habentem accommodans, pubertate & lauta senectute intertexas felicem existentem: filíique filiorũ habeant semper * honorem quem nunc habent, atque adeo præstantiorem in posterum. Meum autem nunquam iacet cor peruersis Neoptolemum lacerasse uerbis. Sed hæc »
ter quatérque reuoluere, inopia »
est, sicut eius qui pueris nugas ef- »
futiens, dicat Iouis Corinthus. »

ΔΕΙΝΙΑι ΥΙΩι
Μέγα, σταδιεῖ.
Εἶδος Η.

στροφ. α, κῶλ. θ.

Ὥρα πότνια, κάρυξ
Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅτε παρθενίοισι παίδων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις, τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
« ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα
« πρὸς ἔργον ἕκαστον,
« τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
« των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

ἀντιστροφὴ κῶλ. θ.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγί-
νας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων. ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώ-
νας, βασιλεὺς χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.

DINIAE FILIO MEGÆ, STADII CURSORI.

Ode VIII.

Pulchritudo uenerabilis, præco immortalium amorum Veneris, quæ uirginalibus puerorúmque insidens palpebris, alium quidem mitibus necessitatis manibus gestas, alium autem
aliis. Optabile est autem, nõ ,,
aberrantem à tempore op- ,,
portuno ad opus quodlibet, ,,
præstãtioribus amoribus po ,,
tiri posse. *quales | fuerunt ,,
ij qui | aram Iouis AEginæque cubile uersati sunt, custodes donorum Veneris. Germen autẽ emersit filius OEnonæ, rex manu & consiliis præstantissimus.

πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι
περιναιετάοντων
ἤθελον κείνου γε πεί-
θεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά-
ναισιν ἅρμοζον στρατὸν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηΐδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονά-
των, πόλεός θ' ὑπὲρ φίλας,
ἀστῶν θ', ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποι-
κιλμέναν, Δείνιδος δισσῶν σταδίων,
καὶ πατρὸς Μέγα Νέμειον ἄγαλμα.
"σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
"ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

στρο. β, κῶλ. θ.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔ-
βρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων
τε πρίν τι φάμεν. πολλὰ γὰρ πολλᾷ
λέλε-
"κται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν αἰ

Multum eum multi orabant
uidere. Sine pugna eum flo
res heroum circumhabitan-
tium uolebant illius pare-
re dignitatibus uoluntarij.
* & qui asperis in Athenis
ordinabāt exercitū, & qui
per Spartam Pelopidæ. Sup
plex tango AEaci ueneran-
da genua, & chara pro ur-
be & pro ciuibus his, affe-
rens Lydiam mitram uario
strepitu resonantem, ornamē
tum Nemeum duplicium sta
diorum Diniæ & patris
Megæ. Nam à Deo satæ di- »
uitiæ hominibus, durabilio »
res: * qui & Cinyrā onera- »
uit opibus quondam mari-
na in Cypro. Consisto pedi-
bus celeribus respirās prius
quam aliquid dicam. multa
enim multa dicta sunt: no-
ua autē comminiscētē dare

“ βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυ-
“ νος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς·
“ ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεὶ,
“ χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις,
ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον,
λάθα κατέχει λυγρῷ νείκει. μέγιστον
δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται·
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ
Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερη-
θεὶς ὅπλων, φόνῳ πάλαισεν.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαΐ-
οισιν ἐν θερμῷ χροῒ
ἕλκεα ῥῆξαν πολεμιζόμενοι,
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ· τὰ μὲν,
ἀμφ' Ἀχιλλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
“ ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφα-
“ σις ἦν
“ καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-

xamini ut explorentur, totum pe»
iculum. Obsonium autem inuidis»
sunt sermones. Attingit uerò pro»
os sēper [inuidia, & cū deterio-»
ibus non contendit. *Ille & Tela»
ionis perdidit filium, prouoluēs
ircū gladiū. Certè aliquis lingua
uidē nō ualēs, sed corde strenuus
bliuioni datur in tristi rixa: at
naximus uersuto mendacio honor
ircumiectus est. Clādestinis enim
n suffragijs Danai in Vlyssem sua
udia contulerunt: at Aiax aureis
riuatus armis, cum cæde luctatus
st. *Atqui profectò dissimilibꝰ uul
eribꝰ calidū corpus (dū cū hostibus
ræliarētur) disruptū habuerunt
lācea propulsatrice mortalium,
r [quū dimicarēt] circum Achillē
ecēs interfectū, & alijs in diebus
ultorū laborum, magnam perni
em [afferentibus.] Sed nimirum»
nuisa uersutiloquētia olim quo-»
ue erat, blandorum uerborū co-»

“τος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
“ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται,
“τῶν δ' ἀφαντῶν κῦδος ἀντείνει σα-
“θρόν.

στροφ. γ, κώλ. θ.

“εἴη μή ποτέ μοι τοι-
“οῦτον ἦθος Ζεῦ πάτερ· ἀλλὰ κελεύθοις
“ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς
“παισὶ κλέος, μὴ τὸ δύσφαμον
“ προσάψω.
“χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
“ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ
“χθονὶ γυῖα καλύψαι-
“μ, αἰνέων αἰνητά, μομ-
“φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

ἀντιστροφὴ κώλ. θ.

“αὔξεται δ' ἀρετά, χλω-
“ραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρον ἀΐσ-
“σει, σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δι-
“καίοις
“τε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. χρεῖαι δὲ
“παντοῖ-
“αι φίλων ἀνδρῶν. τὰ μὲν ἀμφὶ πό-
“ νοις,

mes, doli cogitatrix, malefi- »
cum opprobriu, quæ id qui- »
dē quod splendidū est depri »
mit uiolenter, at obscuro- »
rum gloriam extollit marci- »
dam. *Sint nunquam mihi »
tales mores Iupiter pater, »
sed uiis simplicibꝰ uitæ insi »
stam, ut mortuis liberis de- »
cus, nō ignominiam afferā. »
[Alij] aurū optant, campum »
alij immensum: at ego ciui- »
bꝰ placēs etiā terra mēbra »
operiam, laudans laudan- »
da, uituperiúmque insper- »
gens improbis. *Crescat au- »
tem uirtus exaltata per iu- »
stos ritus [&] sapiētes uiro- »
rum sicut quū arbor per ui- »
ridificantes rores surgit ad »
liquidum æthera Commo- »
ditates autem uariæ ex a- »
micis uiris. ea quidem quæ »
circa labores uersātur, sūt »

" ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
" ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
" πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

" οὔ μοι δυνατόν· (κενεᾶν
" δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος)
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον, ἕ-
κατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
" ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπ' ἀοι-
" δαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κά-
" ματον
" θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

ſuprema: ſed quærit etiã oblecta- »
tio ante oculos [ſuos] ponere [quod »
faciat] fidẽ [amicitiæ.] Sed tuam, ô »
Mega, animam reducere* non mi- »
hi [eſt] poſſibile: (uanæ autem ſpes »
habent exitus futiles) at [poſſibile »
eſt] tuæ tribui Chariadíſque ſup-
ponere pro fulcimine ingẽtem lapi
dem Muſæum, propter pedes tuos
binos bis in curſu decus adeptos.
Gaudeo autem accommodam ope-
ri iactantiam miſcens. Per carmi- »
na autem laborem efficit aliquis »
[eſſe] expertem doloris. Ac certè e- »
rat chorealis hymnus iam olim,
& priuſquam extitiſſet Adraſti
& Cadmeorum contentio.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙ-τναίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Θ.

δυωδεκὰς α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλω-
νος Σικυωνόθε μοῖσαι
τὰν νεοκτίσταν εἰς Αἴτναν.
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου
δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.
τὸ κρατησίππου γὰρ ἐς ἅρμ' ἀνα-
βαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις
παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπόπταις.

δυωδεκὰς β.

"ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
"πων, τετελεσμένον ἐσλὸν
"μὴ χαμαὶ σιγᾷ λύψαι

CHROMIO AEtnæo, uictoriam adepto curru.

Ode IX.

HYmnum chorealem [a] allatum [a] Apolline, ex Sicyone, [ô] Musæ decantabimus apud AEtnam nuper instauratam, apud beatam Chromij domum, ubi reseratæ fores uictæ sunt [multitudine] hospitum. Carminum igitur dulcem hymnum perficite. nam in currum equis uictoriosis iunctum conscendens, matri & geminis filiis Pythonis altæ consortibus præsidibus cantum denuntiat. * Extat autem quoddam di- » ctum hominum, peractum egre- » gium [facinus] non [oportere] » humi silentio tegere. »

“θεσπεσία δ' ἐπέων
“καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν [σομεν
φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρ
ἱππείων ἀέθλων κορυφάν, ἅ, τε Φοίβῳ
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς
ἥρωα τιμαῖς.

δυωδεκὰς γ.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς,
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις,
ἅρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν·
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρη-
όν τε θρασυμήδεα, καὶ δεινὰν στάσιν
πατρώων οἴκων, ἀπό τ' Ἄργεος. ἀρχοὶ
δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ
παῖδες, βιασθέντες λύᾳ·
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν
τὰν πρόσθεν ἀνήρ,

δυωδεκὰς δ.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν

diuinus autem carminum cantus gloriationi accommodus. Quare & Bacchicam citharã & tibiam impellamus ad ipsum equestrium certaminum cacumen, quæ Phœbo instituit Adrastus in Asopi fluentis. quorum ego mentionem quum fecero, exornabo illustribus heroem honoribus. *Qui tũ quidem regnans ibi, nouísque festis uirorúmque certaminibus de robore curribúsque elegantibus, in notitiam adducebat urbem, [eam] decorans. Fugiebat enim Amphiaraum audacem consilio, & grauem seditionem paternarum ædium, & ab Argis. ductores autem nondum erant Talai filij, lue [hac] uiolenter oppressi. Potentior autẽ uir sedat litem priorẽ, *quando Eriphylã marito domitricem

ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκόμαν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι· καί ποτ' ἐς
ἑπταπύλους Θήβας
ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν, αἰσιᾶν οὐ
κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων
ἀστεροπὰν ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαργουμένοις
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φεί-
σασθαι κελεύθου.

δυωδεκὰς ε.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν
σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι,
χαλκέοις ὅπλοισιν, ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ἰ-
σμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι, γλυκὺν
νόστον ἐρυσάμενοι,
λευκανθέα σώμασ' ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας. ὁ δ' Ἀμφιαρηῒ
σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα·
κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

ubi donassent Oiclidæ uxorē, uelut fœderis pignus fidele, flauicomorum Danaorum extiterunt maximi · & quondam ad Thebas septenis portis clausas duxerūt uirorū exercitum, nō per faustarum uiam auium, neque Saturnius fulgur quatiens ex ædibus furioso impetu concitatos abire hortatus est, imò abstinere à profectione. * sed apertū in exitiū properabat exercitus uenire, æreis cum armis & equestri apparatu. Itaque ad Ismeni ripas dulcē reditū quum inhibuissent, corporibus pinguefecerunt fumum ex quo candor efflorescebat. septem enim uorarunt pyræ iuuenilimembres uiros. At Amphiarao diffidit Iupiter fulmine aduersus omnia uiolento pectorosam terram, occultauitque illum cum equis,

δυωδεκὰς ς.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν
νῶτα τυπέντα μαχατὰν
" θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
" δαιμονίοισι φόβοις
" φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων
πεῖραν μὲν ἀγανόρεα φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα· μοῖραν δ' εὔνομον,
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

δυωδεκὰς ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισι
δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποι
τ' αὐτόθι, καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον εἶ-
" πα. αἰδὼς γὰρ ὑποκρυφα κέρδη κλέ-
" πτεται,
" ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις,

*priusquam hasta Periclymeni percussus terga, pugnacem animum pudesceret. Etenim in " diuinitus immissis terroribus fu" giunt etiam filij deorum. Si pos" sibile est ô Saturnie, molimen hoc superbum hastarum ornatarum more Phœnicio quod est de morte & uita, reijcio quamlongissimè, sortémque [talem] quæ habeat bonam legum constitutionem oro te ut AEtnæorum pueris diu præbeas *Iupiter pater, ac ciuilibus ornamẽtis adhibeas populum. Sunt certè in eo & equorum studiosi, & possessionibus animos habentes præstantiores uiri. Rem incredibilem dixi. uerecundiã " enim quæ gloriam affert, la" tenter lucrum suffuratur. Sub" Chromio armiger existens inter pedites,

ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
ἔκρινας τὸν κίνδυνον ὀ-
ξείας αὐτᾶς.

δυωδεκὰς η.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν, ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.
"παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
"παρποδίου νεφέλαν
"τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
"χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀν-
θῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ· βαθυκρήμνοισι δ' ἀμ-
φ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

δυωδεκὰς θ.

(ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρω-
ποι καλέοισι) δέδορκε
παιδὶ τοῦθ' Ἁγησιδάμου
φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.

& equos, nauiúmque pugnas, iudicasses [quanta sit] alea uelocis prælij. quoniã in bello dea illa incitabat eius animum bellicosum ad propulsandum Martis exitiũ. Pauci autẽ cõsultando queunt cædis ante pedes existẽtis nubẽ cõuertere in hostiũ uirorum agmina, manibus & animo. Dicitur quidem Hectori decus floruisse prope Scamandri fluenta: at circum ripas Helori præcipitia profunda habentes *(ubi Areæ traiectum homines uocant) refulget filio Agesidami hoc lumen in ætate prima. In aliis autem diebus commemorabo multa[eius egregia facinora, edita] in puluerulenta terra & in uicino mari.

«ἐκ πόνων δ' οἳ σὺν νεότατι γένωνται,
«σύν τε δίκᾳ, τελέθει
«πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
«ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
«θαυμαστὸν ὄλβον·

δυωδεκὰς ι.

«εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
«λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
«κῦδος, οὐκ ἔτ' ἐπὶ πόρσω
«θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς
«ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
«ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ
«μὲν συμπόσιον, νεοθαλὴς δ' αὔξεται
«μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ·
«θαρσαλέα δὲ παρὰ
«κρητῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τις μιν, γλυκὺν
κώμου προφάταν.

δυωδεκὰς ια.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
τω φιάλαισι βιατὰν
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι
κτησάμεναι Χρομίῳ,
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἀμφὶ

*Ex laboribus autem qui cum »
iuuentute fuerint & cum æ- »
quitate, existit ad senectu- »
tem tempus uitæ placidum. »
sciat se nactũ à dijs admiran- »
dam felicitatem. »
*Si enim cum opibus multis »
illustre adeptus sit decus, nõ »
licet ulterius mortali am- »
plius speculam aliam attin »
gere pedibus. Tranquillita- »
tem autem amat quidem con »
uiuium, & recenter florens »
uictoria augetur molli cum »
cantu. audax autem apud »
craterem est uox. Temperet »
aliquis eum, dulcem chorea
lis hymni uaticinatorem,*

**argenteisque phialis circum
agat uiolentum filium uitis,
quas equæ acquisierunt
Chromio, & miserunt ex Sa
cra Sicyone,*

Λαπίδα στεφάνοις
ἐκ ταῖς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτε
εὔχομαι ταύταν ἀρεταὶ κελαδῆσαι
σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ
ἄγχιστα μοισᾶν.

ΘΕΙΑΙΩι ΠΑΙΔ Οὐλίου, παλαιστῇ.

Εἶδος Ι.

στροφὴ α, κῶλ. ια.

Δ Αναοῦ πόλιν ἀγλαο-
θρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν
χάριτες
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμ-
φὶ Μεδοίσας Γοργόνος,
πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστη
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.

cum Lapidæ coro
textis. Iupiter pater
tutem resonare cum
uictoriam hanc ſ
lias pretioſam red
na, iaculans proxi
Muſarum.

THIAE
lio Vliæ, pa
Ode

DAnai urbem
lys inſiden
quinquaginta Arg
mulium, diuina
decens, celebrate C
get autem uirtuti
pter facinora aud
ridam geſta Perſ
Gorgonem, &
pro condita fuerun
manibus.

cum Latoidæ coronis à Themide texta. Iupiter pater, opto hāc uirtutem resonare cum Charitibus, & uictoriam hanc supra multas alias pretiosam reddere per carmina, iaculans proximè ad scopum Musarum.

THIAEO FIlio Vliæ, palæstritæ.

Ode X.

DAnai urbem & pulchris solijs insidentium filiarum quinquaginta Argos, Iunonis domicilium, diuinam [maiestatem] decens, celebrate Charites. refulget autem uirtutibus infinitis, propter facinora audacia. Longa sunt relatu [gesta] Persei circa Medusam Gorgonem, & multa in AEgypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus.

οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κολεῷ καταχοῖσα ξίφος.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον
ξανθά ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυ-
νωθεῖσα Διὸς βέλεσι
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
καὶ γυναιξὶ καλλικόμοι-
σιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμάναν Δανάαν τε μο-
τὸν κατέφανε λόγον. [λὼν
πατρί τ' Ἀδράστοιο, Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.

ἐπῳ. κῶλ. ιβ.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν.
ἐπεὶ καὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν. οἱ
ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθε,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων
Ἡρακλέος, οὗ κατ' Ὄλυμπον

neque Hypermnest
gladium alijs non
in uagina quum re
dem autem immor
dam (dea) cæsia fe
ra uerò apud The
minata Iouis telis
belli nubem. Qu
pulchricomis alia
bes.) olim Iupite
Danaënque profe
palàm fecit. Pat
Lynceóque ment
recta adaptauit

*Promouit præte
phitruonis. atq
præstantissimus
pem. (nam) quum
Teleboas interfe
assimilatus imm
lam ingressus e
dum afferens He
cælo

neque Hypermnestra aberrauit, gladium alijs non suffragantem in uagina quum retinuit. *Diomedem autem immortalẽ flaua quondam [dea] cæsia fecit deum. Terra uerò apud Thebas recepit, fulminata Iouis telis, uatem Oiclidẽ belli nubem. Quin etiam fœminis pulchrioribus alias antecellit [urbes.] olim Iupiter ad Alcmenen Danaénque profectus hãc famam palàm fecit. Patri etiam Adrasti Lyncæóque mentis fructum [cum] recta adaptauit iustitia.

*Promouit præterea bellum Amphitruonis. atque ipse felicitate præstantissimus uenit in illius stirpem. [nam] quum ille æreis armis Teleboas interfecisset, ei uultum assimilatus immortalium rex, aulam ingressus est, semen intrepidum afferens Herculis, cuius in cælo

ἄλοχος Ἥβα τελεία
παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ᾽ ἐστί, καλλίστα θεῶν.

στροφὴ β', κῶλα ια.

Βραχύ μοι στόμα πάντ᾽ ἀνα-
γήσασθ᾽ ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
“μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀν-
“θρώπων βαρὺς ἀντιάσαι.
ἀλλ᾽ ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φρον-
τίδ᾽. ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ θυσίαν Ἥ-
ρας, ἀέθλων τε κρίσιν,
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς, ἔ-
σχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ᾽ Ἕλ-
λανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον,
μοίσαισί τ᾽ ἔδωκ᾽ ἀρόσαι
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις
ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ

uxor Hebe apud matrē [Iunonem] perfectricē incedit, pulcherrima dearum.* Arctū mihi os ad recensendū omnia decora, quae feliciter sortitū est Arguū delubrū praetereáque satieta. hominū grauis occursu Sed tamen chordis bene instructam excita lyram, & luctarum curam susci pe. Certamen aeneum hortatur populum ad sacrificium Iunonis & ad praemiorum iudiciū, ubi Vliae filius Thiaeus uictoriā adeptus bis, consequutus est obliuionem laborum non grauium portatu.* Emeruit autem sua uictoria quum ad Graecorum concilium fortunatè uenisset, & Pythiacam & Isthmiacā & Nemeacā coronā, Musisque dedit excolendam: ter quidem apud marinas portas, quū ei sors obtigisset, ter uerò & apud uenerabile solum in Adrasti ditione. Iupiter pater, ea quae optat corde, reticet

οἱ στόμα· πὰν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων. οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χά-
ἐπῳδ. κῶλ. ιϐ. [ριν.
γνώτ' ἀείδω θεῷ τε
χὤστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.
ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν. ἁδεῖ-
αί γε μὲν ἀμϐολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὀμφαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυ-
θείσᾳ πυρὶ, καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐά-
νορα λαὸν ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.
στροφὴ γ. κῶ. ια.
ἕπεται δὲ Θειαῖς μα-
τρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ
Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε σύγγονος, Ἀρ-
γεῖ μὴ κρύπτειν φάος

illi os: sed omnium operũ successus penes cœ[est:]nec corde alieno à laboribus audaciã affert ad petitionem beneficij. *Nota cano deóque & [illi quisquis certat de supremorum præmiorum cacuminibus. Summum autem nacta est Pisa Herculis ritum, & suaues Atheniensium uoces in ritibus sacris hymnos choreales ei decantarunt bis interiecto certo temporis spatio. Venit igitur fructus oleæ [inclusus]terræ igni coctæ, ad Iunonis populum uiris illustrem, inter uasorum claustra multum uariegata. *Sequitur autem, Thiæe, stirpem celeberrimam uestrorum progenitorum maternorum honor ob certamina bene certata cum Charitibus & Tyndaridis frequenter. Dignus certè habear, quum Thrasycli & Antiæ cognatus sim, qui Argis non occultem lumen

ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπ-
πότροφον ἄστυ τὸ Προί-
τοιο θάλησεν· Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

Σικυωνόθεν δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι
νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας
γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς,
ὅν τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες,
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ,
σὺν ποδῶν τε χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.

ἐπῳ. κῶλ. ιβ.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ
ξενίαν πὰρ Παμφάη,
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύ-
κεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθλη-
ταῖς ἀγαθοῖσιν, ἐπεὶ
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων

oculorũ. quot enim uictoriis florint urbs Prœti altrix equorũ! & Corinthi in recessibus & Cleonæos apud uiros quater. *E Sicyone autẽ argento donati cũ uinariis phialis processerunt: ex Pellene autem induti tergum mollibus filis. At infinitum æs non possibile est examinare: maioris enim est otij [ipsum] enumerare, quod Clitor & Tegea, & Achæorum altæ urbes, & Lycæum apposuerit curriculo Iouis ad uincendum cum pedum & manuum robore. *Sed quum Castor & frater Pollux uenerint ad hospitandum apud Pamphaẽ, non mirum si insitum habeant à natura ut sint athletæ boni. quoniam præsides Spartæ spatiosæ,

μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡ-
ρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων
περικαδόμενοι, καὶ
μὰν θεῶν πιστὸν γένος.

στροφ. δ΄. κῶλ. ια.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλ-
λὰξ, ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαί-
ας, ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. ἐπεὶ
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
μεναι, οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ·
τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θεὶς, ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἀπὸ Ταϋγέτου ποταυ-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἥμενον· κείνου γὰρ ἐπιχθονίων
πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔρ-

ſortem florētem certaminum cū Mercurio & Hercule gubernant, ualde quidem uirorum iuſtorum curam gerentes, & [exiſtentes] deorum fida propago. *Alternātes autem uiciſſim, uno quidem die apud Iouem patrem charum degunt, uno autem ſub latebris terræ, in concauitatibus Therapnæ ſorte utentes ſimili: quoniam Pollux hāc [conditionem] uitæ potiorē habuit quàm prorſus deus eſſe, cælúmque incolere, Caſtore interfecto in bello. hunc ſiquidem Idas propter boues iratus uulnerauit æreæ lanceæ cuſpide. *A Taygeto [enim] conſpicans Lynceus uidit querno trunco inſidentem. illius enim fuit oculus acutiſſimus ſupra omnes homines. uelocibus autem pedibus ſtatim acceſſerunt, & ad ingens faci-

γου ἐμνήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητί-
δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρῴῳ.

ἐπῳ. κώλ. ιϛ.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν. ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον
πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἐρῆμοι.
“χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
“ποισιν ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

στροφὴ ε. κώ. ια.

Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας·
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ
φρίσσοντ' ἀμπνοὰς κίχε.
θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς,

nus animum aduerterũt Apharetidæ, & passi sunt grauia, Iouis artibus. Statim enim aduenit Ledæ filius persequens: illi autem ex aduerso constiterunt, sepulchrũ prope paternum. *unde quũ corripuissent statuã Plutonis [confectã] ex polito saxo, proiecerũt in pect⁹ Pollucis: sed eum non colliserunt, neque retrocedere coegerunt: quin potius cum impetu arripiens iaculum uelox, adegit æs in Lyncæi latera. Iupiter autem in Idam fulmen igniferum contorsit fuliginosum: simul autem comburuntur deserti. Adeo graue est uersari in cõ" tentione aduersus potentiores.* Sta" tim autem ad strenuum fratrem rursum accessit Tyndarides, & eum nondum mortuum sed palpitatione rigentes respirationes habentem inuenit. Calidas autem inspergens lacrymas gemitibus,

ὄρθιον φώνασε, πάτερ
Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καί μοι θάνατον σὺν
τῷδ᾽ ἐπίτειλον ἄναξ.
“οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
“φωτί· παῦροι δ᾽ ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν

ἀντιστρο. κῶλ. ια.

“καμάτου μεταλαμβάνειν.
ὣς ἔννεπε. Ζεὺς δ᾽ ἀντίος ἤλυθέν οἱ,
καὶ τόδ᾽ ἐξαύδασ᾽ ἔπος· ἐσσί μοι υἱ-
ός. τόνδε δ᾽ ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
ἔσταξ᾽ ἥρως. ἀλλ᾽ ἄγε, τῶν-
δέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ᾽. εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
αὐτὸς οὔλυμπον ἐθέλεις
σύν τ᾽ Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ᾽ Ἄρει,

ἐπῳδ. κῶλ. ιβ.

ἔστι σοι μὲν τούτων λάχος·
εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς
ἀποδάσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-

altum clamauit, Pater Saturnie,
quænam liberatio erit à luctibus? mihi quoque mortem cum hoc
immittas. Perit honor uiro qui or- »
batur amicis: paucique mortalium »
in ærũna sunt fideles, * ita ut sint »
participes laboris. Sic loqueba- »
tur. Iupiter autem obuius processit
ei, & hoc protulit dictũ, Es mihi
filius: hunc autem postea maritus
heros, cum matre tua congressus,
semen mortale stillauit. Verùm
age, tibi tamen horum optionem
do: si quidem mortem effugiens
& senectutem odiosam, ipse o-
lympum uis cum Minerua & a-
trã gestante hastam Marte, * ad-
est tibi horũ sors: at si pro fratre
præliari, & omnium diuidere æ-
qualem portionem in animo ha-
bes, dimidium spires sub

ας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ
γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν·
ἀνὰ δ' ἔλυσε μὲν ὀφθαλ-
μόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι,

πρυτάνει Τενεδίων, υἱῷ Ἀρκεσίλα.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κῶλ. ς.

ΠΑῖ Ῥέας ἅτε πρυτανεῖα λέλογ-
χας Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρό-
νου Ἥρας,
εὖ μὲν ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς
θάλαμον.
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν
φυλάσσοισι Τένεδον,

terra existens, & dimidium in aureis ædibus cæli. Sic loquuto Ieo, sententia duplicem deliberationem non fecit. quare in integrum restituit oculū, postea autem uocem Castoris æreā mitram gestantis.

ARISTAGO-
ræ præsidi Tenedio, filio Arcesilæ.
Ode XI.

Filia Rheæ, quæ sedem sortita es in prytaneis, Vesta, Iouis altissimi soror & solio eidem insidentis Iunonis, bene Aristagoram excipe tuum in thalamum, bene etiam socios, illustre prope sceptrum: qui te decorantes rectam custodiunt Tenedum,

ἀντιστρ. κώλων ς.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφιν βρέμεται καὶ ἀοιδά,
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις αἰενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περᾶ-
σαι σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ.

ἐπῳ. κώλ. θ.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας, ἀτρεμίαν τε σύγγονον.
„εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων
„μορφᾷ παραμεύσετ' ἄλλων,
„ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-
„στεύων ἐπέδειξεν βίαν,
„θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
„καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

στρο. ε, κώ. ς.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μὲν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.

*sæpe quidem libationibus uenerantes [te] primam dearum, sæpe uerò nidore. quinetiam lyra apud eos perstrepit & cantus, Iouisque hospitalis rit⁹ iustus obseruatur indeficiẽtibus in mẽsis. Sed [da illis] transigere gloriosè spatium duodecim mensium, cum corde non uulnerato [mœrore.] *Ego autem uirũ quidem prædico beatum, patrem Arcesilam, etiam propter admirandum corpus, & audaciam illi à natura insitam. Sed si quis opes » possidens, formæ anteibit alios, & » in certaminibus primas obtinens » specimen ediderit roboris, mortali- » bus meminerit se amictum esse » membris, & postremam omnium » terram sibi futuram amiculum. »

*Verùm sermonibus bonis ciuium celebrari par est, & dulcisonis uariata carminibus modulari.

ἐκ δὲ περικτιόνων, ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλα
καὶ μεγαλαυχεῖ παγκρατίῳ.

ἀντιστρ. κώλ. ς.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον ἂν δηριών-
των ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

ἐπῳδ. κώλ. θ.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν
Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις
«ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν
«τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον·
τὸν δ' αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν

Ex mantis autem, sedecim Aristagoram illustres victoriæ coronarunt, patriámque magni nominis : [quas adeptus est] lucta, atque valde glorioso pancratio. *Spes autem segniores parentum, robur pueri impedierunt quominus periculum faceret certaminum [quæ sunt] apud Pythonem & Olympiá. Per iusiurandum enim, [secundum] meam sententiam, ad Castaliam & ad bene [consitum] arboribus prospectus collem Saturni, pulchrius quàm pugnantes aduersarij reuersus fuisset, hymno choreali prosequutus* quinquennale festum, ritum ab Hercule, institutum, & redimitus comam purpureis ramis. Sed e- »
rum mortalium alium quidem »
uana cogitantes gloriationes à »
præclaris [facinoribus] ex- »
pellũt, aliũ autẽ cõtra animum »

"ἰσχὺν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
"χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος

στρο. γ. κῶλ. ς.

συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς ἦν τό, τε Πει- [σάνδρου πάλαι
αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας, (Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέαν δεῦρ' ἀνάγων)
καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοαῖς κεκραμένον,
ἐκ Μελανίπποιο μά-
"τρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

ἀντιστρ. κῶλ. ς.

"ἀμφέρονται, ἐναλλασσόμεναι γενεαῖς
" ἀνδρῶν σθένος.
"ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν
" ἔδωκαν ἄρουραι,
"δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων
" περιόδοις
"ἄνθος εὐῶδες φέρειν, πλούτῳ ἴσον,
"ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ
"θνατὸν οὕτω σθένος ἄγει

ἐπῳ. κῶλ. ϛ.

"μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ-

inaudax ex
hens retro
honestis abe
stum nimium
spirare certi
Pisandri
ex Sparta
profectus
citum A Eo
huc ducens
materno a
ni fluent
virtutes,
quae perm
culis. Sed
na fructu
rie, nec a
bus anno
rem odor
rem: sed
& morta
à Ioue a

inaudax existens, manu tra- »
hens retrò à propriis [factis] »
honestis aberrare facit, conque- »
stum nimium de uiribus. Per- »
spicere certis indiciis facilè erat
Pisandri uetustum sanguinem,
ex Sparta (ab Amyclis enim
profectus est cum Oreste exer-
citum AEolum ære armatorum
huc ducens) & ex Melanippo
materno auo mixtum, ad Isme-
ni fluenta. Antiquæ autem »
uirtutes, * recuperant robur »
quæ permutantur hominum se- »
culis. Sed enim nec nigra ar- »
ua fructum dant continua se- »
rie, nec arbores uolunt omni- »
bus annorum recursibus flo- »
rem odoratum ferre, diuitiis pa- »
rem: sed alternis. Eodem pacto »
& mortale robur * regit fatum. »
à Ioue autem homines »

« ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
« τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις
« ἐμβαίνομεν,
« ἔργα τε πολλὰ μενοι-
« νῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
« ἐλπίδι γυῖα, προμα-
« θείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
« κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.
« ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι
« μανίαι.

certus non sequitur exitus: sed ta- »
men in superbias ingredimur, o- »
pera multa molientes. uincta sunt »
enim impudenti spe membra, pro- »
uidentiæque lõgè remoti sunt flu- »
xus. Lucrorum autem oportet cer- »
tum modulum uenari. Desideria »
enim [rerum ad quas perueniri »
non potest,] habent acriorem in- »
saniam. »

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ἰσθμια.

ΗΡΟΔΟΤΩι Θηβαίῳ.

Εἶδος Α.

στροφ. α. κῶ. ζ.

ΑΤΕΡ ἐμά, τὸ τεὸν χρύσασπι Θήβα

πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον

θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι

Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι. τί φίλτερον

κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;

εἶξον ὦ 'πολλωνιάς· ἀμφοτέρων τοι

σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος, [χαρίτων

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων

ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ, σὺν ποντίοις

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ

PIN

Isth

HERO

Th

Od

tius occupation

ra succenseat

effusus[toto an

rius bonis [uin

parentes? Ced

amborum tibi

gam persolutio

tibus: * & into

saltās[celebra

cū maritimis u

tum Isthmi

PINDARI Isthmia.

HERODOTO, Thebano.

Ode I.

ATER mea aureo clypeo insignis Theba, existimabo tuum negotium etiam potius occupatione [mea]. ne mihi aspera succenseat Delus, in quam sum effusus [toto animo.] Quid est charius bonis [uiris] quàm uenerandi parentes? Cede ô Apollinaris [Dele] amborum tibi beneficiorum coniũgam persolutionem, dijs bene iuuãtibus: * & intonsum coma Phœbum saltãs [celebrãdo] in Ceo circũflua cũ maritimis uiris, & mari uallatum Isthmi

δέξεται. ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε
Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος· ἐν ᾇ καὶ τὸν [ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκε

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα
φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων
τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἁνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρ-
μόξαι νιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρη-
λάται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
βαις ἐτεκνώθεν κράτιστοι·

στρο. β. κῶλ. ζ.

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων,
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον,
καὶ λεβήτεσσιν, φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων.
λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀ-
πισιν ὁπλίταις δρόμοις. [ἀσπιδοδού-

iugum. quoniam coronas sex praebuit Cadmi populo ex certaminibus, patriae decus ob praeclaram uictoriam: in qua etiã intrepidũ Alcmene peperit puerum quem feroces quondam Geryonae horruerunt canes. At ego Herodoto struens honorarium munus ob currum quadriiugum, in quo frena alienis non rexerit manibus: uolo aut Castoris aut Iolai adaptare illum hymno. Illi enim inter heroas curuum agitatores Lacedaemone & Thebis geniti sunt praestãtissimi, & in ludis solennibus potiti sunt plurimis certaminibus, & tripodibus ornauerunt domum & lebetibus, & phialis aureis gustantes fructum coronarum uictricium. Fulget autem manifesto fortitudo illis & in gymnicis stadiis, & in armatis curribus scutistrepis.

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες, αἰχμαῖς
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν·
οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος, τῶν ἀθρόοις
ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας, ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔ-
καὶ παρ' Εὐρώτα πέλας· [φανε,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν
σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ,
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσι περι-
στέλλων ἀοιδὰν,
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν
τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν
Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

στροφ. γ. κῶλ. ζ.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς, ἐν κρυοέσσᾳ

[o] * qualiter manibus iaculantes, quum iacularentur iaculis & saxeis discis. neque enim erat quinquertium, sed unicuique facto propositum erat præmium. quorum [factorum] frondibus confertis redimiti sæpe comas, conspicui fuerunt, & apud fluenta Dirces & iuxta Eurotam. *Iphiclis quidem filius, popularis existens generis Spartorum: Tyndarides autem, apud Achæos habitans Therapnes sedem alti soli. Saluete, [ô heroes:] ego autem Neptuno, Isthmóque diuinæ Orchestiísque ripis concinnans canticum, celebrabo inter huius uiri laudes, per inclytam Asopodori sortem, *Orchomeníque auitum aruum, quod ipsum extrusum naufragio ex immenso salo, in horrendo

δέξατο συντυχίᾳ· νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
"συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ, νόῳ
"καὶ προμάθειαν φέρει.

αὐτιστρ. κώλων ζ.

"εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν
"ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
"χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
"μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. ἐπεὶ
"κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ,
"ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ'
"ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν. [ἀγαθὸν,

ἐπῳδ. κώλ. ια.

"μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀν-
"θρώποις γλυκὺς,
"μηλοβότᾳ τ', ἀρότᾳ τ', ὀρνι-
"χολόχῳ τε, καὶ ὃν πόντος βέφει
"γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
"λιμὸν αἰανῆ τέταται.
"ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις, ἢ πολεμίζων, ἄρη-
"ται κῦδος ἁβρὸν
"εὐαγορηθεὶς, κέρδος ὕ-
"ψιστον δέχεται, πολια-
"τᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

excepit casu. nunc autem rursus fortuna congenita restituit in pristinam felicitatem. Qui autem ærumnas pertulit, consequitur etiam prouidentiā animo. *Quòd si uirtus repositum habet omne studium pariter in sumptibus & laboribus, oportet nactis eā tribuere magnificam gloriationem non inuidus sententiis Etenim leuis donatio[est] uiro sapienti, loquendo uerbum honorificum pro laboribus omnigenis, commune constabilire bonū. *Merces enim alia aliis hominibus dulcis ob facta, & pastori ouium & aratori, & auium insidiatori, & [illi] quem mare educat: sed quilibet contentas[habet uires] ad propulsandam tetram famem à uentre. At qui in certaminibus aut prælians adeptus fuerit decus splendidum, laudatus, accipit lucrum summum florem linguæ ciuiū & peregrinorum.

στρο. δ΄, κῶλ. ζ.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι·
καὶ σέθεν Ἀμφιτρύων παῖδας προσει-
πεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν,
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔ-
βοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις.

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν ἀχαιῶν
ἐν Φυλάκα τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
„ ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον, εὐ-
„ θυμίαν μείζω φέρει·

ἐπῳ. κῶλ. ια.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-
θέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυ-
θῶθεν, ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
„ Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει

*Nos igitur decet Saturni filio quassatori terræ, uicino gratiā referentes, benemerito de curribus, præsidi cursuū equestriū, hymnum decātare: & tuos Amphitruo filios compellare, & Minyæ recessum, & Cereris inclytum lucum, Eleusinem, & Euboeam, in curriculis inflexis. *Protesilae, tuū quoque addo delubrū [quod est] apud Phylacē, [dicatū] à uiris Achæis. Omnia autē eloqui quæcūque certaminalis Mercurius Herodoto dedit equis, impedit hymnus breuē mensurā habēs. »Certè sæpe quod est silētio præteritū uoluptatē maiorē affert. *Cōtingat ipsū alis splēdidis uocaliū Musarū in altū sublatū, adhuc & ex Pythone, & Olympiadū eximiis Alphei ramis munire manū, honorē Thebis portas septē habētibus acquirētem. «Quòd si quis intus fouet

« πλοῦτον κρυφαῖον,
« ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ,
« ψυχὰν ἀΐδα τελέων οὐ
« φράζεται δόξας ἄνευθεν.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ
Ἀκραγαντίνῳ.
Εἶδος Β.

στροφ. α. κῶ. η.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε,
φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον μοισᾶν ἔβαι-
νον, κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἁ μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής
πω τότε ἦν, οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖ-
αι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας

diuitias occultas, & alijs insul- "
tans ridet, non cogitat se animam "
orco pendere sine gloria. "

XENOCRATI Agrigentino.

Ode II.

PRiſci uiri, ô Thraſybule, qui-cũque in currum Muſarũ redimicula aurea habentium aſcendebant, obuiam procedentes cum inclyta cithara, celeriter eiaculabantur mellisonos hymnos pueris amaſijs conuenientes, [in gratiam eius] quicunque exiſtens pulcher habebat autumnale pomum ſuauiſſimũ, quod admoneret Veneris pulchro ſolio inſidentis.* Muſa enim nondũ cupida lucri erat, neq; mercenaria: neque uẽdebãtur à Terpſichore dulces melliſonæ cãtilenæ,

ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δὲ ἐφίητι τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμα, τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα βαῖνον.

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

"χρήματα χρήματ' ἀνήρ.
ὃς φᾶ, κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμαν
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

στροφ. β. κῶλ. η.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων,
Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶ-
δ' Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν.
καὶ τόθι κλειναῖς Ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς,
τᾶς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτὸς,

ἀντιστρ. κῶλ. η.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν
νῶμα πάσαις ἀνίαις·

deargentatæ uultus, mollẽ habẽtes uocem. at nunc permittit seruare dictum [uiri] Argiui, ad ueritatem proximè accedens, *Pecuniæ pecu- » niæ uir. Qui dixit, hoc [opibus si- » mul destitutus & amicis. Sedenim es sapiens, non incognitam cano. Isthmiam uictoriam equis [par- tam:] quam Xenocrati Neptunus postquam præbuit, misit ei coronamentum Doricorum apiorum ad redimiẽdam comam, *ornans uirũ curru præstantem, Agrigentinorũ lumen. Apud Crisam quoque eum latepotens aspexit Apollo, præbuitque [ei] decus, & ibi inclytis Erechthidarũ gratus ornatus, splẽdidas apud Athenas non conquestus est de manu uiri stimulatricis equorum, gubernatrice currus, *quam Nicomachus regebat opportunè omnibus habenis.

ὅν τε καὶ κάρυκες ὡ-
ρᾶν ἀνέγνων σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες
πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ,
χρυσέοις ἐν γούνασιν πιτνῶντα νίκας

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν,
τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος, ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν·
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

στρο. γ. κῶλ. η.

«οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης
«ἁ κέλευθος γίνεται,
«εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀν-
«δρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί-
σαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξενοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

quem & præcon
stratorum ludis
dores Saturnij I
runt, affecti [ab
li beneficio: & d
salutarunt uoce
collapsum uictor
quam uocant O
brum. ubi AEnes
fusi fuerūt hono
bus. etenim non
domus, ô Thrasyb
rum chorealiu
neque canticorum
riantium. *neq
neque ardua ua
uehat honores H
ædes] illustrium
procul disco, e
quam Xenocrat
bus homines [re
Verēdus erat in
ciuibus,

quem & præcones temporum destinatorum ludis Olympicis] [sacerdotes Saturnij Iouis Elei agnouerunt, affecti [ab eo aliquo hospitali beneficio: & dulciter flante illũ salutarunt uoce, aurea in genua collapsum uictoriæ,* sua in terra, quam uocant Olympij Iouis delubrum. ubi AEnesidami filij circumfusi fuerũt honoribus immortalibus. etenim non ignaræ uobis sunt domus, ô Thrasybule, neque hymnorum chorealium delectabilium, neque canticorum mellito [sono] gloriantium. *neque enim scopulus, "
neque ardua uia existit si quis ad- "
uehat honores Heliconiadum [in "
ædes] illustrium uirorum. Iacto "
procul disco, eiaculer tam longè quàm Xenocrates moribus suauibus homines [reliquos] anteiuit. Verẽdus erat in conuersando cum ciuibus,

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἱπποτροφίας τε νομίζων
ἐν πανελλάνων νόμῳ,
καὶ θεῶν δαῖτας προσέ-
πτυκτο πάσας· οὐδέποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-
λ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν,
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι, πλέων Νείλου πρὸς ἀ-
κτάς.

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

μὴ νῦν, ὅτι φθονεραὶ
θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλ-
πίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρώαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην.
ταῦτα Νικάσιππ' ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

*equorúmque n
nans, secundùm r
undique conueni
rum epulas amp
neque unquam
inspirans contra
hospitalem mensa
bat ad Phasin q
bus,] hyeme au
Nili ripas. *Ne i
idæ spes pende
mortalium, neq
quam taceat pa
mnos. quoniam
feci. Hæc Nicasi
ad hospitem meu
neris.

*equorúmque nutritiones obseruans, secundùm ritum Græcorum undique conuenientium, & deorum epulas amplexabatur omnes: neque unquam uentus uiolentus inspirans contraxit uelum circa hospitalem mensam: sed traijciebat ad Phasin quidem æstiuis [diebus,] hyeme autem, nauigans ad Nili ripas. *Ne igitur, quoniam in" uidæ spes pendent circa mentes" mortalium, neque uirtutem un-" quam taceat paternam, neque hymnos. quoniam non immobiles eos feci. Hæc Nicasippe recita, quum ad hospitem meum familiarem ueneris.

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗ-
βαίῳ, ἵπποις.
Εἶδος Γ.

στροφὴ α, κῶλ. ι.

« Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
« ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
« ἢ σθένει πλούτου, κατέχει
« φρασὶν αἰανῆ κόρον,
« ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
« Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕ-
« ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων [πονται
« ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις
« δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
« τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα,
χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν·
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
χαρίτεσσι βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυ
[κεῖαν

MELISS
bano, met
equis.

SI quis hominum
ptus aut per il
aut per robur di
in animo tetra
saturitate prouen
qui admisceatur
uium. [O] Iupite
comitantur mort
autem diuturni
qui prouidentes
ctè se gerunt: a
tibus non parit
rens per omne t
tem laudare [ui
dationes sunt
rorū. oportet et
tē, extollere blā
etiā geminorum
lisso ors, ad com
ad uoluptatem,

MELISSO THEbano, uictoriam adepto equis. Ode III.

SI quis hominum, felicitatem adeptus aut per illustria certamina aut per robur diuitiarum, cohibet in animo tetram petulantiam ex saturitate prouenientem, dignus [est] qui admisceatur inter praeconia ciuium. [O] Iupiter, magnae uirtutes comitantur mortales ex te: durat autem diuturnior felicitas eorum qui prouidentes sunt, & circunspectè se gerunt: at cũ peruersis mentibus non pariter conuersatur florens per omne tẽpus. * Oportet autem laudare [uirũ] fortẽ. [quae laudationes sunt] praemia illustriũ uirorũ. oportet etiã hymnis celebrantẽ, extollere blãdis gratijs. Est autẽ etiã geminorum certaminum Melisso sors, ad conuertendũ dulcem ad uoluptatem,

ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοί-
λᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρ-
νου νάπᾳ, κάρυξε Θήβαν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἱπποδρομίᾳ κρατέων.
ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασι·
καὶ ματρόθεν Λαβδακίδαισι
σύννομοι, πλούτου διέστει-
χον τετραοριᾶν πόνοις·
«αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
«ἁμέραις ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽ ἐ-
«ξάλλαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΜΕ-
λίσσῳ.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κῶλ. ι.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι
μυρία παντᾶ κέλευθος,

cor, assequuto cor
sthmi deinde, in
sa leonis pectore
at Thebā. * cursu
uictoriā. Nō dede
cognatam uirorū
maiores.] Scitis e
riā antiquam cu
& ex parte ma
iuncti, per diuti
quadrigarum la
autem, dum uol
aliam affert re
sed tamen inuul
rum.

EIDE
lis
Ode

Est mihi, Deor
immensa qu

cor, assequuto coronas in uallib⁹ Isthmi deinde, in caua ualle syluosa leonis pectorosi, præconio affecit Thebã, *cursu equorũ obtinens uictoriã. Nõ dedecorat ergo uirtutẽ cognatam uirorũ; qui fuerunt eius maiores.] Scitis enim Cleonymi gloriã antiquam curribus i partam.] & ex parte matris Labdacidis coniuncti, per diuitias ambularunt, quadrigarum laboribus. Tempus » autem, dum uoluuntur dies, al' ās » aliam affert rerum uicissitudinẽ: » sed tamen inuulnerabiles filij deo- » rum. »

EIDEM ME-lisso.

Ode IIII.

Est mihi, Deorum uolũtate, uia immensa quoquouersum,

ὦ Μέλισσ᾽. ἀμηχανίαν
γὰρ ἔφανες Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ, θνατὸν διέρχον-
ται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ᾽ ἀλ-
λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

ἀντιστρο. κῶλ. ι.

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά-
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται,
πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτυόνων,
κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
ὕβριος· ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις
δ᾽ ἐσχάταισιν οἴκοθεν στά-
λαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

καὶ μηκέτι μακροτέραν
σπουδὴν ἀρετάν·
ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον.

ô Melisse. exhibuisti enim [in] Isthmus amplā facultatem prosequendi hymno uestras uirtutes. quibus Cleonymidæ florentes semper dei beneficio, mortalem percurrūt uitæ terminum. Aliàs autem alius flatus in- » gruēs omnes homines exagitat. » *Illi igitur maiores tui Thebis honorati antiquitus memorantur, hospitalésque Amphictyonibus se præbentes, & tumultuosæ expertes contumeliæ. Quæcunque autē inter homines uolitāt testimonia immensæ gloriæ mortuorū & superstitum uirorum, attigerunt secundum omnē perfectionem. strenuitatibus autem domesticis extremas attingunt Herculis columnas.* & ne longiùs progredientem affectes uirtutē: equorum insuper nutritores fuerunt, & Marti æreo placuerunt.

ἐν ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἑστίαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον,
χθὼν ἅτε φοινικίοις ἄνθησεν ῥόδοις,

στροφ. β. κῶλ. ι.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη-
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων,
καὶ γέφυραν ποντιάδα,
πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα,
χρῶτα λάμπει, ἑωσφόρος θα-
ητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ι.

ἅτε καὶ ἐν γουνοῖς Ἀθηνᾶν
ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις
Σικυῶνος, ὤπασε
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.

Sed enim in uno die asper belli nimbus niualis quatuor uiris orbauit beatā domum. Nunc autem post hybernam mutabilium mēsium caliginem, floruerunt sicut terra rosis purpureis, *deorum numine. At quassator terræ, Onchestum incolens & pontem marinū, ante muros Corinthi, famam antiquam illustrium facinorum reducit è lecto expergefactam, largitus hunc mirificum hymnum generi. In somnū enim ceciderat, sed excitata fulget corpore, sicut Lucifer conspicuus astra inter cætera. *Quæ & in fertili solo Athenarū quū præconio promulgasset uincere curru, & in Adrasteis certaminib⁹ Sicyonis, præbuit talia folia poetarū q tūc erāt.

οὐδὲ πανηγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον· πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ
"χαῖρον ἵππων. τῶν ἀπειρά-
"των γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.
ἐπῳδ. κῶλ. ια.
"ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
"καὶ μαρναμένων,
"πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
"τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
"καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
"ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαι-
"σ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει
παίδεσσιν Ἑλλάνων ὅσοι Τρῴανδ' ἔ-
στροφ. γ. κῶλ. ι. [βαν.
ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα-
κεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν,
κατὰ ῥάβδον ἔφρασε
θεσπεσίων ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν·
"τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,

neque à communibus contuentibus panegyricas, aurium currum dimouebant, sed cum Græcis undique concurrentibus certantes, gaudebāt sumptu in equos [alendos.] Eorum enim qui non sunt experti » [certamina] silentia sunt in noti- » tiam nō uenientia.* Est tamen in- » certitudo fortunæ etiam pugnanti , » priusquam ad finem summum e- » niant horum enim dat finem, & » & uirorum deteriorum ars corri- » piens præstantiorem supplantat. » Nostis Aiacis robur cruētum, quòd nocte sera postquam secuit suo ense, culpatur apud omnes filios Græcorum qui ad Troiam profecti sunt.* Sed Homerus honorauit inter homines, qui eius omnem stabiliens uirtutem, rhapsodiam diuinorum uersuum protulit, cantilenam [futuram] posteris. Nam siquis præ» clarè aliquid dixerit »

« εἰ γάρ τις εὖ εἴποι τι, τοῦτο πάγ-
« καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
« τον βέβακεν ἐργμάτων ἀ-
« κτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν,
κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων·
καὶ Μελίσσῳ παγκρατίου
στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων,
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ', ἀλώπηξ,
αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα
« ῥόμβον ἴσχει. χρὴ δὲ πᾶν ἔρ-
« δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριω-
νείαν ἔλαχεν·
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ, βαρύς.
καί τοι ποτ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμειᾶν, μορ-
φὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ.

[in laudem alicuius,] hoc incedit resonãs immortaliter. perque tellurem omnifructiferam & per mare transit insignium facinorũ radius, inextinctus semper. *Nanciscamur musas propensas ad accendendam illam facem hymnorum: etiam Melisso stirpi Telesiadæ coronamẽ tum pancratio dignum [Ille] enim animositate similis audaciæ grauiter frementiũ leonũ, ad uenandũ cũ labore: solertia autem, [est] uulpes, quæ supina cohibet impetum aquilæ. Oportet autem quidlibet faciendo labefactare aduersarium. *Non enim staturam Orioneam sortitus est: sed contemptibilis quidem aspectu, ad confligendum autem hasta, grauis. atque adeo quondam uir breuis statura, sed animo infractus, filius Alcmenæ uenit Thebis Cadmeis

ταὶ πυροφόρον Λιβύαν,
κρανίοις ὄφρα ξένων
ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι

στροφ. δ΄. κῶλ. ι.

υἱὸς Ἀλκμήνας ὃς Οὔλυμ-
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος Ἥ-
βαν τ' ὀπυίει χρυσέων οἴ-
κων ἄναξ, καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν
δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ,
καὶ νεόδματα στεφανώ-
ματα βωμῶν, αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρεοντὶς υἱούς.
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς
παννυχίζει, αἰθέρα κνι-

in triticiferam Libyam, ad Antæi ædes, colluctaturus, ut cohiberet operientem Neptuni templum caluariis hospitum: *qui filius Alcmenæ Olympũ adijt, quum inuenisset terrásque omnes & cani maris latitudinem in præceps profundi, nauigationibúsque fretum mansuefecisset. Nunc autem apud ægidis gestatorem habitat. pulcherrimam felicitatem circumamplectens, & honore affectus est ab immortalibus, amicus existens: cõcumbitq; Hebæ, aurearum ædium dominus, & gener Iunonis. *Huic supra Electras portas epulum adornãtes ciues & recèns structa coronamenta altarium cumulamus donis inferias mortuorum octo ære interfectorum. quos Megera Creontis filia illi peperit filios. quibus in occasu radiorum solis flamma emergens assiduè pernoctat,ætherẽ fe-

σάεντι λακτίζοισα καπνῷ.

ἐπῳδὸς, κῶλ. ια.

καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτεί-
ων ἀέθλων τέρμα
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
τὰν τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χά-
ριν.

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙ-
γινήτῃ, παγκρατίῳ.
Εἶδος Ε.

στροφ. α. κῶλ. η.

Μᾶτερ ἁλίου πολυώνυμε Θεία,
σέο γ᾽ ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νο-
μισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.

riens fumo nidorifero. * & postera dies [est] anniuersariorum certaminum terminus, roboris opus. Vbi uir hic dealbatus caput myrtis, duplici uictoria se conspicuũ reddidit, tertiã antea adolescentium, obsequutus cõsilio prudẽtis aurigæ uersantis clauum. Cum Orsea igitur ipsum hymno celebro, iucundam distillans gratiam.

PHYLACIDAE AEginetæ, uictoriam adepto pancratio.

Ode V.

MAter solis Thia multinominis, propter te, etiam præpotens aurũ existimarũt homines eminere supra cætera.

καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεὰν ὦ 'νασσα τιμὰν,
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμαστοὶ πέλονται.

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν,
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
„κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονα ἀνδρῶν.
„δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
„μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
„πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

„εἴ τις εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούοι.
„μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
„εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
„θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
Φυλακίδα κεῖται· Νεμέᾳ δὲ, καὶ ἀμφοῖν
Πυθέα τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
κέαρ ὕμνων γεύεται·

nam certantes naues in mari & in curribus equi propter tuum, ô regina, honorem, uolubilibus in certaminibus admirandi existunt:* & in contentione certaminũ optabilem gloriam obtinuit [ille] quem uictoriã adeptũ manibus aut uelocitate pedum frequentes coronæ redimierunt comam. Iudicatur autem [ex " spectamine edito] fortitudo hominum " per numen diuinum. At duo sola fo- " uent suauissimũ uitæ florem, cum " felicitate florida: [uidelicet] *si- " quis commoditatibus [uitæ] fruens, " bene audiat. Ne enitaris Iupiter " fieri. omnia habes si horum bono- " rum sors ad te peruenerit. Morta- " lia mortales decent. Tibi autem " apud Isthmum duplex uirtus florẽs ô Phylacida reposita est: apud Nemeã uerò, & ambobus [tibi] & Pytheæ, pancratij. Sed meum cor non sine AEacidis hymnos gustat.

σὺν Χαρίτεσιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς,

στρο. ε. κῶλ. η.

" τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
" θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
" μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
" κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
" καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ,
" λόγον ἐκέρδανον· κλέονται
" δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν, ἐν αὐ-
" λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

ἀντιστρ. κῶλ. η.

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς
Διὸς ἕκατι πρόσβαλλον σεβιζόμενοι.
ἐν μὲν αἰτωλῶν θυσίαισιν φαενναῖς,
Οἰνεΐδαι κρατεροί·
ἐν δὲ Θήβαις, ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ, Πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ, παίδων τε, τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι

Cum Charitibus autem accessi in gratiam filiorum Lamponis, in hanc bene legibus institutam ciuitatem. Quòd si se cõuertit in uiam „ puram factorum diuinitus datorũ, „ ne inuideas gloriationem consen- „ taneam cantui propinare pro labo- „ ribus. Etenim ex heroibus strenui „ bellatores famam reportarunt pro „ lucro, celebrãtúrque citharis & „ tibiarum omnisono murmure, * in „ tempus infinitum. sophistis quoque „ Iouis uoluntate, commentationis [materiam] præbuerunt, in ueneratione habiti. In AEtolorum enim sacrificiis illustribus, OEnidæ strenui: apud Thebas autẽ, equorũ agitator Iolaus honorariũ habet: Perseus uerò apud Argus: at Castoris & Pollucis uirtus bellica iuxta Eurotæ fluenta. * Iam uerò apud OEnonam magnanimi spiritus AEaci filiorũque, qui in prælijs bis urbem Troianorum euerterunt, sequẽtes

Ἡρακλῆϊ πρότερον, προφρόνως [θεν·
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδό-
λέγε τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
τίς γὰρ ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

στρο. γ, κῶ. η.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδῆσαι. καὶ νῦν ἐν Ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις,

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ,
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
«Ζεὺς τάδε καὶ τὰ νέμει,
«Ζεὺς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ

Herculem prius, deinde cum Atridis. Nunc ô Musa agita currum mihi [altius] à terra. Memora quinam Cygnum, quinam Hectorem interfecerint, & ducem exercitus AEthiopum intrepidum Memnonem, aere perniciosum: quis uerò strenuum Telephum uulnerauerit sua hasta ad ripas Caici. *[Illi nimirum] quibus os, omnium exhibet AEginam patriam, illustrem insulam. AEdificata est autem iamdudum turris altis uirtutibus ad ascendendum. Multa mihi rectiloqua lingua habet tela ad resonandum circa illum. & nunc quoque in bello Salamis urbs Aiacis testari possit [uirtutem AEginetarum] constabilita per nautas, * in Iouis imbre multis exitiali, infinitorum hominum grandinea caede. Sed tamen gloriationem insperge tacitè. Iupiter haec & illa tribuit, Iupiter [inquam] omnium dominus. & huiusmodi honorifica facta tanquam melle amabili,

καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἀμφ' ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου
„ἐκμαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
„μόχθος ἀνδρῶν, οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
„ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆ-
χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον. [σαι
λάμβανέ οἱ στέφανον,
φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον
σύμπεμψον ὕμνον.

ΦΥΛΑΚΙΔΑ, ΠΥΘΕΑ, Εὐθυμένους μάτρωι. Εἶδος ϛ.

στροφ. α, κῶλ. ιγ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμπο-
σίου,
δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων

ouatione ob præclaram uictoriam delectātur. Prælietur [alius] quispiā res gerēs* circa certamina. gentem Cleonici ubi cognouerit. Non" inuolutus est cæcis tenebris lōgus" labor uirorū, nec sumptus quicūq;" spei sollicitudinem molestia affecerūt. Laudo & Pytheā inter membrorū domitores [athletas] direxisse cursum plagarū Phylacidæ habilē & mēte æqualē. Deprome illi coronam, affer & uittam pulchros uillos habentem, & simul mitte nouum hymnum alatum.

PHYLACIDAE, Pytheæ, Euthymeni, auunculo.

Ode VI.

FLorēte uirorum uelut conuiuio, secundum calicem carminum musarum

κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ. ἐν Νεμέᾳ
μὲν πρῶτον ὦ Ζεῦ, τὶν ἄωτον
δεξάμενοι στεφάνων·
νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος· εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμ-
πίῳ, Αἴγιναν κατα-
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

ἀντιστροφ: κῶλ. ιγ.

‚‚εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς
‚‚καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
‚‚σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
‚‚δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιαῖς
‚‚ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ-
‚‚ραν, θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆ-
ράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεν-
νέπω, ἕπεσθαι κλυταῖσιν

misamus pro
mia certatric
num primùm
rē adepti core
pud Isthmum
reid'bus quin
tiente Phylac
rum| Lampo
tertiū seruan
tes, AEginā m
fundere|tanq
quis enim ho
ctatus & lab
ctas uirtute
amabilem gl
ultimos fines
ancoram iec
existens. Tal
pos factus Cl
nect amque c
autem alto so
sororésque p
tur nobiles

misstemus pro gente Lamponis strenua certatrice. Apud Nemeam enim primùm ô Iupiter tuarum florē adepti coronarū: nunc autem apud Isthmum, domino [et] Nereidibus quinquaginta victoria potiente Phylacida minimo natu filiorum Lamponis. [contingat autem, tertiū seruatori Olympio propinantes, AEginā mellifonis cantibus perfundere] tanquam [libamentis. *Si ›› quis enim hominum sumptu dele- ›› ctatus & labore, exercet a deo stru- ›› ctas virtutes, simulque deus illi ›› amabilem gloriam serit, iam ad ›› ultimos fines felicitatis [appellens ›› anchoram iecit, diuinitus honoratus ›› existens. Talium morum optat com- ›› pos factus Cleonici filius, orcū senectámque canam excipere. Ego autem alto solio insidentem Clotho sororésque parcas oro ut sequantur nobiles

ἀνδρὸς φίλου μοιρᾶν ἐφετμαῖς.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ὔμμε τ' ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι,
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον,
ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγῶν,
καὶ δι' Ὑπερβορέους. οὐδ' ἔστιν οὕτω
βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος
ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν.

στρο. β, κῶλ. ιγ.

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα,
καὶ πατρός, τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι,
πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν ἥ-
ρωσιν μόχθον, Λαομεδοντι-
ᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν,
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλεν δὲ Περγαμίαν πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
τ' ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον

thari uiri preces: * & uos ô AEacidæ aureis curribus insignes, aspergere præconijs, quũ in hanc insulã uenio, dico mihi ritum legitimũ esse certissimũ. Infinitæ autem facinorum præclarorum uiæ, patentes per spatium centum pedum, sectæ sunt ordine, & ultra Nili fontes, & per Hyperboreos [neque est ulla] adeo barbara urbs & lingua [Græcæ] cõtraria [utens] quæ nõ audiat gloriam Pelei herois, beati deorum generi: * & Aiacis Telamoniadæ & patris, quem Alcmenæ filius duxit in nauibus ad Troiam, cum Tirynthijs in prælium ære gaudens, promptum socium heroum ad labores, pro Laomedontio delicto. expugnauit autem Pergama, & interfecit [existens] una cum illo [Telamone] hominum gentes, & Alcyonea bubulcum [procerum] instar montis,

Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ·
σφετέρας δ' οὐ φείσατο χερσὶ
βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

Ἡρακλέης ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων,
ἐς πλόον κήρυξε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα, κελήσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν.
ἀνδῶκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ' ἀντείνας οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτον ἔπος, Εἴ
ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμόν,
μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν, (ται
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶ

nactus [eum] apud Phlegras: nec [habuit *Hercules manus parcētes neruo [arcus] grauisono. AEacidē autem aduocans, nauigationē indixit uoce præconis, dum omnes epularentur. qui AEacides [Amphitryoniaden hastipotentē, quū constitisset in exuuio leonis, hortatus est auspicari nectareas libationes. porrexitq; illi præstantissimus Telamon pateram uini exceptricem, aurorigentem. Ille autem, sublatis in cælum manibus inexpugnabilibus, protulit tale quoddam dictum, Si unquam ô Iupiter pater, meam lubens precationem exaudisti, *nunc tibi nunc [inquam] precibus sacris supplico, hunc uiro filiū audacem ex Eribœa fatalem exhibere, futurum [hospitem nostrum: & illum esse habitu corporis infracto. quemadmodum hoc exuuium me nunc circuit

θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἄθλων
κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. θυμὸς δ' ἑπέσθω:
ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν·
ἀδεῖα δ' ἔνδον μιν ἔκνιξεν χάρις·

στροφ. γ, κώλ. ιγ.

εἶπέν τε φωνήσαις, ἅτε μάντις ἀνήρ·
ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς ὦ Τελαμών.
καί νιν ὄρνιχος φανέντος
κέκλετ' ἐπώνυμον Εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου:
ὣς ἄρα εἰπὼν, αὐτίκα
ἕζετ'· ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον μοῖσα ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων, Εὐθυμένει
τε. τὸν Ἀργείων τρόπον,
εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις:

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου,
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά-
τρωες. ἂν δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵ-

stræ, quam ego apud Nemeam interfeci, primum omnium laborum: animositas autem sit comes. Hæc illi loquuto misit deus ducem auium magnam aquilam: & dulce intus illum titillauit gaudium: * & dixit loquutus, ut uir uates, Erit tibi filius quem petis Telamon. & eũ aquilæ quæ apparuerat cognominem appellauit Aiacem latepotẽtem stupendum in laboribus turmarum Martiarum. Sic loquutus, statim consedit. Mihi autem lõgum omnes commemorare uirtutes. Phylacidæ enim ueni ô musa & Pytheæ dispensator hymnorum chorealium, nec non Euthymeni. Dicetur ergo paucissimus [uerbis] Argiuorum more. Reportarunt igitur uictorias ex pancratio, tres ab Isthmo, illas autem à Nemea folia pulchra habente illustres filii & auunculi. Qualem autem in lucem produxe-

αν μοῖραν ὕμνων. τὰν Ψαλυχια-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ·
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου
μάλα τιμᾷ τοῦτ᾽ ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ἐπω. κῶλ. ια.

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων·
καὶ ξείνων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ᾽ οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κέ νιν ἄνδρ᾽ ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις
χαλκοδάμαντ᾽ ἀκόναν. πίσω σφὲ Δίρ
ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι [κας
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ᾽ εὐτειχέσι Κάδμου πύλαις.

runt, hymnoru
Psalychiadaru
pulcherrimo G
misthique post
runt domum, h
ram habitant.
dium & dilige
bus gerendis,
siodi huc uers
sens hortatur,
decus afferen
factis amatur,
mo persequen
retinens. Lingu
orsum à mēte.
inter athletas
æris domitric
des. Potabo ec
quam altè su
synes aurea
xerunt iuxta
portas.

runt hymnorum sortem: sed & Psalychiadarum tribum irrigant pulcherrimo Gratiarum rore. Themistique post quam rectè constitue runt domum, hanc urbem dijs charam habitant. Lampon autem studium & diligentiam adhibens rebus gerendis, maximè honorat Hesiodi hūc uersum, & filiis recensens hortatur, *commune ciuitati suæ decus afferens: & hospitum benefactis amatur, mediocritatem animo persequens, & mediocritatem retinens. lingua autem non est seorsum à mēte. Diceres illum uirum inter athletas esse Naxiam cotem æris domitricem inter alios lapides. Potabo eos Dirces pura aqua, quam altè succinctæ filiæ Mnemosynes aurea ueste ornatæ produxerunt iuxta bene structas Cadmi portas.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗι Θηβαίῳ, παγκρατίῳ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κῶλ. ή.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυ-
μὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος, ἁνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον; ἢ
χρυσῷ μεσονύκτιον
νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ἀντιστροφὴ κῶλ. ή.

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
σταθεὶς, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις
γοναῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκιναῖς βουλαῖς
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν,
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν.
ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς

STREPSIA dæ Thebano, victoriã adepto pancratio.

Ode VII.

Quonam præteritorum ornamentorum patriorum, ô beata Theba, maximè animum tuum oblectasti? an quũ in lucem edidisti Bacchũ laticomum, ærisirepæ assessorem Cereris? an quum excepisti media nocte præstãtissimum deorũ auro ningentẽ? *quũ Amphitruonis in valuis stans, ad uxorẽ eius accessit cũ semine generaturo Herculẽ. An quũ Tiresiæ callido cõsilio, an quũ Iolao rei equestris perito te oblectasti? an [propter] Spartos infatigabiles hasta? an quum Adrastũ valido ex tumultu belli

ἀμπέμψας, ὀρφανὸν

ἐπῳ. κῶλ. η.

μυρίων ἑταίρων, εἰς Ἄργος ἵππιον ;
ἢ Δωρίδ᾽ ἀποικίαν ἡνίκ᾽ ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων· ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας
Αἰγεΐδαι σέθεν ἔκγονοι,
μαντεύμασι Πυθίοις ;
„ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει
„χάρις· ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

στροφ. κῶλ. η.

„ὅ, τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
„κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν, ἐξίκηται ζυγέν-
κώμαζ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου. σθένει
τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις, ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
οὐκ αἶσχιον φυᾶς.

ἀντιστρ. κῶλ. η.

φλέγεται δ᾽ ἰοπλοκάμοισι μοίσαις, [λος
μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θά
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε,
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.

remisisti orbatū* infinitis sociis ad Argos equestre? An quando Doricam coloniam recto constituisti in talo Lacedæmoniorum, cœperúntque Amyclas AEgidæ tui progenitores oraculis Pythicis? Sed enim ue- ,,
tus dormit beneficium, immemo- ,,
résque [sunt] mortales [eius rei] ,,
* quæ non peruenerit ad florem ,,
summum sapientiæ inclytis carmi- ,,
num fluentis immixta. Saltatio- ,,
nem igitur institue Strepsiadæ, dulcisono cum hymno. reportat enim apud Isthmum uictoriam pancratiū, & robore stupendus, & aspectu formosus: & tractat uirtutem non minus decenter quàm [postulet] indoles. *Fulgorem uerò accipit & à Musis uiolaceum capillitium habentibus, & auunculo cognomini dedit commune decus, cui mortem Mars æreo clypeo insignis attulit: sed honor præclaris [eius factis] ex aduerso respondet

«ἴστω γὰρ σαφὲς ὅστις ἐν
«ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
«ζαν αἵματος πρὸς φίλας
«πάτρας ἀμύνεται,

ἐπῳ. κῶ. η.

« λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ στρατῷ
«ἀστῶν, γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
«ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δὲ Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ Ἕκτορα,
Ἀμφιάραόν τ', εὐαν-
θέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν,

στροφ. γ. κῶλ. η.

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος, ἐσχάταις ἐλπίσιν,
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
γαιάοχος εὐδίαν ὄπασεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι,
χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόζων. ὁ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,

ἀντιστρ. κῶλ. ν.

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων,

Sciat enim certò quicunque in »
hac nube grandinem sanguinis »
à chara patria propulsat, *exi- »
tium à ciuibus depellens per con- »
trarium exercitum, stirpi se »
maximam gloriam accumula- »
re, & dum uiuet & quum ob- »
ierit. Tu autem fili Diodoti, æ- »
mulans laudes Meleagri, æmu
lánsque laudes Hectoris at-
que Amphiarai, floridam expi
rasti ætatem, *in turba pugnan
tium in prima acie: ubi stre-
nuissimi sustinuerunt belli con-
tentionem, extrema spe, pertu-
lerúntque luctum non enarra
bilem. At nunc terram conti-
nens [Neptunus] serenitatem
præbuit post tempestatem. Can
tabo, comam coronis aptans. Im-
mortalium autem non contur-
bet inuidia, *quòd oblectatio-
nem quotidianam persequens,

ἕκαλος ἔπειμι γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄισος. τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
ἕδραν· ὅτι πτερόεις
ἔρριψε Πάγασος

ἐπῳδ. κῶλ. η.

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ' ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
θάλλων πόρε Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐαν-
θέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ,

Αἰγινήτῃ.

Εἶδος Η.

διαίρεσις α, κῶλ. κβ.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,

quietus accedo ad senectutem &
ad fatale tempus. Morimur enim ,,
pariter omnes: sed sors in obscuro ,,
posita est. Quid si quis longinqua ,,
prospiciat, breuis est ad perueniem- ,,
dum in deorum sedem æream pa- ,,
uimentũ habẽtem: quum alatus ,,
Pegasus excusserit * dominũ Belle- ,,
rophontem uolentem ad cœli statĩ- ,,
ones uenire, ad conalium Iouis. ,,
Exitus autem amarissimus manet ,,
dulcedinem iniquam. Nobis uerò ,,
ô Loxia florens coma aurea, præ-
be pulchrè florentem coronam tuis
certaminibus etiã apud Pythonẽ.

CLEANDRO
AEginetæ.
Ode VIII.

CLeandro aliquis & iuuentu-
ti (eius) pretium gloriosum re-
demptionis à laboribus (ueniens)

παιδὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
παρὰ πρόθυρον ἰὼν, ἀγρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας
ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος
ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ,
καίπερ ἀχνύμενος
θυμὸν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
μοῖσαν. ἐκ μεγάλων
δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
στεφάνων, μήτε κά-
δεα θεράπευε. παυ-
σάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν,
γλυκύ τι δαμωσόμεθα,
καὶ μετὰ πόνον· ἐπει-
δὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεὸς,

διαίρεσις β. κῶλ. κβ.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχομένων
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν·

[uidelicet] choreale hymnũ, præmiũ Isthmiacæ uictoriæ, & [eius quæ parta est] apud Nemeam, colligat, patris Telesarchæ ad uestibulum profectus: quoniam certaminum uictoriam adeptus est. Cui & ego, quamuis mœstus animo, auream inuocare musam poscor. Magnis igitur luctibus liberati, neque in orbitatem coronarum cadamus, neque mœrores foue: sed fine imposito malis inutilibus, dulce aliquid in publicum proferamus, etiam post ærumnam. quoniam lapidem Tantaleum supra caput [impendentem] a uertit nobis aliquis deus, * laborem non audendum Græciæ. Sed mihi metus de præteritis grauem sedauit solicitudinem,

«τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ
«χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν
«ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται
«ἑλίσσων βιότου πόρον.
«ἰατὰ δ' ἐστὶ βροτοῖς
«σύν γ' ἐλευθερίᾳ
«καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν
«ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν.
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέν-
τ', Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον
προνέμειν. πατρὸς οὕ-
νεκα δίδυμαι γένον-
το θυγατέρες Ἀσωπίδων
θ' ὁπλόταται, Ζηνί τ' ἅ-
δον βασιλῆϊ. ὃ τὰν
μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ-
κισσεν ἁγεμόνα·

διαίρεσις γ. κώλ. κβ.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα-
τρὶ, κεδνότατον ἐπιχθονίων, ὃς καὶ

Res autem omnis quæ est ante » pedes, præstantior semper. do- » losum enim æuum hominibus » impendet voluens uitæ cur- » sum. Sanabilia autem sunt » mortalibus etiam illa, cum li- » bertate quidem: sed oportet bo- » nam spem homini curæ esse. O- » portet autem apud septiportes Thebas nutritum, AEginæ tribuere florem gratiarum: quoniam geminæ natæ sunt filiæ patre eodem minimæ natu filiarum Asopi. Iouique placuerunt regi: qui alteram quidem apud Dircen pulchrifluā collocauit, ducem urbis curruum studiosæ, * te autem in insulam OEnopiam quum tulisset, dormiebat tecum: diuinum ubi peperisti AEacum grauistrepo patri, honoratissimum mortalium, qui etiam

δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι-
νε. τῶν μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες,
υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι
παῖδες, ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγένον-
το, πινυτοί τε θυμόν.
Ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναν-
τ' ἀγοραὶ, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος, ἀγλαός
τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν, γάμῳ
ἄλοχον εὐειδέα θέ-
λων ἑκάτερος ἑὰν
ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔσχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ-
νὰν θεῶν πραπίδες,

διαίρεσις δ.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. εἶπε
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν φέρ-
τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεὸν, ὃς κεραυνοῦ

dijs lites finiebat. Cuius quidem filij dijs pares & martiales nati natorũ anteibant, omnes fortitudine ad administrandum strepitum æneum lacrymosum: temperãtes quoque fuerunt, & prudentes animo. Hæc meminerũt etiam cælitum concilia; quum Iupiter & Neptunus illustris contenderũt de Thetidis nuptijs, uterque uolens uxorem formosam suam esse. amor enim tenebat [eos]. sed imortales deorũ mẽtes nõ confecerũt ipsis cõiugium, * quoniã oracula audierãt. Dixit enim cõsilio ualẽs Themis in medio [eorũ], quòd fato decretũ erat marinã deã parere filiũ futurũ regẽ præstãtiorem patre, q

τὸ κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ, τριό-
δοντός τ' ἀμαιμακέτου,
Δὶ μισγομέναν,
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατο· βροτέων
δὲ λεχέων τυχοῖσα,
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντα
ἐν πολέμῳ, Ἄρει
χεῖρας ἐναλίγκιον,
στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλέϊ θεό-
μοιρον ὀπάσσαι γάμου
Αἰακίδᾳ γέρας, ὄν-
τ' εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τράφειν πεδίον.

διαίρεσις ε.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νει-
κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσι
δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν

manu agitaret aliud telum potentius fulmine tridenteque inexpugnabili, si [illa] concumberet cum Ioue aut Iouis fratribus. Sed hæc missa facite. Mortales autem toros adepta, filium intueatur interfectum in prælio, similem Marti manibus, uigore autem pedum [similem] fulguribus. Meum [est] Peleo AEacidæ dare munus honorarium nuptiarum, deorum fato approbatum, quem piissimum aiunt Iaolci in campo educatum esse.

* Eant autem protinus nuntia ad immortale antrum Chironis, neq; Nerei filia bis tradat nobis folia controuersiarum, sed uespera plenilunij amabile

λύοι κεν χαλινὸν ὑ-
φ' ἥρωϊ παρθενίας.
ὦς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά.
τοὶ δ' ἐπὶ βλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοι-
σιν. ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ συ-
ναλέγειν καὶ γάμον
Θέτιος ἄνακτα, καὶ
νέαν ἀνέδειξαν σοφῶν
στόματ' ἀπείροις ἀρε-
τὰν Ἀχιλλέος, ὃ καὶ
Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαί-
νων φόνῳ πεδίον.

διαίρεσις ς.

γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισιν νόστον
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορὶ, ταί μιν
ῥύοντό ποτ' ἐκ μάχας ἐναριμβρότου,
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσον-
τα Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον, Ἕκτορά

soluat frænum uirginitatis sub heroe. Sic loquutae est compellans Saturnios deas. at illi superalys immortalibus annuerunt [dictis illius.] Nec fructus uerborum perijt. dicunt enim regem simul coniectas curasse etiam nuptias Thetidis, & ora doctorum innotescere fecerunt iuuenilem uirtutem Achillis ijs qui ignari erant [illius. quòd & Mysiũ campũ uitiferũ cruẽtauerit, aspergẽs sanguine Telephi: & pontem strauerit reditus Atridarũ, Helenãq; soluerit, Troianos neruos excindens hasta, qui ipsum auertebãt quondam à pugna uirorum interfectricæ opus bellicum] in campo exercẽtem: Memnonẽq; robore magnanimo [præditum,] Hectorém-

τ', ἄλλοις τ' ἀριστέας· οἷς
δῶμα Περσεφόνας
μανύων Ἀχιλλεύς,
οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν
τε ῥίζαν πρόφαινε.
τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ
ἔλιπον, ἀλλά οἱ
παρά τε πυρὰν τάφον
θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
ἔσταν, ἐπὶ θρῆνόν τε πο-
λύφαμον ἔχευαν. ἔδο-
ξεν ἄρα καὶ ἀθανάτοις
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

διαίρεσις ζ.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε
μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
γεραίραι τέ μιν ὃς Ἴσθμιον αὖ ἀπὸ
Δωρίων ἔλαχε σελίνων.
ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε
καὶ κεῖνος ἄνδρας, ἀφύ-

cæteróſque eximios pugnatores. quibus Achilles princeps AEacidarũ indicans domum Proſerpinæ, AEginam ſuámque ſtirpem illuſtrauit. Eum certè ne mortuum quidem carmina defecerũt: ſed eius adſtiterunt rogo ſepulchróque Heliconiæ uirgines: & ſuper eum lamentationem memorabilem fuderunt. Placuit ergo immortalibus ſtrenuum uirũ etiam mortuum hymnis dearum tradere. Quare & nunc affert celer orationem, & cum alacritate properat muſæus currus, qui reſonandum ſepulchrum Nicoclis pugilis honorandúmque eum, qui apud Iſthmũ Doricas ſortitus eſt apia: quoniam finitimos uicit olim & ille uiros, ine-

κλῳ χεὶ κλονέων·
τὸν μὲν οὐ καταλέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ. ἁ-
λίκων τῶν τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ
πλεκέτω μυρσίνας
στέφανον· ἐπεί νιν Ἀλ-
καθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεό-
τας πρὶν ἔδεκτο· τὸν αἰ-
νεῖν ἀγαθῷ παρέχει.
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χει-
ᾷ καλῶν δάμασε.

uitabili manu concutiens. Eum profectò non dedecorat eximii genus patrum. ideóque coætaneorum aliquis nectat coronam myrti splendidam Cleãdro ob [uictoriam] pancratii. siquidẽ eum Alcathoi certamen cum felici sorte & in Epidauro iuuẽtus antea excepit: quem laudare dum[cuilibet uiro] strenuo præbet. pubertatem enim non expertem præclarorum [facinorum] sub latibulo consumpsit.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

βίος, ὁ προτεταγμένος τῶν εἰς αὐτὸν σχολίων.

Πίνδαρος, τὸ γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ, Σκοπελίνου φασίν. οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφάλων. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ· ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ Εἰρμιονεῖ μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγίνεται αὐτῷ. καὶ τέθνηκεν ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας, Πολυμήτιν καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς

PINDARI VIta, scholiis Graecis praefixa.

Pindarus genere Thebanus, filius Daiphanti, secundum ueraciores. Alij Scopelini filium tradunt. Nonnulli uerò eundem dicunt Daiphantum & Scopelinum. Sunt qui filium dicant Pagonidae & Myrtûs, è uico Cynocephalorum. Myrtô autem maritum habuit Scopelinum tibicinem: qui docens Pindarum artem tibiarum, postquam animaduertit maioris indolis esse, tradidit Laso Hermioneo lyrico, à quo lyricam artem edoctus fuit. Extitit autem tempore AEschyli, uersatúsque est cum eo: ac mortuus est quum res Persicae florerēt. Habuit autem filias duas Polymetin & Protomachē. Incolebat autem Thebas, iuxta templum

μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα ὢν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφεν. νεώτερος δὲ ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ξέρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι ὡς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λέγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαί ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα, καὶ χαίρειν ᾄδοντα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶν δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγαν μὴ καίετε. ὅπερ καὶ τὸν Α-

matris deorum Rheæ domicilium habés. Colebat uerò deam studiosissimè, ut qui esset piissimus. Panē quoque & Apollinem: in quem etiam plurima composuit. Ætate posterior erat Simonide, prior Bacchylide. Tempore descensus Xerxis, ætate florebat. Porro magno in honore fuit apud omnes Græcos, quòd ab Apolline adeo amaretur ut etiam partem eorū quæ deo offerebantur, acciperet, & sacerdos in sacrificiis Pindarū uocaret ad cœnam dei. Fama est Panem quoque saltasse aliquando pæanem eius, & solitum libenter eum per montes canere. aiunt etiam Lacedæmonios olim, quum Bœotorum regionē incēdio uastassent & Thebas, ab una eius domo abstinuisse, inscriptum hunc uersum conspicatos, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε, id est Pindari poetæ tectū ne cōburite. Quod & A-

λέξανδρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς Θήβας, μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρωδῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι, μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι, ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία, ὧν τέσσαρα, ἡ λεγομένη περίοδος, τάδε, τὰ Ὀλύμπια φημὶ, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἴσθμια. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια, ἀγὼν εἰς τὸν Δία· τὰ Πύθια, ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα· τὰ Νέμεα, ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία· τὰ δὲ Ἴσθμια, ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἔπαθλα τούτων, ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ χρεία νῦν ἐστι λέγειν· περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν

lexander postea fecisse fertur. hic enim quum incendisset Thebas, soli eius domui pepercit. Quum autem infensi Athenienses essent Thebani, quòd dixisset in suis poematibus, μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι [id est grãdiurbes Athenæ] pecuniariã mulctam illi irrogarunt, quã pro illo Athenienses dependerunt. Scripsit porro libros septemdecim, ex quorum quatuor constat ea quæ uocatur periodus: his uidelicet. Olympiis, Pythiis, Nemeis, & Isthmiis. Sunt autem Olympia, certamen in honorem Iouis: Pythia, certamen in honorem Apollinis: Nemea, certamen & ipsum in honorem Iouis. Isthmia uerò, certamen in honorem Neptuni. Quorum præmia, oliua, laurus, apium aridum & uiride. Cæterùm de alijs nihil necesse est nunc uerba facere: at de cõstitutione Olympiorum dicendum est. nonnulli quidẽ

εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἐνδοξότερον ποιῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν. ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲν αὕτη ἔμεινεν ἡ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσης αὐτῷ δυσχερείας. ὑπόμνησις δὲ ἦν. ἀλλ' Ἴφιτός τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους πολεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λῃσταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἴφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος, καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη. Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος, ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγο-

Ad OEnomaum & Pelopem referunt, alij uerò Herculi attribuũt. quod & Pindarus testatur, illustrius reddẽs certamen. Quum enim Augiæ stabulum fimo purgasset, & promissa consequutus non esset: collecto numeroso exercitu, Augiam interficit, & Elide subiugata, quum spolia multa coegisset, certamen constituit ijs qui cum ipso militauerant. unde & consuetudinem permansisse. Nec uerò hæc constitutio mansit in ea quæ acciderat ipsi difficultate: (commemoratio autem erat) sed Iphitus quidem & Eurylochus quum Cirrhæos debellassent (hi autem erãt prædones oram maritimam Phocidis tenentes) ingentémque prædam coegissent, Iphitus Olympia, Eurylochus Pythia instituit: & ab hoc tempore permanere constitutionem contigit. Obijt Pindarus annos sexaginta sex na-

νώς, ἢ (ὥς τινες) ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. Ὁ δὲ ἐπινίκιος οὗ ἡ ἀρχὴ Ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς σικελίας) ὃς καὶ κτίστης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ ἑαυτοῦ ἵπποις εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΑΛΛΩΣ, ἐκ τῶν τοῦ Σουΐδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός· κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκό-

tus, aut (secundùm alios) octoginta, sub archonte Abione, octogesima sexta Olympiade. fuit autem auditor Simonidis. Cæterùm triumphalis hymnus, cuius initium Ἄριστον μὲν ὕδωρ, primo loco positus fuit ab Aristophane qui Pindarica in ordinem digessit: quòd certaminis laudes complecteretur, & Pelopis [mentionem faceret,] qui primus apud Elidem certauit. Inscriptus est autem Hieroni regi Syracusanorum, sunt autem Syracusæ urbs Siciliæ. qui & urbē AEtnā condidit, imposito ei à mōte nomine. Hic enim quum equos Olympiam misisset, celete [equo] uictoriam adeptus est.

ALITER, ex Suida.

Pindarus Thebanus, Scopelini filius, secundùm quosdā, Daiphanti: quod & uerius. nam Sco-

πελίνου ἐστιν ἀφανέστερος, καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρηται αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν πέμπτην ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν, ὢν ἐτῶν μ̄. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ, ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νε̄. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ, Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα, Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσῴδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικὰ, Δαφνηφορικὰ, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους διθυράμ-

pelini filius] obscurior est, & antiquior Pindaro. Sunt autem & qui Pagonidæ [filiū] illū scripserint. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus circa sexagesimam quintam Olympiadem, tempore expeditionis Xerxis, annum agens quadragesimum. Frater ei erat nomine Erotio & filius Diophantus, filiæ autem Eumetis & Protomache. Accidit autem ei ut diē obiret per uotum. nam quum petiisset rem sibi dari qua nulla esset præstantior in uita, repentè ipsum interiisse [ferunt] in theatro, in Theoxeni amasii sui genua recumbentem, quum quinquagesimum quintum attigisset annum. Cæterùm scripsit libris septemdecim Dorica dialecto hæc, Olympionicas, Pythionicas, Nemeonicas, Isthmionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos dithyram-

βοις, Σκόλια, Ἐγκώμια, Θρήνους. Δράματα τραγικὰ ιζ, Ἐπιγράμματα ἐπικά. καὶ καταλογάδην, Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΟφῶν, ἀντιστροφῶν τε καὶ ἐπῳδῶν.

Ἐκ τῶν προλεγομένων τῶν εἰς τὸν Πίνδαρον σχολίων.

Ἰστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἔχουσι τὸ στροφὴ, ἀντιστροφὴ καὶ ἐπῳδῷ. καὶ στροφὴ μὲν, ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερά. ἢ ἵνα ἀναλογῇ ἡ τοῦ παντὸς κίνησις, ἀπὸ τῶν ἀπηλιωτικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά. δεξιὰ γὰρ καλεῖ ὁ Ὅμηρος τὰ ἀνατολικά· ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά. ἀντιστροφὴ δὲ, ὅτε ἐκινοῦντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν

bòs, Scolia, Encomia, Lamētationes, Fabulas tragicas ſeptēdecim, Epigrammata epica: item ſoluta oratione Admonitiones ad Græcos, aliáque plurima.

DE STROphis, antiſtrophis & epodis.

Ex prolegomenis ſcholiorum in Pindarum.

Sciendum eſt lyricos in ſuis poematibus uti ſolitos ſtrophe, antiſtrophe & epodo. Strophe, quum à dextris ad ſiniſtra ſe conuertebāt. cum qua (conuerſione) analogiam habet motus mundi ab orientalibus ad occidentalia. nam dextra uocat Homerus *orientalia, & ſiniſtra occidentalia. Antiſtrophe autem uſos fuiſſe, quum à ſiniſtris*

ἐπὶ τὰ δεξιά. ἢ τινι ἀναλογεῖ ἡ τῶν πλανήτων κίνησις, ἡ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς. ἐπῳδῷ δὲ, ὅτι ἵσταντο ἐν ἑνὶ τόπῳ, καὶ ἔλεγον τὰς ᾠδάς. ἢ τινι ἀναλογεῖ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσιν, ὡς ἔστιν ὁ ποιητὴς, ἤγουν στροφῇ, καὶ ἀντιστροφῇ καὶ ἐπῳδῷ· ἢ στροφῇ μόνῃ καὶ ἀντιστροφῇ. πολλοὶ δὲ καὶ τετράσιν, ἤγουν στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, καὶ πάλιν ἀνομοίᾳ ἐπῳδῷ. πεντάσι δὲ, ἤγουν, ἐπῳδῷ, στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, ἐπῳδῷ· ἅ τινα ἐλέγετο προῳδικὰ, ἐπῳδικὰ, μεσῳδικὰ, καὶ παλινῳδικά.

ΑΛΛΩΣ ΠΕ-ρὶ τῶν αὐτῶν.

ΕΠειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ Πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ ποιήματα αὐτοῦ κατὰ τριάδας, στροφὴν, ἀντιστροφὴν, καὶ ἐπῳ-

ad dextra se mouerent. cui motui analogicè respondet motus planetarum, ab occasu ad orientem. Epode uerò, quum starent uno in loco, & recitarent odas. quæ comparatur cum terræ stabilitate. Vtebantur autem & duernionibus & triernionibus, sicut hic poeta: uidelicet, strophe, antistrophe & epodo: aut strophe duntaxat & antistrophe. Multi etiam quaternionibus, nimirum strophe, epodo, antistrophe, & rursum dissimili epodo. Quinternionibus uerò, epodo, strophe, epodo, antistrophe eopdo. quæ uocabantur prosodica, epodica, mesodica, & palmodica.

ALITER DE iisdem.

Quoniam lyricus est Pindarus, etiam ad lyram canūtur poemata eius per triernionis, strophen, antistrophen & epo-

δόν. καὶ ἐκ κώλων τὰ μέλη συνίστανται, πλὴν καὶ ὅσων καὶ ὁποίων ἡ στροφὴ, ἐκ τοσούτων καὶ τοιούτων καὶ ἡ ἀντίστροφος. ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἀνόμοιός ἐστι πρὸς αὐτάς· καὶ εἰκότως· ἐπεὶ κινουμένοις εἰς τὰ δεξιὰ τοῖς χορευταῖς ᾔδετο ἡ στροφὴ, εἰς δὲ τὰ ἀριστερὰ ἐκ τῶν δεξιῶν ἡ ἀντίστροφος· ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἱσταμένοις διεβιβάζετο, εἰς εἰκόνα τῆς τε τοῦ παντὸς κινήσεως ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς, τῆς τε τῶν πλανήτων κινήσεως ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, καὶ τῆς γῆς ἀκινησίας. καὶ οὕτω μὲν ἡ τριαδικὴ μελοποιΐα κατὰ τὰς στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους, καὶ τὰς ἐπῳδούς. ταῦτα δὲ ἐκ κώλων συνίστανται· τὰ δὲ κῶλα μέτρον διάφορον ἔχουσιν ἐκ ποδῶν συνιστάμενον.

dum: atque ex colis constant μέλη [id est carmina.] uerùm ex quot & qualibus strophe, ex tot & talibus antistrophe. At epodus dissimilis est illis. & merito quidé: quoniam dum se in dextram partem mouerent saltatores, canebatur strophe: dum autem à dextra [se mouerét] in sinistram, antistrophe. epodus uerò stantibus trayciebatur, ad figurandum mundi motum ab oriente ad occidentem, & planetarum ab occasu ad orientem: & [ad figurandam] immobilitatem terræ. & talis quidem triplex melopœia, per strophas, antistrophas & epodos. Hæc autem è colis constant: at cola uariam mensuram habét, quæ ex pedibus constat.

PINDARI VITA, EX Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarũ historia.

QVare iam ad Pindarum accedamus: qui, ut Fabius ait, longè inter nouem lyricos princeps. id quod & ex pictura facilè cognosci dabatur: augustiori enim specie quàm reliqui (quæ pictoris fuit industria) erat in tabula depictus. Floruit uerò, ut scribit Eusebius, Pindarus LXXVI Olymp. quo tempore in scena florebat AEschylus, & Gelon tyrannus obtinebat Syracusas: uixitque usque ad tempora Hieronis, Gelonis fratris, ad quem & hymnos scripsit. Dinomeni enim filii quatuor fuere, Gelon, Hieron, Polyzelus & Thrasybulus. Alii quidem LXV Olympiade eum uixisse scribunt, quos inter Suidas: sed hoc tempore natum putarim, illo uerò claruisse. Quo eodem tẽpore Xerxes in Græciam ingentes illas copias terra marique ductabat, Pindarus tum X L annum agebat.

Thebis utique natus, unde & Dir-

cæus cygnus uel olor à poetis nuncupatus est. Natum quidem eũ ait Stephanus in uico uel regiuncula Cynocephalorum.id quod & ipsius poetæ commentatores affirmant.neque enim crassus aer semper incultos ac rudes homines profert.nam in eo natus Pindarus,lyricorum omnium fuit,ut Græcè dicam, ἐνδοξότατος. Patrem ut quidam scribunt Scopelinum tibicinem habuit, à quo ea arte primùm institutus fuisse traditur.Qui rem melius scrutati sunt, Pindarum aiunt Daiphanti filium.alii licet Pagonidæ & Myrtidos poetriæ dicant,quam & Myrtô uocatam ab aliquibus inuenio. Sunt qui eius discipulum scribant,nec Pagonidæ uxorẽ, sed cuius modò meminimus Scopelini: à quo Pindarus Laso Hermioneo lyrico poetæ erudiendus traditus fuit,qui nõ longè post magistrũ magno interuallo superauit.Non desunt inter scriptores qui Pindari matrem Clidicen nuncupent eundémque Daiphantum & Scopelinum fuisse:quod in Pindarum grãmatici obseruant. Fratrem habuit Pindarus Erotionem nomine, Duxit &

uxorem Timoxenam, ex qua filios tres sustulit, marem unum, Daiphantum: fœminas duas, Eumetin (quam Polymetin ab aliis uocatam lego) & Protomachen: quibus etiam in Pythionico quopiam hymno præcepit ut matri Deûm & Pani nocturna sacra facerent. hos enim deos summa ueneratione ac pietate coluit, domũque possedit, deorum matri templo coniunctam. quod cùm ipse & Philostratus, tum ipsius quoque Pindari expositores planè ostẽdũt.

Nec minus quoque Apollini gratus fuisse dicitur, adeo ut eorum munerum quæ in ipsius dei templo offerebantur, μερίδα, hoc est partem, à deo sibi assignatã acciperet, in diésque à sacerdote uocaretur ad cœnam: id enim apud Delphos Pythia ante prædixerat. Quare factum est ut nomen Pindari latè per omnem Græciam celebre haberetur. sed & apud reges & respublicas, non modò quũ in uiuis ageret, sed & post mortem gratum illum fuisse, historiæ probant. Nam quũ Thebas Alexãder (ut Arrianus & Plinius referunt) diriperet, Pindari uatis familiæ pena-

tibúsque parci iussit. id quod & antea
Lacedæmonios fecisse legimus, propter
hũc in ipsiꝰ poetæ domo metro trochai
co hypermetro factam inscriptionem;
Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγαν μὴ
καίετε, hoc est, Pindari poetæ tectũ ne
cremate. quæ uerba ab Alexandro pro
ædibus inscripta fuisse, Dion testatum
reliquit. Præclara sunt ista profectò; Pi
so ait, Pindaricæ fidis præconia. Cui
ego, Præclara inquam: sed quæ ab eo
edita fuere, longè magis mihi illustria
uidẽtur. Composuit enim ultra XVII
libros, inter quos hi numerantur, qui
nunc in omnium manibus & ore uer-
santur, Hymni in quatuor Græciæ cer
taminum uictores, uario carminum ge
nere conscripti, ac periodi nomine cele
brati. Reliqua eiꝰ scripta periẽrũt, Pæ
anes, Dithyrãbi, Scolia, Epitaphia, En
comia, Threni, Prosodia, Parthenia,
Enthronismi, Bacchica, Daphnepho-
rica, Hyporchemata, Dramata tragi-
ca. quæ & ab Hermogene, ubi de ser-
monis castitate agit, ualde celebrãtur.
Scripsit item epigrammata epica, & ad
Græcos oratione soluta admonitio-

nes. Diuinam tamen hanc poetices facultatem in genesin transtulit Villius, uel (ut uulgò appellatur) Iulius Firmicus Maternus. natum enim esse Saturno in nono ab horoscopo loco constituto in Geminis: quæ genitura, (ut ipsius Firmici uerbis utar) diuinū poetam lyrici carminis reddit, qui choreas Libero & rhythmos, sed & rara religiosi carminis modulatione componat. Atqui ego in eius potius studiū & naturæ corporis habitum refero, quàm in astrorum coitiones motúsque. quæ omnia mira diligētia & facūdia uterque Picus, (pater scilicet, & magnus patruus huiusce nostri Pici pueri) refellerunt: & idcirco nos reliquum potius uitæ referamus. Pindarus igitur quū adhuc in cunis esset infans, apis, tanquam in aluecari, in ore ipsius mella & fauos deposuit. id quod & Platoni diuóque Ambrosio contigisse Græcæ & nostræ historiæ tradunt: diuinæ certè cuique suauitatis singulare præsagium. Alii uerò (inter quos Pausanias) prodiderunt, Quum adolescētulus esset Pindarus, æstiuoque tēpore Thebis The

spias iret, æstu meridiano fatigatus, præ somno ac lassitudine paululum è uia declinauit: prostratúsque quũ dormiret, aduolantes ad eius os apes in labris mellificarũt. huius quoque rei mentio est in Græco quodã carmine, quod de uita Pindari inscribitur. Sed multo locupletiùs hanc rem in secundo imaginum scribit Philostratus, ubi elegantissimè Pindari imaginem effingit, uitámque perstringit. Sed enim iunior fuit Pindarus quàm Simonides, quem & aliquando audiuisse fertur: Corinnæ uerò æqualis à qua & aliquando in certamine uictus fuit, ut in eius imagine planiùs referemus. at Bacchylide senior fuit. Sed iam quæso attendite quod à Pausania proditum ei contigisse iam senescenti. Pindaro, inquit, per somnum Proserpinam deam obuersatam esse. & apud eum questam quòd cæteri quidem dei ab eo hymnis celebrati forent, solam se ab eo præteritã: id uerò se facturum quum ad eam uenisset, pollicitus est Pindarus. at quum ante decimũ diem is diem obiisset, anui cuidam affini, quæ carmina persæpe

canere consuêrat, per somnum astitit, hymnúmque in Proserpinam deam ille concinuit, quem illa experrecta statim exscripsit, & aliis concinendũ tradidit. Miraculum quidem hoc: at obitum illius iam Valerii Maximi uerbis referamus. Pindarus, inquit, quũ in gymnasio super gremium pueri, quo unicè delectabatur, capite posito, quieti se dedisset, non prius decessisse cognitus est quàm gymnasiarcho claudere eũ iam locum uolẽte, nequaquam excitaretur. Cui quidem, inquit, crediderim eadem benignitate deorum, & tantũ poeticæ facundiæ, & tam placidum uitæ finem attributũ. Hæc Valerius. Sed par est audire & Plutarchum, quid de hac Pindari morte scribat in paramythica (id est cõsolatoria) oratione ad Apollonium. De Agamede, inquit, & Trophonio ait Pindarus, quũ in Delphis templum condidissent, eos mercedem ab Apolline petiisse: septima se die eis redditurum, deum promisisse, iussisseque interea eos epulari. Iis ita ut sibi iussum fuerat facientibus, septimæ demum nocte dum quiescerent, interi-

isse proditũ est, inquit: & ipsi Pindaro per eos qui à Bœotiis ad oraculum missi fuerant sciscitanti quid optimũ homini contingeret, promantin (hoc est est uatem) respondisse, id quod neque ipsũ lateret, siquid ipse de Agamede & Trophonio scripserit: idque si experiri uellet, non multo pòst illi manifestum futurũ. Itaque persu. sum quæ ad mortem pertinerent cogitasse Pindarum, atque ita non multo pòst diem suum obiisse. Scribit & hoc Suidas, Cum petiisset Pindarus, inquit, ut quod optimum in uita esset sibi daretur, in theatro ei contigisse ut in genibus sibi dilecti pueri moreretur, annũ agens quintum & quinquagesimum: puero uero illi nomen fuisse Theoxeno legimus, qui ut Athenæus scribit, Tenedius erat. Leguntur & hodie Pindari uersus in hunc ipsum puerũ, quibus, se radiis ex illius facie prodeuntibus atque emicantibus, mirabiliter affici ait. Proditum est historia, Thebanis cum Atheniensibus dissidentibus, quũ Pindarus quodã suo carmine scripsisset, [illegible] πορει καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι, hoc est

ô infœlices & magnifica urbs Athenæ à suis ciuibus Thebanis magna pecunia mulctatum fuisse. quod ubi Athenienses resciuere, auri tantundem e restituerũt. Quum item aliâs fulcimẽtum ac sustentaculũ Græciæ Athenas appellasset (hoc est ἔρεισμα Ἀθᾶναι,) Laconem tum quendam statim subintulisse, citò Græciam funditus ruiturã si huiusmodi, inquit, fulciatur sustentaculo. Atque hæc quidem in præsentia de Pindaro.

CARMIN

tarum nouer

seos princip

ALCAEI,

SAPPHVS,

STESICHORI,

IBYCI,

PIN

Nonnulla et

Cum Latina in

soluta orati

Editio II. mul

cem adiectis lo

ANNO

Excudebat Hen

Huldrichi Fu

CARMINVM POETARUM NOUEM, LYRICÆ POESEΩS PRINCIPŨ FRAGMENTA.

ALCAEI,	ANACREONTIS,
SAPPHVS,	BACCHYLIDIS,
STESICHORI,	SIMONIDIS,
IBYCI,	ALCMANIS,

PINDARI

Nonnulla etiam aliorum.

Cum Latina interpretatione, partim soluta oratione, partim carmine.

Editio II. multis versibus ad calcem adiectis locupletata.

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus.

Æolica Alcæus

ILLVS
viris Marc
gero, He

Saluere fratrum
Germanic
Saluere fratrum p
Charum nouem
Nouem sorores qu
Queis tres sor
Tribusue qu: sunt
Et intimi sodal
Hi si tulissent ilic
Præoccupasse
Chii poetæ splend
Sed oris eius g
Seris merebat si c
A uate uatum
Quanto mererer g
Vultus sonaru
Qui cũ benignis a
Conspirat ap
Quid quũ rotund
Orationis flu
Quæ si semel qu
Purgata quæ
Sic detinetur illo

ILLVSTRIBVS viris Marco & Ioanni Fuggero, Henr.Stephanus.

Saluere fratrum par iubeto nobile
Germanicorum, barbite.
Saluere fratrum par iubeto nobile,
Charum nouem sororibus,
Nouem sorores quod uicissim deperit.
Queis tres sorores hospitæ,
Tribúsue qui sunt hospites sororibus,
Et intimi sodalium.
Hi si tulissent Ilio quondam pedem,
Præoccupassent Nireo
Chii poetæ splendidum præconium.
Sed oris eius gratia
Seris merebat si cani nepotibus,
A uate uatum principe:
Quanto mereret grandiore spiritũ
Vultus sonari dignitas,
Qui cũ benignis atque cultis moribus
Conspirat apto fœdere?
Quid quũ rotundo ab ore lata profluũt
Orationis flumina?
Quæ si semel quis aure forsan hauserit,
Purgata quæ sit & teres,
Sic detinetur illecebrosis aquis,

Vt ebrius fiat prius,
Sedare possit æstuosi gutturis
Quàm peruicaces impetus.
" Quis in labellis lacteis nascentium
" (Sonos ob oris melleos)
" Apes, relictis dulcis Hyblæ collibus,
" Finxisse non iuret fauos?
Arguta cui non luscinia putabitur,
Cui non auis Caystria
Canoritatis in tenellis oribus
Fudisse prima semina?
" Pro lacte quis non dixerit nutricium
" Suxisse nectar ubere?
" Quos perlubenter filios agnouerit
" Suadela, quos Cyllenius
" Suo lubenter mentiatur semine
Satos, deus facundiæ.
" At floruere (quis neget?) facundia
" Seclo priore plurimi.
" Sed multilingui non fatebor antea
" Lepore sic affabiles
Ad clarā solis prodiisse lumina,
Quà surgit, aut quà labitur.
" Mirantur omnes Attici Demosthenis
" Horrenda linguæ fulmina:
" Nec rostra quōdā Tullij linguæ minus
" Erant tonanti conscia.

Sed ille sermone eloquens uernaculo,
In cæteris infans erat:
Hic præter illũ Romulo notũ & Remo,
Callebat Atticos sonos.
At hosce fratres audiat si Tullius,
Loqui Latinè quum libet,
Credat Latinos, hospites Germaniæ:
Sin Thusca uerba funditent,
Petrarcha quæret cur procul penatib9
Cælo fruantur extero.
Hos si Marotus noster audiat sonis
Confabulantes Gallicis,
Fastidietur aulæ regis protinus,
Et hos magistros præferet
Leporis omnis & salis, quo Gallicus
Præ cæteris sermo nitet.
At quum iocantur mollibus facetiis
Hispana quas tellus parit,
Hispanus omnis autumat te fratribus,
Castella, patrium solum.
Sed & lepores quos dedit gẽs Cecropis
Per scripta sparsos plurima,
Hos iuuit annis in tenellis carpere,
Iuuátque nunc in fortibus.
Qui nuper ergo sciscitabar anxius
Quis dignus hoc libellulo
Futurus esset (quo uenustas & decor

Refulget antiquæ lyræ)
Nunc erubesco tantulo munusculo
Tantos morarier uiros.
Sed fallor, an præposterus subit rubor?
Nam si poetas singulos,
Quorum sonantes audiuntur hîc lyræ,
Orci tenebris excitos,
" Illis sodales & lubenter hospites
" Constat futuros protinus,
" Cur non fauillas ignium rogalium
Hac excipi decet domo?
Valere fratrum par iubeto nobile
Germanicorum, barbite.

ALCæus fratres duos habuit, alterum quidem Cicin, alterũ verò Antimenidẽ, quem Babyloniorũ socium, ut scribit Strabo, appellare erat solitus: & certamina magna confecisse dictus, ipsosque ex maximis periculis liberasse. Est in historiis proditum, Pittacum ab Alcæo multis contumeliis & conuitiis laceratũ. Nam (ut est ab Aristotele literarum monumentis relatum) quum Alcæus & frater Antimenides patriæ exercitui duces præessent, ipsis à ciuibus abrogatis, imperium & eius summa est Pittaco tradita. quam rem iniquiore animo tulit Alcæus, rémque ipsam in suorũ carminum locis plerisque apertè ostendit. Dionysius historiam ita ipse recenset, Pittacum, inquit, dictatorem (sic enim quem illi æsymnetam, interpretatus est) Mitylenæi creauerunt: ut cõtra exules eos qui patriæ cum Alcæo nobili poeta erant, confligeret: quare non mirum uideri debet si cum illo perpetuas inimicitias exercuit. nam & illum, ut refert Laertius, interdũ σαράποδα & σάραπον, quòd latipes esset, & pedes traheret, & χειροπόδην nũcupabat, quòd scissuras in pedibus haberet, quæ Græcè χειράδες & ῥαγάδες appellãtur, Laertio & Phauorino testibus. Γαύρικα uerò, quod frustra intumesceret & superbiret. Itẽ φύσκωνα & γάστρωνα, quòd pinguis esset. ζοφοδορπίδαν, autem, quòd ἄλυχνος, id est, non sine lucerna uideret. Porrò & ἀγάσυρτον, quòd de se malè andiret & sordidus esset. Atque huiuscemodi Alcæus conuitiis & maledictis Pittacũ est insequutus. Quare quũ captiuus in ipsius Pittaci manus uenisset, ut est apud

Val. Maximum, illum quidem impunè abire permisit: tamen admonuit quid imopprimendo posset. Heraclitus verò illi dixisse ait, veniam longè supplicio meliorem. verbum vtique sopho, id est sapiente, dignum: & vel hoc ipse dignus vt inter septem sapientes connumeretur. Sed enim non Pittacum solùm Alcaeus est insectatus, sed & Myrsilum, & Megalagyrum, & Cleanthiden, aliósque nonnullos, qui in patria tyrannidem per impotentiam exercebant, vt tradit Strabo. Commodius ergo, inquit Piso, o Pice, Quintiliani verba exponemus, quum Alcaeum ait tyrannos insectatum esse. Cui ego, Equidem rectè Piso doces: sed paulo pòst tu ipsius Quintiliani verba recensueris. Graeci Stasiotica Alcaei quaedam opera vocant, quae vos Latinè seditiosa dicere potestis. Meminit & de his Strabo, in quibus scilicet de patriae seditionibus intestinisque discordiis à tyrannis oppressae agebat: quo etiam carmine nauigationem suam & bella descripsit. quod & Acron testatur & Horatius, quum ita cecinit,

Et te sonantem plenius aureo
Alcæe plectro, dura nauis
Dura fugæ mala, dura belli.

Herodotus memoriae monumentis mandauit, eo tempore quo Mitylenaei cum Atheniensibus pugnarent, victoriáque penes hostes esset, Alcaeum abiectis armis aufugisse: quae ab hostibus collecta, in templo Palladis suspensa fuere. idque ex ipsius versibus ad Menalippum facilè cognosci. quam tamen historiam vt parum fideliter ab Herodoto expositam Plutarchus retulit in eo qui inscribitur De Herodoti abusione seu mali-

gnitate: (si rectè sic cacoethia interpretatur.) Historiæ veritatē sequuti sunt, Strabo, Laertius & Suidas. At vero in Musicis & in arte modulandi carminum peritissimum fuisse Alcæum, [illegible] Græcos & [illegible] [illegible] apud Latinos [illegible] coque Horatium in quibusdam [illegible] rem videri, quod Alcæum haud recte semper sit imitatus: ut in illo,

Lydia dic, per omnes
Te deos oro, Sybarin cur properes amando
Perdere.

Fuere & alii præter hunc Alcæi nomine: inter quos, &c.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ
Ἁλικαρνασσέως γνώμη περὶ τῶν τοῦ Ἀλκαίου μελῶν,

Ἀλκαίου δὲ σκόπει τὸ μεγαλοφυὲς καὶ βραχὺ καὶ ἡδὺ μετὰ δεινότητος, ἔτι δὲ καὶ τοὺς σχηματισμοὺς μετὰ σαφηνείας· ὅσον αὐτῆς μὴ τῇ διαλέκτῳ τι κεκάκωται· καὶ πρὸ ἁπάντων τὸ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἦθος.

DIONYSII HALICARnassei sententia de Alcæi carminibus.

Alcæi auté considera ingentem spiritum, & breuitatem & suauitaté cũ uehemẽtia: præterea uerò figuratam orationem cum perspicuitate: nisi siqua in parte dialectus ei damnum aliquod attulerit. Ante omnia autem [considera] politicorum negotiorum affectus.

Q. VINTIL. LIB. X,

Alcæus in parte operis aureo plectro meritò donatur qua tyrannos insectatur: multũ etiam moribus confert. in eloquendo quoque breuis, & magnificus & diligens, plurimúmque Homero similis. sed in lusus & amores descendit, maioribus tamen aptior.

ΑΛΚΑΙΟΥ
μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

ΥΕΙ μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ᾽ ὀρανῷ μέγας
Χειμὼν, πεπάγασιν δ᾽ ὑδάτων ῥοαί.
Κάββαλλε τὸν χειμῶν᾽, ἐπὶ μὲν τιθεὶς
Πῦρ, ἐν δὲ κιρνὰς οἶνον ἀφειδέως
Μελιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
Μαλθακὸν ἀμφὶ γνόφαλλον.*

Τέγγε

ALCAE

I

APVD A

PLuit Iupiter
Tempestas
aquarum fl
Exturba hyeme
Ignem, infund
parcè,
Suaue.
*

HOR

Vides ut alt
Soracte, nec ia
Syluæ laboran
Flumina constit
Dissolue fri
Largè reponen
Deprome quad
O Thaliarche

ALCAEI CARmina.

APVD ATHENAEVM.

PLuit Iupiter, & in cælo magna
Tempestas, concreuerúntque
aquarum fluxus.
Exturba hyemem, imponens
Ignem, infundénsque uinum non
parcè,
Suaue. * * * *

HORATIVS.

Vides ut alta stet niue candidũ
Soracte, nec iam sustineant onus
Syluæ laborantes, gelúque
Flumina constiterint acuto.
Dissolue frigus, ligna super foco
Largè reponens: atque benignius
Deprome quadrimum Sabina
O Thaliarche merum dyota.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Πίνωμεν. τί τὸν λύχνον ἀμμένομεν;
δάκτυλος ἁμέρα.
Καδ δ' ἀνάειρε κυλιχναις μεγάλαις
αἰ τὰ ποικίλα. *
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθι-
κηδέα
Ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρνας ἕνα
καὶ δύο
Πλείαις. κὰκ κεφαλᾶς δ' ἁ τέρα τὰν
ἑτέραν κύλιξ
Ὠθείτω, ἕνα πρὸς δύο ὕδατος πρὸς
τρεῖς ἀκράτου. *

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον
" περιτέλλεται.
" Ἁ δ' ὥρα χαλεπὰ, πάντα δὲ δίψαι
ὑπὸ καύματος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Νῦν χρὴ μεθύσκειν, καί τινα πρὸς
βίαν πίνειν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δέν-
δρεον ἀμπέλω.

Apud eundem Athenæum.

Bibamus. cur lucernam expectamus? digitus dies.

* * * *

Vinũ enim Semelæ & Iouis filius
(quod obliuia dolorum inducit)
Hominibus dedit. Infunde miſcens
uinum & duos *
Plenus. & ex capite alter calix
alterum
Extrudat, unam ad aquæ [menſuram] duas addens meraci.

Apud eundem.

Irriga pulmones uino: aſtrum enim exoritur.
Tempus autem anni graue, omniáque ſitiunt præ æſtu.

Apud eundem.

Nunc oportet inebriari, & aliquem bibere inuitum.

Apud eundem.

Nullã aliã ſeueris arborẽ pri⁹ uite.

HORATIVS.

Nullam Vare ſacra uite prius ſeueris arborem.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Οὐ χρὴ κακοῖσιν θυμὸν ἐπιτρέπειν.
Προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι
Ὦ Βακχί. φάρμακον δ' ἄριστον,
Οἶνον ἐνεικαμένοις μεθυσθῆναι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΡΑΚΛΕΙ-
δῃ τῷ Ποντικῷ.

Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
Τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον ναῒ
Φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ.
καλαὶ
Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἱστοπέδαν ἔχει,
Λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη,
Καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό.
Χαλᾶσι δ' ἄγκυραι.

Apud eundem Athenæum.

Nõ oportet malis animum dedere.
Nihil enim proficiemus si mœrore
nos affecerimus,
O Bacchi: sed remedium præstan-
tissimum est,
Vinum afferentes inebriari.

APVD HERACLIDEM
Ponticum.

Alius enim hinc fluctus uoluitur,
Alius inde: nos autem in medio cũ
naue
Agitamur atra,
Cũ magna conflictantes tẽpestate.
Nam pelagus ipsam mali basin oc
cupat,
Et linteum omne iam euanidum,
Ac plurimæ laceræ partes in eo:
Laxántque se ancoræ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Τὸ δὴ ὖτε κῦμα τῷ προτέρῳ νεο-
μόρω στείχει, * *
Παρέξει δ' ἄμμι πόνων πολλὼ ἄν-
τλην.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ.

Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον ἃ μέ-
γαν
Δάμνασι λαὸν, ἀμηχανίᾳ σὺν ἀδελ-
φεᾷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΧΟΛΙΑ-
γράψαντι εἰς Πίνδαρον.

Ὡς γάρ δή ποτέ φασιν Ἀριστόδημον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δὲ οὐδεὶς πέλετ' ἐσλὸς, οὐδὲ τίμιος.

Ad præcedẽtes versus respexisse hìc videtur HORATIVS.

Et malus celeri saucius Africo
Antennæq; gemãt? ac sine funibꝰ
Vix durare carinæ
Possint imperiosius
AEquor? non tibi sunt integra
lintea.

APVD STOBAEVM.

Graue paupertas malum intolerabile: quæ magnum
Domat populum cum perplexitate sorore.

APVD AVTHOREM *Scholiorum in Pindarum.*

Vt enim quondam aiunt Aristodemum apud Spartam dictum non inefficax protulisse, Pecuniæ sunt vir: pauper autem nullus est strenuus, neque in pretio.

ΤΟ ΕΞΗΣ ΣΚΟΛΙΟΝ

οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν εἶναι, οἱ δὲ Σαπφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας, ὡς φησὶν ὁ Εὐστάθιος.

Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν τὰ ἑξῆς σκόλια γραψάντων ἀμφισβητεῖται.

Εἴθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος, τὸ στῆθος διελόντα, ἔπειτα τὸν νοῦν ἰδόντα, κλείσαντα πάλιν, ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

Ἄλλο.

Ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη, χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών,
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

SCOLIVM SEQVENS

alij Alcæi, alij Sapphus, alij Praxillæ Sicyoniæ aiunt esse, ut tradit Eustathius.

Narrationem de Admeto, ô sodalis, cõpertam habens, strenuos ama, Ab ignauorum autem consortio abstine: sciens ignauorum paruam esse beneuolentiam.

Itidem de authoribus sequentium scoliorum dubitatur.

Vtinam liceret qualis esset quisque, ubi quis eius pect⁹ discidisset, deinde mentem conspexisset, clausissétque rursum, uirum amicum existimare non doloso animo.

Aliud.

Cancer autem ita loquutus est, quum serpentem chelis prehendisset, Necesse est ut sodalis rectũ sequatur, & non obliqua uoluat animo.

Ἄλλο.

" Παλλὰς τριτογένεια ἄνασσ' ὀρθοῦ τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας ἄτερ ἀλγέων τε καὶ στάσεων καὶ θανάτων ἀώρων. σύ τε καὶ πατὴρ πλούτου μῆτερ Ὀ-
*λυμπία, ἀείδω Δήμητραι στεφανη-
*φόροις ἐν ὥραις τε, παῖ Διὸς Φερσεφόνη χαίρετον. εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

Ἄλλο.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε παῖδα Λατὼ Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλωνα, ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

Ἄλλο.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς, ὀρχηστὰ βρόμιε, ἰὼ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖς ἀοιδαῖς ἄειδε κεχαρημένος. ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα, καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

Ἄλλο.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω

Al
Pallas Triton
hanc ciuitatem
ribus & sedition
immaturis. tuque
rū mater Olymp
ris coronigeris in
Proserpina salu
administrate c

Apud Delum
rit Latona filium
mū regem Apol
iaculatricem ue
quæ mulierū m
patum.

Io Pan Arca
nator, saltator
mea gaudia c
tans. Vicimus u
ctoriam donar
à Pandroso ad

In myrti ram

Aliud.

Pallas Tritonia regina guberna hanc ciuitatem & ciues sine doloribus & seditionibus mortibúsque immaturis. túque & pater diuitiarũ mater Olympia, cibũ Cere-* ris coronigeris in Horis, filia Iouis* Proserpina salue, & hanc rectè administrate ciuitatem.

Aliud.

Apud Delum quondam peperit Latona filium Phœbum auricomũ regem Apollinem, ceruorúmq; iaculatricem uenatricem Artemin, quæ mulierũ magnũ habet principatum.

Aliud.

Io Pan Arcadiæ inclytæ dominator, saltator Bromie, Io Pan ad mea gaudia cane carmina exultans. Vicimus ut uolebamus, & uictoriam donarunt dij, afferentes à Pandroso ad charam Mineruã.

Aliud.

In myrti ramo gladium gestabo

ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην, ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην. φίλταθ' Ἁρμόδι' οὔπω τέθνηκας· νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι, ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλλεύς, Τυδεΐδην τε φασὶ τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα. Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην. ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν, φίλταθ' Ἁρμόδιε καὶ Ἀριστογείτων, ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην, ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Ἄλλο.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
Καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.
Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
Καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν

sicut Harmodius & Aristogiton, quando tyrannum occiderunt, & Athenas æquabili iure uti fecerũt. Charissime Harmodie, nondum es mortuus, sed in beatorum insulis te aiunt esse, ubi est celeripes Achilles, aiunt etiam esse Tydidem strenuum Diomedem. In myrti ramo gladium gestabo, sicut Harmodius & Aristogiton, quum in sacrificiis quæ fiebant Mineruæ, uirum tyrannum Hipparchum interfecerunt. Sẽper gloria uestra erit per terram, charissime Harmodie & Aristogiton, quia tyrannum occidistis, & æquabili iure Athenas uti fecistis.

Aliud.

Vtinã lyra pulchra forẽ eburnea,
Et me pulchri pueri ferrẽt ad Dionysiacum chorum.
Vtinã pulchrũ essem ingens aurũ ignem non expertum,
Et me pulchra mulier gestaret, pu-

θερμὴν νόον.

Ἄλλο.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ᾽ ἐμ-
πεδέως ἔθος,
Ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ τόν τ᾽ ἀγαθὸν τόν τε
κακὸν λόει.

Ἄλλο.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συ-
στεφανηφόρει,
Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώ-
φρονι σωφρόνει.

Ἄλλο.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ὦ ἑταῖρε
ὑποδύεται·
Φράζευ μή σε βάλῃ. τῷ δ᾽ ἀφανεῖ
πᾶς ἕπεται δόλος.

Ἄλλο.

Α ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ᾽
ἔραται λαβεῖν·
Κἀγὼ παῖδα καλὰν τὰν μὲν ἔχω, τὰν

ram quæ induisset mentem.

Aliud.

Meretrix & balneator eundem
habent perpetuò morem,
In eodem solio & probum & improbum lauat.

Aliud.

Mecum bibe, mecum pubertatẽ trãsige, mecum esto amator, mecum corollas gesta.
Quum insaniam, unà mecum insani: quum ero mentis compos, mentis mecum sis compos.

Aliud.

Sub omnem lapidem scorpius ô sodalis subrepit,
Caue ne te feriat. Id enim quod est in tenebris, adiũctum habet omnem dolum.

Aliud.

Sus glandem, aliam quidẽ habet, aliam autem optat accipere:
Ego quoque puellã pulchram, aliam quidem habeo, aliam au-

δ' ἔραμαι λαβεῖν.

Ἄλλο.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
Εἴτις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
Ἐπεὶ δὲ κ' ἂν πόντῳ γένηται,
Τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕ λει ἐν τῷ τῆς ῥητορικῆς α,

Ἀλκαῖος λέγει,

Θέλω τί τ' εἰπεῖν, ἀλλά με κωλύει αἰδώς.

Σαπφὼ δὲ ἀποκρίνεται,

Αἰ δ' ἦχες ἐσλῶν ἵμερον ἢ καλῶν, καὶ μή τ' εἰπῆν γλῶσσ' ἐκύκα κακόν, αἰδώς κέν σε οὐκ εἶχεν ὄμματα, ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

tem cupio accip

Al

E terra oportet e
tionem,
Si quis possit &
At postquam in
Voluēto: qui ad
cesse.

APVD ARI
Rhetor

Alca
Volo tibi quidpi
prohibet pu

Sappho
Si te cepisse
aut honestaru
lingua tua tr
improbum pro
etò oculos tuos
loquereris de

tem cupio accipere.

Aliud.

E terra oportet explorare nauigationem,
Si quis possit & industriã habeat:
At postquam in alto fuerit,
Eo uẽto qui adest currere est necesse.

APVD ARISTOTELEM Rhetoric. lib. I,

Alcæus dicit,

Volo tibi quidpiam dicere, sed me prohibet pudor.

Sappho respondet,

Si te cepisset bonarum rerum aut honestarum desiderium, nec lingua tua trepidasset aliquid improbum prolatura, pudor profectò oculos tuos non occupasset, sed loquereris de re iusta.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡΧῼ ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς.

*Αἰδὼς διαττή εἰσιν, ἡ μὲν οὐ κακὴ, ἡ δ' ἄχθος οἴκων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, συμποσιακῶν βιβλ. γ.

Μαρτυρεῖ δ' Ἀλκαῖος, κελεύων καταχέαι τὸ μύρον κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφάλας, καὶ τῶ πολιῶ στήθεος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ περὶ φιλοπλουτίας.

Χαίρειν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος ἐξαφυγεῖν, μήτε γυναῖκα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
Λαβὰν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἤ ῥ' ἔτι Δινομένει τῷ Τυρρακίῳ τἄρ-

APVD PLVTARCHVM
in libro de morali uirtute.

Pudor duplex est, alius quidē non malus, alius autem ædiū onus.

Apud eundem Sympos. lib. 3.

Testatur autem Alcæus, iubens infundere unguentum capiti multa passo & cano pectori.

Apud eundem, in libro De cupiditate diuitiarum.

Pulchrum est enim unà cum uoluptatibus simul deficere cupiditates, quas neque uirum neque mulierem effugisse dicit Alcæus.

APVD HEPHAESTIONEM.

Venisti ex finibus terræ, eburneum
Manubrium ensis auro reuinctum
habens.

μύρα λαμπρὰ κέατ᾽ ἐν μυρσινήῳ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κύννου δὲ πρῶτα πρὸς δόμοις ἐ-
λήλυμεν.

Τοῦ δὲ φωτὸς πρὸς δόμοις ἐλήλυτε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐμὲ δείλαν, ἐμὲ πασᾶν κακοτάτων
πόδ᾽ ἔχοισαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσο-
μαί σε, λίσσομαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Νύμφαις ταῖς Διὸς ἐξ αἰγιόχω φα-
σὶ τετυγμέναις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κρονίδα βασιλῆος γένος
Αἶαν τὸν ἄριστον πεδ᾽ Ἀχιλλέα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐκ μ᾽ ἐλάσαις ἀλγέων. Ἐκ ῥ᾽ ἀσαμίν-
θου βαίντες.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδων. σὲ γάρ μοι

* *

SAPPHVS VITA, EX Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarũ historia.

NVnc iam de Sappho loquamur, quã sic laudat Strabo, vt ei similẽ nullam fuisse, ne in minima quidẽ poetices parte, asserat. quod idem Eustathius in Dionysii cõmentariis affirmat. Fuit hæc Scamãdronymi ex Cleide vxore filia. alii, vt Suidas ait, Simonis dixere, alii Eunomini, seu Euemenis, alii Erigyi, seu Eucryti, alii Semi, alii Camonis, alii (ut omniũ opiniones vobis afferã) Etarchi. Obtinuit tamẽ vt à pluribus Scamãdronymi credatur. quos Herodotꝰ in historiis sequutꝰ est. Fratres uerò tres habuit, Larychũ, Eurygiũ, & Charaxũ: è quibus Larychũ suis uersibus celebrauit, atque in primis quũ vina in Prytaneo Mitylenæis administrauit. quod scribit Athenæus. At uero Charaxũ valde uituperare erat solita, quòd Rhodopẽ meretricẽ olim Æsopi Phrygii fabulatoris conseruã inuerecũde adamarit, & ita perdite ut eius causa omne ferè patrimoniũ cõsumpserit. Huius quidẽ meretricis pyramidẽ celebrat Herodotus, Plinius, Strabo, & alii plerique. Fratrẽ ergo Charaxũ Sappho eius meretriculæ causa odio & carminibus est insequuta. Apud Athenæũ [illegible] Herodotus, sed ab Herodoto nos etiã Strabonẽ intelligimus, quoniã idẽ & manifestius explicauit: quod

ſcilicet Rhodopis & Dorice eadem fuerit meretrix à Charaxo dilecta: quũ duæ fuerint. Rhodopis enim Threſſa genere fuit, Dorice Naucratitis. Neque enim Rhodopis verua Delphos miſit, ſed Dorice. idẽ ab Athenæo epigrãmate Poſidippi cõprobatur. Sed nos hæc mittamus, ijſámque Sapphon referamus, quæ viro nupſit Cercolæ. Sunt qui Cercyllam perperã vocẽt. ſi Græcis ſcriptoribus ſtandum, ex Andro inſula is fuit ditiſsimus, vt Suidas refert: ex quo filiam genuit, cui nomẽ Cleis. Sed eo mortuo diuerſis amoribus eſt diffamata, adeo vt vulgò tribas vocaretur. promiſcuè enim impudens pueros & puellas arſit: vnde & maſcula ideo à quibuſdã appellari creditur ab Horatio Flacco, & Auſonio Gallo, quod marium ſcilicet uices in opere cum puellis gereret. ſint licet (inter quos Porphyrion) " qui eã ob ſtudia poetica id nominis ſortitã " velint: in quibus ſtudiis vt vir verſata " eſt. Quaſi nõ & aliæ penè innumerabiles fœminæ id ſtudium magnificè exercuerint. Alij maſculam ea cauſa dictam arbitrãtur quòd Leucadiũ, qui virorum erat, ſaltum animoſè aggreſſa fuerit: ad quod Papinianum illud ex ſuis epicedio referunt.

-ſaltus, *inquit*, ingreſſa viriles
Non formidata temeraria Leucade
Sappho.

" *Suidas tres Sapphus diſcipulas nominat,*
Anagorã Mileſiam, Gongylã Colophoniã,
& Eunicam Salaminiam. & tres item ab eadem puellas amatas prodidit, Atthida, Teleſippam, & Megarã. Verum ego plures reperio quarum hæc nomina, Cyrno, Mnais.

Anactorie, Cydno, Cyrene, & post has Phaō Lesbius adolescēs, quem Plinius amatū tradit propter herbæ radicem, quā nostri Cētū capita uocāt, quę alterutrius sexus similitudinē refert. unde si uiris contigerit mas, amabiles fiunt: quo pacto, inquit, amatus fertur Phaō Lesbius à Sappho. quem Phaonem, cū in Siciliā nauigasset, lepidissimo carmine Sappho est prosequuta: quod Ouidius poeta in epistola eius nominis imitatus creditur. cuius inquam Phaonis amore impatiens Sappho, se è Leucade in mare præcipitē dedit, quem è Leucade saltum & alios subiisse legimus. & aliquanto pòst, *Quidam alterā Sapphon existimarunt quæ Phaonem amarit. Sunt & qui plectrū ab ea excogitatū scribant. Menæchmus quidā Sicyonius pectida inuenisse ait. (instrumēti musici id nomē) quā rem pluribus Athenęus exequitur. Sed iā & quæ à Sappho scripta sunt referamus. Condidit in primis Lyricorum libros nouē, Epigrammata, Elegiam, Iambos, Monodias, Epithalamium, & alia quædam. AEolico uerò dicendi charactere usa est. ab ipsa quoque carmen Sapphicum deductum est, ut Hephæstion, Terentianus, Attilius & Diomedes obseruant. Quin & ab eadē AEolicum carmen & antispasticū inuectum est, ut Attilius & Terentianus scribunt. Harmoniam præterea mixolydiā à Sappho repertam prodit Aristoxenus, quem sequutus est Plutarchus in musica tametsi quidam in Pythocliden tibicinem referunt, & Lysis in Lamproclen Athenienſem. At uerò gratiam tantā in carmine habuisse, &c.*

ΣΑΠΦΟΥΣ μέλη.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ, ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

Ἆσμα εἰς Ἀφροδίτην.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
Παῖ Διὸς δολοπλόκε· λίσσομαί σε
Μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα
Πότνια θυμόν.
Ἀλλὰ τῇδ' ἔλθ' αἴποτα κατ' ἔρωτα,
Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς ἀΐοις, ἇς πολλάκ'
Ἔκλυες. πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα,
Χρύσεον ἦλθες.
Ἅρμ' ὑποζεύξασα· καλοὶ δέ σ' ἆγον
Ὠκέες στρουθοί, πτέρυγας μελαίνας
Πυκνὰ δινέοντες ἀπ' ὠρανῶ, αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.
Αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ' ὦ μάκαιρα
Μειδιάσασ' ἀθανάτω προσώπω
Ηρε' ὅττι δ' ἦν τὸ πέπονθα, κ' ὅττι

SAP
car

APVD D
Halicarnas
structu

Canticu
Elia And

S Edibus gau
O Iouis pro
Confici ne me
Diua d
Huc ades tan
Si meis unqua
Tecta me prop
Aurea
Et uenis curr
Te nigris ad
Passeres alis
Aether
Hic iugales u
Ore quum tu
Incipis ridens

SAPPHVS carmina.

APVD DIONYSIVM *Halicarnasseum in libro De structura orationis.*

Canticum ad Venerem,
Elia Andrea interprete.

Sedibus gaudens uariis dolisque,
O Iouis proles Cypri sẽpiterna,
Confici ne me patiaris, oro,
Diua dolore.
Huc ades tandem precibus uocata
Si meis unquam aliter affuisti.
Tecta me propter quia sæpe linquis
Aurea patris:
Et uenis curru properante uecta:
Te nigris ad me uenies per auras
Passeres alis agiles ferebant
AEthere ab alto.
Hîc iugales uix tibi sunt soluti,
Ore quum tu me, dea sempiterna
Incipis ridens, animum rogare

Δεῦρο καλοῖμι.
Κ' ὅττι γ' ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι
Μαινόλᾳ θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,
Καὶ σαγηνεῦσαι φιλότητα. τίς σ' ὦ
Σαπφοῖ ἀδικεῖ;
Καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
Αἰ δὲ δῶρα μὴ δέχετ', ἀλλὰ δώσει·
Αἰ δὲ μὴ φιλεῖ ταχέως φιλήσει,
Κ' ὅττι κελεύης.
Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
Ἐκ μεριμνᾶν. ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
Θυμὸς ἱμείρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
Σύμμαχος ἔσσο.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ τῷ Λογγίνῳ, ἐν τῷ περὶ ὕψους λόγου.

Φαίνεταί μοι κεῖνος ἴσος θεοῖσιν
Ἔμμεν' ἀνήρ, ὅστις ἐναντίον τοι
Ἰζάνει, καὶ πλασίον ἁδὺ φωνού-
σας ὑπακούει

Quæ mala tangunt.

Cur uocem te, quid mihi tum furenti
Maximè poscam fieri, quis autem
Seruat captus mihi. Quis læssit
Te mea Sappho?
Si fugit nunc te, citò prosequetur,
Accipit nūquā? dabit usque dona.
Non amat te nunc? at amabit & quod-
cunque iubebis.
O fauēs adsis quoque nūc, meūmque
Libera curis animum molestis.
Adiutrix oro mihi sis in omni
Fortis amore.

APVD DIONYSIVM *Longinum, in libro De sublimi genere dicendi.*

Catulli interpretatio, postremis quatuor versibus exceptis, qui sunt Henrici Stephani.

ILle mi par esse deo uidetur,
Ille, si fas est, superare diuos,
Qui sedens aduersus identidem te
Spectat & audit.

" Καὶ γελώσας ἱμερόεν· τό μοι ταν
" Καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν,
Ὡς ἴδον σε, βρόχον· ἐμοὶ γὰρ αὐδᾶς
Οὐδὲν ἔτ' ἥκει.
" Ἀλλὰ καμμὲ γλῶσσ' ἔαγ', ἀν δ' λεπτὸν
" Αὐτίκα χρῷ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,
" Ὀμμάτεσσιν δ' οὐδὲν ὄρημι· βομβεῦ-
σιν δ' ἀκοαί μοι.
Καδ δ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται· τρόμος δὲ
Πᾶσαν αἱρεῖ· χλωροτέρη δὲ ποίας
Ἔμμι. τεθνάναι δ' ὀλίγου δέουσα,
Φαίνομαι ἄπνοις.

ΤΗΝ ΕΞΗΣ ΤΗΝ
παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ ῥῆσιν ἐκ τοῦ προτεθείσης ᾠδῆς χρὴ διορθώσεως τυγχάνειν. ἔστι δὲ αὕτη ἐν τῷ Πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.

Νέῳ δ' ἀνδρὶ γευσαμένῳ προκοπῆς ἀληθινῆς ἐν φιλοσοφίᾳ τὰ Σαπφικὰ (ταῦτα παρέπεται), Κατὰ μὲν γλῶσσάν γε λεπτὸν αὐτίκα χρῷ πῦρ ὑποδέδραμε, καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν, καὶ

Dulce ridentē: m
Eripit sensus mi
Cypria aspexi, n
Quod lo
Lingua sed torp
Flamma deman
Tinniunt aures,
Lumina
Manat & sud
Occupat totam
Ora: spirandi
Proxim

Dulce ridentē: miſero quod omnes
Eripit ſenſus mihi. nam ſimul te
Cypria aſpexi, nihil eſt ſuper mi
Quod loquar amens.
Lingua ſed torpet, tenues ſub artus
Flamma demanat, ſonitu ſuopte
Tinniūt aures, gemina & tegūtur
Lumina nocte.
Manat & ſudor gelidꝰ, tremórq;
Occupat totam: uelut herba, pallēt
Ora: ſpirandi neque compos, orco
Proxima credor.

προσᾶσι ὄμμα, φθεγγομένου δὲ ἀκοῦσαι ποθήσειας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ τοῦ Δημητρίου βίῳ.

Ὡς οὖν τῶν μὲν ἄλλων εἰσιόντων ὁμοίως εἶχε· τῆς δὲ Στρατονίκης καὶ καθ᾽ ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Σελεύκου φοιτώσης πολλάκις, ἐγίνετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκεῖνα περὶ αὐτὸν πάντα, φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑποδείξεις, ἱδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δέ, τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττημένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις· ἐπὶ τούτοις προσλογιζόμενον τὸν Ἐρασίστρατον, καὶ τὰ ἑξῆς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ ἐρωτικῷ.

Ἀνάμνησον ἡμᾶς ἐν οἷς ἡ καλὴ
" Σαπφὼ λέγει, τῆς ἐρωμένης ἐπιφα-
" νείσης, τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι, καὶ φλέ-
" γεσθαι τὸ σῶμα, καὶ καταλαμβάνειν
" ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴ-
λιγγον.

Apud eundem in Demetrij uita.

Quum igitur, alijs quidem ingredientibus, eodem modo se haberet, at Stratonicæ uel cum Seleuco uel seorsim uētitantæ, Sapphica illa ei cōtingerent, uocis suppressio, rubor igneus, oculorum significationes, sudores acres, incompositus & turbulentus motus in uenarum pulsibus, tandem uerò, quum animus magnis uiribus expugnaretur, hæsitatio & stupor & expallescentia: circa hæc, considerantem Erasistr. &c.

Apud eundem in libello De amore.

Reducito nobis in memoriam ubi pulchra Sappho dicat, amica in conspectum prodeūte, uocem hærere, & corpus aduri, & palloré, languorémque & uertiginem oculorum occupare ipsam.

Sic interpretando, pro φθέγγεσθαι lego φλέγεσθαι, & πλάδον pro πλάνον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, κατὰ τὸ τέλος τῶν γαμικῶν παραγγελμάτων.

Εἰ γὰρ ἡ Σαπφὼ διὰ τὴν ἐν τοῖς
μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλι-
κοῦτον, ὥστε γράψαι πρός τινα πλου-
" σίαν, Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐδέ τις
" μναμοσύνα σέθεν ἔσσεται. οὐ γὰρ μετέ-
" χεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίας· πῶς οὐχὶ
" σοὶ μᾶλλον ἐξέσται μέγα φρονεῖν ἐφ'
" ἑαυτῇ καὶ λαμπρὸν, ἂν μὴ τῶν ῥό-
δων ἀλλὰ τῶν καρπῶν μετέχῃς ὧν αἱ
μοῦσαι φέρουσι καὶ χαρίζονται τοῖς παι-
δείαν καὶ φιλοσοφίαν θαυμάζουσι;

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,

ἐν τῷ περὶ ἀφροσύνης λόγῳ.

Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐδέ πο-
τε μναμοσύνα σέθεν ἔσσετ', οὐδέ ποκ'
ὕστερον· οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τῶν
" ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανὴς κἠν ἀΐ-
" δα δόμοις φοιτάσεις· οὐδείς δέ σε
" βλέψει παρ' σὲ ἀμαυρῶν νεκύων ἐκ-

Apud eundem, in fine connubialium præceptorum.

Si enim Sappho propter elegantiam in scribẽdis carminibus adeo magnificè de se sentiebat, ut scriberet ad quandam diuitem. Mortua autem iacebis, neque ulla memoria tui erit: neque enim particeps es rosarum ex Pieria [prouenientium:] quomodo non magis tibi licebit magnificè de te sentire & splẽdidè, si non rosarũ sed fructuum sis particeps quos Musæ producũt & largiuntur ijs qui doctrinã & philosophiam admirationi habẽt?

APVD STOBAEVM,

in tractatu De amentia.

Mortua autem iacebis, neque unquam pòstea memoria tui extabit: non enim particeps es rosarũ ex Pieria [prouenientium] sed obscura ad Orci domos ibis: neque te quisquam uidebit postquã adum-

πεποταμένας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ δεῖν ἐν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας σκοπεῖν.

Ἀλλ᾽ ἐὼν φίλος ἄμμιν λέχος ἄρνυσο νεώτερον.

Οὐ γὰρ τλάσομαι ἐγὼ ξυνοικεῖν οὖσα γεραιτέρα.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Πίνδαρον σχολίων.

" Ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετᾶς, οὐκ ἀσινὴς πάροικος.

" Γράφεται δὲ καὶ οὕτως, Ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετᾶς, οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος.

Αὐτόθι.

Πάνυ διετύπωσεν ὁ Πίνδαρος ὅτι δὴ ὁ ἀετὸς ἐπικαθήμενος τῷ τοῦ Διὸς σκήπτρῳ, καὶ κατακηλούμενος ταῖς μουσικαῖς ᾠδαῖς, εἰς ὕπνον κατάγεται, ἀμφοτέρας χαλάσας τὰς πτέρυγας, καὶ ταλαντευόμενος καὶ ζυγοστατούμενος ὥσπερ, διὰ τὴν τοῦ σκήπτρου στενότητα, ὥστε αὐτὸν μὴ ἐξολισθαίνειν τῇ ᾠδῇ,

bras exiles auolaueris.

Apud eundem in tractatu de considerāda in nuptiis ætate eorū qui matrimonio iūgūtur.

Sed si sis amicus nobis, torum accipe iuueniliorem.

Non enim sustinebo tecum consuescere, quum sim senior.

EX SCHOLIIS IN Pindarum.

Diuitiæ absque uirtute, non innoxiæ [sunt] hospitæ.

Ibidem.

Expressit [Pindarus] ad uiuum aquilam quæ insideret Iouis sceptro, & demulceretur musicis cantibus, somno opprimi, expansis utrinque alis, & librari ac uelut stateræ impositam esse, quod arctum esset sceptrū ne delaberetur propter cāticum[cui attentā erat,]

ἀλλ' ἀσφαλῆ τὴν βάσιν ὑπάρχειν.
ἡ δὲ Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν πτερῶν, Ταῖσι ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμὸς, πὰρ δ' ἵεισι τὰ πτερά.

Αὐτόθι.

Ὁ δὲ χρυσὸς, ἄφθαρτος. καὶ ἡ Σαπ-
" φὼ, Ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσὸς, κεῖνον οὐ
" σὴς, οὐδὲ κὶς δάπτει, βροτέαν φρένα
κράτιστον φρενῶν.

Αὐτόθι.

Χαρίζεσθαι κυρίως τὸ συνουσιάζειν λέγεται. Ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσιν ἐκ μεταφορᾶς, Πολλῶν γὰρ ἤδη πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι. καὶ Σαπφὼ, Μικρά μοι παῖς
" ἔμμεναι λιθόχαρις, ἡ μήπω δυνα-
" μένη διὰ τὴν ἡλικίαν χαρίσασθαι.

sed tuò fixa uesti
Sappho contrario
bus. His relanguit
mittunt alas.

Ibide

Aurum autem,
bile [unde] & Sap
prognatum auru
tinea neque cossus

Ibi

Χαρίζεσθαι pecu
cat Concumbere. A
tibus, metaphoric
Quum enim mul
rint, eam paucis χ
obsequium concub
& Sappho, Paru
se, ô puella, & ἄχ
ritum uenerearum

Lego enim
κἄχαρις, ex
tarchi loco
ἡ μήπω δυν
non Sappl

ſed tutò fixa ueſtigia haberet. At Sappho contrario [ſenſu] de columbus, His relanguit animus, & demittunt alas.

Ibidem.

Aurum autem, [eſt incorruptibile] unde & Sappho, Quia Ioue prognatum aurum: ipſum neque tinea neque coſſus rodit. *

Ibidem.

Χαρίζεσθαι peculiariter ſignificat Concumbere. Ariſtoph. in Equitibus, metaphorico ſermone utens, Quum enim multi eam tentauerint, eam paucis χαρίσασθαι [id eſt obſequium concubitus præſtitiſſe.] & Sappho, Parua mihi uideris eſſe, ô puella, & ἄχαρις. [id eſt, charitum uenerearum expers.]

Lego enim ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις, ex ſequente Plutarchi loco; & illa verba ἡ μήπω δυν. &c. puto eſſe non Sapphus, ſed ſcholia

Παρὰ δὲ τῷ Πλουτάρχῳ γέγραπται ἐν τῷ Ἐρωτικῷ,

Χάρις γὰρ, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν· καὶ τὴν οὔπω γάμον ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσά φησιν, Ὅτι σμικρά μοι παῖς ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛλώνιον τὸν Ῥόδιον σχολίων.

Ἐρευθήεσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πυῤῥά, ὑπέρυθρος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικὸν, Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥριπίδην σχολίων.

Καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ οὕτω τὸν ἕσπερον ἀστέρα εἶπε, τρόπον τινὰ ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα, Ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα

stæ quibus
explicat.

Plutarchus

De amo

Charis enim, ô
teribus uocatum fu
fœmina mari præ
Sappho (quanda
maturam compell
parua mihi uider
(id est, charitū ue

EX SCHO
pollonium

Ἐρυθήεσσα autem
rubea. éstque è Sa
nis permixta color

EX SCH
Euripi

Sappho quoq
ro stella dixit, qu
mologiam nomi
Vesper omnia fe

stæ quibus vocem ἄχαρις explicat.

Plutarchus in libello De amore.

Charis enim, ô Protogenes, à ueteribus uocatum fuit obsequiū quod fœmina mari præstat. atque adeo Sappho [quandam] nondum uiro maturam compellans, ait, Quia parua mihi uideris esse, & ἄχαρις [id est, charitū uenerearū expers.]

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Ἐρευθήεσσα autem pro Rufa, Subrubea. éstque è Sapphico, Omnigenis permixta coloribus.

EX SCHOLIIS IN Euripidem.

Sappho quoque sic de Vesperostella dixit, quodammodo etymologiam nominis eius ponens, Vesper omnia ferens quæcunque

φαινόλης ἐσκέδασ' αὔως.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Σοφοκλέα σχολίων.

Καὶ Σαπφὼ, Ἦρος ἄγγελος ἱμερό-
φωνος ἀηδών.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ.

Ἀστέρες μὲν ἀμφὶ καλὰν σελάνναν
ἂψ ἀποκρύπτουσι φαεινὸν εἶδος, ὁππό-
ταν πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ γᾶν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΡΜΟΓΕΝΕΙ περὶ ἰδεῶν τόμῳ β', ἐν τῷ περὶ γλυκύτητος κεφ.

Καὶ ὅταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἡ Σαπ-
φὼ, καὶ ὅταν αὐτὴ ἀποκρίνηται, οἷον, Ἄγε
χέλυ δῖά μοι λέγε, φωνάεσσα δὲ γίνεο.
κεῖται δὲ οὕτω παρὰ τῷ Εὐσταθίῳ, Ἄγε
μοὶ δῖα χέλυ φωνάεσσα γίνοιο.
Παρὰ τῷ αὐτῷ Ἑρμογένει, αὐτόθι.
Κάλλος ἰχώρου [ἔστιν ἐκφράζειν]

dispersit auror
lucem profert.

EX SCHO
Sopho
Et Sappho, Veri
qua lu

APVD EV
Stellæ quid
lunam retrò ab
faciem, tum ma
terram illustra

APVD HE
De ideis tom
dulcedi
Et quum ly
pho. & quum il
ge chely diuina

Apud eun
Pulchritud
describere per

dispersit aurora quæ omnia in lucem profert.

EX SCHOLIIS IN Sophoclem.

Et Sappho, Veris nuntia blandiloqua luscinia.

APVD EVSTATHIVM.

Stellæ quidem circa pulchram lunam retrò abscondunt fulgidam faciem, tum maximè quum plena terram illustrat.

APVD HERMOGENEM

De ideis tomo II, in capite De dulcedine [orationis.]

Et quum lyrã interrogat Sappho. & quum illa respondet. ut, Age chely diuina, fias uocalis.

Apud eundem, ibidem.

Pulchritudinẽ loci [permittitur describere per ecphrasin]

καὶ φυτείας διαφόρους, καὶ ῥευμάτων ποικιλίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσβάλλει ἡδονὴν ὁρώμενα, καὶ τῇ ἀκοῇ, ὅτε ἐξαγγέλλοι τις. ὥσπερ ἡ Σαπφὼ, Ἀμφὶ δὲ.
ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μα-
„ λίνων. καὶ, Αἰθυσσομένων δὲ
„ φύλλων κῶμα καταῤῥεῖ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΗΤΡΙΩ τῷ Φαληρεῖ.

Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι καὶ πλεῖσται παρὰ Σαπφοῖ. οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεώς που νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησὶ, Παρθενία παρθενία ποῖ με λιποῦσα οἴχῃ;

Η δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι,
Οὐκέτι ἥξω πρὸς σε, οὐκέτι ἥξω.

& uarias cõſitiones, fluentorũque diuerſas ſpecies: & quæcũque talia. hæc enim & oculis oblectationem afferunt dum cernuntur, & auribus dum narrantur. ut Sappho, Circum autem aqua frigida ſuſurrum edit per ramos.

Item, Dum autem agitantur folia, ſomnus prorepit.

APVD DEMETRIVM
Phalereum.

Feſtiuitates autem figurarum [orationis] manifeſtæ ſunt etiam plurimæ apud Sapphum. ut per reduplicationem alicubi noua nupta uirginitatem compellans dicit, Virginitas uirginitas quo abis me relicta?

Illa autem reſpondet ei
eadem figura,

Non amplius ueniam ad te, non
amplius ueniam.

Αὐτόθι.

Χαριεντίζεται δέ ποτε [ἡ Σαπφὼ] καὶ ἐξ ἀναφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ ἑσπέρου, Ἕσπερε πάντα φέρεις· φέρεις οἶνον, φέρεις αἶγα, φέρεις ματέρι παῖδα.

Αὐτόθι.

Γίνονται δὲ καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ἤγουν ἐκ μεταφορᾶς, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος, Πτερύγων δ' ὑποκαταχέει λιγυρὰν ἀοιδάν· ὅ,τι ποτ' αὖ φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.*

Αὐτόθι.

Ἐκ δὲ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφώ φησι, Πέρροχος ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ὁ Λέσβιος ἀλλοδαποῖσιν.

Αὐτόθι.

Ἔστι δέ τις ἰδίως χάρις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται καὶ ὥσπερ μετανοήσειεν. οἷον, Ὑψι δὴ τὸ μέλαθρον ἀείρατε τέκτονες ἄνδρες· γαμβρὸς ἔρχεται ἶσος Ἄρευϊ, ἀνδρὸς μεγάλω πολλῷ μείζων.

Ibidem.

Festiuitatem uerò quærit aliquãdo[Sappho] & ex relatione: ut in uespero, Vesper omnia fers fers ouem, fers caprã, fers matri filiam.

Ibidem

Nascuntur autem etiã è dictione festiuitates, uidelicet per metaphoram. ut de cicada, Sub alis autem fun litat argutam cantilenam* quẽcunque tandem in locum [æstuosum aduolãs, sonorũ reddat.*

Ibidem.

Ex comparatione etiam de excellente uiro Sappho ait, Eminentissimus ut cãtor Lesbius inter exteros.

Ibidem.

Est autem peculiariter quædã Sapphica uenustas, quum ubi aliquid dixit, id retractat, & ueluti sententiam mutat. Vt quum dicat, In altum ædes tollite structores: gener accedit æqualis Marti [saltem] uiro procero longè procerior.

Αὐτόθι.

Καὶ τὰ Σαπφικὰ, Πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα, Χρυσῶ χρυσοτέρα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΡΟΒΙΩ,

Κρονικῶν βιβ. ε, καὶ παρ᾽ Ἀθηναίῳ.

Κοινῇ δ᾽ ἄρα πάντες καρχήσι᾽ ἔχον,
Καὶ ἔλειβον· ἀράσαντο δὲ πάμπαν
Ἐσλὰ τῷ γαμβρῷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕλει Ῥητορ. β,

φησὶν ὁ Ἀλκαῖος,

Θέλω τί τ᾽ εἰπεῖν, ἀλλά με κωλύει αἰδώς.

ἀποκρίνεται δὲ ἡ Σαπφὼ,

Αἲ δ᾽ ἶχες ἐς ἐσλῶν ἵμερον ἢ καλῶν, ἢ μή τ᾽ εἰπεῖν γλῶσσ᾽ ἐκύκα κακὸν, αἰδὼς κέν σε οὐκ εἶχεν ὄμματα,

Ibidem.

Item Sapphica, Multo dulcius modulans quàm lyra. Et Auro magis aurea.

APVD MACROBIVM

Saturn. lib. 5, & apud Athenæū.

Vnd autem omnes carchesia tenebant,
Et libabant: uouerūt autē prorsus
Prospera genero.

APVD ARISTOTELEM

Rhetoric. lib. II,

dicit Alcæus,

Volo tibi aliquid dicere, sed me impedit pudor.

Respondet autem Sappho,

At si te cepisset bonarum rerum aut honestarum desiderium, nec lingua tua trepidasset aliquid improbum prolatura, pudor profectò oculos tuos non occupasset,

ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ἐν τῷ περὶ τοῦ παραφθέγματος λόγῳ.

Οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι πρός τινας τῶν εὐδαιμόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙ.

Πρώτη δὲ, φασὶ, χλαμύδα ὠνόμασε Σαπφὼ, ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος εἰποῦσα, Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχοντα περϊέμενον χλαμύδα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἔστιν εὑρεῖν, ἀμφὶ λάβροις λασίοις εὖ ἐπύκασε.

ſed loquereris de re iuſta.

APVD ARISTIDEM IN oratione de incongruo dicto.

Exiſtimo autem te Sapphum etiam audiuiſſe apud quaſdam mulieres quæ beatæ ſibi uidebantur, magnificè ſe efferentem & dicentem ſe à Muſis reuera felicem factam, & ſortem cuius expetendã eſſe conſequutam: ſeque ne mortuã quidem obliuioni datum iri.

APVD POLLVCEM.

Prima autem, ut aiũt, Sappho chlamydem nominauit, quũ dixit de Amore, E cælo aduenientem, purpuream geſtantem chlamydẽ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΡΑΨΑΝΤΙ
τὸ ἐτυμολογικόν.

„ Ἀλλά τις οὐκ ἔμμεν παλιγκότων ὀρ-
„ γαίων, ἀλλ' ἀβάκην πάμφρενα ἔχω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Καὶ Σαπφὼ δέ φησι, Ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατο, Ἑρμᾶς δ' ἑλὼν ἔρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν, καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενον, φησὶ, Στᾶθι κἄντα φίλος, καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορ-
*φυρᾶ. καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις ἔπεμψα πυρωνίας δῶρα τίμια.

APVD AVTHOREM Etymologici.

Verùm non sum iracundis moribus [prædita] sed placidam mentem habeo,

Sic autem interpretando lego ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλίγκοτις ὀργὰν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρένα ἔχω.

APVD ATHENAEVM.

Sappho quoque ait, Ambrosiæ crater tẽperatus erat, Mercurius autẽ sumpto uno dijs pocula ministrauit.

Apud eundem.

Sappho etiam eum cuius forma in maxima admiratione erat, & qui pulcher existimabatur, sic compellauit, Stes coram, amice, & oculorum expande gratiam.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙ- στίωνι.

Γλυκεῖα μᾶτερ οὔτοι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστὸν,
Πόθῳ δαμεῖσα παιδὸς, βραδινὰν δι᾽ ἀφροδίταν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ὄλβιε γαμβρὲ, σοὶ μὲν δὴ γάμος ὡς ἄραο
Ἐκτετέλεσ᾽, ἔχεις ἣ παρθένον αὖ ἄραο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δεῦτε νῦν ἁβραὶ Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Πλήρης μὲν ἐφαίνετ᾽ ἁ σελάνα,
Αἱ δ᾽ ὡς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Προσελεξάμην ὄναρ Κυπρογενεία.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δέδυκε μὲν ἁ σελάνα,
Καὶ Πλειάδες, μέσαι δὲ
Νύκτες, παρὰ δ᾽ ἔρχετ᾽ ὥρα.

APVD HEPHAE-stionem.

Dulcis mater non possum texere
telam.
Amore uicta pueri, per acrem Ve-
nerem.

Apud eundem.

Felix gener, tibi nuptiæ ut optasti
Confectæ sunt, habésque puellam
quam optasti.

Apud eundem.

Adeste nũc pulchræ Charites, pul
chricomæque Musæ.

Apud eundem.

Plena quidem apparebat luna.
Illæ autem postquam circum aram
steterunt.

Apud eundem.

Dormiui in somnis unà cum Cy-
pride.

Apud eundem.

Iam pulchra quidem Diana,
Iam Pleiades occiderunt,
Iam nox media est & hora

Ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

" Ἔρως δ' αὖτέ μ' ὁ λυσιμελὴς δονεῖ,
" Γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
" Ἀτθὶ σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο,
Φροντὶς δ' ἰῶ ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν ποτέ.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν Ἀτθὶ πάλαι πόκα.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Τί με Πανδιονὶς ὠράνα χελιδών.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.
Σαπφοῖ τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσαι χρύσεον λιποῖσαι.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Μελίχροος δ' ἐφ' ἱμερτῷ κέχυται προσώπῳ.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπα-

Iam præterit: ipsa uerò
Ab sola cubo misella.

Apud eundem.

Amor autem me artuum dissolu-
tor uersat,
Dulciamara auis, inexpugnabilis.
Atthis te autem aliquando mei tæ
debat,
Et cura in Andromedã[uersa]erat

Apud eundem.

Amabam quidem ego te quondâ.

Apud eundem.

Cur me Pandionis *hirundo.

Apud eundem.

Habet quidem Andromeda pul-
chram remunerationem.
Sappho cur omniopulentã Venerẽ.

Apud eundem.

Huc adeste Musæ, aureum relin-
quentes

λαῖς Γυρίννω
Ἀσαροτέρας, οὐδ' ἅμα πώ ἐρανα σέθεν τυχοῖσαν. *

ΠΑΡ ΑΧΙΛΛΕΙ ΤΩ ΤΑτίῳ τῷ περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα βιβ. β, εὑρίσκεται τὸ ἑξῆς ἐγκώμιον τοῦ ῥόδου, ἐξ ᾠδῆς τινος εἰς τὸν καταλογάδην λόγον διαλελυμένον. νομίζεται δὲ ἐκείνη τῆς Σαπφοῦς εἶναι.

Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε. γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν ἀγλάϊσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτον· ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην προξενεῖ, εὐειδέσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ· τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐπιγραμμάτων, τῆς αὐτῆς Σαπφοῦς ἐπιγράμ. β.

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε

APVD ACHILLEM TAtium, lib 2. De Leucippe & Clitophonte, inuenitur sequens encomium rosæ, ex odi quadam in prosaicam orationem dissolutũ. Existimatur autem oda illa Sapphûs esse.

Si floribus uellet Iupiter imponere regem, rosa inter flores regnum obtineret. Terræ est ornamentum, plantarum decus, oculus florum, prati rubor, pulchritudo coruscans Amorem spirat, Veneris est cõcliatrix, formosis folijs comata est, nobilibus frondibus luxuriat: calyx Zephyro ridet.

EX QVARTO ANTHOlogiæ epigrammatum, eiusdem Sapphûs epigrammata duo

Nassam cũ remo posuit Pelagonis

Μενίσκος

Κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

Ἄλλο.

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γά-
μοιο θανοῖσαν
Δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θα-
λάμος.
Ἇς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγέϊ
χαλκῷ
Ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κό-
μαν.

Meniscus,
Vitæ in piscatu
seræ.
Aliud ex inter
geli Politan
Timadis hic pu
ante hymenæos
Excepta est n
thalam
Illius heu fato a
matam
AEquales ferr

Alia quædam
Alcæi, in ex
libro.

Meniscus,
Vitæ in piscatu mnemosynũ miseræ.

Aliud ex interpretatione Angeli Politani.

Timadis hic puluis, quæ dulces ante hymenæos
Excepta est nigro Persephones thalamo.
Illius heu fato cunctæ de uertice amatam
AEquales ferro subsecuere comã.

Alia quædam Sapphûs, item Alcæi, in extremo inuenies libro.

STESICHORI VIta, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarum historia.

ALcmane iunior Stesichorus ab authoribus scribitur, sint licet qui vetustiorem tradant. Mirũ est quod Stesichoro infanti accidisse proditum est, Lusciniã scilicet in ipsius infantis ore concinuisse. quod si quidem verum est, eximiũ proculdubio suauitatis & dulcedinis futuri poetæ prodigiũ fuit. Clarere verò cœpit à XXXVIII Olympiade ad LVI vsque, qua decessit. qua argumẽtatione colligimus, illum ad summũ senectutẽ peruenisse. Lucianus quidẽ in Macrobiis octoginta & quinque annos vixisse testatur: videtur tamẽ legẽdum XCV. Fratres verò duos habuit, Mamertinum geometram, & Helionacta legũ latorem. Filias item nescio quot habuit, quas de morte patris epistola cõsolatus est tyrannus Phalaris. Fuere uerò hæ Stesichori filiæ in modulandis numeris & carminibus pangẽdis nihilo patre indignæ reputatæ, eo quando tempore nulli in ea facultate, præterquã patri, cedere dicebantur. Dorica quidem Stesichorus lingua usus esse perhibetur, quod scilicet ea in Sicilia frequens esset, ut alibi diximus. Poemata Stesichori sex & viginti libris cõposita Suidas tradidit. Meminit & Canticorũ eius, (id est ἐρωτικῶν) Athenæus, qui & ipsum inter eos qui insano plus amauerũt, cõnume

vat: à quo & celebratur poema illud in Calycē puellā, quæ vt Aristoxenus musicus scribit, quū Euathlū adolescentē ardentissimè deperiret, deæ Veneri preces effudit vt sibi Euathlus maritus contingeret. quod quū puer se facturum abnuisset, puella amoris impatientia, vt Sappho, ex alta se Leucadis rupe præcipitem dedit, eundem finem sortita. quam historiam princeps noster Picus, pater Pice tuus, ad me quodam poemate, vno perstrinxit uersiculo,

Testis Stesichoro vati cantata Calyce,

diastole scilicet hac dictione usus. Summæ autem probitatis virum Stesichorum fuisse legimus: vnde apud Græcos factum prouerbium est in indoctos & inelegantes, Neque Stesichori tria nosti: quāuis alii ad ipsius carmina referant, quæ epodica fuerunt, in quibus illa tria essent de quibus in huius sermonis exordio egimus, strophe, antistrophe, epodos. Stesichorū præterea Synesius heroicū ferme poetā facit, quū ait, Sthesichorus veluti & Homerus, qui heroicum genus nobilius & illustrius suis versibus reddidere. Quare, ut puto, apud Dionē Alexander Maced. illum inter eos poetas reponit quos vt à regibus legantur dignos censet. Hermogenes Tarsensis, iuuenis licet, diligentissimus tamen Rhetoricorum scriptor, vbi de Oratoris dulcedine agit, Stesichorum pluribus verbis extolli ...indéque plurimum orationis parte excelluisse scribit, ob adiecta epitheta, quibus ... commodè vsus est. Est uerò imitatus Stesichorus in uersibus modulandis nomos & regulas Olympi, quas & illustrauit, vt Plutar-

chus in musica scriptum reliquit, qui & illum ait harmatio nomo & dactyli specie vsum. Et aliquanto pòst,

Illud quidem [Stesichori monumétum] *Catanæ post eum fuisse ante urbis portā, quæ ex eo Stesichoria dicta est, octangulum, hoc est octogonum perhibent: à cuius forma, in talorum & tesserarū lusu casus quidā Stesichorius uel Stesichorites appellatus est, ut Pollux & Eustathius prodidere. Alij omnia ei sepulchro ex octonis rebus fuisse uolunt: octo scilicet columnis, octo gradibus, & octo quoque angulis: atque inde factum prouerbiū, O mnia octo, πάντα ὀκτὼ, quū rei nihil deesse significamus: etsi illud aliūde alij deductum arbitrantur. Atque hactenus de Stesichoro.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙκαρνασέως γνώμη περὶ τοῦ Στησιχόρου.

Ὁρᾶ δὲ καὶ Στησίχορον ἔν τε τοῖς ἑκατέρου τῶν προειρημένων πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὧν ἐκεῖνοι λείπονται κρατοῦντα. λέγω δὲ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς κατὰ τὰς ὑποθέσεις πραγμάτων, ἐν οἷς τὰ ἤθη καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν προσώπων τετήρηκεν.

FABIVS QVINTILIA-
nus de Stesichoro.

Stesichorũ, quàm sit ingenio ualidus materiæ quoque ostendunt, maxima bella & clarissimos canẽtem duces, & epici carminis onera lyra sustinentem. ac, si tenuisset modũ, uidetur æmulari proximus Homerum potuisse: sed redundat atque effũditur, quod ut est reprehendendum, ita est copiæ uitium.

DIONYSII HALICAR-
nassei sententia de Stesichoro.

Considera autem etiam Stesichorũ, qui & felix est in iis in quibus uterque eorum quos ante nominaui [uidelicet Pindarus & Simonides] eminet: sed ea quoque ad quæ illi nõ perueniũt attingit. nimirũ magnificentiã rerũ quæ pro argumento sumũtur in quibus & ut morata oratio esset & dignitas personarũ seruaretur, operã dedit.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα καὶ ῥοδίνοις στεφάνοις, ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κρύψαι δὲ ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν,

Ἄλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε χρύσεον,
Ὄφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας,
Ἀφίκηθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς,
Ποτὶ ματέρα, κουριδίαν τ' ἄλοχον,
Παῖδάς τε φίλους. ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
Ποσὶ παῖς Διός.

STESICHORI carmina.

APVD ATHENAEVM.

Multa quidem cydonia mala proiiciebant ad currum regi, multáque myrteas frondes, & roseas coronas, uiolarúmque apices teneros.

Apud eundem.

Abscondere autẽ rostrũ summũ sub terra. Apud eundem.

Quòd autẽ sol intra uas traijceret ad occidentem, Stesichorus sic exponit,

Sol uerò Hyperionis filius in poculum descendebat aureum,
Vt per Oceanum traiiciens,
Perueniret sacræ adima uada noctis obscuræ,
Ad matrem & uirginalem uxorẽ,
Liberósque charos. ipse autem in lucum se cõtulit lauris opacum
Pedibus filius Iouis.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ἐν τοῖς παρηγορικοῖς.

„ Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμήχανα τοὺς θα-
„ νόντας κλαίειν.

„ Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Ὅτι τῶν πλείστων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαῤῥέει ταχέως.

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλλυτ' ἀνθρώπων χάρις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥ-
ριπίδην σχολίων.

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ἅπασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ἠπιοδώρου Κύπριδος, κείνα δὲ Τυνδάρεω κούραις χολωσαμένη, διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας.

Αὐτόθι.

Στησίχορος περὶ τῶν τὴν Ἑλένην καταλεύειν μελλόντων φησίν, ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.

APVD STOBAEVM, *in Consolatorijs.*

Lugere mortuos res est carens effectu, & inops consilij.

Apud eundem, Quòd memoria ferè omnium post mortem citò euanescat.

Quum obiit quispiam, omnis hominum beneuolentia perit.

EX SCHOLIIS IN *Euripidem.*

Quoniam Tyndareus sacra faciēs cūctis diis, unius oblitus fuerat placida dona largientis Veneris, illa utique Tyndarei filiabus infensa, ut illæ duos maritos atque adeo tres haberent, ac [tandē] desertæ à maritis essent, effecit.

Ibidem.

Stæsichorus de iis qui Helenam lapidib' obruturi erant dicit, eos, simulatque eius uultum intuiti essent, demisisse lapides in terram

Αὐτόθι.

Στησίχορος τόξα φησὶ τὸν Ὀρέστην εἰληφέναι παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡΧΩ ἐν τῷ Περὶ τοῦ εἶ τοῦ ἐν Δελφοῖς.

Καὶ πρότερος ἔτι τούτου [τοῦ Εὐριπίδου] ὁ Στησίχορος, Μάλα τοι μάλιστα παιγμοσύνας φιλεῖ μολπάς τε Ἀπόλλων, κήδεα τε στοναχάς τε Ἀΐδας ἔλαχε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θείου βραδέως τιμωρουμένων.

Ὥστε πρὸς τὰ γινόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον, οὑτωσί πως λέγοντα τάδε,

Δράκων ἐδόκησε μολεῖν
Κάρα βεβροτωμένος ἄκρον·
Ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

Ibidem.

Stesichorus Orestem arcus ab Apolline accepisse tradit.

APVD PLVTARCHVM

in fine libri qui inscribitur De ei Delphico.

Et prior adhuc hoc [Euripide] Stæsichorus, Maximè autem omniũ oblectationes & cãtus amat Apollo, curas uerò & luctus Pluto sortitus est.

Apud eundem, in lib. De sera numinis uindicta.

Adeo ut secundum ueritatem & ea quæ usuuenire solent, Stæsichorus Clytæmnestræ somnium descripserit, quum ita dicat, Draco uisus est accedere, summum cruentatus caput: ex quo rex Plisthenides apparuit.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΡΑΒΩΝΙ.

Ἄγε Μοῦσα λίγεια ἄρξον ἀοιδᾶς,
Ἐρατῶν ὕμνοις Σαμίων περὶ παίδων
Ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκολίου,
Διότι γεννηθείη σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθίας,
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυροῤῥίζους,
Ἐν κευθμώνων πέτραις.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ ἐν τῷ Φαίδρῳ.

Ἔστι δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ᾽ ἅτε μουσικὸς ὤν, ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ

APVD STRABONEM,

Age canora musa, cantum incipe,
Hymnos de amabilib' pueris Samiis
Amabili resonans lyra.

Apud eundem.

Quare sic loquutum esse existimant Stesichorum de armento Geryonis,
Quòd è regione illustris Erythiæ progenitum fuerit,
Iuxta argenti radices immensos Tartessi fontes,
In recessuum tenebricosorũ petris.

APVD PLATONEM in Phædro.

Habent autem ij qui in fingenda fabula peccant, expiationem ueterem quam Homerus non animaduertit, sed Stesichorus. Oculis enim priuatus ob suam in Helenam maledicentiam, non ignorauit causam, ut Homerus, sed, ut à Musis edoctus, cognouit: & hæc carmina

ποιεῖ εὐθὺς, Οὐκ ἔστ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος, οὐδ' ἔβας Ἐν νηυσὶν ἐϋσέλμοις, οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Γεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Γανύασιν Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις· προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος, Φέρεσθε τῇ παρθένῳ δωρεὰς ἀσαμίδας, Χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας, Ἀλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

Γαρὰ τῷ αὐτῷ.

Ο γὰρ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς ἄθλοις, Θράσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος, Ἀκοντιδὲ νικᾷς Ἐμμελέαγρος.

statim composuit, Nequaquam uerus sermo hic fit, neque profecta es in nauibus bene tabulatis, neque adiisti pergama Troiæ.

APVD ATHENAEVM.

Ait autem Seleucus primum Panyasin pemmatum mentionem fecisse, ubi AEgyptiacam immolationem hominum narrat: multa dicēs apposuisse pemmata, multas quoque aues: quum prior Stesichorus aut Ibycus in iis quæ ἆθλων inscriptionē habent dixerit: Afferte uirgini, & farra & mellitas placentas, aliáque pēmata & mel uirides.

Apud eundem.

Stesichorus enim sic dixit in suo prædicto cantico ἄθλοις, Saltans enim Amphiaraus, iaculo autem uictoriam adeptus est Meleager.

Sic autem interpretando lego νικᾶσεν Μελέαγρος pro νικᾶς Εμμελέαγρος: vt ibidem

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις. ὡς καὶ Στησίχορος φησὶν, Ὤκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ.

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΧΟΛΙΑ γράψαντι εἰς τὸν Ἀπολλώνιον τὸν Ῥόδιον.

Ἀνακρέων μὲν ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινὸν, Ῥαδινοὺς πώλους. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων, ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ τοὺς εὐμεγέθεις λέγει. Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου, Ῥαδινοὺς δ' ἔπεμπον ἄκοντας.

in loco Simonidis lego νίκασε νέους pro νικᾶς ἐνεάς.

Apud eundem.

Inscriptam etiam Troicam fabulam esse templo Apollinis, in qua Epeus aquam portat Atridis, ut Stesichorus quoque ait, Commiserata enim est eum filia Iouis semper aquam portantem regibus.

APVD EVSTATHIVM.

Huc agedum, Calliopea canora.

IBYCI VITA EX LILII Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarum historia.

SEd iam de Anacreonte satis: quem poeta Ibycus sequebatur, Phytij filius, siue (vt alij tradũt) Polyzeli, Messenij historici: alij, Cerdantis. Rhegiũ notissimã Italiæ vrbem patriã habuit, ex qua digrediens in Samum insulã migrauit: quo tẽpore Samiorũ rempublicã Polycrates pater administrabat, quinquagesimã circiter Olympiadem, vt apud Græcos scriptores legimus: quo tempore apud Lydos Crœsus regnabat. Leguntur pleraque in Ibycum Græca epigrammata, ex quibus eum facilè colligimus procliuiorẽ in puerorũ amores: id quod & Marcus Cicero his verbis innuit, Maximè verò, inquit, omniũ flagrasse amore Rheginũ Ibycum apparet ex scriptis. Idem & post Ciceronẽ Athenæus & Suidas.

Et paulo pòst,

At verò Ibyci mortẽ Plutarchus & Antipater, nec ab his multũ diuersẽ Suidas retulere. Quũ in quadã, aiũt, solitudine Ibycus à latronibus deprehensus esset vt ab ijs interficeretur, forte fortuna accidit vt inde præteruolarent grues: quas intuens inquit, Quas volantes videtis aues, aliquãdo fortaßis cõtinget meæ necis vltrices fieri, & simul dicto cæsus occubuit. Post hæc autem latronũ vnus quũ in ciuitate grues cõspicatus esset, inquit, Ecce Ibyci vltrices. quod quũ quispiam audiuisset, rẽ detulit. ita quidem Suidas. Vt verò Plutarchus, La-

trones, inquit, nihil tale timētes in theatro (uel vt alii in foro) quū sederēt, ecce super uolātes inde grues quū viderēt, ridētes per iocum ita inter se susurrabant, ἴδε αἱ Ἰβύκου ἔκδικοι, hoc est, ecce Ibyci vltrices. Quæ uerba quū ex circūstātibus quidā excepisset, ad ciuitatis principes detulit: qui latrones de Ibyco percontati, & ab iis minus constāter quū respōderetur, inquiri Ibycum præcipiunt: quū nusquā gentium inueniretur, tormentis scelus fateri latrones adegere, atque ita Ibyco pœnas persoluerūt. Historiā perstringit hoc uersiculo Ausonius,

Ibycus vt periit, vindex fuit altiuolans grus.

Et aliquanto pòst,

Fecere hac eadē de re prouerbiū, Ibyci grues: vel, vt ab aliis profertur, Ibyci vltrices: in eos qui quibus nocuerūt dāt pœnas. Ab Ibyco, Ibycinon instrumētum musicū quo & in militia Gallos usos esse & Romanos legimus. Appellantur & Ibycaneta, ab Ibyco inuentore. Item Ibyceon ῥησείδιον, id est dictiuncula quæ sacris conueniret: qua de re plura Suidas. Laudantur uerò à Græcis scriptoribus Ibyci opera septem, linguā Dorica conscripta, illudque cum primis quod Gorgiæ inscriptum fuit, in quo Ganymedis & Tithoni raptum elegantissimè exequutus fuerat. Atque hæc quidē mihi de Ibyco in præsentia cōperta.

ΙΒΥΚΟΥ

μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλος καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Πεμμάτων δὲ πρῶτον φησὶ μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται· πολλὰ μὲν ἐπιθεὶς λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις· προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος,

Φέρετε τῇ παρθένῳ δωρεὰς ἀσαμίδας, Χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
Ἄλλα τε πέμματα, καὶ μέλι χλωρόν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες

IBYCI
m

APVD AT
Evryale cæsi
germen pulc
te certè Venus
Suadela roseis n
Apud e
Ait autem Se
nyasin pemmat
se, ubi AEgypti
hominum narra
posuisse pemma
aues: quum pri
Ibycus in iis qu
nem habent dix
ni * & fari a
tas, aliáque pēn
Apud e
Vere, quide
gatæ fluxibus f
gnum hortus in

IBYCI CARmina.

APVD ATHENAEVM.

Euryale cæsiarum gratiarum germen pulchricomarum cura, te certè Venus & blandis oculis Suadela roseis in floribus educarũt.

Apud eundem.

Ait autem Seleucus primum Panyasin pemmatum mētionem fecisse ubi AEgyptiacam immolationē hominum narrat, multa dicens apposuisse pemmata, multas quoque aues: quum prior Stesichorus aut Ibycus in iis quæ ἄθλων inscriptionem habent dixerit, Afferte uirgini * & far. a & mellitas placentas, aliáque pēmata & mel uiride.

Apud eundem.

Vere, quidem cotoneæ mali irrigatæ fluxibus fluuiorum, ubi uirginum hortus immortalis, & uites

αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑπ' ἔρνεσιν οἰναρέοις θαλέθοισιν. ἐμοὶ δ' ἔρως οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν τε ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων Θρηΐκιος Βορέας ἀΐσ-
* σων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μα-
* νίαις ἐρεμνὸς ἐθάμβησε, κραταιὸς παιδόθεν φυλάσσει ἡμετέρας φρένας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἴβυκος δὲ εἶναί τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔννατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ῥαδαμάνθυος τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστὴν φησὶ γενέσθαι Τάλων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ
ἐν τῷ Παρμενίδῃ.

Καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμον-

crescétes umbrosi
pampineis florent
mor nullo quiesc
fulgure mœndēs T
erūpens à Venere
turbidus obstupuit
ro obsidet nostra

Apud e

Ibycus autem
melle nomes ma
habere: dicens me
tem ambrosiæ, q
tem attinet.

Apud eu

Rhadamanthi iu
rem ait fuiss

APVD PL
in Pa

Quanquam
iudicio) idem acc
quo, cui ille se con
seniori, curule c
& propter expe

crescētes umbrosis sub germinibus pampineis florent. mihi uerò amor nullo quiescens tempore, & fulgure incendēs Thracios Boreas* erūpens à Venere siccis furoribus* turbidus obstupuit, uolētus à pue*ro obsidet nostra præcordia.

Apud eundem.

Ibycus autem tradit ambrosiam melle nouies maiorem dulcedinem habere: dicens mel nonam esse partem ambrosiæ, quod ad uoluptatem attinet.

Apud eundem.

Rhadamanthi iusti Ibycus amatorem ait fuisse Talon.

APVD PLATONEM in Parmenide.

Quanquam mihi (meo quidem iudicio) idem accidit quod Ibyci equo, cui ille se conferēs, athletæ & seniori, curule certamen subituro, & propter experientiā trepidā-

τι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων, ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς, οὕτω πρεσβύτης ὢν, εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Φαίδρῳ.

Ἐμὲ δ' ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καί πως ἐδυσωπούμην, κατ' Ἴβυκον, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡχῳ, συμποσιακῶν λόγῳ θ.

Διὸ καὶ πέπονθεν ὃ φοβηθεὶς Ἴβυκος ἐποίησε, Δέδοικα μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΟΥΙΔΑ.

Ἰβύκειον ῥησείδιον. Ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει, μή τι παρὰ θεοὺς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην

ti de euentu, dixit se quoque inuitum, quum adeo senex esset, ad amorem compelli.

Apud eundem in Phædro.

Me enim conturbauit aliquid & antea, dum uerbum illud proferrem: & quodammodo uerebar (sicut Ibycus) ne in deos cõmissoquopiam delicto honorem ab hominibus per permutationem acciperem.

APVD PLVTARCHVM.

Ideóque illi id contigit quod ueritus Ibycus scripsit, Metuo ne aliquo in deos commisso delicto, honorem ab hominibus per permutationem accipiam.

APVD SVIDAM.

Ibyci breue dictum: Sed Ibyci dictum ei in mẽtem ueniebat, Ne in deos commissoquopiam delicto honorem ab hominibus per permutationem accipiam. est autem cum sa

συνᾷδον τὸ ἰβύκειον ἐστὶ ῥησείδιον.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Πίνδαρον σχολίοις.

Ἡ δὲ Ὀρτυγία, πρότερον μὲν οὖσα νῆσος, εἶτα προσχωσθεῖσα, χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ, Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βροτῶν πρόσθε νιν παῖδα νήριτοι ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΙΩ ἐν τῷ εἰς τὰ Ἁρμονικὰ Πτολεμαίου συγγράμματι.

Ταχέως γὰρ ἄν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων, Ἔρειδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα (φησί που Ἴβυκος) ἀντία δῆριν ἐμοῖς κορύσσοι.

IBYCI C

acerdotio congruen
dictum.

IN SCHO
Pinda

Ortygia aute
set insula, postea
aggesta, peninsu
etiam Ibycus tra
lapidosum quo
num ** pisces
bant.

cerdotio congruens hoc breue Ibyci dictum.

IN SCHOLIIS IN Pindarum.

Ortygia autem, quum prius esset insula, postea terra circa eam aggesta, peninsula facta fuit. ut etiam Ibycus tradit, Iuxta solum lapidosum quod manibus hominum ** pisces crudiuori incolebant.

VITA ANACREONTIS ex Lilii Greg. Gyraldi lib. IX, De poetarum hist.

POst Pindarū erat Anacreōtis imago, cuius pater Scythinus dictus, à quibusdā Eumelꝰ, ab alijs Partheniꝰ, seu Aristocritus vocatus. Fuit verò Anacreō, authore Strabone, Teius, ex vrbe Teo, quæ in media Ionia fuisse dicitur: & idcirco ipse lingua Ionica in ijs quæ scripsit carminibus vsus est. Porphyrio in Horatiū, Teon, inquit, vrbē in Paphlagonia esse Sallustius indicat, quū de situ Pontico loquitur. vnde est apud Ouidium Teia Musa, & apud Horatium fides Teia: & idem alibi,

Nō aliter Samio dicūt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium.

Pusionem enim Bathyllū Anacreon amasse traditur. Leonides Epigrammatū scriptor Bathyllum & Megistea eius pueros nominat: Simonides, & ipse epigrammatographus, Megistea, & Smerdiei Thraciū amorem, hoc est (vt quidam interpretātur) obscœnum minúsque pudicum, vtpote apud Thraces excogitatū, seu (quod verius videtur, vt etiā Antipater Sidonius innuit suo carmine, & apertè Max. Tyrius ostendit) quòd puer ipse Smerdieus tātopere ab Anacreonte amatus fuerit Thracius, quē Smerdin alio loco vocauit. Eurypylen quoque puellam amauit. quod idem scribit Antipater. Hinc (vt puto) Cicero, Anacreontis quidem, inquit, tota poesis est amatoria. idem Ouidius: à quo & illud canitur, ꝙ

scilicet vini appetẽtior fuerit. quod & ipse Anacreõ indicat hoc qui legitur versiculo, οἰνοπότης δὲ πεποίημαι: & hoc qui a Demetrio Phalereo adducitur, φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ. atque eo etiamnũ carmine iambico dimetro catalectico, quo Vulcanum alloquitur vt sibi vasculum fabricet: quod inter Græca epigrãmata legitur, & in Noctibus Atticis Gellii. tametsi quidam id pernegent, vt in Automedonte pluribus dicemus. Sed & à Simonide iuniore οἰνοβαρὴς Anacreõ, (id est vino grauis) vocatur. Antipater etiam Sidonius in tertio Epigrãmatũ idem pluribus versibus ostẽdit. Quid igitur mirum si pronior is in utramque venerem fuerit? vulgato enim apud Græcos carmine, vtriusque amoris insatiabilis senex fuit. Hinc & Grammatici qui in Pindarum commẽtaria scripsere, Anacreontẽ produnt amore percitum, non in Deos sed in pueros hymnos scripsisse: quos & deos suos appellare solitus erat. Dion hos Anacreontis versus ad Cupidinem citat.

O domitor rerum & dux Amor,
Quicum nymphæ cæruleæ
Et purpurea ludit Venus,
En genua supplex amplector tua,
Tu propitius teneras exaudi preces,
Faue Cleobulo, suscipe amorem
meum.

De hoc verò puero Cleobulo historiã (si nõ fabulam potius) apud Max. Tyriũ compe ri. Quum ebri⁹, inquit, ac parum pedibus insistens esset Anacreon, in Panio Ionũ foro nutricem quampiam Cleobulum infantem deferentem obuiã habuit: illosque præ

temulentia impulit, simúlque conuicio & cõtumelia. Tum verò Anacreõti est nutrix facta irata, deúmque rogauit vt quo maiore puerum cõuicio affecerat, eo in posterum maiore laude celebraret. idq; postea euenisse traditur. adoleuit enim infãs, omniúmque eius ætatis formosissimus euasit: quem Anacreon mox multis versibus celebrauit. Et hæc quidem Maximus de Cleobulo. Pausanias etiã Anacreontis ebrii statuam describit, in quã, vt opinor, adhuc extat Leonidæ poetæ carmen. Qua verò ætate vixerit Anacreõ, variè à scriptoribus traditur. Eusebius quidẽ LXI Olympiade eũ cõmemorat: alij (vt Suidas refert) LXII: quo tẽpore Sami felicem tyrannidẽ Polycrates exercuit, à quo & Anacreõ ipse summopere amatus, ita vt ei frequentissimè assisteret. quod Herodotus scribit. Tradunt Græci scriptores (quod & Arsenius in Græcis collectaneis retulit) Anacreontem, quum donatus quinque talẽtis ab ipso Polycrate fuisset, duabus noctibus ex cogitatione penè somno caruisse: qua ex re ea restituisse, dicẽtem οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ τῆς φροντίδος. Strabo quoque Anacreontis poesin Polycratis laudes continere ait. Sunt etiam qui non quidem XXV Olympiadẽ (vt perperam apud Suidã scribitur) sed LXV vixisse velint, quo scilicet tempore Cyrus & Cãbyses regnarũt: quod Suidas refert. Nec desunt qui huius poetæ ætate scribant Teios relicta vrbe in Abderã Thraciæ demigrasse, quum haudquaquã Persarũ contumelias uel, ut Suidas ait, Hestiæi insolentiã) ferre possẽt. unde illud prouerbij loco usur

patum, Abdera pulchra Teiorum colonia: cuius mentio est apud Strabonem. Scripsit uerò præter hymnos Anacreon elegias & iambos lingua Ionica: item & mela, quæ Anacreōtia dicta sunt, quæ suauia & iucūda fuisse innuit Gellius. meminit Hephæstiō & Diō Prusiens. Scripsit & Rhizotomica, quæ in commentariis Nicandri citātur: nisi fortè hæc sint alterius Anacreontis. Acron Horatianus interpres super ea Horatii verba,

Nec, si quid olim lusit Anacreon,
Deleuit ætas.

Ideo lusit, inquit, quia iocis & cōuiuiis digna cantauit. Anacreon antē Satyram scripsit amicus Lysandri. Alii dicūt quòd scripsit Circen & Penelopen in vno Vlysse laborantes, vnde in primo libro,

Dices laborantes in vno
Penelopen vitreámque Circen.

Neāthes Cyzicenus barbiton ait Anacreōtis poetæ inuentum fuisse, vt trigonon Ibyci: id quod & in cœnis Athenæi ab Vlpiano refertur. Inter lōgæuos verò cōnumeratur à Luciano, quòd quinque & octoginta annos natus obierit. Plinius & Valerius Maximus acino uuæ passæ Anacreontē suffocatum tradunt: qua de re hoc est nostri Cælii carmen,

At te sancte senex acinus sub Tartara misit,
Cygneæ clausit qui tibi vocis iter.
Vos hederæ tumulum, tumulum vos cingite lauri,
Hoc rosa perpetuo vernet odora loco.

At vitis procul hinc procul hinc odiosa facessat,
Quæ causam diræ protulit vna necis.
Creditur ipse minus vitem nunc Bacchus amare,
In vatem tantum quæ fuit ausa nefas.

Plato non semel ipsius meminit, ut in Theage & in Hipparcho: à quo & ei nauẽ quinquaginta remorum obuiã missam scribit.

PRAEFATIO IN ANACREONTEM, AD MUſARUM ſTUDIOſOS: EX GRÆCO HENRICI STEPHANI ſERMONE IN LATINUM VERſA.

SApienter profectò, ſi quicquam aliud, diuinus Archilochus hoc dicit, de nulla re eſſe deſperandum, nullámque eſſe quam fieri non poſſe, iureiurãdo ſit contendendum. Ecce enim Teiũ Anacreontem, qui præter ſpem omniũ mortalium, in lucem prodiit tandem, abruptis adamantinis quibus adſtrictus tenebatur compedibus, iugulatiſque cuſtodibus multifariam oculatis, à quibus detinebatur. Exiſtimo autem fore ut, quo magis inſperatus fuerit eius aduentus, eo maiori cũ beneuolẽtia & comitate illum excipiant (tanquã è cælo delapſum) quicũque hoc poematum genere delectãtur. Atque iſtud eo dico quòd ſciam, ſicut poetarũ multũ inter ſe diſcrepant ingenia, ſic & uaria auditorum eſſe ſtudia. Vt enim uulgò aiunt, Trahit ſua quẽque uoluptas. Exemplo ſit Pindarus, cuius carminũ

alij quidem maiestatem & magnifice
tiam admirātur, alij uerò structura
eius, uelut asperā quandā & inculta
obscurásque sentētias auersantur. Qui
nā autē sunt illi? Nimirū musarū qui
dem, at non item laboris amantes. Ta
les enim aut Sapphûs uenustæ aut do
cti Anacreontis carmina lubentius le
gerint, in quibus gratiæ omnes efflore
scunt, & quorum scita floridáque str
ctura canoras duntaxat læuésque &
molles uoces admittit: in quibus deni
que perspicua sunt uocabula, & eius
modi quæ rotundo pronuntiari ore po
sint, uelutique torno quodam affabre
facta. Nimirum illi his aliísque huiu
modi illecebris deliniūtur, animúmque
ad hos appellere consueuerunt, ut po
qui nullum alium quàm uoluptatis fr
ctū ex poematis percipere uelint. Quē
admodum enim nōnulli sunt cibi qui
bus alij, quum ægrotant, tāquam me
dicamentis utuntur, alij uerò cupedi
dediti, etiam quum ualent, illis ad uo
luptatē abutūtur: eodem sanè modo a
poetas quoque alii, tanquam ad præce
ptores, se conferunt, alii eorum consor

tiũ, tãquam congerronũ duntaxat, delectantur. Sed enim ii qui delectabilia dũtaxat ex illis uenãtur, quin ei quod postremum est, primum præcipuúmque dent locũ, (quod Græci ἔργον facere τὸ πάρεργον dicunt) minimè dubium est. At uerò quicunque sapiunt, non aliter in multa uariorum scriptorum copia, quàm in magno conuiuii apparatu, utilissimis poematibus, tanquam saluberrimis cibis, primum utentes, postea iis quæ uoluptatem afferunt, uelut bellariis, suam claudunt cœnam. Porro minimè cuiquam debet mirum uideri quòd qui idem sibi nomen uẽdicant, adeo inter se differre comperiantur. Siquidem & inter pictores & inter statuarios, eandem artem profitentium longè diuersa uidere est artificia. Quid enim? nonne quidam eorum apud Rhodios colossum quem Homerus οὐρανομήκη appellaret, [Virgilius autẽ cælũ æquare diceret] fabricatus dicitur. alius autẽ ex ebore adeo exiguam nauem, ut apis alæ eam undique contegerent? Quemadmodum autem illum quidem colossum omnibus conspicari facile erat, at

que adeo iis qui lippitudine laborarẽt: at nauem nõ item omnes, sed illi demũ qui acutissima oculorum acie præditi essent, intueri ualebant: sic profectò & ex poematibus ea quæ grãdia sunt & elata, suas uirtutes cuilibet conspicuas exhibent: at uerò quæ humilia sunt, ac ueluti serpunt humi, occultum quendã ornatũ habẽt, cuius sensu nõ omnes sed sagacissimi quique solũ afficiũtur. Sed de his hactenus. Illud præterea nosse operæpretium est: quum nouem fuerint μελῶν (id est lyricorum carminum) scriptores, Anacreonti maiores quàm aliis concessas fuisse à Musis [carminũ] delicias: unde ab antiquis modò γλυκὺς aut ἡδὺς [id est dulcis seu iucũdus] modò χαρίεις [id est festiuus] uocitatur. at uerò Plato eũ σοφοῦ etiã appellatione dignatus est. Qui & tãto in honore ab Hipparcho scribit habitũ hunc poetam, ut missa quinquaginta remorum naue, eum in urbem euocaret. Sæpe autem miratus sum (& alios multos mecum admiratos puto) quod de eo memoriæ proditum est, eum quinque talentis à Polycrate donatum, quum iam per

duas noctes de iis sollicitus fuisset, reddidisse, se minimè sollicitudine digna ea iudicare dicentē. Adeo magnos spiritus gerebat & magnificè de se sentiebat poeta, ut ne pecuniis quidem succūbere uellet. Nec uerò mihi quisquam luxum eius criminetur, quæso, sūt enim, ut ait Heraclides Ponticus, gaudia & deliciæ, ingenuorū: (siquidem relaxāt animos & incrementum illis præbēt) at labores, seruorū & abiectæ conditionis hominum. unde fit ut tales ingenia sua uelut in angustum contracta habeant. Quod si cui incredibile uidetur, poetam ad tantam prouectum senectutē, amatoria mordicus adhuc retinuisse, quod à Sophocle dicitur cōsideret, equum generosum, quanuis senex sit, in periculis animositate nō destitui. Quin etiam ipse Teius canit,

Senex at in choreis,
Senex quidem eſt capillis,
Iuuenis ſed vſque mente eſt.

Iam uerò & Homerus ait,

Gaudeat hæc ſenibus quorum
iam tempora canent,
Robore quos languēte, animi

non deficit ardor.

Atque hæc fortassis, in mentione festiuissimi & cultissimi omniũ poetarum, nõ præter decorum iocatus fuerim. Vos autem, ubi lyrica ista cum aliqua oblectatione legeritis, nisi omnino ingrati estis, mihi gratiam habebitis, qui per multos labores multáque pericula uobis eam uoluptatem procuraui.

HENRICI STEPHA-
ni in Anacreontis odas, Epig.

Iuuentis glandem qui non fastidit aristis,
Post uuã laticis nõ Acheloe tuos,
A nostro absistat procul ô procul ille poeta:
Non facit ad fatuum barbitus hæc stomachum.
At tu quicunque es natus meliore palato,
Nectare & ambrosia qui satur esse cupis:
Qui ueneres omnes, omnes gustare lepores,
Graij delicias & cupis eloquii:
Qui uis Sirenas Suadæque audire medullam:
Huc ades, huc aures uerte animúmque tuum.
Nanque his (Cecropio toto si lector Hymetto,
Te satiare potes) te satiare potes.

EIVSDEM.

" Aut hos uersiculos dictauit Apollo poetæ,
" Phœbeæ aut contrà Teia musa lyræ.
" Illud in ambiguo est: hoc constat, cā-tibus istis
Sæpe Pheræiadæ personuisse domum.
" Qui non ergo huius capitur dulcedine uersus,
" Nil sapit, aut ipso plus sapit ille Deo.

EIVSDEM.

" Φύσις ᾧ ἔνεστι καλή,
" Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψή,
" Λαβέτω ποίημα καλόν,
" Λαβέτω ποίημα κομψόν,
" Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
" Χαρίτων πνέον τε πασῶν.
" Ἄχαρις δέ τις πεφυκὼς
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνήρ.
Μεθέτω ποίημα κομψόν,

Μεθέτω ποίημα τερπνόν.
Ἱερὸν γάρ ἐστι Μουσῶν,
Ἱερὸν δέ κ᾽ ἔστι Φοίβου,
Χαρίτων τε κ᾽ Ἀφροδίτης.
Ἐὰν οὖν ἐμοὶ ἀπιθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλους,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Ἅμα πᾶσιν ἠδὲ πάσαις,
Ἐμίηνεν ὧν τὰ ἱερά.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ Τηΐου μέλη.

Εἰς λύραν.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤμειψα νεῦρα πρώην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους
Ἡρακλέους, λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
Ἥρωες. ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

ANACR
tis Teii can

...versuum gen
ab HENRICO
partim ab ELI
expressa.

De lyr

HEN. STEPH. I

Antem libens A
Cantem libensq
barbiti mihi un
trui sonans amore
tata nuper à me
lys fidésque cun
que Herculis la
eb am: at illa con
nabat usque amor
roes ergo longum
ibi ualete posthac
ambarbiti mihi un
trui sonans amore
H.i.

ANACREONtis Teii carmina,

Eodē versuum genere, partim ab HENRICO STEPHANO, partim ab ELIA ANDREA expressa.

De lyra.

HEN. STEPH. INTERPR.

Cantem libens Atridas,
Cantem libénsque Cadmum.
Sed barbiti mihi unum
Nerui sonant amorem.
Mutata nuper à me
Chelys fidésque cunctæ:
Iámque Herculis labores
Canebam: at illa contrà
Sonabat usque amores.
Heroes ergo longùm
Mihi ualete posthac.
Nam barbiti mihi unum
Nerui sonant amorem.

Εἰς γυναῖκας.

Φύσις κέρατα ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίην λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
Τί οὖν δίδωσι; κάλλος,
Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.
Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
Καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

Εἰς Ἔρωτα.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται κόπῳ δαμέντα,
Τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας·

De mulieribus. H.ST.

Tauro, ferire cornu,
Equo, ferire calce,
Lepori, ualere cursu
Natura dat: leoni
Dentes hiante rictu.
Pisces docet natare,
Aues docet uolare:
Prudentiam uiris dat.
At fœminis nequiuit.
Quid ergo donat illis?
Decoram habere formam:
Pro parmulisque cunctis,
Pro lanceisque cunctis.
Quin flamma cedat illi
Ferrúmque, si qua pulchra est.

De Cupidine. H.ST.

Nuper silente nocte,
Quum iam rotatur Vrsa
Circa manum Bootæ,
Et corpus omne somnos
Fessum labore carpit:
Superuenit forésque
Meas Cupido pulsat.

Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατά μευ σχίσας ὀνείρους.
Ὁ δ' ἔρως, ἄνοιγε, φησὶ,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας.
Ἀνέῳξα. καὶ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ, φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
Παρὰ δ' ἱστίην καθίσας,
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
Τανύει δὲ, καί με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος.
Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων,

Quis tundit ostium, inquam,
Turbátque somniantem?
Reclude clamat ille,
Fores, metûmque pone.
Nam sum puellus, & per
Illunem oberro noctem
Madens ab imbre totus.
Vt audij hæc, misertus
Accendo lumen, atque
Meos recludo postes.
Tunc conspicor puellum,
Sed arcum habentem & alas,
Sed pendulam pharetram.
Foco admouetur à me,
Manibus manus & eius
Foueo ut calescat, imbrem
Et exprimo capillis.
Ille, ut recessit algor,
Probemus, inquit, arcum,
An læsus imbre neruus.
Statímque tendit illum,
Ferit & mihi sagitta
Medium iecur, quasi œstrum.
Tunc exilit cachinnans,

Ξένε δ᾽ εἶπε, συγχάρηθι·
" Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι,
" Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας θέλω προπίνειν.
Ὁ δ᾽ Ἔρως χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διακονείτω.
« Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
« Βίοτος τρέχει κυλισθείς,
« Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
« Κόνις ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον· κάλει δ᾽ ἑταίρην.
Πρὶν Ἔρως ἐκεῖ μ᾽ ἀπελθεῖν

Aitque, gratulare
O hospes ecce, saluus
Meus quidem mihi arcus,
At cor tibi dolebit.

De seipso. H.ST.

Teneris supérque myrtis,
Super & uirente loto
Recubans, bibam lubenter:
Religatus at papyro
Tunicam Cupido collo,
Mihi poculum ministret.
"Rota nam uelut curulis
"Properat uolucris ætas:
"Tenuis iacebimúsque
"Cinis, ossibus solutis.
Tumulum quid est quòd ungas,
Vel humo quod ebibenda
Peritura dona fundas?
Potius manente uita,
Roseas meo corollas
Capiti feráſque odores:
Mihi & euoces amicam.
Etenim priusquam ad Orci

Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

Εἰς ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ,
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες,
Πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
Ῥόδον ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον ἔαρος μέλημα.
Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον οὖν με, καὶ λυρίζων
Παρὰ σοῖς Διόνυσε σηκοῖς,
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος χορεύσω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στεφάνοις μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνοις συναρμόσαντες

Rapiar nigri choreas,
Volo dissipare curas.

De rosa. H.S T.

Rosam amoribus dicatam
Sociemus ad Lyæum:
Folijs rosam decoram
Capiti reuincientes,
Calices iocemur inter.
Rosa, honor decúsque florum:
Rosa, cura amórque ueris:
Rosa, cælitum uoluptas.
Roseus puer Cytheres
Caput implicat corollis,
Charitum choros frequentans.
Agedum ergo me corona
Pater ô Lyæe, templis
Modulans tuis ut adstem:
Roseis comásque sertis
Redimitus, atque pulchra
Comitante me puella,
Choreas & ipse ducam.

De eadem H. S T.

Roseis comas corollis
Redimita turba molles

Μεθυόμεν ἁβραὶ γελῶντες·
Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κοῦραι
Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
Πλοκάμοις φέρουσαι θύρσους
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἁβροχαίτας δ᾽ ἅμα κοῦρος
Στομάτων ἁδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρων,
Προχέει λίγειαν ὀμφάν.
Ὁ δ᾽ Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς Ἔρωτα.

" Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
" Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
" Ἐκέλευσε συντροχάζειν,
" Διὰ δ᾽ ὀξέων μ᾽ ἀναύρων
Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
Τροχάοντα τεῖρεν ὕδρος.
Κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις

Sociat iocos Lyæo.
Citharas & ad sonantes
Teneris puella plantis
Agitat choros, strepentem
Hederis geritque thyrsum.
Tenero at puer capillo
Simul ore suaue olenti
Sonat hic modos canoros,
Simul & fides retentat.
Sed & aurea decorus
Veniens coma Cupido,
Comitante cum Lyæo,
Comitante cum Cythere,
Senibus uoluptuosam
Choream lubens frequentat.

In Amorem. H. ST.

Hyacinthino bacillo.
Adigebat ad sequendum
Celeri Cupido cursu.
Salebrosa sed fluenta
Fruticeta ualliúmque
Properè perambulantem
Pupugit latenter hydrus.
Mihi iámque subsilibat

Ἀνέβαινε κἂν ἀπέστην·
Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
Ἁπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπεν,
Σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἁλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
Ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
Ἁπαλώτεροι Λυαίου,
Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας·
Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Εἰς περιστεράν.

Ἐρασμίη πέλεια,

Cor ad ima naris uſque.
Animámque reddidiſſem.
Teneris mihi ſed alis
Agitas Cupido frontem
Ait, Ergo amare diſce.

De ſuo ſomnio.

ELIA ANDR. INTERPR.

Tyrio in tapete noctu
Facili fruens ſopore,
Hilaratus antè Baccho,
Mihi cum puellularum
Grege luſitans uidebar
Celeri uolare curſu.
Ibi uerò molliores
Pueri bono Lyæo
Mihi uirgines ob illas
Probra rurſus ingerebāt.
Volui ſuauiari: at
Subitò excitum relinquūt.
Ita uerò deſtitutus
Repeto miſer ſoporem.

De columba. H. ST.

Amabilis columba,

Πόθεν πόθεν πέτασαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε καὶ ψακάζεις;
„ Τίς ἐστι, σοὶ μέλει δέ;
„ Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
„ Πρὸς παῖδα πρὸς Βάθυλλον,
„ Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
„ Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
„ Πέπρακέ με Κυθήρη
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα·
Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῇ με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ.
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;

Vnde unde pergis, aut quó?
Tot unde nunc odores,
Huc aduolans per auras
Spiráſque depluiſque?
Eho, quid iſtud ad te?
Anacreon ſuum me
Huc miſit ad Bathyllum,
Illum Bathyllum, ubique
Qui regnat imperátque.
Me paruulo Cythere
Addixit hymnulo illi.
Sic ergo Anacreon me
Nuncutitur miniſtra.
Et en uides ut eius
Iſtas fero tabellas.
Breuíque pollicetur
Me liberam futuram.
Veruntamem manu me
Vt mittat, eius uſque
Manere ſerua malo.
Nam quid neceſſe montes
Circumuolare & agros,
Et inſidere ramis,
Baccas edentem agreſtes?

Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
Ἀφαρπάσασα χέρων
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον ὃν προπίνει.
Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
Καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα
Πτεροῖσι συγκαλύψω.
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαντ', ἄπελθε.
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας
Ἄνθρωπε καὶ κορώνης.

Εἰς ἔρωτα κήρινον.

„ Ἔρωτα κήρινόν τις
„ Νεηνίης ἐπώλει·
„ Ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;
Ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
Λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῇς.
Ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης,
Ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν

At nunc mihi potestas
Raptum ex Anacreontis
Manu comesse panem:
Vinum bibóque solum
Quod ipsemet propinat.
Sin forte potus salto,
Pennis Anacreonta
Herum meis obumbro:
In eius & reclinans
Me barbito, quiesco.
Hæc summa: iam valeto.
Tu me loquaciorem
Corniæ reddidisti.

De amore æreo, E. A.

Dum æreus quidam
Venundatur Cupido,
Amice dicito inquam,
Quanti indicas amorē
Istum mihi, politum
Opus tuum? ille verò,
Quāti vel is habe, inquit,
At rem scias ut ipsam,
Nil æreū ipse fingo,
Sed ferre nolo amorem

Ἔρωτι παντορέκτῃ.
„ Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
„ Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
„ Ἔρως, σὺ δ' αὐθέως με
Πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

Εἰς ἑαυτόν.

„ Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
„ Ἀνακρέων γέρων εἶ.
„ Λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
„ Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

Ἐς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιήσω·
Τί σοι λάλη χελιδών;

Domi, omnium appetentem.
Da uerò, da mihi, inquam,
Drachma. cubabit iste
Mecum puer uenustus.
At tu statim, Cupido,
Amabo fac calescam:
Nam si negabis ipse,
Flamma statim liquescas.

De seipso. H.ST.

Dicunt mihi puellæ,
Anacreon senex es.
Speculum cape, intuere
Nullæ ut comæ supersint,
Tibique glabra sit frons.
At an comæ supersint,
Defluxerint an omnes,
Hoc nescio, sed illud
Certò scio, decere
Senem, hoc magis uacare
Amoribus iocisque,
Quò mors magis propinquat.

Ad hirundinem. H.ST.

Quibus loquax quibúsnā
Te plectam hirundo pœnis?

Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
Θέλεις λαβὼν ψαλίξω·
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
Ὑπορθρίαισι φωναῖς,
Ἀφήρπασας Βάθυλλον;

Εἰς ἑαυτόν.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν οὔρεσιν βοῶντα
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβου
Λάλον πιόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ τοῦ λυαίου
Καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω θέλω μανῆναι.

Εἰς ἔρωτα.

Θέλω θέλω φιλῆσαι.

Vtrùmne uis uolucres
Alas tibi recidam?
Imam secēmue linguam,
Tibi quod ille Tereus
Fecisse fertur olim?
Nam tu quid ante lucem
Meas strepens ad aures,
E somniis beatis
Mihi rapis Bathyllum?

In seipsum. EL. AN.

Gallus furebat Atys
In montibus Cybellen
Magno sonans boatu:
Nec non aquam bibentes
Apollinis disertam
Ripis Clari, furore
Acti subinde clamant.
Ego simul Lyæi,
Nardi simul fragrantis
Satur, simul puellis,
Libens libens proteruo
Præceps agor furore.

De Cupidine. H.ST.

Libet libet iam amare.

Επειθ' Ερως φιλεῖν με·
Εγὼ δ' ἔχων νόημα
Αβουλον, ὀυκ ἐπείσθην.
Ο δ' ἀυθὺ τόξον ἄρας
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ' ὅπως Αχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
Εμαρνάμην Ερωτι.
Εβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον.
Ως δ' οὐκέτ' εἶχ' ὀϊστοὺς
Ησχαλλεν, εἶθ' ἑαυτὸν
Αφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Εδυνε, καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην.
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

Εἰς ἑαυτόν.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο

Cupido me monebat
Vt amator esse uellem:
At ego insciens monentis
Parere negligebam.
Mox ergo sumpsit arcum
Et auream pharetram,
Me prælio lacessens.
Ego uerò ut olim Achilles,
Lorica amictus, atque
Scuto minax & hasta,
Cum Amore præliabar.
Iaciebat ille tela,
Vertebam at ipse terga.
Tandémque missili omni
Quum destitutus esset,
Ira æstuans, iacit se
In me, uelut sagittam
Penetrans & in cor usque
Medium, resoluit artus.
Scutum ergo nil iuuat me:
Nam cur petamur extrà,
Quum prælium sit intus?

De seipso. H. ST.

Nil auro Sardiani

Τοῦ Σάρδιων ἄνακτος·
Οὐδ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι,
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ὡς οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,
Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
Μὴ νοῦσος ἤν τις ἔλθῃ,
Λέγῃ, σε μὴ δεῖ πίνειν.

Εἰς ἑαυτόν.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
" Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς,
" Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
" Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, οὐχὶ νῆες·
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος,

Regni Gygen potentem.
Auri nec appetens sum,
Nec inuidens tyrannis.
Sed auro delibutam
Vnguento habere barbam,
Sed implicare curo
Meos rosis capillos.
Hodierna curo tantùm:
Quis cras futura nouit?

Addat qui volet hos quinque versus, quãuis in vnõ tãtùm exemplari Græco repertos.

Age ergo dum fauet sors,
Ludo uaca & Lyæo:
Ne siquis opprimat te
Morbus, repentè dicat,
Ohe satis bibisti.

De seipso. H.ST.

Thebana bella cantas,
Troiana cantat alter:
Meas at ipse clades.
Me non eques pedésue,
Non perdidere naues:
Aliud nouum, sed agmē,

Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς ποτήριον ἀργυροῦν.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί
(Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;)
Ποτήριον δὲ κοῖλον
Ὅσον δύνῃ βάθυνον.
Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
(Τί Πλειάδεσσι κἀμοί,
Τί δ' ἄστρασι Βοώτεω;)
Ποίησον ἀμπέλους μοι
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους πατοῦντας,
Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὴ τέχνα τόρευσον
Ἔαρος κύπελλον ἡδύ,
Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν

Dominæ insidens ocellis,
Et inde tela mittens.

De poculo argenteo. H. ST.

Torno mihi labora
Argentum, & inde finge
Vulcane, non quidem arma:
(Nam quid Gradiuus ad me?)
Sed poculum mihi fac
Quantum potes profundum.
Insculpitóque in illo
Non astra, plaustráue ulla,
Tristem nec Orionem.
(Nam Pleiades quid ad me,
Quid lucidus Bootes?)
Vitem sed & racemos
Insculpe, cúmque Baccho
Vuas simul prementes
Cupidinem & Bathyllum.

De eodem. E. AN.

Ars bella delicatum
Scyphum mihi elabora
Argenteum: nouum uer
Effinge, ueris hora,
Hora rosas ferente,

Ῥόδα φέρουσαν ὥρην.
Ἀργύρεον δ' ἁπλώσας,
Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
Τῶν τελετῶν παραινῶ
Μή μοι ξένον τορεύσῃς,
Μὴ φευκτὸν ἱστόρημα.
Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον εὔϊον ἡμῖν.
Μύστις νάματος ἡ Κύπρις
Ὑμεναίοις κροτοῦσα.
Χάρασσ' ἔρωτας ἀνόπλους,
Καὶ Χάριτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν.
Σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς,
Αν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

Εἰς τὸ δεῖν πίνειν.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει.
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν,

Rosas quibus nec ulla
Mihi prior uoluptas.
Id uerò ubi explicaris
Affinge potionem,
Dulcissimam sed illam,
Nefarium sacrorum
Ritum aufer exterûm, nec
Sit tristis ulla imago.
Cælato uerò nobis
Prolem Iouis Lyæum.
Dulcémque temperato
Mystis Venus liquorem,
Quæ nuptiis amica.
Insculpe Amorem inermem,
Et Gratias iocantes
Vitis sacræ sub umbra,
Pendentibus racemis
Et pampino frequentis.
His insuper uenustos,
Ni phœbus ipse ludat,
Addas uelim iuuencos.

Bibendum esse. H.ST.

Fœcunda terra potat, "
Hanc arboresque potant. "

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι,
Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

Εἰς κόρην.

" Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
" Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις.
" Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
" Πανδίονος χελιδών.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.
Ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω.
Μύρον γύναι γενοίμην,
Ὅπως ἐγώ σ' ἀλείφω.
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

Et potat æquor auras,
Phæbúsque potat æquor,
Ipsúmque Luna Phæbum.
Quid ergo uos sodales,
Potare me uetatis?

De puella. H. ST.

Nioben stetisse dicunt
Saxum ad fluenta Troiæ:
Pandionísque fertur
Hirundo facta quondam
Nouis uolasse pennis.
Speculum sed ipse fiam,
Vt usque specter à te.
Vestis, puella, fiam,
Vt usque gester à te.
Liquor esse purus optem,
Lauem tuos ut artus.
Vnguentum & esse molle,
Artus tuos ut ungam.
Aut sim monile collo,
Strophium aut tuis papillis.
Sim calceus, tua me
Saltem terásque planta.

Εἰς ἑαυτόν.

Δότε μοι δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί.
Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προποθεὶς ἀναστενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου·
Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει·
Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων
Κραδίη τινὶ σκεπάζω.

Εἰς Βάθυλλον.

Παρὰ τὴν σκιὴν Βάθυλλε
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον.
Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς.
Τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον;

Εἰς χρυσόν.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ
Τὸ ζῆν παρῆχε θνητοῖς,

In seipsum. E. AN.

Date mi date ô puellæ
Cyathum, ut bibam, Lyæi.
Quia me bibit quoque ipsum
Calor aridus iam, & ægrè
Animam trahens anhelo.
Date flosculos Lyæi,
Date serta queis calentem
Amo frigerare frontem.
Penitissimos amorum
Aliter tego calores,
Alióque condo corde.

In Bathyllum. E. AN.

Agedum Bathylli ad umbrã
Statue arborem uirentem.
Agitet comásque molles,
Teneræ sonéntque frondes,
Propè fons fluat perennis
Suadæ, strepente lympha,
Quis eô applicare nolit
Vbi uiderit uiator?

De auro. H. ST.

Si prorogare uitam,
Vis ulla posset auri,

Ἐκαρτέρουν φυλάττων,
Ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην στενάζω,
Τί καὶ γόους προπέμπω;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
Πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν,
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὰν ἀφροδίταν.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην
Βιότου τρίβον ὁδεύειν,
Χρόνον ἔγνων ὃν παρῆλθον,
Ὃν δ' ἔχω δραμεῖν οὐκ οἶδα.
Μέθετέ με φροντίδες,
Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,

Addictus usque & usque
Auro forem aggerendo:
Vt quando mors ueniret,
Accepto abiret auro.
Sin comparare uitam
Mortalibus nefas est,
Quid conquerar, quid autem
Lamenta uana fundam?
Si nanque certa morti
Me fata destinarunt,
Quis restat usus auri?
Mero uolo madere
Inter meos sodales:
Dulcem uolo puellam
Molli sinu fouere.

De seipso. E. AN.

Mortalis editus sum
Vitæ ad uiam terendam:
Quantûmque iam peregi
Cursum scio, at latet me
Quantum uiæ supersit.
Tu uerò abito cura,
Meum tibi nihil sit:
Lætabor ante metam.

Παίξω, κλάσω, χορεύσω.
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

Εἰς ἑαυτόν.

" Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
" Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.
" Τί μοι πόνων, τί μοι γόων,
" Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
Πίωμεν οὖν τὸν οἶνον
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

Εἰς ἑαυτόν.

Ὅταν ὁ βάκχος εἰσέλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου.
Θέλω καλῶς ἀείδειν·
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον ὦ παῖ.

Iocabor, atque pulchro
Saltabo cum Lyæo.

In seipsum. E. AN.

Mihi bibendo uinum "
AErumna dormit omnis. "
Ad me quid attinet labor? "
Quid cura quidue luctus?
Mors me manet, nolim licet.
Vitæ iuuat quid error?
Ergo merum bibamus,
Pulchri merum Lyæi.
Bibendo nanque uinum
AErumna dormit omnis.

De seipso. H. ST.

Vt me subit Lyæus,
Tunc cura dormit omnis,
Crœsúmque sperno præ me:
Dulcis repentè nostro
Erumpit ore cantus.
Hederâ comásque cingens,
Proculco mente cuncta
Ad arma currat alter,
Ad pocula ipse curram.
Puer ocyus scyphum da.

Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

Εἰς Διόνυσον.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων, ὁ λυαῖος,
Ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
Εἰσέλθῃ μεθυδότας,
Διδάσκει με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
Ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς.
Μετὰ κρότων, μετ᾽ ᾠδᾶς,
Τέρπει με κ᾽ Ἀφροδίτα,
Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἑταίραν.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε.
Γράφε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπεοῦσαν ὡς ἂν εἴπω
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ᾽ ἐξ ὅλης παρειῆς

Nam præstat ebrium me
Quam mortuum iacere.

De Baccho. E.AN.

Bacchus puer Tonantis,
Liber pater Lyæus,
Dum pectus it sub imum,
Dulci rigans liquore,
Saltare perdocet me,
Nec ulis ebrioso
Mea est mihi uoluptas.
Cum carmine atque plausu
Delectat alma Cypris:
Post illa salto rursus.

DE sua amica. H.ST.

Agedum peritæ pictor,
Pinge ô peritæ pictor
Rhodiæ magister artis,
Absentem ut edocebo,
Depingito mi amicam.
Depinge molliculos
Primum nigrósque crines:
Si fert & ipsa cera,
Vnguenta pinge olentes.
Nigróque sub capillo,

Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δέ μή μοι
Διάκοπτε, μήτε μίσγε·
Ἐχέτω δ' ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυν
Βλεφάρων ἴτυν κελαινήν.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
Ἅμα γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
Γράφε χεῖλος οἷα Πειθοῦς,
Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις.
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον,

Genis abusque primis
Frontem fac illi eburnam.
Supercili nigrantes
Discrimina nec arcus,
Confundito nec illos:
Sed iunge sic ut anceps
Diuortium relinquas,
Quale esse cernis ipsi.
At ignis instar, eius
Sit fulgurans ocellus:
Et glaucus, ut Mineruæ,
Et pætus, ut Cytheres.
Nasum genásque pinge,
Lacti rosas remiscens.
Pithûs sit at labellum,
Quod osculum lacessat.
Intráque molle mentum,
Per colla læuia omnes
Sint gratiæ uolantes.
Ad ultimum nitente
Illa induatur ostro.
Pateat tamen mihi pars
Cutis pusilla totum
Qua corpus arguatur.

Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
Τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

Εἰς Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
Τὸν ἑταῖρον ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι,
Πλοκάμων ἄτακτα συνθεὶς,
Ἄφες ὡς θέλωσι κεῖσθαι,
Ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρῦς
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης.
Ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον
Χνοΐην ποίει παρειήν.
Ἐρύθημα δ' ὡς ἂν αἰδοῦς

Quid plura? eam ecce cerno.
Loquêre credo cera.

De Bathyllo. H.ST.

Meos Bathyllum amores,
Vt te doce'o pinge.
Nitidas comas fac illi,
Intus quidem nigrantes,
At aureas supernè.
Dehinc inordinatos
Recolligens capillos,
Permitte lege nulla
Cincinnulos uagari.
Teneram pilúsque frontem
Supercili coronet
Mage cærulus dracone.
Oculus niger sit & trux,
Mixtus tamen sereno:
A Marte quod sit illud:
At hoc quod à Cythere.
Vt hinc timore & hinc spe
Suspensa mens uacillet.
Roseum sit útque pomum
Lanuginosa mala.
Pudibundi & inseratur

Δύναται βαλεῖν, ποίησον.
Τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα
Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις.
Απαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς.
Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
Εχέτω λαλῶν σιωπῇ.
Μέγα δὲ πρόσωπον ἔστω.
Τὸ δ' Αδώνιδος παρῆλθον,
Ελεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει
Διδύμας τε χεῖρας Ερμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
Απαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Αφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
Οτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύναται· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μισθὸν ὅσον εἴπῃς.
Τὸν Απόλλωνα δὲ τοῦτον
Καθελὼν, ποίει Βάθυλλον.

Quantum potest ruboris.
Verùm haud scio labellis
Quæ detur apta forma.
Sint blanda, plena Suadæ:
Ut mixta sit loquaci
Taciturnitate cera.
Sit latus ipse uultus.
Eburna præteribam
Adonidea colla.
Habeat deinde pectus
Manúsque Mercurî ambas:
Femúrque quale Pollux
Ventrémque ceu Lyæi.
Femúrque molle supra,
Femur quod excit ignes.
Volo simplicem esse pubem,
Iam cogitantem amores.
Sed ars tua est maligna
Dare quæ uetat uidenda
Potiora terga multo.
Quid opus pedes ut addã?
Pretiũ quod exiges fer.
Sed Apollinem mihi istum
Refingito in Bathyllum.

Ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ἔρωτα.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
Δήσασαι στεφάνοισι
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ, λύτρα φέρουσα,
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
Δουλεύειν δεδίδακται.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἄφες με τοὺς θεούς σοι
Πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε
Χ' ὁ λευκόπους Ὀρέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες.
Ἐγὼ δὲ μηδένα κτανὼν,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,

Sin ueneris Samum olim
Fac Apollinem ex Bathyllo.

De Amore. E.AN.

Musæ florea uincla
Capto nuper Amori
Intexere coronas,
Vinctúmque dánt Decori.
Nunc autem Cytherea
Quærens munera præferre
Queis absoluat Amorem.
Sed quamuis redimatur,
Hærebit tamen illic,
Iam seruire suetus.

De seipso. H.ST.

Sine haustibus Lyæum
Sine hauriam profundis
Furere hunc uolo furorem.
Furebat olim Orestes,
Furebat Alcmæónque,
Vterque matricîda.
At nemine ipse cæso,
Leni mero sed hausto
Furere hunc uolo furorem.
Olim Hercules furebat,

Δεινὴν κλονοῦσι φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον.
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν.
Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω θέλω μανῆναι.

Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἔρωτας.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
" Ἐπίστασαι κατειπεῖν,
" Εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
" Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
" Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
" Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσι θές,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων.
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.

Quassans & Iphiteum
Arcum, & trucem pharetrā.
Olim furebat Aiax,
Ensem Hectoris coruscans,
Septemplicémque parmam.
At poculum ipse gestans
Et has comus corollas,
Non spiculum nec ensem,
Furere hunc uolo furorem.

In suos amores. E AN.

Tu si referre quicquid
In omnibus uiretis
Vbique frondis extat,
Aut persequi recensens
Maris uales arenas,
Solus uelim meorum
Logista sis amorum.
Primùm quidem ex Athenis
Viginti habes amores:
His quindecim sed adde.
Deinde pone amorum
Agmen Corinthiorum.
Achaiæ est Corinthus,
Formosæ ubi puellæ.

Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης Ῥόδου τε,
Δισχιλίους ἔρωτας.
Τί φῂς ἀεὶ κηρωθεὶς; *
Οὔπω Σύρους ἔλεξα,
Οὔπω πόθους Κανώβου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

Εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν φίλη χελιδὼν
Ἐτησίη μολοῦσα
Θέρει πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
Ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
Ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
Ὁ δ' ὠὸν ἐστὶν ἀκμὴν,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.

Iam Lesbios réferto
Nobis, Ionas usque.
Et Cariam Rhodúmque:
Bis mille sunt amores.
Tantúmne ais amasti?
Nondum Syros amores,
Nondum tenes Canobi,
Cretæue cuius urbes
Furens habet Cupido.
Quid uis tibi referri
Omnes supra Gadiras
Et Bactrios & Indos
Cordis mei calores?

Ad hirundinem. H.ST.

Hirundo tu quidem annis
Is singulis redísque:
Tu æstate nidulata,
Bruma soles latere,
Nilum peténsue Memphim:
Amor sed usque nostro
In corde nidulatur.
Pullus fit unus, ales:
Hic conditur sub ouo.
Hic semiclusus extat.

Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν.
Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς,
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος οὖν γένηται;
Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

Εἰς κόρην.

" Μή με φύγῃς, ὁρῶσα
" Ταὶ πολιαὶ ἔθειραι·
" Μηδ' ὅτι σοὶ πάρεστιν
" Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας,
" Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς.
Ὅρα κἀν στεφάνοισιν
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

Εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ ταῦρος οὗτος ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα,

Hiantiúmque iugis
Pipitus est amorum.
Alúntque pipiones
Maiusculi minores:
Hi rursus educati
Gignunt nouos & ipsi.
Quid me, quid ergo fiet?
Nam turba tanta amorũ est,
Vt iam tot una lingua
Non possit explicare.

De puella. H.S.T.

Ne conspicata canos
Me fugeris puella.
Nec quòd tibi color sit
Rosæ prior colore,
Spernas meos amores.
En aspice in corollis,
Rosis decenter alba
Vt lilia impliacentur.

De Europa. H. ST.

Hunc ô puella taurum
Iouem puto esse quendam.
Nam uectat ecce dorso
Sidoniam puellam,

Περᾷ δὲ πόντον εὐρὺν,
Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
Ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς
Ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

Εἰς τὸ ἀνειμένως ζῆν.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πόμα Λυαίου,
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ στέφουσι κάραν.
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον ὦ παῖ,
Τὴν ψυχὴν μου κάρωσον. *
Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις· *
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

Εἰς τὸ ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος

Vastúmque tranat æquor,
Et findit ungula undas.
At nullus uspiam grex,
Abactus unde taurus
Tranet nisi ille, pontum.

De uoluptuosè uiuendo. E. A.

Quid rhetorum doces me
Sectas & necessitates?
Orationibus quid
Opus mihi tot istis,
Quibus nihil iuuamur?
Potare me doceto
Mollis merum Lyæi.
Quin aurea doce me
Ridere cum Cythere.
Cani caput coronant:
Aquam puer dato iam,
Profunditóque uinum:
Mentem mihi sopito.
Nam mortuum teges me
Breui mora. sepultus
Nil concupiscat unquam.

De uere. H. ST.

Viden' ut meunte uere

Χάριτες ῥόδα βρύουσι.
Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἁπαλύνεται γαλήνῃ.
Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ,
Ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ᾽ ἔλαμψε Τιτάν·
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
Τὰ βροτῶν δ᾽ ἔλαμψεν ἔργα·
Καρποῖσι γαῖα προκύπτει
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει,
Βρομίου στέφεται νᾶμα·
Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα
Καθελὼν ἤνθησε καρπός.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω,
Κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν.
Ὁ νάρθηξ δ᾽ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Παρέστω καὶ μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
Ἐγκεράσας, φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,

Charites rosis abundant?
Viden' ut iam æquoris unda
Posuit suum furorem?
Viden' ut iam nat anas, &
Remeare ut incipiat grus?
Purè ut refulgeat sol?
Nebulæ fugentur atræ?
Hominum nitent labores:
Tellus parturit herbas:
Termes oliuæ exerit se:
Bromij redimitur humor:
Fronde sub omni folióque
Fructus floret opimus.

In seipsum. H. ST.

Ego iam senex quidem sum,
Iuuenes tamen bibendo
Supero, chorósque ducens:
Baculi loco gero utrem:
Ferulæ nec ullius usus.
Cupiásne dimicare?
Veniásque, dimicésque.
Mihi melle dulciorem
Puer affer huc lyæum.
Ego iam senex quidem sum,

Σειληνὸν ἐν μέσοισι
Μιμούμενος χορεύσω.

Εἰς ἑαυτόν.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μευ ἦτορ ἰανθὲν
Λιγαίνειν ἄρχεται μούσας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀποῤῥίπτονται μέριμναι
Πολυφρόντιδές τε βουλαὶ
Ἐς ἁλικτύπους ἀήτας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
Δονέει μέθῃ γανώσας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Στεφάνοις ἄνθεσι πλέξας,
Ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
Βιότου μέλπω γαλήνην·
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Μύρῳ εὐώδει τέγξας
Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
Κατέχων, Κύπριν ἀείδω.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Silenum at inter omnes
Imitabor in choreis.

In ſeipſum. E. AN.

Vbi ſuaue poto uinum,
Animo repentè læto
Celebro nouem Camœnas.
Vbi ſuaue poto uinum,
Subitò moleſta cura &
Operoſa conſiliis
Rapidas eunt in auras.
Vbi ſuaue poto uinum,
Subitò iocos reſoluens
Roſeas me agit per auras
Hilarẽ ebriũmque Bacchus.
Vbi ſuaue poto uinum,
Simul indui coronam
Manibus meis paratam,
Varióque flore textam,
Placidam celebro uitam.
Vbi ſuaue poto uinum,
Liquido madens odore,
Lepidam & tenens puellam,
Venerem cano iocoſam.
Vbi ſuaue poto uinum,

Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
Τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας,
Θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος.
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

Εἰς Ἔρωτα.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεὶς
Τᾶς χειρὸς, ὠλόλυξε.
Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, κἀποθνήσκω.
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς,
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἁ δ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
Πόσοι, δοκεῖς, πονοῦσιν
Ἔρως ὅσους σὺ βάλλεις;

Animum ut meum explicaui
Cyathi in modum repandi,
Thiaso frequente lætor.
Vbi suaue poto uinum,
Proprium hoc meum est lucellum,
Et id auferens abibo.
Siquidem mori stat omnes.

De Amore. H.ST.

Inter rosas Cupido
Apiculam iacentem
Non uidit, éstque punctus.
Manûmque sauciatus,
Mox eiulare cœpit.
Et cursitans uolánsque
Ad candidam Cytheren,
Heu; óccidi; óccidi, inquit,
Vitámque, mater, efflo.
En me minuta serpens
Pennata uulnerauit,
Apem uocant coloni.
Tunc illa, Apis si acumen
Tantum facit dolorem,
Quantum dolere credis
Quos tu feris Cupido?

Ἐς συμπόσιον.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς·
Τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
Τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
Ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
Ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
Τί γάρ ἐστί σοι κέρδος
Ὀδυρωμένῳ μερίμναις;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν.

In conuiuium. E. AN.

Hilari merum bibentes
Bromium patrem canamus.
Bromius chori repertor:
Bromium iuuant canentes,
Bromium iuuant iocantes.
Bromius Cupidini par.
Bromio calet Cythere,
Temulentia & per ipsum
Genita est, Charisq; pulchra,
Per eum dolor sopitur,
Per eum quiescit angor.
Vbi poculum quietum
Pueri ferunt uenusti,
Fugit usque cura mixta
Rapidis Noti procellis.
Oneremur ergo uino,
Cura & leuemur omni.
Tibi quid dolore prodest
Et confici querelis?
Quis enim futura nouit?
Sua cuique uita cæca est.
Iuuat uuidum Lyæo
Agitare me choreas,

Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

Εἰς ἑαυτόν.

" Ποθέω μὲν Διονύσου
" Φιλοπαίγμονος χορείας,
" Φιλέω δ' ὅταν ἐφήβου
" Μετὰ συμπότου λυρίζω.
" Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
Φιλέω μάλιστα πάντων.
Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
Φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα·
Στυγέω μάχας παροίνους
Πολυκώμους κατὰ δαῖτας.

Iuuat & fragrantem oliuo
Decente cum puella
Hilarè uacare ludo.
Quod a lest molestiarum
Sibi qui uolent habento,
Hilari merum bibentes
Bromium patrem canamus.

Ad seipsum. E. AN.

Cupio quidem iocosi
Bromij choros requirens:
Amo uerò cum iuuencis
Fidibus canens bibénsque:
Hyacinthinis corollis
Caput implicatus, ut cum
Teneris iocer puellis,
Amo maximè inter omnes.
Nihil inuidere possum,
Neque nosse contigit mî
Liuorem adhuc malignum,
Leuiora tela linguæ
Fugio timens procacis.
Fugio execrórque semper
Epulis citata festis
Genialibúsque bella.

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κούραις
Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

Εἰς τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.
Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα
Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὁπόσα φέρουσιν ὧραι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,

Vbi maximè choreas
Vernante cum puella
Cithara sonante plaudo.
Iuuat otium & quies me.

De cicada. H. ST.

O ter quatérque felix
Cicada quæ supremis
In arborum uiretis,
Roris parum ut bibisti,
Cantare dulce gaudes,
Reginam agens potentem.
Quodcunque conspicaris,
Tuũ est, quod arua gignunt,
Quod sylua cunque profert.
Te amplectitur colonus,
Quòd eius in labores
Iniuriosa non sis:
Colunt cicada te omnes,
Diuina quòd putaris
AEstatis imminentis.
Te diligunt Camœnæ,
Te diligit que Phœbus,
Vocémque dat canoram.
Te non senecta carpit,

Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε·
Ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε·
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον.

„ Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
„ Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων,
„ Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
„ Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
„ Ἐδίωκε, καὶ κίχανεν.
„ Τί θέλει ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
Ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

Εἰς τὰ τοῦ Ἔρωτος βέλη.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
„ Παρὰ Λημνίαις καμίνοις
„ Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
„ Ἐποίει, λαβὼν σίδηρον.
„ Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,

Festiua, terræ alumna,
Cantus amica, & omnis
Mali & doloris expers.
Vlla nec aucta carne,
Nec aucta sanguine ullo:
Ipsis abes parum à dijs.

De suo somnio. H.ST.

Videbar in quiete
Huc cursitare & illuc,
Humeros amictus alis
Amor, sed impeditus
Plumbo pedes tenellos,
Me persequens prehendit.
Sibi somniũ quid hoc uult?
Mihi quidem uidetur,
Me plurimos amores
Fugisse iam implicatum
Hærere in hoc sed uno.

In Cupidinis sagittas. H.ST.

Veneris maritus olim
Ad Lemnias caminos
Amoribus sagittas
Dum cudit ære sumpto,
Hamósque melle dulci

Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε.
Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀϋτῆς
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστὶν, εἶπε,
Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης,
Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησὶν, ἆρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτὸ, φησί.

Εἰς Ἔρωτα.

" Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
" Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
" Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
" Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς ἔρωτα,
Σοφίη, τρόπος πατεῖται.
" Μόνον ἄργυρον βλέποισιν.
" Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
" Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
" Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
" Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·

Dum temperat Cythere,
Miscétque fel Cupido:
Mars prælio reuertens
Quatiebat horridã hastam,
Tela eleuans Amoris.
At Amor, Graue istus inquit:
Fac, si libet, periclum.
Mars accipit sagittam,
Venúsque risit ille
Vehementer ingemiscens,
Grauis, inquit, aufer illam.
Tibi serua, ait Cupido.

In Amorem.

Et non amare, durum est,
Et est amare durum:
Durissima omnium res
Amare, nec potiri.
In amore negliguntur
Imagines auorum:
Mores iacent & artes.
Solum intuentur aurum.
Pereat malè expetendi
Qui primus author auri.
Hinc cura nulla fratris,
Spernũtur hinc parẽtes: M.iiij.

Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

Ἄλλο ᾠδάριον.

" Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
" Φιλῶ νέον χορευτάν.
" Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
" Τρίχας γέρων μὲν ἐστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

Ἄλλο.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς·
" Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
" Φέρε μοι νόμους κεράσω,
" Μεθύων ὅπως χορεύσω.
" Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων
Τὸ παροίνιον βοήσω.

Ἄλλο.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
Λυρικῆς ἄκουε μούσης·

Hinc & cruenta bella.
Quod maximum malorum eſt,
Quicunque amamus, omnes
Per hoc perimus unum.

Aliud odarium. H. ST.

Iuuenis ſeniſque feſtas
Video lubens choreas.
Senex at in choreis,
Senex quidem eſt capillis,
Iuuenis ſed uſque mente eſt.

Aliud. E. AN.

Age, da lyram mi Homeri,
Vbi chorda abeſt cruenta.
Age da ſcyphos ſacrarum
(Volo temperare) legum:
Vt humum ebrius laceſſam,
Pede uerberans ſoluto:
Citharáque concinente,
Rabie furens modeſta
Temulenta uerba fundam.

Aliud. E. AN.

Age pictor optime, audi
Lyricæ modos Camœnæ.

Φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
Ἑτεροπνόοις ἐναύλοις·
Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
Γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

Εἰς Διόνυσον.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῆ,
„ Νέον ἐν πότοις ἀταρβῆ,
„ Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
„ Τελέων θεὸς κατῆλθε·
„ Ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
„ Πότον ἄστονον κομίζων,
„ Γόνον ἀμπέλου τὸν οἶνον,
Πεπεδημένον ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν.
Ἵν' ὅταν τέμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
Ἄνοσοι δέμας θηητὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,

Berecynthiásque uento
Minimè suo sonantes.
Age tibias iocosis
Penitus relinque Bacchis.
Age pinge ciuitates
Hilaras, nec absque risu.
Modò uerò cera possit,
Etiam suas amantum
Mihi pinge sanctiones.

In Bacchum. E.AN.

Iuuenem in scyphis ualentē
Minimè in scyphis pauētem,
Lepidum in scyphis choreutē
Faciens Deus reuenit,
Hominum meros amores,
Hilarum ferens temetum,
Genitum è uite natum
Acinis in ebriosis
Cohibens adhuc reuinctum
Vt ubi sit uua secta,
Vigeamus absque morbo,
Vigeamus usque membra
Vigeamus usque mentem:
Redeunte donec anno

Ἑσπέρους φανέντος ἄλλου.

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

Ἆρα τίς τόρευσε πόντον,
„ Ἆρα τίς μανεῖσα τέχνα
„ Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
„ Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
„ Ἆρα τίς ὕπερθε λευκὰν
Ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
Νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
Μακάρων φύσιος ἀρχάν;
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
Βρύον ὡς ὕπερθε λευκὸν
Ἁπαλόχροος γαλήνας,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει.
Ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν,
Ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.

Redeat nouus Lyæus.

De disco habente Venerē. H.ST.

Mare sensit ergo cælum,
Aliquo artis & furore
Coalescat unda disco,
Pelagi super profunda.
Alicuius ad deos mens
Penetrauit ergo sculpens
Teneramque candidamque
Venerem, deûm parentem.
Oculis sed ille nostris
Sine ueste dat uidendam:
Tegit unda nilque prorsus
Nisi quod nefas uideri
Vagabunda iámque littus
Superextat alga tanquam
Maris in serenitate,
Dea nuda sic pererrat.
Super & natare quum uult,
Trahit ante corpus undā:
Secat inde fluctus ingens
Roseis deæ quod unum
Supereminet papillis
Teneroque subestque collo.

Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον ὡς ἴοις ἑλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνας.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦται
Ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς
Δολερὸν νόον μερόπων
Ἔρως, Ἵμερος, γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς,
Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τε σῶμα παίζει,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

Εἰς οἶνον.

" Τὸν μελανοχρῶτα βότρυν
" Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
" Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
" Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
" Μόνον ἄρσενες πατοῦσι
" Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες

Medio deinde sulco,
Quasi lilium implicatum
Violis renidet illa
Placidum maris per æquor.
Choreis frequénsque delphin
Ibi marmor est fatigans,
Humeris uehens amorem
Pariter Cupidinémque,
Quatientem utrunque risu
Iuuenile cor doloso.
Salit ipse piscium grex
Ibi cærulas per undas,
Paphiæque lusitando
Lateri natantis hæret.

De uino. E. AN.

Calathis nigros racemos
Iuuenes uiri resectos
Humero super ualente
Lepidæ & ferunt puellæ,
Sed ubi in lacum dederunt
Referunt pedem puellæ,
Maribus premuntur uuæ.
Pedibus merum resoluunt
Bromium uiri canentes:

Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα βάκχον.
Ὃν ὅταν πίνῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
Πολιὰς τρίχας τινάσσων.
Ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
Ἐρατὸς νέος ἐλυσθεὶς
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων
Βεβαρημένην ἐς ὕπνον·
Ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων
Προδότιν γάμων γενέσθαι.
Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει.
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

Lacus & repletur hymnis.
Iuuat hos uidere dulcem
Doliis nouum Lyæum,
Vbi feruet ille, apertis.
Simul hunc senes biberunt,
Tremulis choros celebrant
Pedibus, uibrántque canos.
Speculatus at puellam
Iuuenis decens uenustam,
Petit abditus sub umbra
Tenerum in latus iacentem,
Grauitérque consopitam.
Ibi eam Cupido mulcens,
Suadet facem malignus
Violare nuptialem.
Iuuenem tamen repellit
Mulier, nec audit illum.
At ubi nihil ualere
Sua sentit ille uerba,
Subigit pati misellam.
Siquidem ebrius Lyæus
Petulante cum iuuenta
Ita ludit insolenter.

Εἰς ῥόδον.

" Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
" Μέλπομαι ῥόδον τέρεινον.
" Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν. *
" Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
" Τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
" Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
" Πολυανθέων ἐρώτων·
" Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν φυτόν τε μουσῶν.
Γλυκὺ καὶ ποιοῦντα πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
Σοφῷ τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν, *
Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτη.

De rosa. H. ST.

Cum uere patre florum
Socianda laus rosarum.
Rosa, flos odórque diuûm:
Hominum rosa est uoluptas.
Decus illa gratiarum
Florente amoris hora.
Rosa suauium Diones,
Rosa, opus labórque uatum,
Et amica planta Musis.
Est grata colligenti,
Licet antè spina pungat
Mordacibus rubetis.
Est grata eam fouenti
Manu subinde molli.
Eadem decens coronis,
Et expetita mensis,
Solennibúsque Bacchi.
Rosis quid absque fiat?
Aurora nónne fertur
Rosea manu decora?
Rosisque nónne Nymphæ
Spectabiles lacertis?
Rosicolor ipsa Cypris

Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
Φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν.
" Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
" Δεδροσωμένην Κυθήρην
" Ἐλόχευε πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἔδεικνυε Ζεύς,
Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἥνθισε χθών,
Πολυδαίδαλον λόχευμα.
Μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς φύοιτο, νέκταρ
Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Vocitata nônne doctis?
Quid plura? nónne multis
Medicina certa morbis?
Defendit hæc sepultos,
Hæc tempori resistit:
Huius senecta suauem
Seruat iuuentæ odorem.
Sed quæ rosis origo?
Quum cærulis ab undis
Sale rosidam Cytheren
Spuma edidit profundi,
Iouisque quum Minerua
E uertice exiliuit
Armata scuto & hasta:
Tunc nobilis rosarum
Stirps edita est beato
Terræ sinu, uenustus
Miræque fœtus artis.
Superûmque turba diuûm,
Rosa ut esset, irrigantes
Nectar suum, è rubeto
Insigne procrearunt
Germen patris Lyæi.

Εἰς ἑαυτόν.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὁμιλῶ
" Ἐσορῶν πάρεστιν ἥβα,
" Τότε δὴ τότ' ἐς χορείην
" Ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
" Περίμεινόν με Κυβήβα.
" Παρὰ δὸς, θέλω στέφεσθαι.
" Πολιὸν δὲ γῆρας ἑκάς.
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοι τὶς
Φερέτω ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης,
Ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαριέντως δὲ μανῆναι.

Εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
" Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι.
" Καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
" Ἐγνώρισεν τιάραις.
" Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας

De seipso. H.ST.

Iuuenum frequens ut agmen
Tueor, repuberasco.
Ego tum, licet senex sim,
Alacer uolo ad choreas.
Iuuenesque quæso mecum,
Fer & huc rosas: corollis
Caput impliæm libenter.
Procul at procul senectus.
Iuuenes apud, iocosis
Iuuenabor in choreis.
Properè mihi Lyæi
Ades afferens liquorem.
Validum senémque cerne
Lepidéque coniocantem
Lepidéque combibentem.
Lepidéque confurentem.

De amatoribus odarium. H.ST.

Equi solent inustum,
Coxis habere signum,
Parthique de tiaris
Plerunque noscitantur:
At intuente amantes

Ιδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.
Εχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

ΤΩΝ ΕΞΗΣ ΜΕΛΩΝ

τὰ μὲν ἐστὶν Ἀνακρέοντος, τὰ δ' οὔ· καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀντιγράφοις μετὰ τῶν λοιπῶν εὕρομεν, τὰ δὲ καὶ πανταχόθεν συνηγάγομεν. ἐκείνων δὲ μόνων τὸ ὄνομα αὐτοῦ προγέγραπται, ἃ σαφῶς οἴδαμεν αὐτοῦ ὄντα, ἐξ ὧν δηλαδὴ οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς παρέχονται μαρτυριῶν μαθόντες.

Εἰς χρυσόν.

Ο δραπέτας μ' ὁ χρυσὸς
Οταν φύγῃ με κραιπνοῖς

Mox noscitantur à me.
Nam nescio quod omnes
Signum solent minutum
Inustum habere cordi.

SEQVENTIVM CAR*minum alia sunt Anacreontis, alia nequaquã: & nonnullam nostris exemplaribus cum cæteris inuenimus, reliqua autẽ undique collegimus. Sed illis duntaxat nomen eius præfixũ est, quæ eius esse nobis constat, ut qui ex iis quæ ueteres authores citant testimoniis, id compertum habuerimus.*

Quæ sequũtur, soluta oratione & ad verbũ vtcunque interpretari, in iis deprauata mutilatáq; loca nos coegerunt.

De auro.

Fugitiuum aurum
Quum fugit me uelocibus

Διωκέμοις τι πτεροῖς,
(Ἀεὶ δ' ἀεί με φεύγει)
" Οὔ μιν διώκω· τίς γὰρ
" Μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
" Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς
" Τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ,
" Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
Φέρειν ἔδωκα λύπας,
Λύρην δ' ἑλὼν, ἀείδω
Ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
Πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
Χαῦνα φρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖπεν ὁ δραπέτης.
Φέρων μέθαν δ' οἱ φροντίδων,
Ἑλών μιν ὡς μεθ' ἡμῶν *
Λύρης ψύχωμαι λαρόν.
Ἄπιστ' ἄπιστε χρυσὲ,
Ἔτ' αὖ δόλοις με θέλγῃς.
Πλέον χρυσοῦ νεῦρα.
Πόθοις κέκλυθι ἀδεῖς.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

" Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω.
" Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
" Μελέτη δ' ἔπεσι παντὶ

Ventóque æquantibus plantis,
(Semper autem semper me fugit)
Non id persequor. quis enim
Odio prosequens aliquid uult ue-
nari illud?
Ego uerò statim summotus
A fugitiuo auro
Meæ quidem mentis uentis
Ferendos trado mœrores:
Lyram autem sumens, cano
Amatorias cantilenas.
Rursum autem ubi me animus
Contemnere docuerit,
Compellauit fugitiuum.

* * *

Infidum infidum aurum,
Quandiu dolis me demulcebis,
Plus est penes lyræ quàm aurum.
Amores audi iucundos. * *

In Apollinem.

Ciebo barbitum.
Certamẽ quidẽ propositum nõ est,
Sed commentatio adest omni

Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κροαίνων,
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ἅτε τὶς κύκνος Καΰστρου
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
Ἀνέμου σύναυλον ἠχῶ.
Σὺ δὲ μοῦσα συγχόρευε.
Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
" Κιθάρη, δάφνη, τρίποις τε.
" Λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
" Ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
" Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη.
" Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν.
Φυτὸν ἀθαλὲς δ' ἐπηχεῖ.
Ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κρατέειν κόρην νομίζων,
Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
Ἄγε θυμὲ, πῆ μέμηνας,
Μανίην μανεὶς ἀρίστην;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,

Qui sapientiæ sortitus est florem.
Eburneo autem plectro
Argutum carmen strepens
Phrygis numeris sonabo,
Velut aliquis cygnus Caystri
Candidis alis modulans
Sonantem unà cum uento uocem.
Tu autem Musa simul choreas du
cito.
Est enim [res] sacra Phœbo
Cithara, laurus, & tripus.
Eloquor autem amorem Phœbi,
Vanum ardorem.
Casta enim est puella.
Effugit quidem aculeum,
Naturalem autem mutauit formã,
Arbórque pulchrè florens resonat.
At Phœbus, ibat Phœbus,
Potiri se puella putans:
At uiride folium carpens
Putabat se agitare uenerem,
Age anime, quorsũ furore captus es,
Furore furens optimo?
Telum fer uires admouens

Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπῆλθης.
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
" Ἄρες, ὡς θεοὺς ἐνίκα.
" Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ
" Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
" Φιάλην πρόπινε παισὶν,
" Φιάλην λόγων ἐρανήν,
Ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον.
Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ
Ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσι.
Λύρην δ' ἀλίπαστον αὖ *
Φιλαμάτων τε κεδνῶν,
Πόθων κόπελλα κρίνῃ.
Ὅταν θέλῃς δὲ φθέγγῃς.
Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὰς
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθέν.
Ξένοισι δ' ἄγχι μουσῶν
Δολίοις ἀπίστοις αἰδαίοις.
Ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῳ
Μούσας φρεσὶν ἀπείκοις
Ἀχανθίας ὀρεινοῖς,
Αἴγλαν τε λαμπτηρώοις.

Scopo ut tacite discedas.
Arcum autem Veneris
Relinque, quo deos superabat.
Anacreontem imitare
Celeberrimum lyricum.
Phialam propina pueris,
Phialam sermonum amabilem,
E nectaris potu
Recreatione sumpta,
Igneo astro emitato.
Tu enim dolo, tu invidia
Amorem posuisti hominibus.

* * *

Εἰς τὸ ἔαρ.

Τί καλόν ἐστι βαδίζειν
Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
Ἁπαλὴν παῖδα κατέχων
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

Ἀνακρέοντος.

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη
Κρόταφοι, κάρα δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔτ' ἥβη
Πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες·
Γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
Θαμὰ, τάρταρον δεδοικώς.
Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς
Μυχὸς, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοιμον
Καταβαίνῃ μὴ ἀναβῆναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγε δὴ φέρ' ἡμὶν ὦ παῖ

De Vere.

Quàm pulchrum est ambulare
Vbi prata luxuriant,
Vbi tenuem iucundissimam
Exhalat Zephyrus auram,
Palmitem Bacchicum intueri:
Et pampinos subire,
Tenerámque puellam tenere.
Quæ tota spiret uenerem.

Anacreontis.

Cana nobis iam
Tempora, capútque album.
Venustáque non amplius pubes
Adest, senésque sunt dentes.
Et dulcis non amplius multum
Vitæ tempus relictum est.
Propterea ingemisco
Frequenter, tartarũ reformidans.
Orci enim est horrendus
Specus, & grauis in ipsum
Descensus. nam patet
Ei qui descendit nullus ascensus.

Eiusdem.

Agedum affer nobis puer

Κελεύω, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω. τὰ μὲν δέκ' ἐγχέ-
Ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους, ὡς ἂν ὑβριστῶς ἀν-
Ἀναδεῦ βασσαρήσω.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Ἄγε δεῦτε, μηκέθ' οὕτω
Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις ἀείδων.
Ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γουνοῦμαί σ' ἐλαφηβόλε
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν,
Ἥ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
Δίνῃσι, θρασυκαρδίων
Ἀνδρῶν ἐσκατορᾷς πόλιν

Celeben, ut amystin
Propinem. decem quidem infunde
Aquæ, quinque autem uini
Cyathos, ut insolescentem

* *

Et paulo pòst,

Agite date, ne amplius ita
Strepitu & fremitu
Scythicam potationem inter uina
Exerceamus, sed pulchros
Potantes inter hymnos.

Eiusdem.

Amorem enim tenerum
Celebro abundantem redimiculis
Varios habentibus flores decantās.
Ille & deorum dominator,
Ille mortales etiam domat.

Eiusdem.

Supplico tibi ceruorū iaculatrix
Flaua filia Iouis, agrestium
Domina Diana ferarum,
Veni nunc ad Lethæi
Gurgites, trepidantium corde
Virorum aspice ciuitatem

Χαίρουσ'. οὐ γὰρ ἀνημέροις
Ποιμαίνεις πολιήτας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πῶλε Θρηϊκίη, τί δή με
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
Μηδὲν εἰδέναι σοφόν;
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων, στρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμου.
Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι,
Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις.
Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'. οὐ γὰρ ἂν ἄλλ
Λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδ' ἄμ
τῶνδε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων, δίζημαί σε.
Σὺ δ' οὐκ ἀΐεις, οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

Gaudens. non enim immites
Alis ciues.

Eiusdem.

Equulea Threicia, cur me
Limis oculis intuens
Crudeliter fugis, putásque
Nihil nouisse scitum?
Scias, bellè tibi
Frænum imponere possim,
Habenâsque tenens, uersare queã
Circum metas curriculi.
At nunc prata depasceris,
Et agiliter exiliens ludis.
Habilem enim equestris rei peritũ
Non habes sessorem.

Eiusdem.

Mori mihi contingat: nõ enim alia
Liberatio ab ærumnis fuerit ullo
pacto istis. Lego ὑδαμά.

Eiusdem.

O puer puellariter intuẽs quæro
te:
At tu non audis, nesciens te animi
mei esse aurigam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγὼ τ' ἂν οὔτ' Ἀμαλθείης βουλοίμην κέρας,
Οὔτ' ἔτεα πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μεὶς ἀμ δὴ Ποσιδηϊὼν ἕστηκε,
Νεφέλαι δ' ὕδατι βαρύνονται,
Ἄγριοι δὲ χειμῶνες παταγοῦσι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον λάλαζε τῇ πολυκρότῃ σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

Eiusdem.

Ego nec Amaltheæ optem cornu,
Neque annos quinquaginta & cē
tum Tarteßi regnare.

Eiusdem.

Mensis Posideon adest,
Nubésque aqua grauantur,
Horridæque tempestates perstre-
punt.

Eiusdem.

Amica es enim hospitibus: sine au-
tem me sitientem bibere.

Eiusdem.

Ego autem habens scyphum Erxio-
ni album gestanti galeæ conum
plenum propinabam.

Eiusdem.

Pulchricomæ filiæ Iouis saltaue-
runt agiliter.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
Τοὺς μὲν, ῥοδίνους, τὸν δὲ, ναυκρατίτην.

Τοῦ αὐτοῦ ἐν δευτέρῳ τῶν μελῶν.

Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ στεφανοῦται τῇ λύγῳ, καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Συρίγγων κοιλότερα στήθεα χρισάμενος μύρῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀποκλάς,
Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψάλλω δ' εἴκοσι χορδαῖσι μαγάδιν ἔχων, ὦ Λεύκασπι· σὺ δ' ἡβᾷς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης ἀπολειφθεὶς

Eiuſdem.

Coronas autem tres unuſquiſque uir habebat,
Alias quidem, roſeas, unam autem Naucratiten

Eiuſdem lib. 2. Carm.

Megiſtes benignus decem [ela-pſi ſunt] menſes ex quo coronatur uitice, & uinum bibit quod melle ã ſuauitatem habet.

Eiuſdem.

Fiſtulis magis caua pectora oblinens unguento.

Eiuſdem.

Pranſus ſum minutam [partẽ] ex etrio defringens,
Vinique ebibi cadum.

Eiuſdem.

Pſallo autem uiginti chordis magadin tenens ô Leucaſpi: tu autem pubertate frueris.

Eiuſdem.

Veluti hinnuleum recèns natum, lactentem, qui in ſylua derelictus

Ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμαί.

Τοῦ αὐτοῦ,

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι
Πάντα φέρουσα λαμπρά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μεγάλῳ δ' ηὖτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς
Πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον κάλυμμα τ' ἐσφηκωμένα καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ καὶ ψιλὸν περὶ πλευρῇσι βοὸς νεόπλυτον εἴλημα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλοισιν καὶ ἐθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, κίβδηλον εὑρίσκων βίον, πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ, πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνῳ μάστιγι θωμι-

à matre cornigera expauefactꝰ est.

Eiusdem.

Lacrymosámque amauit hastã.

Eiusdem.

Subuolo in Olympum alis uelocibus.

Eiusdem.

Ex fluuio reuertor
Omnia ferens splendida.

Eiusdem

Magna autem me Amor contudit, tanquam faber,
Securi, hybernóque lauit in torrente.

χθὲς, κόμην πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος· νῦν δ' ἐπιβαίνει σάτινά τε χρύσεα φορέων καὶ θέρματα παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ γυναιξὶν αὔτως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ἄναξ, ὧ δαμάλης Ἔρως, καὶ νύμφαι κυανώπιδες, πορφυρέη τε Ἀφροδίτη συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεται δὲ ὑψηλὰς ὀρέων κορυφὰς, γουνοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενὴς ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ' εὐχωλῆς ἐπακούειν, Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γενοῦ σύμβουλος, τὸν ἐμὸν δὲ ἔρωτα ὦ δ' οὐ νῦν σε δέχεσθαι.

*

Τοῦ αὐτοῦ.

Σφέρ' αἶρει με πορφύρ' ἀνιβάλλων χρυσοκόμης Ἔρως νεωὶ ποικίλως λαμβαίω συμπαίζειν προσκαλεῖται. ἡ δ', ἔστιν γὰρ ἀπ' Εὐκτηκοῦ Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην, λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται, πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

Eiusdem.

Ex interpretatione Lilii Gr. Gyraldi.

O domitor rerum & dux Amor,
Quicum Nymphæ cæruleæ
Et purpurea ludit Venus,
En genua supplex amplector tua,
Tu propitius teneras exaudi preces,
Faue Cleobulo, suscipe amorem meum.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἀνακρέοντος ἐπιγράμματά τινα.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

ΑΛΛΟ.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
Οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

ΑΛΛΟ.

Καί σε Κλεηνορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
Θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίη.

EIVSDEM ANA-
creontis epigramma-ta aliquot.

Quintum epigramma Βουκόλε τὰν αἶγ. interpretatus est Ausonius, reliqua Henricus Stephanus.

Cõditus hoc tumulo est præstans Timocritus armis.
Haud parcit Mauors fortibus at timidis.

ALIVD.

Fortem pro Abdera bellis Agathona peremptum
Conclamans tota urbs planxit in igne rogi
Nanque parem nullum iuuenem Mars sanguine gaudens
In duræ occidit turbine militiæ.

ALIVD.

Vita, Cleenoride, patriæ te liquit amore,
Terret dum hyberni nulla procella noti.

Ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
Κύματ' ἐφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

ΑΛΛΟ.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ', Ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ' ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέροισι
Κισσὸν καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

ΑΛΛΟ εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
Βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Βοΐδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθὲν σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Nam te hora implicuit nullo ſponſore cauenda:
Fluctibus & florens merſa iuuenta tua eſt.

ALIVD.

Quæ thyrſum gerit, eſt Heliconias: ad latus eius,
Xanthippe: Glaucæ eſt proxima quæ ſequitur.
Monte pedem referunt: Baccho portantur ab illis
Vuæ iunctæ hederis, hœdus & anniculus.

ALIVD, De bucula Myronis.

Paſce greges procul hinc, ne quæſo bubulæ Myronis
AEs ueluti ſpirans cum bubus exagites.

ALIVD de eadem.

Bucula non fuſa eſt, ſed in æs indurauit annus,
Quam manibus falſò uendicat ipſe Myron.

ΑΛΛΟ.

Οὐ φίλος ὃς κρατῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
Ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐλεγείαις.

Οὐδέ τι τοι πρὸς θυμὸν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδιάστως.

AL

Non placet ille
pocula q
Dissidia &
ta refert
Sed qui Musar
lustria d
Commisceat, l
que ioc

Scolia auten
tribuerunt, al
luerunt, nōnu
u adscripsere
Alcæi. collect
Verisimile est
uersorum.

ALIVD.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quisquis
Dissidia & Martis bella cruēta refert:
Sed qui Musarum Paphiæque illustria dona
Commiscet, lepidis deditus estque iocis.

Scolia autem quæ alii Alcæo tribuerunt, alii Sapphûs esse voluerunt, nõnulli & Anacreonti adscripsere, inter versuum Alcæi collectanea inuenies. Verisimile est autem ea esse diuersorum.

SEQVVNTVR ALI- quot Anacreontis odæ ex H- liæ Andreæ interpretation, quas suprà ab Henrico St- phano interpretatas habuist.

Suprà, pag. 113, Cantem libens, &c.

CAntare nunc Atridas
Nunc expetesso Cadmum:
Testudo verò neruis
Solum refert Amorem.
Mutanda fila nuper
Curo, lyrámque totam:
Et Herculis labores
Mox ordior: sed illa
Sonans refert Amores.
Magni valete posthac
Heroes ergo nobis:
Nam barbiti iocosæ
Solos canunt Amores.

Suprà, pag. 115, Tauro ferire, &c.

Cornu duplex iuuencis
Natura, & vngulas dat
Firmas equis, pedésque
Lepusculis fugaces,
Leonibúsque dentes
Vasto truces hiatu:
Vim piscibus natandi,
Volucribus volandi,
Audaciam viris: nec
Iam fœminis valebat.
Quid his dat ergo? Formam.
Pro parmulis & illam

Dat, omnibúſque telis.
Sic vincit ergo ferrum
Puella, vincit ignem.

Ibidem, Nuper ſilente nocte, &c.

Media ſilente nocte,
Vbi prona vertitur iam
Helice ad manum Bootæ,
Domitum & labore duro
Hominum genus quieſcit:
Puer appetit, meáſque
Pepulit fores Cupido.
Ego verò mox, quis, inquam,
Mihi nunc fores laceſſit?
Mea viſa diſſipabis.
Aperi, inquit ille, noli
(Quia ſum puer) timere.
Madefio totus imbre,
Vagus erro nocte opaca.
Ita quum foret loquutus,
Miſereſcimus, parata
Aperimus & lucerna.
Puerum quidem ferentem
Video pharetram & arcum,
Video ferentem & alas.
Statuo repentè ad ignem.
Ibi verò quum ſederet,
Manibus manus fouebam
Pueri, quoad tepeſcant.
Madidis comis & imbrem
Gelidum leuè exprimebam.
Mora nulla, quum teperet,
Vitiatur hic mihi arcus,
Libet, inquit, experiri:
Madet imbre nanque neruus.
Citus ergo tendit, hepar
Mihi figit & quaſi œſtrum.

Resilítque cum cachinno.
Simul inquit, hospes euge,
Animo bono esto mecum.
Mihi nanque saluus arcus,
Tibi verò cor dolebit.

Suprà, pag. 119, Teneris supérq. &

Super hac virente loto
Recubans, supérque myrto
Tenera, bibam lubenter.
Agedum Cupido vestem
Humeros supra reuinctus,
Mihi poculum ministret.
Cita nanque currit ætas,
Rota ceu voluta currus.
Iacebimúsque puluis
Leuis, ossibus solutis.
Lapidi quid addis vnguen?
Quid humi rosas profundis?
Liquido velim capillos
Potius frices odore
Mihi, dum fruiscor æuo:
Roseam pares coronam,
Simul & voces amicam.
Siquidem, Cupido, nobis
Liber, antequam choreas
Acherusias petamus,
Ita dissipare curas

Suprà, pag. 121, Rosã amorib. &

Rosam amoribus dicatam,
Age misceamus ipsam
Semeleio bibentes.
Foliis rosa decoris
Caput vndique impediti,
Age mollè rideamus.
Rosa singularis ô flos,
Rosa prima cura veris,

Rosa vel deûm voluptas.
Rosea puer Cytheres
Caput implicat corolla,
Charitum vt choros frequentet.
Age verò me corolla,
Fidibus canam sonoris
Adytis tuis Lyæe.
Lepidáque cum puella
Roseis nitens corollis,
Pedibus solum lacessam.

Suprà, ibid. Roseis comas co. &c.

Roseis quidem coronis
Caput vndique impediti,
Hilarescimus bibentes.
Speciosa verò thyrsos
Strepitantibus flagellis
Hederæ ferens sonantes,
Pede prompta delicato
Choreas puella plaudit,
Cithara canente dulci.
Puer at coma decorus
Fidibus, canore blando,
Liquidam suauè spirans
Sociat subinde vocem.
Amor aureo capillo,
Etiam decens Lyæus,
Etiam decens Cythere,
Senibus quidem expetitum
Properant videre Comum.

Suprà, pag. 123. Hyacinthino bac.

Sequar vt citato euntem
Pede se iubet Cupido,
Hyacinthináque virga
Rigidus premit morantem.
Rapidas sequor per vndas
Nemora inter atque valles.

Miſerum at momordit hydrus.
Mihi verò cor ſub ipſas
Saliebat vſque nares:
Subitò & miſer periſſem:
Sed amor tum vtraque molli
Quatiens caput mihi ala,
Cruciaris,inquit,amens,
Quia non vales amare.

Suprà,pag.115;Amabilis colūb

Amabilis columba
Dic,vnde quæſo prodis?
Dic,aerem ſerenum
Penna ſecans volucri,
Spiras tot vnde tandem
Et irrigas odores?
Quis eſt?rei quid autem?
Anacreon herus me
Emiſit ad Bathyllum.
Nunc cuncta poſſidentem
Vnum, omniúmque regem.
Nuper breui Cythere
Me mancipauit hymno:
Iam verò Anacreonti
Ego hactenus miniſtro,
Quoſdámque codicillos
En ipſius fero nunc:
Ob ídque liberam me
Dicit breui futuram.
Verùm licet manu me
Mittat ſenex,ego illi
Seruire ſemper opto.
Quid attinet volare
Vel montibus vel agris,
Et arbori inſidere
Agreſte neſcio quid,
Siquid modò,eſitantem?

Nunc verò pane veſcor.
Quem de manu reuello
Rapax Anacreontis.
Quod verò potat ille
Merum, mihi dat vltró.
At ipſa pota ſalto,
Herúmque Anacreontem
Alis obumbro paſſis.
Quieſco verò nocte
Super lyra recumbens.
Iam rem tenes: abito.
Cornice reddidiſti
Me iam loquaciorem.

Suprà, pag. 131, Dicunt mihi puel.

His vocibus procaces
Me fœminæ laceſſunt,
Anacreon ſenex es,
Speclo intuere ſumpto,
Nullæ vt tibi comæ ſint,
Vt læuis inſuper frons.
At neſcio ſuperſint,
An fluxerint capilli:
Sed id ſcio, decere
Ludos amœniores
Eo magis ſenem quo
Fatum magis propinquat.

Suprà, ibid. Quibus loquax, &c.

Quid vis tibi ſceleſta
Quid vis, hirundo fiat?
An vis capi volucres
Alas tibi vt recidam?
An linguam, vt ille Tereus,
Mauis metam nocentem?
Cur manè ſomnianti
Iſta loquacitate
Mihi eripis puellam?

Suprà,pag.133, Libet libet iã a-
Libens libens amabo,
Amare Amor iubebat,
Sed ipse mente captus
Parere negligebam.
Hic ergo sumit arcum,
Et auream pharetram,
Me prælio lacessens.
At ipse verò tectus
Lorica, vt olim Achilles,
Hastáque parmuláque,
Audax repugno amori.
Ferox petit: recedo.
Exhausta vbi pharetra,
Ringit: dein seipsum
Immittit vt sagittam.
Mihíque soluit artus.
Et intimum subit cor,
Nil parmula tegente.
Nam cur foris petamur,
Quum prælium sit intus?

Suprà,pag.131, Nil curo, &c.
Nil Sardium potentem
Curo Gygen, nec vllo
Amore tangor auri,
Nec æmulor tyrannis.
Perfusa curo barba
Nardo vt mihi nitescat.
Curo vt rosæ rubentes
Caput mihi coronent.
Id curo iam quod instat.
Cui nota crastina est lux?
Ergo bibas oportet,
Libans voces Lyæum,
Ludásque per serenum;
Ne fortè ii occuparit

Moibus, neget bibendum.

Suprà, pag. 137, Thebana bel. &c.

Thebana dicis arma,
Troiana cantat ille:
Meas at ipse clades.
Me non eques, pedésve,
Non perdidere naues:
Quoddam nouum sed agmen
Ab acribus petens me
Et fascinans ocellis.

Suprà pag. 139. Torno mihi, &c.

Argenteum toreuma
Vulcane quæso nobis
Polito, non Gradiui
Quidem furentis arma:
(Quid curo præliari?)
Sed poculum peramplum,
Quantum potes profundum.
Cælata verò in illo
Nec plaustra sint, nec astra,
Nec Orion aquosus.
(Quid Pleiades moramur?
Quid astra item Bootæ?)
Fac vineam virentem,
Cum mitibus racemis.
Fac aureos prementes
Pulchrum simul Lyæum,
Cupidinem, Bathyllum.

Suprà, pag. 141. Fœcunda terra.

Terræ bibunt feraces,
Plantæ bibunt & illas.
Auras Thetis marina,
Et aureus Thetin sol:
Bibítque luna solem.
Quid increpatis ergo
Me, dum bibo, sodales?

Suprà, pag. 143, Nioben ſtetiſſe

Et Tantali ſilex ſtat
Propter Phrygum fluenta,
Pandioniſque nata
Volucris eſt hirundo.
Speculum forem ſed ipſe,
Quod ſemper intueris:
Veſtis forem decora,
Vt ſemper induas me.
O ſi latex perennis
Fiam, lauémque totam.
Te lux mea, vt linam, ſim
Nardus libens odora.
Sim faſcia & papillis,
Collo vnio decenti.
Plantíſque mollicellus
Sim calceus tenellis,
Vt ambulans teras me.

Suprà, pag. 145, Si prorogare vita

Si prorogare vitam
Mortalibus valeret,
Seruare nitar aurum:
Sumpto appetens vt auro
Me Parca præteriret.
Sin nemini liceri
Vitam licebit vnquam,
Quare laboro fruſtra,
Præoccupóque luctus?
Nam ſi mori neceſſe eſt,
Quid me iuuabit aurum?
Optamus ergo poſthac
Dulci madere vino
Cum commodis amicis,
Toróque molliore
Pulchram tenere Cyprin.

Suprà, pag. 149, Vt me subit, &c.

Simul subit Lyæus
Curæ graues quiescunt,
Lætúsque canto, Crœsi
Ceu possidens talenta,
Et cuncta mente calco,
Iacens humi decorus
Nigris caput corymbis.
Armare, at ipse poto.
Affer scyphum puer, da.
Nam præstat ebrium me
Quam mortuum iacere.

Suprà, pag. 151, Agedum perite pi.

Age verò summe pictor
Roseæ magister artis:
Agedum, meam puellam
Licet abiit illa pinge.
Ego te modum docebo.
Facito comam nigrantem,
Tenuíque crine mollem.
Syriúmque spiret illa,
Si cera possit, vnguen.
Nigricante sub capillo,
Age frons abusque primis
Niteat genis eburna.
Duplicem supercili arcum
Caue misceas secésve:
Coeant, sed id latenter,
Veluti vides in illa.
Pilus hinc & hinc nigrescat.
Facito igneos ocellos,
Vt habet Minerua, glaucos:
Venus alma, mollicellos.
Tyrio rosæ colore,
Niueóque lacte mixto,
Fieri genas oportet.

Facito labella Suadæ,
Quibus oſculum laceſſat.
Tenerum deinde mentum
Dominæ, & polita ceruix
Charites habeto circùm
Nitidas ſimul volantes.
Supereſt vt induatur
Tyria ſtola, puſillum
Cutis vt tamen pateſcat,
Reliquóſque prodat artus.
Satis eſt: vidére ſtan que
Videor mihi. Euge; forſan
Etiam loquêre cera.

Suprà, pag. 155, Meos Bathyllum.

Mihi pinge ſic Bathyllum
Veluti docebo pictor.
Facito comas decentes:
Color intus vt niger ſit,
Rutilante parte ſumma.
Cincinnum inordinatis
Face liberum capillis,
Vt amant ſinens iacere:
Supercili corona
Nigrior dracone frontem
Volo cingat hinc & inde;
Teneràmque roſcidámque.
Oculum nigrum trucémque
Facito, & tamen ſerenum:
Habet illud à Gradiuo,
Habet iſtud à Cythere.
Dubia vt citetur hinc ſpes,
Pauidúſque terror illinc.
Genas vtiò more mali
Roſea induatur ipſi,
Tenui nouáque pube.
Et eam, vt potes, pudoris

Proprius rubor coloret.
Labra nescio vt tibi sint
Facienda. sunto vero
Tenera, atque plena Suadæ.
Simul ipsa porro cera
Taceat, simul loquatur.
At amplus esto vultus.
Sed eburna præteribam
Adonidísque colla.
Age Mercuri manus da,
Mediúmque pectus illi:
Pugilis femur Laconis,
Semeleísque ventrem.
Mediam deinde pubem
Veneris rudem explica, iam
Venerem sed appetentem.
Tua at parum benigna ars,
Speciosiora quæ sunt
Vetat exhibere terga.
Quid opus pedes docere?
Pretium dabo quod optes.
Age Apollinem mihi istum
Aboleto, fac Bathyllum.
Fueríſque si profectus
Etiam Samum, fac ipso
Mihi Apollinem ex Bathyllo.

Suprà, pag. 159, Sine haustibus.

Merum meum Lyæi
Prolixius propina,
Furam furam libenter.
Furebat olim Orestes,
Alcmæon & furebat,
Vterque matre cæsa:
Qui neminem necaui,
Sed optimum Lyæi
Vinum bibi rubellum.

Furam furam lubenter.
Porrò Hercules furebat,
Quassans grauem pharetram,
Arcus & Iphitæos.
Nec non furebat Aiax,
Cum parmula vibrans &
Grauem Hectoris machæram.
Ego scyphum capacem
Habens,& hanc coronam
Arcu sine & machæra,
Furam furam libenter.

Suprà,pag.163,Hirũdo tu qu

Dilecta tu quotannis
Quidem venis hirundo,
Struísque vere nidum.
Bruma sed is,latebras
Nilum peténsve Memphim.
At verò sæuus ille
Amor meo perennis
In corde nidulatur.
Hic pinnulas Cupido
Agit nouas,hic ouo
In ipso adhuc fouetur.
Iam seminatus ille est.
Proinde conqueruntur
Pulli & strepunt hiantes.
Atque interim minores
Fœtus alunt adulti:
Qui rursus educati
Gignunt nouos amores.
Nobis quid ergo fiet?
Clamore persequi tot
Cupidines nequimus.

Suprà,pag.165,Ne cõspicata c

Ne me fuge,ô puella,
Canos videns capillos.

Ne verò quòd tuo flos
Aeui renidet ore,
Fastidias amantem.
Vide vel in coronis
Album rosæ implicatum
Vt lilium decens sit.

Suprà pag. 165, Hunc, ô puella, &c.

Hic, ô puer, iuuencus,
Mihi quidem vt videtur,
Est Iuppiter supremus:
Nam fœminam insidentem
Sidoniam vehítque
Tergo, secátque latum
Mare vngulis. nec vllus
Taurus gregem relinquat,
Tranauerítque pontum,
Ni Iuppiter sit ipse.

Suprà, pag. 167, Viden' vt ineunte.

Vide vt repente ver.
Charites rosis abundent.
Vide vt noti quiescant,
Placido & mari stet vnda.
Vide vt natent anates,
Redeant grues peregré.
Radiis Apollo puris
Nitet atque lustrat orbem,
Pepulítque nubium vmbras.
Hominum nitent labores,
Sola frugibus grauescunt,
Oliua parturit iam.
Bromii merum coronant.
Foliis vbique fœtus
Nitidis micátque ramis.

Suprà, pag. 169, Ego iam senex.

Ego senex quidem sum,
Sed plus bibo iuuencis.

Siquando verò salto,
Vtrem iuuat vibrare,
Fastidióque thyrsum.
Pugnare siquis optet,
Fas esto, prœliator.
Cedo scyphum puer mi,
Et melle tempratum
Ac dulce funde vinum.
Ego senex quidem sum,
Saltabo verò vt olim
Silenus in popello.

Suprà, pag. 173, Inter rosas Cu

Apem rosæ Cupido
Non cernit insidentem:
Incautus at feritur.
Manúque sauciata
Tenellus eiulauit.
Proinde quum decoram
Volasset ad Cytheren,
Heus óccidi, óccidi, inquit,
Mater, relinquo vitam:
Nam me pusillus anguis
Alas habens, momordit,
Apem vocant coloni.
At si (inquit illa) fili,
Apis perurit ictus,
Quantum putas laborent
Quos tu feris sagittis?

Supr. pag. 179, O ter quatérque.

Nimis es, cicada, fœlix,
Quòd arboris supremum,
Saturata rore pauco,
Vbi insides cacumen,
Dominæ in modum potentis
Modulare dulce carmen.
Tua nanque cuncta lætis

Ea quæ vides in agris,
Quicquid ferunt & horæ.
Amor es boni coloni,
Quia nil soles nocere.
Veneranda verò vates
Æstatis appetentis.
Volitas amata musis,
Volitas amata Phœbo:
Tibi qui dedit suauem
Liquidamque habere vocem.
Neque te senecta carpit,
Sapiens humóque nata,
Studióque læta cantus.
Minimè patens dolori,
Sine sanguine, ô cicada,
Similis ferè deis es.

Suprà, pag. 181. Videbar in quie.

Mihi currere in quiete
Nuper videbar alas
Humeris gerens volucres,
Sed enim Cupido, plumbo
Pedibus licet grauatis,
Me prendit assecutus.
Sibi somnium quid hoc vult?
Ego sic quidem putaui,
Multis amoribus qui
Miser implicatus vror,
Aliis quidem resoluar,
Sed in hoc manebo vinctus.

Ibidem, Veneris maritus, &c.

Veneris maritus olim,
In Lemniis caminis
Ex ære fabricabat
Amoribus sagittas:
Venus ipsa verò melle
Bona cuspides linebat.

Sed eas Cupido felle
Puer eius imbuebat.
Ibi cum impetu Gradiuus
Validam vibrabat hastam,
Et Amoris eleuabat
Leuiora tela ridens.
Grauis hæc tamen videtur,
Amor inquit, experire.
Iacit: excipítque Mauors,
Venus & sub ipsa ridet.
Ibi Mars statim ingemiscens,
Grauis, inquit, aufer illam.
Tibi serua, ait Cupido.

Suprà, pag. 183, Et non amare du.

Graue non amare prorsus,
Graue rursus est amare,
Graue ter quatérve amare,
Nec amoribus potiri.
Minimi genus putatur:
Sapiens iacet, probúsque:
Pretium intuentur vnum.
Pereat sed ille primus
Pretium impius qui amauit.
Iubet abnegare fratres
Pretium, iubet parentes:
Ciet & cruenta bella.
Quod acerbius, perimus
Miseri per hoc amantes.

Suprà, pag. 185, Iuuenis senísque.

Amo senem venustum, &
Iuuenculum choreuten.
Verùm senex choreas
Plaudens, senis capillos,
Mentem gerit iuuenci.

Suprà, pag. 189, Mare sensit ergo.

Imitatur ergo pontum

Manus exprimítque cælo.
Furor artis ergo disco
Breuiore miscet vndam,
Maris in patente dorso
Igitur repertus est qui
Niueam Cyprin supernè
Tenerámque cælet ipsam
(Nimis in deos superbus)
Generis deûm parentem
Ita fingit iste nudam,
Vt aquis tegantur vna
Ea quæ nefas videri.
Placidis vagatur vndis,
Velutíque muscus albens
Nitet in mari sereno.
Ita fluctibus renidens
Medijs Venus natando
Trahit atque pellit vndam.
Roseas suprà papillas,
Ferè adusque molle collum,
Secat vnda vasta Cyprin.
Medio sed illa sulco,
Hyacintho vt implicatum
Bene lilium rubente,
Placido mari relucet.
Ibi cærulúsque Delphin
Agitat frequens choreas,
Sedet ipsiúsque dorso
Amor & Cupido, ridens
Hominum dolos vterque
Ibi piscium recuruus
Salientium chorúsque,
Paphiéque ludit alma,
Neque non natando ridet.

Suprà, pag. 195, Cum vere patre.

Variæ ferax coronæ

Cano ver rosámque vernam
Bone tu adiuua sodalis,
Rosa spiritus deorum,
Hominum rosa est voluptas.
Vbi floridi tepescunt
Viridante vere amores,
Decus addit illa nymphis.
Rosa suauium Cytheres,
Rosa cura opúsque vatum,&
Decet ipsa planta musas.
Etiam asperis rosetis,
Licet irrito labore,
Iuuat admouere palmas.
Iuuat & sub inde Amorum,
Vbi legeris, suauem
Manibus fouere florem.
Genialibúsque mensis,
Trietericísque Bacchi,
Rosa quæritur decora.
Sine flore quid fit illo?
Roseis relucet Eos
Digitis, color Cytheres
Roseus: nitent lacertis
Roseis vbique Nymphæ.
Medicatur hic & ægris,
Neque mortuos relinquit.
Violénsque vincit æuum.
Senium rosæ venustum
Retinet iuuentæ odorem.
Age proferamus ortum.
Vbi spumeis ab vndis,
Genitalibúsque quondam
Venus editur profundi,
Iupitérque bellicosam
Cerebro parit Mineruam:
Sola tunc rosæ superbum

Etiam edidere germen.
Nouus inclytúsque fœtus.
Chorus hic deûm beatus,
Rosa fiat vt venusta,
Vbi nectare imbuisset,
Ita nobilem excitauit,
Rigido exe ens rubeto
Fruticem tuum Lyæe.

Suprà, pag. 199, Iuuenũ frequens.

Iuuenes ego alloquebar
Pedetentim: at illa venit,
Vbi vidit alloquentem.
Ego tunc ego in choream
Propero senex volucris.
Ego iam, mane Cybelle,
Age da mihi coronam.
Procul esto nunc senectus:
Genium volo choreis
Celebrare cum iuuencis,
Iuuenis repentè tactus.
Aliquis mihi liquorem
Properato ferre dulcem
Grauida Lyæi ab vua,
Videat senis vigorem:
Loqui adhuc quidem valentis,
Bibere & probè scientis,
Furere & simul venustè.

Ibidem, Equi solent,

Equi solent mustum
Coxis habere signum,
Noscit & tiara
Parthus sua notatus:
Statim sed ipse quenuis
Nosco videns amantem.
In corde nanque signum
Quoddam gerit pusillum.

BACCHYLIDIS VIta, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarum historia.

Nunc iam igitur vobis de vltimo inter lyricos Bacchylide agam. Fuit autem, vt Strabo ait, fratris Simonidis filius, ex Iulide Ceæ insulę ciuitate: ex qua etiam Simonides, vt paulo antè diximus. Facit me dubium Lutatius grammaticus, ita in septimo Thebaidos Statianæ scribẽs, Alcmena, inquit, ciuitas est Bœotiæ, in qua regnauit Herculis filius. hinc Bacchylides Grecus poeta fuit, quem imitatus est Horatiꝰ. Quid nũc super hoc statuam, non habeo, quando hic ipse grammaticus mendosissimus legitur. Octogesima verò prima, vt apud Eusebium notatum est, Olympiade floruit. Milonẽ patrẽ habuit, vt Pindari expositores tradunt: id quod & Greco carmine cõprobatum inueni. quo fit vt illos falli putem qui corrupta Suidæ exẽplaria secuti, Medonẽ Bacchylidis patrem dixere. Milon quippe patrem habuit Bacchylidis nomine, qui inter athletas haud ignobilis fuit, de cuius (id est aui) nomine poeta nũcupatus. Scribit Plutarchus in libello De exilio, in Peloponneso carmina composuisse. Celebrat verò Bacchylidis hymnos qui apopemptici dicũtur, Menander Grecus rhetor. Sunt autẽ apopẽptici hymni, ab aliquibꝰ apodemptici vocati, qui dei cuiuspiam peregrinationem continent:

de quibus primo dialogo plura vobis retuli. Extat, *quod sciã*, Bacchylidis *carmẽ inter Græca epigrãmata, antiqua venere insignitũ.* Scribit Porphyrion *quod* Bacchylidẽ *imitatus est Horatius cùm alicubi, tũ præcipuè in ea ode cuius hoc est initiũ*, Pastor quum traheret per freta nauibus. *qua poeta* Nereum *Paridi futura vaticinantẽ inducit, at vero* Bacchylides *Cassandram.* Iulianum *Cæsare scriptum reliquit* Ammianus *Marcellinus adeo* Bacchylidis *carminibus delectatum, vt & nonnulla præcepta ab eo desumpserit: vt illud de castitate. Quã enim apud eum poetã legisset, vt egregius pictor vultum speciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem vitam exornat.** Scribunt Pindari interpretes *in* Pythiis, Bacchylidis *poemata apud* Hieronem Pindaricis *esse prælata.* Porro tres Aelianus Bacchylides *nomine fuisse memoriæ prodidit: primum, hunc ipsum lyricũ, alterum Atheniensem, tertium Arcadium.*

ΒΑΚΧΥΛΙ-
δου μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ Περὶ εἰρήνης λόγῳ, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ τοῦ Νουμᾶ βίῳ. Ἐκ τῶν Βακχυλίδου παιάνων.

Τίκτει δὲ θνατοῖσιν εἰρήνα μεγάλα
Πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα·
Δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
Ξανθᾷ φλογὶ μηρία, τὴν δ' ἀτείχαν τ' μήλων·
Γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
Ἐν δὲ σιδαροδέτοισιν πόρπαξιν αἰθᾶν ἀράχναν
Ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
Ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται χαλκέων

BACCHYLI-
dis carmina.

APVD STOBAEVM IN *tractatu de pace, & apud Plutarchũ in uita Numæ. Ex Bacchylidis Pæanibus.*

Parit autem mortalibus Pax [dea] magna
Diuitias, & carminum flores ex mellitis linguis [prodeuntium]
Arísque super affabrefactis, diis incenduntur
Fulua flamma femora boum, lanigerarúmque ouium.
Gymnasiáque iuuenes & tibias & comessationes curæ habent.
At in reuinctis ferro clypeis nigrorum araneorum
Telæ sunt: hastásque cuspidatas
Et enses ancipites ærugo consumit: ærearúmque

Οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συ-
λᾶται μελίφρων ὕπνος
Ἀπὸ βλεφάρων ἀμὸς, ὃς θάλπει κέαρ.
Συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀ-
γυιαὶ,
Παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

ΠΑΡΑ τῷ αὐτῷ Στοβαίῳ, ἐν τῷ Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα. Ἐκ τῶν Βακχυλίδου Προσῳδίων.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας
ὁδὸς,
Θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται
διατελεῖν βίον.
Οἷς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενὶ,
τὸ δὲ
Παρόμαρ τε νύκτα μελλόντων χάριν
Ἅπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

Non amplius tubarũ clangor, neque subr.pitur mellitus somnus
A palpebris, nostrum qui fouet cor.
Sed amabilibus conuiuiis onusta sunt uici,
Amatoriique hymni resplendent.

APVD eundem Stobæũ, in tractatu, Quòd fortiter ferenda sint quæ accidunt. Ex Bacchylidis Prosodiis.

Vnus terminus, una mortalibus est felicitatis uia,
Animum siquis habens doloris expertem, possit transigere uitam.
Cui uerò infinita obuersãtur mẽti,
Totúmque diem & noctem de futuris
Angitur cor, inutilem sustinet laborem.

Sic interpretando lego ᾧ pro οἷς, & τὸ δὲ πᾶν ἦμάρ τε καὶ νύκτα, item δάπτεται.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας λόγῳ. Ἐκ τῶν Βακχυλίδου ἐπινικίων.

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν,
Σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
Οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ ἀδικίας καὶ φιλαργυρίας λόγῳ, ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπινικίων.

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων βιᾶται.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ ἀληθείας λόγῳ. Ἐκ τῶν τοῦ Βακχυλίδου ὑπορχημάτων.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατής τ' ἐλέγχει ἀλάθεια.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ πένθους, ἐκ τῶν τοῦ Βακχυλίδου ὕμνων.

Αἲ αἲ τέκος, ἀμέτερον μεῖζον ἢ πενθεῖν

Apud eundem, in tract De felicitate. Ex Bacchylidis epiniciis.

Beatus cui Deus portionem bonorum dedit,
Cúmque fortuna optabili uitam opulentam transigere.
Neque enim quisquam hominum per omnia beatus est.

Apud eundem, in tract. de iniustitia & auaritia. Ex ijsdem epiniciis.

Vt autem semel dicam, menti hominis etiam prudentis lucrũ uim affert.

Apud eundem, in tractatu De ueritate. Ex Bacchylidis hyporchematibus.

Lydius enim lapis index est auri, hominum autem uirtutem sapiẽtia & omnipotens ueritas arguit.

Apud eundem, in tractatu De luctu Ex Bacchylidis hymnis.

Heu heu fili nostrum maius luctu

Ἐφαίνη κακὸν ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. β.

Γλυκεῖ' ἀνάγκη σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμὸν Κύπριδος, ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις, ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας· αὐτὸς μὲν πόλεων κρήδεμνον λύει, πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ· χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἶκοι, πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον πλοῦτον, ὡς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Δειπνοσοφ. βιβ. δ.

Ἐστὶ δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδὸν,
(Τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκε,
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐό-
χθους
Ἐσέρχονται δίκαιοι φῶτες.

mersit malum, ineffabilibus aequale.

APVD ATHENAEVM, Dipnosoph. lib. II.

Dulcis necessitas Veneris erumpens ex poculis fouet animum, & spes concutit mentem quum immiscetur Bacchi as donis, hominibus altissimè proiicit curas. Ipse animus urbium moenia expugnat, omniúmque hominum se monarcham fore putat: quin etiam auro & ebore erudem aedes, & tritico onustae naues splendidas ab AEgypto deuehūt diuitias amplissimas, ut bibentis cor imaginatur

Apud eundem, Dipnos. lib. IIII.

Stetit autem super saxeo limine, (Illi uerò epulum parabant) sicq; dixit.

Sponte sua ad bonorum conuiuia opulenta

Accedunt iusti uiri.

Ὁ αὐτὸς Δειπνοσοφ. βιβλ. ια, Μέμνηται δὲ (φησὶ) τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκούρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξένια.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ᾽, οὔτε χρυσός, οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής, μοῦσά τε γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβ. ιε, ἐκ τῶν Βακχυλίδου ἐρωτικῶν.

Εὖτε τὴν ἀπ᾽ ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις, λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡ-

χῳ, ἐν τῷ Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν.

Φάσωμεν πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

...m Dipnosoph. lib...
...orem (inquit) Bo...
...orum facit hic...
compellans Dioscur...
...pitium inuitans.

Non adsunt boum...
...e aurum, neque pu...
...: sed animus bene...
...e dulcis, & Boeoti...
...num suaue.

Apud eundem D...
15, ex Bacchylid...

...um aptè inflecte...
...e his adolescentib...
...cendens brachium...

...PVD PLVT...
in libello De modo...
d iuuene poem...

Dicamus uirtutem...
...riam: at opes uer...
...indignauos homine...

em Dipnosoph. libr. XI, Mentionem (inquit) Bœoticorũ scyphorum facit hic Bacchylides compellans Dioscuros, & eos ad hospitium inuitans.

Non adsunt boum corpora, ne- ue aurum, neque purpurei tapetes: sed animus beneuolus, musáque dulcis, & Bœoticis in scyphis inum suaue.

Apud eundem Dipnosoph. lib. 15, ex Bacchylidis amatoriis.

uum aptè inflectendo cubitum, ac his adolescentibus, candidum tendens brachium.

PVD PLVTARCHVM in libello De modo audiendorũ à iuuene poematum.

Dicamus uirtutem habere fidam loriam: at opes uersantur etiam pud ignauos homines.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ ΤΩ Ἁλικαρνασσεῖ, ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, καὶ παρ' Ἀθηναίῳ Δειπνοσοφ. βιβλ. ιδ.

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἁβρόν τι δεῖξαι.

ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΛΕΞΑΝδρεὺς Στρωματέων λόγῳ ε, Ἀκούσωμεν οὖν πάλιν (φησὶ) Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος,

Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καὶ λίαν νούσων εἰσὶ, καὶ ἀναίτιοι, οὐδὲν ἀνθρώποις εἴκελοι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. λογ. ε.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμων δῶκε πράσσοντ-

APVD DIONY
licarnassen, in l
ra uerborum: e
naeum, Dipnos. l
Non est sessionis h
tionis: sed opor
... insignis
... tum profecto
... proferre.

CLEMENS A
nus Strom. libr.
igitur rursum
dem de deo dice
Illi quidem non
... culpaque
... hominibus si
In hac interpr
ἀεικελιᾶν pro ἀ
& vox ἀναίτιο
cta est.

Apud eundem. S
Paucis autem m
... est à numine

APVD DIONYSIVM HAlicarnassęũ, in libro De structura uerborum: & apud Athenæum, Dipnos. lib. XIIII.

Non est sessionis hoc opus, neque dilationis: sed oportet ad Itoniæ aurea ægide insignis templum affabrefactum profectos festiuum aliquid proferre.

CLEMENS ALEXANDRInus Strom. libr. V. Audiamus igitur rursum (inquit) Bacchylidem de deo dicentem,

Illi quidem non domantur morbis fœdis: culpáque uacant, nullo modo hominibus similes.

In hac interpretatione lego ἀεικελίων pro ἀεὶ καὶ λίαν. Sed & vox ἀναίτιοι mihi suspecta est.

Apud eundem. Strom. lib. VI.

Paucis autem mortalium concessum est à numine ut bene rem ge-

ται, ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐκκύρσαι δύαις.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Πίνδαρον προλεγομένοις.

Συνέβη δὲ Ἱέρωνα τὸν Γέλωνος ἀδελφὸν νικήσαντα καὶ τὴν οη ὀλυμπιάδα, ἐν ταύτῃ τελευτῆσαι. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου, Φερένικός ἐστι. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης, γράφων οὕτως,

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον νικήσαντα.

Ἐκ τῶν εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον σχολίων.

Πρόθυρον τοίνυν καὶ θύραν εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον, διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμόν· πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις. Βακχυλίδης,

rentes, maturè ad cana tempora inducentem senectutē perueniāt, priusquā incidāt in calamitates.

IN PROLEGOMENIS in Pindarum.

Accidit autem ut Hieron Gelonis frater, quum uicisset etiā 78 Olympiadē, in hac diem suum obiret. Nomen autem uictoris equi est Pherenicus. Meminit uerò eius Bacchylides, scribens ita,

Flauipilum quidem Pherenicum iuxta Alpheum latifluum, equum procellas cursu æquantem, uictoria potitum.

Ex scholijs in eundem Pindarum.

Πρόθυρον igitur [id est uestibulū] & θύρας [id est ianuam] solent appellare Corinthū, quòd initiū aut extremitas Peloponēsi sit Isthmus: uestibulum autem in Peloponnesum proficiscentibus. Bacchylides,

Ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩνιον τὸν Ῥόδιον σχολίων.

Ἑκάτα δᾳδοφόρου Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙστίωνι.

Ὦ Περίκλειτε δ' ἀλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ καλὸς Θεόκριτος οὐ μόνος ἀνθρώπων ὁρᾷ.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

O diuinitus ædificatæ portæ insulæ splendidæ Pelopis.

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Hecate tædigeræ Noctis magnum habentis sinum filia.

APVD HEPHAEstionem.

O Periclete cætera autem ignoraturum te non spero.

Apud eundem.

Sanè pulcher Theocritus non solus hominum uidet.

Apud eundem.

Tu autem in sola tunica ad amicam mulierem fugis.

SIMONIDIS VITA ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarū hist.

Fuit verò Simonides post Stesichorū: id quod & Athenæus ostendere nititur, quum quis primus πέμματα dixerit inquirit. illa enim Simonidis versus quosdā affert, in quibus de Stesichoro fit mētio. At Eusebius eadem simul ætate vixisse scribit. alii post Ibycum: quod obseruauimus apud eos qui in Apollonium cōmentaria collegere. Suidas Simonidē ait LVI Olympiade floruisse: alii LXII scripsere, & perueniſſe vsque ad LXXVIII. Fuerit vtcunque, illud certè à multis est traditū, nouem lyricos poetas si non eadem ætate fuisse, non multo certè tempore inter se distātes. Fuit ergo Simonides Leoprepis filius, vt Herodotus scribit: vt alii, Theoprepis. vtrūque est apud Suidam, nec semel, legere. Fuisse verò dicitur aspectu fœdo & deformi (id quod illi obiecit Themistocles) patria Iulites, ab vrbe Ceæ insulæ. cognominatus item Melicertes à cantus suauitate. Literas verò lōgas & duplices reperisse à Græcis quibusdam dicitur. at noster Plinius has tamen quatuor ait inuenisse, η, ω, ζ, ψ. Dorica in scribēdis versibus vsus est lingua. Cambysæ & Darii regnum, & Xerxis nauale prælium descripsit. cuius rei apud Suidam & in cōmentariis in Apolloniū mētionem nōnunquam factam videmus. Item præliū illud quod ad Artemisium promōtorium cōmissum est, versu elego cōposuit: quod vero ad

Salaminem factum est, lyrico carmine executus est. Scripsit & threnos, hoc est nænias, vel lacrymas. Horatius, Cææ retractes munera næniæ. *Et Catullus* Mœstius lacrymis Simonideis. *quanquam rem ter affectum & reticē: tamen locus hic Catulli ... rum lucidè à grāmaticis explanatur. Cōposuit item laudes, hoc est encomia, & epigrammata: quorum adhuc pleraque legūtur, ut illud in Megistium vatem Acarnanem ex Melāpodis genere, cuius & Herodotus meminit. interitum enim Megisteus Leonidæ & sociorumque ipsius prædixit: quare constructo ei ab Amphictyonibus tumulo, Simonides ob mutuam hominis familiaritatem carmen composuit.*

Statim pòst,

Scripsit & pæanas & tragœdias. His addit & Strabo Deliacorum dithyrambū, quē Memnon inscripsit. addit & Herodotus laudes in Eualcidem Eretriorum ducē: Griphis quoque & id genus poematis delectatus. Duo utique eiusmodi extant epigrammata, quæ in medium affert Chamæleon, alterum quidē de hirco & delphino, alterū de asello qui per lusum Epeus dictus est. quæ nisi ab eo ipso explicarētur, minus profecto intelligerentur. Inter longæuos uero connumeratur: nonagesimū enim annū excessisse scribit in Macrobiis Lucianus, Suidas nonagesimū nonū. Eusebius in Simonidis ætate inconstans esse uidetur. Proditū est à Valerio Maximo octogesimo illū anno (vel potius nonagesimo legendū) carmina docuisse, & in eorū certamen descendisse magna etiā cum voluptate: idque se

nouisse scribit Valerius ex ipsius Simonidis poematis. Senex etiã Simonides interrogatus quãdiu vixisset, Parũ, inquit, at annos multos. Autor Stobæus. Dijs certè Simonidem gratum fuisse, ex ijs quæ Cicero & Valerius tradũt colligimus. quũ enim naufragum quẽdam in littore proiectum vidisset, & miseratione motus eũ humasset, moneri se per somnum visus est, ne crastino nauem conscenderet. Postridie igitur haud nauem conscẽdit: cæteri spreto hominis cõsilio quũ soluissẽt, eo spectãte, naufragio periere. quare lætus Simonides quòd somno vitam seruasset, tanti beneficij memoriam elegãtissimo carmine æternitati consecrauit. Nõ minus mirũ uidetur id quod ab iisdẽ simul & Fabio traditur. quũ enim Cranone (quod Thessaliæ oppidum est) apud Scopã amicũ & diuitem cœnaret, carménque cantasset quo Scopam quidẽ ipsum laudarat, sed, ita ut fit, in Castorum laudes diuerterat, tum Scopas iratus dixit Simonidi, Eius dimidiũ quod dare pactus fueram, à Tyndaridis petas. Fabius inter autores magnã esse dissensionem ostendit: nam non Scopam quidam, sed Glaucũ Carystiũ, alij Leocratẽ dicũt, alij Agatharchum. ipsumq; cœnaculũ non Scopæ, sed Pharsali cuiusdam. quã rem & Simonides ipse quodam suorum carminũ loco monstrauit. igitur postquam ille negauerat præmium, nunciatum est duos ad ianuã iuuenes adstitisse qui Simonidem uocarẽt: ad quos quũ exiuisset, repentè triclinium corruisse, conuiuásque omnes & ministros ruina elisisse: iuuenes qui ad ostium adstiterãt, nusquam amplius uisos. quare

Tyndaridas illos fuisse creditum est. quod licet fabulosum Fabius putet, tūc primùm tamen idē ipse & alii complures scriptores memoriæ artem existimāt Simonidem excogitasse, in collisorum videlicet discernendis cadaueribus. excelluit enim memoria Simonides: quam quidam comparasse arbitrantur quibusdam et oris medicamentis: quod Ammianus Marcellinus scribit.

Statim pòst,

Simonidem etiam quidam volunt, primum induxisse breuem loquendi modum, quem ex re Græci μακρολογίαν nuncupāt. Versatus verò est Simonides diu in Sicilia. quod ex Xenophontis dialogo De tyrānide planè compertum est. Sed & Theocritus poeta idem innuit in Charitum poemate, & eius ibi interpretes.

Paulo pòst,

Ob auaritiā à Pindaro etiam & Callimacho taxatur Simonides: id quod & Pindari commentatores obseruāt. Hinc & in auaros & sordidos simul & callidos adagionē factū legimus, cuius Aristophanes & Suidas meminere, Σιμωνίδου μέλη, hoc est, Simonidis carmina seu cātica, varia scilicet & malæ artis. is enim primus in poeticā, astutiā & quæstū induxit. quin & ipse κίμβιξ à Chamæleone ea de causa vocatur, qua dictione Græci pecuniæ auidū significāt. Idē & apud Athenæū legitur.

Paulo pòst,

Interrogatū vero ab Hierone Simonidem scribit Cicero quid aut qualis esset Deus, diē vnā postulasse ad deliberandū, postridie autem biduum, atque sic pariter dein-

ceps duplicasse numerum: quamobrem miratus Hieron, quæreret quid ita faceret. tum Simonidem respondisse, quo id diutius consideraret, eo sibi rem uideri obscuriorem. Simonidem etiam præterea, cum Pausania Lacedæmonio aliquando in conuiuio quum esset, ab eo rogatum lepidius ut graue aliquid & sapientia refertum diceret: tum Simonidem risisse, Memento inquit, quod homo es, hoc est, μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.

Paulo pòst,

Tantæ insuper authoritatis habitus est, ut à summis uiris celebretur. Nam & Xenophon, Attica illa Musa, libellū de tyrannide, Simonide & Hierone interlocutoribus fecit. Plato in Protagora, &c.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ περὶ τῶν τοῦ Σιμωνίδου μελῶν γνώμη.

Σιμωνίδου δὲ παρατήρει τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, τῆς συνθέσεως τὴν ἀκρίβειαν· πρὸς τούτοις (καθ' ὃ βελτίων εὑρίσκεται καὶ Πινδάρου) τὸ οἰκτίζεσθαι μὴ μεγαλοπρεπῶς, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνος παθητικῶς.

QVINTILIANI DE
Simonidis carminibus elogium.

Simonides, tenuis alioqui sermone proprio & iucunditate quadam commendari potest. præcipua tamen eius in commouenda miseratione uirtus: ut quidam in hac eum parte omnibus eiusdem operis authoribus præferant.

DIONYSII HALICARnassei de iisdem sententia.

Simonidis autem obserua delectum uerborum, & accuratam orationis structurā. Hoc præterea (qua in re præstantior etiam Pindaro comperitur) quòd commiserationem moueat non magnificè, ut ille, sed cum affectibus.

Sic interpretando, lego μὴ μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ παθητικῶς.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΛΙκαρναστεὺς ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, Ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη τὰς ἑαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας, [παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ διὰ τούτων,]

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος βρέμη πνέων, κινηθεῖσα δὲ λίμνα δείματι ἔρειπεν, οὔτ' ἀδιαντοισι παρειαῖς ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρα, εἶπέν τε, ὦ τέκνον, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὖτε γαλαθηνῷ ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι, χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ, κυανέῳ τε δνόφῳ· τὺ δ' αὐαλέαν ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέᾳ κείμενος ἐν χλαινίδι πρόσωπον καλόν. εἰ δέ τοι δεινὸν τό-

SIMONIDIS
carmina.

DIONYSIVS HALICARnasseus in libro De structura uerborum, Est (inquit) Danaë, dum per mare fertur, suas deplorans calamitates [apud Simonidem, his uerbis.]

QVum in arca affabrefacta uẽtus fremeret spirans, commotáque palus prae horrore concideret, ma lidis genis, Perseo admouit charam manum: dixitque, O fili quantis angustiis premor: tu uerò lacteo pectore dormis in tristi domo, & clauis ferreis compacta, le& in noctu lucida, atráque caligine. Tu porrò siccam supra tuã caesariem praetereuntem fluctum non curas, nec uenti sonos, purpurea in tunicula conditam habens faciem pulchram. At si à te periculum

δεινὸν ἦν, καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λε-
πτὸν ὑπεῖχες οὖας. κέλομαι, εὗδε βρέ-
φος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον
κακόν. ματαιοβουλία δέ τις φαν
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο, ὅττι δὴ θαρσα
ἔπος εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.

ΠΑΡΑ ΚΛΗΜΕΝΤΙ Τ

Ἀλεξανδρεῖ, Στρωμ. βιβλ. γ.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
Δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,
Τὸ τρίτον δὲ, πλουτεῖν ἀδόλως,
Καὶ τὸ τέταρτον, συνηβᾶν μετὰ τῶν
φίλων.

graue esse iudicaretur, ut certè graue est, saltē meis uerbis minutā supponeres auriculā. Iubeo, dormi infans, dormiat & mare, dormiat & immensum malū. Cæterū hoc mane quoddā consilium fuisse reperiatur, Iupiter pater, per te siquidē (quod audacter dictum sit) opto filij opera, pœnas mihi dari.

APVD CLEMENTEM
Alexandrinum, Strom. lib III.

Bene ualere præstantissimum est uiro mortali,
Secundum autem, pulchrum indole esse,
Tertium uerò, diuitem esse nō dolosè,
Quartum pubertate frui unà cum amicis.

Hæc carmina citat etiam Plato in Gorgia, citat & Athenæus lib. 15, in ea parte libri quæ in vulgatis codicibus

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. βιβ. δ.

Ἐστί τις λόγος ταὶ ἀρεταὶ ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοαὶ χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν. οὐδὲ
πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος.
ᾧ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν μόλῃ, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ
Δειπνοσοφ. βιβλ. δ.

Ὡς δουρὶ πάντας νικᾷς νέους,
Δινάεντα βάλων Ἄναυρον ὕπερ
Πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ.

desideratur. vterque autem scolium ea vult esse, sed neuter authoris nomen profert.

Apud eundē, Strom. lib. IIII.

*Est quædam fama uirtutem habitare in rupibus difficilem ascensum habentibus, nunc uerò illam * uelocem locum castum obire. Nec uerò omnium mortalium oculis aspectabilis est. Cui non sudor animum mordēs deintus uenerit, non peruenire possit ad summitatem fortitudinis.*

APVD ATHENAEVM.

Dipnosoph. lib. IIII.

Vt hasta omnes superauerit iuuenes,
Vorticosum iaculatus ultra torrētē,
Racemis abundante ab Iolco.

Sic interpretando lego νικᾶσι νέους pro νικᾶς ἐνεοὺς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Βιβλ. ια.

Δίδωσι δ' εὖτέ σ' Ἑρμᾶς ἐναγώνιος Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φίλα θυγατέρων τὰν ἔξοχον εἶδος, αἳ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Βιβλ. ιβ.

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινὸς, ἢ ποία τυραννίς; τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβλ. ιγ.

Πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩνιον τὸν Ῥόδιον σχολίων.

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες, Ἀφροδίτα τὸν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν.

Apud eundem, lib. XI.

* quando Mercurius certaminum præses Maiæ pulchricomæ filius, peperit autem Atlas septem uiolaceum capillitium habentium sororum præstantissimam forma, quæ uocantur Pleiades cælestes.

Apud eundem lib. XII.

Quæ enim absque uoluptate uita mortalium optabilis, aut quod regnum? absque hac, ne uita quidem deorum concupisci debeat.

Apud eundem, Dipnosoph. lib. XIII.

Purpureo ex ore uocem emittens uirgo.

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Scelestæ puer mali excogitator, quē Venus Mercurio fraudum machinatori peperit.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙ-
δου σχολίων.

Τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται.

Ἐκ τῶν αὐτῶν.

Ὅτι Μήδεια ἐβασίλευσε Κορίνθου Σιμωνίδης ἱστορεῖ, λέγων οὕτω· Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδος συνάστεος, Θράνου Λεχαίου τ' ἄνασσε.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΣΟΦΟ-
κλέα σχολίων.

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου λόγῳ, ὅτι βραχὺς καὶ ἀτ. καὶ τὰ ἑξῆς.

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
Θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες
Ἡμίθεοι, ἄπονον οὐδὲ ἄφθιτον
Οὐδ' ἀκίνδυνοι βίον ἐς γῆρας ἐξί-

EX SCHOLIIS IN Euripidem.

Opinio ueritati quoq; uim affert.

Ex ijsdem.

Medeam regnum Corinthi obtinuisse Simonides narrat, his uerbis, Neque Corinthum neque Magnesiam habitabat sed eas.iẽ quas & uxor Colchis urbes incolens, Thrano & Lechæo regnabat.

EX SCHOLIIS IN Sophoclem.

Quod enim factum est, nõ amplius infectum erit.

APVD STOBAEVM IN tractatu de uitæ breuitate & uil. &c.

Neque enim ij qui superiori seculo extiterunt,
Et deorũ dominatorũ nati sũt filij,
Semidei, laborum expertæ &
exitij,
Periculisque carente uita ad sene-

κοντα τελέσαντες.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀποριξία, ἐκ τῶν Σιμωνίδου θρήνων.

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς ὅ, τι γίνεται,
Μηδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον χρόνον ἔσσεται.
Ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
Οὕτως ἁ μετάστασις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῇ συγκρίσει ζωῆς καὶ θανάτου.

Βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς· κρυφθεὶς δὲ
Ὑπὸ γῆς κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡχῳ, ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλώνιον παραμυθητικῷ.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μελεδόνες, αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος

ætatem peruenerunt trāsacta.

Apud eundem, in tractatu De instabilitate felicitatis humanæ, ex Simonidis Threnis.

Homo existens ne unquam dixeris quid futurum sit:
Neque hominem intuitus, quandiu permansurus sit.
Celer enim ne muscæ quidem alas expandentis
Est adeo mutatio.

Apud eundem in Comparatione uitæ & mortis.

Vitæ enim tēpus est breue: at absconditus
Sub terra iacet mortalis in æternum.

APVD PLVTARCHVM in Consolatoria oratione ad Apollonium.

Hominum exiguæ uires, & irritæ cogitationes & in uita breui labor super laborem. Inuitabilis au-

ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος. κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅστις τε κακός.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι.

Τὸ, τι πολὺ δήπουθεν ἢ μικρὸν, οὐδὲν διαφέρειν δοκεῖ πρὸς τὸν ἄπειρον ἀφορῶσιν αἰῶνα. τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη, στιγμή τίς ἐστιν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου.

Ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λακύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.

Ὡς γὰρ τοῖς ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν, ξανθὸν

em pariter imminet mors. illius enim æqualem portionem sortiun ur & probi & improbi.

Apud eundem, ibidem.

Nam longitudo aut breuitas [tē] poris nihil differre uidentur, ad nfinitum seculū respicientibus. Si quidem mille atque adeo decies mille anni, secundum Simonidem, punctum sunt quoddam quod circūscribi non potest, uel potius pars quædam breuissima puncti.

Apud eundem, in lib. De modo dignoscendi adulatoris ab amico.

Quemadmodum Simonides equorum nutritionem ait non comitari lecythum sed arua frumentifera.

Apud eundem, in lib. De cognoscendo cuique suo circa uirtutem profectu.

Vt enim apem inter flores uersari dicit Simonides, flauum

μέλι μαιομέναν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πῶς ἄν τι-
ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο, καὶ ἐν τ-
τοῦ Τιμολέοντος βίῳ.

Πάσαισι κορυδαλλῆσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Συμποσ. η.

Νηνεμία γὰρ, ἠχῶδες, καὶ γαλήνη. καὶ τοὐναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησί· Οὐδὲ γὰρ ἐνοσίφυλλος ἀήτα τότε ὦρτο ἀνέμων, ἅτις κατεκώλυε σκιδναμένα μελιαδέα γῆρυν ἀραρεῖν ἀκοαῖς βροτῶν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Θησέως βίῳ.

Ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκόν φησιν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ἀλλὰ φοινίκεον ἱστίον, ὑγρῷ πεφυρμένον πρίνου ἄνθει ἐριθάλλου· καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημεῖον. ἐκυβέρνα δὲ τὴν ναῦν Ἀμαρσυάδας Φέρεκλος, ὡς φησὶ Σιμωνίδης.

mel rimantem.

Apud eundem, in lib. De capienda ex inimicis utilitate, & in Timoleontis uita.

Omnibus galeritis necesse est cristam ingenitam esse, secundum Simonidem.

Apud eundem, Sympos. VIII.

Nam dum silent uenti, serenúmque est cælum, sonus clarè auditur, & contrà, sicut Simonides ait. Neque enim foliorum agitator flatus uentorum tunc excitatus erat, qui dū dispergeretur, impediebat quominus mellita uox applicaretur auribus mortalium.

Apud eundem in Thesei uita.

At Simonides non album uelum fuisse dicit ab Aegeo traditum, sed puniceum molli permixtum flore egregiè frondentis. & hoc salutis eorū positum signum. Gubernator autem nauis erat Amarsyadas Phereclus, ut ait Simonides.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ

ἐν τῷ Περὶ τοῦ παραφθέγματος.

Κατά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται, Ὦ θρασύ· κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γῆς ἐκείνων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἁ Μοῦσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τ παρὸν μόνον, ἀλλ' ἐπέρχεται πάντ θερίζουσα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Μή με καταπαύετ', ἐπείπερ ἤρξατο τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ

ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ.

Λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν, χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου

APVD ARIST
atione De intemp
Vemde tibi uir al
resp̃odebit, O
ens adhuc, magis
me sub terra.

Apud eundem
Musa enim no
degustat quod ades
omnia metens.

Apud eunden
Ne me desistere
quam incepit iucun
rum pulchrè son
is tibia.

APVD PLAT
Protag
Ex interpre
Marsilii F
Dicit enim alicub
dam Creõtis Th
cile esse uirum
manibus pedibu

APVD ARISTIDEM, IN
oratione De intempestiuo dicto.

Deinde tibi uir aliquis Simonideus respõdebit, O homo iacens, uiuens adhuc, magis quàm illi qui sunt sub terra.

Apud eundem, ibidem.

Musa enim non per inopiam degustat quod adest tãtùm, sed omnia metens.

Apud eundem, ibidem.

Ne me desistere iubeatis, quoniam incepit iucundissimorum carminum pulchrè sonora multichorda tibia.

APVD PLATONEM IN
Protagora,
Ex interpretatione
Marsilii Ficini.

Dicit enim alicubi Simonides ad Scopam Creõtis Thessalici filium, difficile esse uirum uerè bonũ fieri, manibus pedibúsque & mente

πεποιημένον.

Καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις,

Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ᾄσματος λέγει που, οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον, χαλεπὸν φάτο ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Καὶ μετά τινα,

Ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακὸν, μέγα τεκμήριόν ἐστιν αὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. λέγει γὰρ ὅτι θεὸς ἂν μόνος ἔχοι τοῦτο τὸ γέρας.

Καὶ μετά τινα,

Ἀλλὰ τὸν τύπον αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξέλθωμεν, καὶ τὴν βούλησιν, ὅτι παντὸς μᾶλλον ἔλεγχός ἐστι τοῦ Πιττακείου ῥήματος διὰ παντὸς τοῦ ᾄσματος. λέγει γὰρ μετὰ τοῦτο ὀλίγα διελθὼν ὡσπερεὶ λέγοι λόγον, ὅτι γενέσθαι μὲν ἄνδρα ἀγαθὸν, χαλεπὸν ἀληθέως, οἷόν τε μέντοι ἐπί γε χρόνον τινά· γενόμενον δὲ διαμένειν ἐν ταύτῃ τῇ ἕξει, καὶ εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν, ὡς σὺ λέγεις, ὦ Πιττακὲ, ἀδύ-

non adamussim quadratis.

Et statim pòst,

In iisdem carminibus postea dicit, Pittaci (sapientis licet uiri) sententiam absonam sibi uideri, qua inquit, difficile est bonum manere.

Et aliquanto pòst,

Quòd enim Simonides difficile non malũ intelligi uelit, argumento sunt quæ sequuntur. subiungit enim quòd solus deus hoc munere frui dignus est.

Et aliquanto pòst,

Quare summatim poetæ huius formam consiliúmque exponendũ. Intendit autem prorsus in omnibus his uersibus Pittaci dictum refellere. Ait enim paulo pòst ferme in hunc modum, quod effici uirum bonum difficile uerè est tamen tempus quoddam ubi possibile est: factum uerò bonũ, eo in habitu perseuerare esséque bonũ, ut tu quidem Pittace contendis, impossibile

νατον, καὶ οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι, ὃν ἂν ἀμήχανος συμφορὰ καθέλῃ.

Καὶ μετά τινα,

Ταῦτά τε οὖν πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται, καὶ τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ᾄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ. φησὶ γάρ· τοὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν διζήμενος, κενεὰν εἰς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω, πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός. ἔπειθ' ὑμῖν εὑρὼν ἀπαγγελέω, φησίν· οὕτω σφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ᾄσματος ἐπεξέρχεται τῷ τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι· πάντας δ' ἐπαινοῖμι καὶ φιλέω, ἑκὼν ὅστις ἔρδῃ μηδὲν αἰσχρόν· ἀνάγκῃ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

Καὶ ὀλίγον ὕστερον,

Ταῦτα δὴ καὶ τῷ Πιττακῷ λέγει, ὅτι ἐγώ, ὦ Πιττακέ, οὐ διὰ ταῦτά σε ψέ-

est, neque humanum, sed solus hoc Deus munere fungitur. hominem uerò ita bonum manere ne rursus labatur, impossibile est, quē sors inopina abripiat.

Et aliquanto pòst,

Hæc itaque omnia aduersus Pittacū sunt dicta: quod & sequētia clarius declarāt. Hac de causa (inquit) nunquam ego quod fieri nequit, frustra quærens, sine reprehensione perpetuò uictuum bonum, eorū qui fructibus terræ uescūtur, quē quā sperē. Deinde uobis quæ cōperta mihi sunt, prædico: & cætera quæ sequūtur. Adeò uehemēter totóque carmine Pittaci dictū infestat. unūquēque uerò laudo amóque, si sponte qui turpe nil patrat: necessitati uerò neque dij quidem ipsi pugnant.

Et paulo pòst,

Hæc igitur ad Pittacum dicit, Ego quidē, ô Pittace, nō te ob id car-

γω ὅτι εἰμὶ φιλόψογος· ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ, μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ' ὀνησίπολιν δίκαν ὑγιὴς ἀνήρ. οὐ μὴν ἐγὼ μωμήσομαι· οὐ γάρ εἰμι φιλόμωμος. τῶν γὰρ ἠλιθίων ἀπείρων γενέθλα· ὥστ' εἴ τις χαίρει ψέγων, ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνους μεμφόμενος. πάντα τοι καλὰ τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕλει, ἐν τῷ τέλει τοῦ ε̄ περὶ ζώων ἱστορίας.

Ἡ δὲ Ἀλκυὼν τίκτει περὶ τὰς τροπὰς χειμερινάς. διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γίνωνται αἱ τροπαὶ, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς. καθὰ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν, Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκῃ Ζεὺς ἤματα τεσσαρακαίδεκα, λαθάνεμόν τε μιν ὥραν

ro quòd natura detrahere gaudeat: ui satisfacit & ille quisquis malus non est, nimiúmque ignauus. Sciẽs quidem iuuabit ciuitatem iustam ur sanus. Neque tamen ipse detraham, neque enim detractione gaudeo. Stultorum nanque est infinita gens: ut si quis eos uituperare pergat, necessariò defatigetur. honesta porro sunt omnia quibus turpia non sunt mixta.

APVD ARISTOTELEM
De hist. anim. lib. V. Gaza sic interpretatur.

Alcyon autem circa brumam parere solita est. quamobrem quoties bruma serena existit, dies Alcyonei appellãtur, septem ante brumam, & septem à bruma, ut Simonides quoque suo carmine tradidit, Vt quum per mensem hybernũ Iupiter bis septem molitur dies teporis, clementiam hanc temporis,

καλέουσιν ἐπιχθόνιοι ἱερὰν παιδοτρόφον ποικίλας Ἀλκυόνος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Ῥητορ. γ.

Καὶ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν, οὐκ ἤθελε ποιεῖν, ὡς δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν· ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε,

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤῼ εἰς τὸν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίον, βιβλίῳ α.

Τό τοι μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρρωτο, καὶ ὕμνος αὐτῷ τις εἰς τὴν Μνημοσύνην ᾔδετο, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησίν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς Μνημοσύνης εἶναι.

ntricem sacram uariæ & pictæ lcyonis mortales dixere.

Apud eundem, Rhetor. lib III,

Simonides item, dum is qui uictoriã adeptus erat mulabus, exiguam ei mercedem offerret, recusabat carmẽ scribere, tanquã grauaretur de mulabus uersus cõponere. at postquam sufficiẽtem præbuit, composuit,

Saluete procellipedũ filiæ equorũ.

APVD PHILOSTRATUM, De uita Apollonij Tyanei. lib. I.

Memoriam, quum centesimum annum attigisset, firmiorem habebat quàm Simonides, & hymnus ab eo de Mnemosyne canebatur, in quo omnia dicit tempore marcescere: ipsum uerò tempus senij expers & immortale per Memoriã esse.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ
ἴαμβοι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ ψόγῳ τῶν γυναικῶν.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
Τὰ πρῶτα. τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
Τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
Ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί.
Αὐτὴ δ' ἄλουτος ἄπλυτος τ' ἐν εἵμασιν,
Ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
Γυναῖκα πάντων ἴδριν. οὐδέ μιν κακῶν
Λέληθεν οὐδὲν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
Τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πολλάκις κακόν,
Τὸ δ' ἐσθλόν. ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργὸν αὐτο-

SIMONIDIS
iambi.

APVD STOBAEVM IN tractatu De uituperio mulierum.

Georgio Buchanano Scoto interprete.

Primum seorsum à fœmina mentē Deus
Creauit: illam ex hispida setis sue,
Cui cuncta cœno fœda sordido, domi
Humi supellex turpiter prouoluitur.
Illota & ipsa ueste turpis, squalida
Pinguescit alto desidens in stercore.
Aliā è scelesta uulpe formauit Deus,
Quæ cuncta nouit, nec boni quicquam aut mali
Ignorat. hæc in genere, plurimum boni
Inest, maliq; plurimū: ac sæpe temere
Modò huc, modò illuc flectit ira mobilis.
Alia parentē moribus refert canem,

μήτορα, [λ

Η πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι

Πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμ

Λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρ

Παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνὴ

Οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθ

Ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύ
μένος,

Οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχ

Ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχ

Τὴν δὲ πλάσαντες γηΐνην Ὀλύμ
πιοι —

Ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν. οὔτε γὰρ κακὸν

Οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή

Ἔργων δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται.

Χ' ὤταν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεὸς

Ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἕλκεται πυρός

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης ἐν φρεσὶν γ
ἤδη νόει.

Τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·

Ἐπαινέσει μὲν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·

Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωΐων γυνὴ

Ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.

Ἡ δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς

Maledica, cũcta audire, cũcta cernere
Intenta, & acri cuncta figens lumine,
Passim errat: & si neminẽ cõspexerit,
Oblatrat. hanc uir nec minus cõpescere
Queat, nec ira turgidus si excusserit
Si silice dentes, nec suaui blandiens
Sermone, nec si sedeat inter hospites:
Sed pertinaci iurgio incassum furit.
Hãc fabricarũt terream dii inutile
Onus marito, nec boni quicquam aut mali
Quæ norit: unum id docta tãtùm, gnauiter
Comesse: & algens bruma quum induxit niues
Horrẽs, sedile propiꝰ ad focũ admouet.
Nunc animum ad illam uerte quæ nata est mari.
Modò læta totum gaudet ac ridet diẽ,
Vt hospes illam laudet intuens domi,
Nullámque iuret fœminã usquã gẽtiũ
Bonis honestísque hac priore moribus.
Aliâs nec ulli facilis aspici, neque

ἰδεῖν,
Οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τό
Ἄπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύω
Ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμία
Ἐχθροῖσιν ἶσα καὶ φίλοισι γίνεται·
Ὥσπερ θάλασσα, πολλάκις μὲν ἀτρε-
μὴς
Ἕστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέ
Θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνετ
Βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
Ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνὴ
Ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχ
Τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς καὶ παλι
τειβέος ὄνου,
Ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγ
Ἔρεξε γοῦν ἅπαντα καὶ πονήσατο
Ἀρεστά. τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχ
Πρόνυξ προνῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχά
Ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιο
Ἐλθόντ' ἑταῖρον ὁντινοῦν ἐδέ ατο.
Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρο
γένος.
Κείνῃ γὰρ οὔτι καλὸν οὐδ' ἐφίμερον
Πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνὸν, οὐδ' ἐράσμιον

atiens adiri propius, indomitũ furit,
cu fœta catulis accubãs teneris canis,
nsuauis, aspra, tristis, ex æquo hostibꝰ
adem atque amicis: instar instabilis
freti,
uod nunc per æstum leniter stratum
iacet
luctu quieto, & gaudiũ nautis parit:
lerunque uasto sæuiens cũ murmure
ttollit undas. illius planè refert
Quæ nata ponto fœmina est imaginẽ,
Ingenio, & ira, ceu fretum, mutabili.
E cinere & asina exercita molestiis
Effecta, tandem uix coacta ui & minis
In officio erit. desidens in angulo
Noctem diémque se cibis ingurgitat,
Focúmque sese propter etiã ingurgitat.
Ad ueneris autẽ furta amicũ quẽlibet
Aduentitantem suscipit promiscuê.
Mustela genuit aliud infœlix genus
Miserúmq;, formæ nulla cui sit gratia,
Nil suaue, nulla illecebra, nil amabile,
Inane amoris atque mansuetudinis,

Εὐνῆς δ' ἀδηνῆς ἐστιν ἀφροδισίης
Τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσί
διδοῖ.
Κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονα
κακά,
Ἄθυστα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεσθίει
Τὴν δ' ἵππος ἁβρὴ χαιτήεσσ' ἐ
γείνατο,
Ἣ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει
Κοὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινο
Ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι.
Οὔτε πρὸς ἰπνὸν ἀσβόλην ἀλευμέ
Ἵζοιτ'. ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον
Λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπὸ ῥύπο
Δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται.
Ἀεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
Βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
Καλὸν μὲν οὖν θέαμα τοιαύτη γυνὴ
Ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακὸν
Ἢν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ᾖ.
Ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.

---

coniugalis negligen
idente, acerbo nau
… que multis nox
… um immolatum
Aliam equa molli
iuba,
… tans laboris & o
lum est:
… admouebit aut
cribrum
… llet, domo nec effe
… rno assidebit, ueri
… aminetur. se co
… mat amicam: bis
… abluit se, & sp
… mam
… per humeros f
… rata, pulch. u ca
… um maritoni
… xue, gaudes app
Hanc è parente sim
pter
… tribuit homini p

t coniugalis n-gligens tori,uiro
'ræsente,acerbo nauſeat faſtidio:
'urtiſque multis noxia eſt uicinia,
Iecdum immolatisueſcitur etiã ſacris.
Aliam equa molli genuit exultans
iuba.
ugitans laboris & operum hæc ſerui-
lium eſt:
Iec admouebit aut molæ manum, aut
cribrum
'ollet,domo nec efferet ſordes, neque
'urno aſſidebit,uerita ne fuligine
Iontaminetur. ſe coacta coniugi
imulat amicam:bis quoti die, interim
Ter abluit ſe, & ſpargit unguentis,
Ðéſam per humeros fuſa,flore uerticẽ
Imbrata,pulchrũ cæteris ſpectaculũ,
Aiſerum marito:ni tyrannus quiſpiã
it réxue,gaudẽs apparatu huiuſmodi.
Hæc è parente ſimia eſt: qua Iup-
piter
Ion tribuit homini peſtilentius malũ.

Αἴσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
Εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέ-
λως.
Ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις.
Ἄπυγος, αὐτόκωλος. αὖ τάλας ἀνὴρ
Ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
Δώεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
Ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
Οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν· ἀλλὰ τοῦτ' ὁρᾷ,
Καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέραν βουλεύεται,
Ὅκως τι χ' ὡς μέγιστον ἔρξειε κακόν.
Τὴν δ' ἐκ μελίσσης, τήν τις εὐτυ-
χεῖ λαβών.
Κείνῃ γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προσιζάνει.
Θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέξεται
βίος.
Φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει
Τεκοῦσα καλὸν κοὐνομάκλυτον γένος
Κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
Πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομε χάρις
Οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
Ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
Τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας

Huic singularis ori
Cadiēs per urbē ri
Ceruice circū uix ca
Depygis, arens osseis
O tale mōstrū qui q
Miserum maritum.
Mēésque moré qu
Risu ora curat, nec
Facere: sed unum
Se ūnque uersat,
Designet aliquod
Ex ape creata co
Quæ sola nulli crim
Vitámque longā
Cariósque chara co
Et illa pulchra
Intérque cunctas fo
Decore circum gra
Diuina: segnes nec
Vbi ac uenereis fa
Tales mulieres Iup
Et singulari præcli
Præbet benignus

Huic singularis oris est deformitas:
Gradiẽs per urbẽ risui est passim õnib⁹
Ceruice circũ uix caput flectit breui,
Depygis, arens osseis crurum artubus.
O tale mõstrũ quisquis amp̃ exufouet,
Miserum maritum. callet instar simiæ
Mẽtésque morésque omniũ: nec soluere
Risu ora curat, nec studet quicquã boni
Facere: sed unum id cogitat totũ diem
Secúmque uersat, arte qua tandẽ celus
Designet aliquod maximè nefarium.
Ex ape creatæ coniugis fœlix uir est,
Quæ sola nulli crimini est obnoxia,
Vitámque longã & floridã facit uiro,
Charóque chara consenescit coniugi,
Fœcũdæ pulchræ & splẽdidæ propaginis
Intérque cunctas fœminas spectabilem
Decore circum gratia ambit undique
Diuina: segnes nec frequentat circulos
Vbi de uenereis fabulantur fœminæ.
Tales mulieres Iuppiter longè optimas
Et singulari præditas prudentia
Præbet benignus & fauẽs mortalibus.

Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ
Διὸς
Ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν
Γυναῖκας· ἤν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
Ἔχοντι τῷ μάλιστα γίγνεται κακόν.
Οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται
Ἅπασαν ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται.
Οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
Ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν.
Ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
Κατ' οἶκον, ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
Εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
Ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίαν
Ξεῖνον μολόντα προφρόνως δέχοιατο.
Ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
Αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
Κεχηνότος γὰρ ἀνδρός. οἱ δὲ γείτονες
Χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τὸν ὡς ἁμαρτάνει.
Τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
Γυναῖκα, τὴν δὲ θατέρου μωμήσεται.
Ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.

At reliqua genera callido Iouis dolo
Creata cuncta sunt, & apud homines manent.
Has nempe pestẽ Iuppiter grauissimã
Produxit, etiã ut ferre siquid cõmodi
Videãtur, ipsũ id sit marito incõmodũ.
Nec integrũ unquã trãsiget lætus diẽ
Qui cũ muliere degit unà: nec famem
Dirã à familia cõtubernalẽ, deúmque
Hostẽ repellet facilè. quũ uir maximè
Animo uidetur lætus, aut fato deûm,
Aut hominis ergô, tũ reperta criminis
Occasione comparat se prælio.
Nam sicubi ædes uxor ullas incolit,
Nũquã hospes hilarè poterit illic excipi
Quòd siqua frugi existimetur maximè,
Lõgè supra omnes illa dãnosissima est,
Nempe oscitante coniuge: at uicinia
Lætatur errore eius. & nuptã ad suam
Animum retorquens quisque laudat propriam,
Culpat alienam coniugem: cum cæteris
Nec esse parili sorte nos cognoscimus.

Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν,
Καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδη,
Ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν ἀΐδης ἐδέξατο
Γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου, ὅτι βραχὺς καὶ ἀτελὴς καὶ φρ.

Finis Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
Πάντων ὅσ' ἐστὶ, καὶ τίθησ' ὅπῃ θέλει·
Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφημέροις
Ἔστ', ἀλλ' ἐφημέριοι βροτοὶ δὴ ζώομεν,
Ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός.
Ἐλπὶς δὲ πάντας κάλλεσιν θείη τρέφει,
Ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας. οἱ μὲν ἡμέρην
Μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
Νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
Πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλον.
Φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβὸν,
Πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
Φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' ἄρει δεδμημένους

Nam maximum istud Iuppiter genuit
malum,
Vinclûmque nodo strinxit insolubili
Unde explicauit Pluto morte plurimos:
Mulieris ergô conserentes dexteras.

Apud eundem, in tractatu De bre-
uitate uitæ. G. B.

Penes tonantem est exitus rerũ Iouem,
Fili, arbitratu cuncta qui gerit suo.
At mens hominibus nulla momenta-
neis
Est, in diémque uiuitur mortalibus,
Prout quidq; numẽ singulis finiuerit.
Diuina blandis interim spes somniis
Fouet uniuersos uana uoluentes. diem
Expectat iste crastinum, ille plurimas
Messes: nec ullus non sibi mortalium
Promittit hilarêmque & opulentum
proximum
Annum. sed alium tristis ante terminũ
Mors occupauit: morbus aliũ lugubris
Extinguit: alios Martio in certamine

Πέμπει μεγίστης ἀΐδης ὑπὸ χθονός.
Οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύ-
μενοι
Καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς,
Θνῄσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ δυνήσωνται
ζώειν.
Οἱ δ' ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
Κ' αὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
Οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδὲν, ἀλλὰ μυρίαι
Βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπίφραστοι δύαι,
Καὶ πήματ' ἐστίν. εἰ δέ μοι πιθοίατο,
Οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐν ἄλγεσι
Κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τοῖς παρη-
γορικοῖς.

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοί-
μεθα,
Εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῷ Ὅτι ἀβέ-
βαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων
εὐπραξία.

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὔτ' ἀκή-
ριος.

Domitos nigrantes [illegible]
mos:
[illegible] procellis æstua[illegible]
[illegible] supremu clau[illegible]
[illegible] uita curis trist[illegible]
[illegible] lacrymosa ad fat[illegible]
[illegible] relinquunt (po[illegible]
Immune nihil est, m[illegible]
Parcæ minantur, a[illegible]
Dolor & calamitas, [illegible]
Si nullus ultrò cruc[illegible]
Animum tenaci nec[illegible]

Apud eundem [illegible]
toriis. [illegible]
De luce cassis cor m[illegible]
[illegible] tenebit, si cor[illegible]

Apud eundem, [illegible]
felicitatis hu[illegible]
Nullus expers cr[illegible]
[illegible]

Domitos nigrantes Pluto mittit ad do-
mos:
Aliis procellis æstuantis æquoris
Iactãs supremũ claudit unda spiritũ,
Quos uita curis tristis exercet malis.
Hi lacrymosa ad fata reste nexili
Solis relinquunt sponte lumen. sic mali
Immune nihil est, mille sed mortalibus
Parcæ minantur, ac inexplicabilis
Dolor & calamitas. si mihi tribuãt fidẽ,
Se nullus ultrò cruciet indulgẽs malis,
Animum tenaci nec dolore exerceat.

Apud eundem in Consola-
toriis. G.B.

De luce cassis coꝝ memoriam nõ supra
Vnum tenebit, si cor habeamus, diem.

Apud eundem, De incertitudine
felicitatis humanæ. G.B.

Nec ullus expers criminis nec mortis
est.

ΠΑΡΑ ΚΛΗΜΕΝΤΙ ΤΩ Ἀλεξανδρεῖ, Στρωμ. ϛ.

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
Ἐσθλῆς ἄμεινον, οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΛΗΝΩ ΕΙΣ τὸ ϛ τῶν Ἐπιδ. ὑπομν. β, καὶ εἰς τὸ Περὶ ἄρθρων ὑπομν. α.

Οὔπω τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
Ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν, οὐδὲ πάρδαλιν,
Μοῦνος στενυγρῇ συντυχὼν ἐν ἀτραπῷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ ῥητορ. α, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ τοῦ Δίωνος βίῳ.

Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ Δειπνοσοφ. ι.

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπν. ιδ.

— πολλὰ μὲν δὴ
Προεκπονῇ Τηλέμβροτε γράφων,

APVD CLEMENTEM ALE-
xandrinum, Strom. lib. 6. G.B.

Muliere nulla res uiro præstantior
Bona euenire, nil mala peius potest.

APVD GALENVM *in lib. 6. E-*
pid. cõm. 2. & in lib. De artic. cõm. 1.
Henrico Stephano interprete.

Haud ullus unquã siluosis montibus
Adeo leonem exhorruit, uel pardalin,
Cui solus arcta in semita sit obuiam.

APVD ARISTOTELEM
Rhetor. 1. & apud Plutarchum
in uita Dionis. H. ST.

Corinthiis succenset Ilium nihil.

APVD ATHENAEVM
Dipnosoph. lib. 10. H. ST.

Sextarium dat nemo ne fæcis quidem.

Apud eundem. Dipnos. lib. 14. H. ST.

-multum quidem
Præclaboras scriptitans Telembrote,

Ἐνταῦθα μέντοι πρὸς ἐξ Ἀχαΐας
Τρομίλιος θαυμαστὸς ὃν κατήγαγον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ἑξάμετρα καὶ πεντάμετρα ἔπη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ἐν τῷ περὶ τοῦ παραφθέγματος.

Μνήμῃ δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν,
Ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρέπεος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ.

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστογείτων
Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἴσθμια, δὶς Νέμεα, δὶς Ὀλύμπια

Caseus at hîc est ex Achaia tamen
Tromilius mirandus adductus mihi.

SIMONIDIS *hexametri & pentametri versus.*

APVD ARISTIDEM, IN *oratione De intēpestiuo dicto.*

Interprete Henr. Stephano.

Aio Leoprepidæ nō esse Simonidi, adepto
Octoginta annos, mente parem memori.

APVD HEPHAESTIONEM. H. ST.

Clarum Cecropidis tum fulsit lumen, Aristogitō quū Hipparchō Harmodiúsque necant. Apud eundem.

Isthmia bis Nemea, & bis Olym-

ἐστεφανώθην,
Οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ.
Ἀριστοδάμας θρασὺς Ἀλεῖος πάλᾳ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ

ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου, ὅτι βραχύς.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
Στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ
Ἀνδρῶν, ἥτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
Θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
Κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.

pia magna coronor,
Corpore non lato uicta, sed arte mihi,
Aristodamas ego palæstrites bonus.

APVD STOBAEVM IN *tractatu de uitæ breuitate.*

Interprete Georgio Buchanano Scoto.

Rebus in humanis nulla est constantia certa,
Veridico uates Chius ut ore canit,
Non minus est folijs hominum genus fluxa caducis.
Pauci ubi cœperũt auribus ista, suis
Pectoribus fixere. animus nanque indita quondam
Spes teneris blandê credula corda fouet.
Et dum læta uiret iucundo flore iuuenta,
Percursant animos irrita multa leues.

Οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν, οὐδὲ θανεῖσθαι·
  Οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
Νήπιοι οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν
  Ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότοι' ὀλίγος
Θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
  Ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΟΥΚΥΔΙΔῌ, ἱστορ. βιβλ. ς.

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
  Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
Ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
  Παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίαν.

Nec senium mortémue pauet: neque corpore sano
Prouida uenturi cura doloris adest.
O malè stultorum mens credula, qui breuis æui
Tempora non norint quàm fugitiua uolent.
At tu præmonitus nigræ ad confinia mortis
Lætus age, & genio gratificare tuo.

APVD THVCYDIDEM,
Hist. lib. VI,
Laurentio Valla interprete.

Propugnatoris Grais qui præfuit Hippiæ,
Hac in humo proles conditur Archediæ.
Quæ patre, germanisq;, uiro, gnatísque tyrannis,
In nullum tamē est facta superba nefas.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΛΥΔΕ[ύ]
κει, Ονομαστικοῦ βιβλ. ε,

Ἧς αὖ καὶ φθιμένας λευκοστέα τῷ
τύμβῳ
Ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶ[σ]
σα Λυκάς.
Τᾶν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιο[ν,]
ἅτ' ἀείδηλος

Idem H.Step
eppiæ apud Gra
tatis adepti
Archedicæ sobol
humo.
Cui cum erat prin
ter, & sua p
Et fratres: n
proterua ta
Hoc epigra
Archedices se
situm refert
authorem no
Aristoteles te
nomine Simo
omnem dubit
APVD POL
nomastici lib.
Nempe astare fe
statre mis
(Nam ego) uen
Lycas.
Atquam tu forti
saque nouit

Idem H. Steph. interprete.

Hippiæ apud Graios columen uirtutis adepti
Archediæ soboles hac tegitur sub humo.
Cui uir erat princeps, princeps pater, & sua proles,
Et fratres: nunquam est facta proterua tamen.

Hoc epigramma Lampaci Archedices sepulchro superpositum refert Thucydides, eius authorem non nominans. sed Aristoteles tertiũ versum sub nomine Simonidis proferens, omnem dubitationem tollit.

APVD POLLVCEM Onomastici lib V. H..ST

Nempe astare feræ supra tua bustatre nusciunt
(Noui ego) uenandi nobilis arte Lycas.
At quàm tu fortis, scit Pelion, Ossaque nouit,

Οσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκο-
πιαί.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. γ.

Καλλίστρατος ἐν ἑβδόμῳ συμμί-
κτων φησὶν ὡς ἑστιώμενος παρά τι-
Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταιοῦ καύ-
ματος ὥραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλ-
λοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος,
αὐτῷ δ' οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπί-
γραμμα,

Τήν ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς
ἐκάλυψεν
Ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βο-
ρέης,
Ανδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας,
αὐτὰρ ἐκάμφθη
Ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη·
Εν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χείτω μέρος. οὐ
γὰρ ἔοικε
Θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ

SIMONID.
Atque Cithaeron
ta iuga.
In principio
pro τὶς αἰ lego
APVD ATH
Dipnosoph.
Callistratus Misc
septimo tradit
pud quosdam
sima, quum pr
liorum nuncm
ius autem potu
pore compositum
ma pronuntiasse
Quam Boreas ar
texit Olympi
E Thracia cursu
Quae nudos anxit
gat illi
Pierio simulac e
eius partem aliqui
nanque socal
Haudquaquam

Atque Cithærorus gramine læta iuga.

In principio epigrammatis pro τίς αὖ lego ἦ σοῦ.

APVD ATHENAEVM.

Dipnosoph. lib. III.

Callistratus Miscellaneorum libro septimo tradit, Simonidem apud quosdam æstate feruentissima, quum pincernæ potui aliorum niuem admiscerent, eius autem potui minimè, ex tẽpore compositum hoc epigramma pronuntiasse,

Quam Boreas circum latus olim texit Olympi,
E Thracia cursu cõcitus alipede,
Quæ nudos anxit: sed uita relanguit illi
Pierio simulac est amicta solo:
Eius partem aliquis fundat mihi. nanque sodali
Haudquaquam potũ ferre decet

περίποτιν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβλ. ιγ.

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιητᾶν
Ἕστασαν εὔχεσθαι Κύπριδι δαιμόνια.
Οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι, καὶ ἐν τῷ δ̄ τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐπιγραμμάτων.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
Ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης.
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ βάλλω
Οὐκέτ' ὀϊστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπν. βιβλ. ιδ.

Περὶ δὲ λαγῶν Χαμαιλέων φησὶ

et calidum.
Apud eundem
lib. XIII.
Hæ datæ aræ fu
precésque
Cypridi, pro Gr
ualidis.
Nanque sagittife
da Cythere
Arcem Græco
statuit.
Apud eundem
& Antholog
epigr. lib.
Quem patiebatu
Amorem
Praxiteles pro
chetypo:
Méque mei pret
ergo sagitta
Illa, laudia
mago mea.
Apud eundē, Dip
Quod autem

æt calidum.

Apud eundem, Dipnosoph. lib. XIII. H. ST.

His data cura fuit fundendi uota precésque
Cypridi, pro Graiis, ciuibus & ualidis.
Nanque sagittiferis Persis ueneranda Cythere
Arcem Graiorum prodere non statuit.

Apud eundem, eodem libro: & Anthologiæ Græc. epigr. lib. IIII. H. ST.

Quem patiebatur me sic expressit Amorem
Praxiteles proprij cordis ab archetypo:
Méque mei pretiũ Phrynæ dedit. ergo sagittæ
Illius haud iaciunt nunc, sed imago mea.

Apud eundẽ, Dipnos. lib. XIIII.

Quod autem aci lepores atti-

τῷ περὶ Σιμωνίδου, ὡς δειπνῶν πα-
ρὰ τῷ Ἱέρωνι Σιμωνίδης, οὐ παρα-
τεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κ
θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, λαγωοῦ, ἀλ
ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀ
σχεδίασεν,

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξ
κετο δεῦρο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβ. ι

γρῖφος Σιμωνίδου.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σ
τλιος ἰχθὺς
Πλησίον ἠρείσαντο καρήατα. παῖδ
δὲ Νυκτὸς
Δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσ
ἄνακτος
Βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι
θεράποντα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγ
ἄεθλον,
Τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπ
Ἐπειῷ.

net, Chamæleon narrat in libro quem de Simonide scripsit, cœnãtem Simonidem apud Hieronem, quum ei non appositus esset super mensam lepus, sicut & cæteris, sed postea impertiretur Hieron, illum ex tempore compositum hunc uersum pronuntiauisse,

Quantumuis latus nondũ peruenerat ad me.

Apud eundem, Dipnos. lib. X, griphus Simonidis.

* pater hœdi & miser piscis
Propè firmarunt capita. filium autem Noctis
Postquam exceperunt palpebris, Dionysi regis
Interfectorem boum nolunt alere ministrum.

Apud eundem, ibidem.

Aio eum qui non uult reportare cicadæ præmium,
Panopeiadæ Epeo præbiturum magnum prandium.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,

ἐν τῷ περὶ θανάτου.

Τοῦτό κεν εἰς ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται
 ἀχώ,
Σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσι, τὸ δὲ σκότος ὄσσε
 κατέρρει.
Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα
 χάρυβδιν.
 Αἱ μεγάλαι δ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.
 Ὁ δ' αὖ θάνατος ἔφικε καὶ τὸν
 φυγόμαχον.

APVD STOBAEVM IN *tractatu De morte.*

Ad inferos uana transnatat uox, "
Silentiúmque apud mortuos, & "
tenebræ in oculos defluunt.

* * *

Hæc ita deprauata confusáque leguntur apud Stobæum. nam αἱ μεγ. &c. & aliud est genus versus, & aliò spectat, & alius est, ni fallor, autoris. Hic autem versus qui vnà cum cæteris tribuitur Simonidi, ὁ δ' αὖ θάνατος ἔφικε καὶ τὸν φυγόμαχον, cuiuscúque sit, ab Horatio pulcherrime expressus e verbo ad verbum, 3. Carm. ode 2, hoc carmine, Mors & fugacem persequitur virum.

ALCMANIS VITA, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poet. hist.

PRimus inter lyricos poetas erat Alcman, qui eodem quo Pittacus tēpore (ut scribit Eusebius) XIIII fere Olympiade claruit: alii, XXVIII: quo tēpore Ardius, qui & ab aliquibus Ardys dictus est, apud Lydos regnabat. Plerique verò Alcmana Laconem fecerunt: id quod & Statius poeta innuit, quum cecinit,

-& tetricis Alcman cantatus Amyclis.

quod tamē manifestè negat in historia Velleius Paterculus. Suidas ex urbe Messana (in eo licet perperam legatur Messoa) fuisse ait. sunt tamen qui alterum existimant. Crates vero ex Sardis Lydiæ urbe. quod & Antipater quodam carmine testatum reliquit, & Leonidas in ipsius Alcmanis epitaphio. Legitur & in libello De exilio Plutarchi, carmē quo idē innuitur. Patrē Alcmā habuit Damāta, vel (ut alii) Titarū. Veneri ac gulæ operā dedisse legimus: unde & inter gulones & voraces ac multi cibi homines cōnumeratur à Græcis, vel ipso eodem teste, qui se πολυβράματον nūcupat. Idem & Athenæus in decimo, & Aelianus, quo loco adephagos (hoc est voraces) cōmemorat, inter quos Pityrea Phryga, Cleonymū, Pisandrū, Charippum, Mithridatē regem, Timocreontem Rhodium, (de quo suo loco) Erysichthona Myrmidonum, qui αἴθων est cognominatus. atque ideo haud quoque me-

rum si supra modũ amatoriis & rebus Venereis vacasse perhibetur: nã & ipsum eroticorum carminũ ἡγεμόνα quidã putauere. Extant apud Athenæum eius ipsius carmina, quibus illum facilè colligimus impatienter Megalostratam poetriam adamasse. De familiaribus ac domesticis libros sex scripsit, melicos uersus, & quas colymbosas ipse nũcupauit. Primus ĩsuper modulamina induxit, quæ sine hexametris versibus cõcinuntur. Lingua vsus est Dorica, qua & Lacedæmonii vtebãtur. Ælianus scribit Alcmana seruũ fuisse Agesidis, sed ab eo libertate donatum, ob illius virtutes & ingenii elegantiã. & perinde à Græcis dulcis, hoc est γλυκὺς, cognominatur. Periit verò pediculari morbo, hoc est φθειριάσι. Ab hoc carmẽ Alcmaicõ, quod & Alcmanicon, interdũ à nostris perperã Alemanicon, appellatũ, cuius & Hephæstion meminit, vt alios omittã. Sunt & qui alterũ Alcmana fuisse asserãt ex urbe Messanæ, & ipsum lyricũ. Alcmã, teste Plutarcho, Fortunã Prouidentiæ filiã, sororémque Eunomiæ & Pithus dicere solebat. & adhuc de Almane sat dictum.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ
μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ

Δειπνοσοφ. βιβλ. γ. ἐκ τοῦ ιε

Ἀλκμᾶνος,

Κλίναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι, μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι λίνῳ τε σασάμῳ τε, κἠν πελίχναις πέδαισι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἔπι δὲ κάνθαρος ἐντηρεῖ κυδωνίοις
μήλοισιν ἐς τὰ πτῶια.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπ. βιβ. θ.

Λῦσεν δ᾽ ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ᾽ ὄρ-
νεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἀλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ια.

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος
*ᾧ κ᾽ Νιλεα βιήρης, ἀλλ᾽ ἔτι νῦν γ᾽ ἄ-
πυρος, τάχα δὲ πλέος ἔσσεται, οἷον ὁ παμ-

ALCM

carm

APVD AT

Dipnosoph. li

Alcm

Lecti quidem s

mensæ, maconidū

linóque & sesa

Apud eundē

Reliquerunt

Iuuentulæ, ut g

feruolante.

Apud eun

Purpurea ueris

ALCMANIS carmina.

APVD ATHENAEVM, Dipnosoph. lib. III, ex XV Alcmanis.

Lecti quidem septem, & totidē mensæ, maconidū panum refertæ, linóque & sesamo, *

Apud eundē Dipnos. lib IX.

Reliquerunt autem infecta adolescentulæ, ut gallinæ accipitre superuolante.

Apud eundem, ibidem.

Purpurea ueris auis.

φάγος Ἀλκμὰν ἠράσθη χαῖρον παῖ-
δα παὶ πέπαταί· οὔπω γὰρ οὐ πεπτυμμένο
ἔσθει, ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶ-
μος ζατεύει.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

Ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς θέρος κ
* χειμῶνα παρ' ὀπώραν καὶ τέταρτον
* τὸ κρόκας, ἀλλ' εἰ μὴν ἔσθει ἂν δάδαν
οὐκ ἔστι.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, βιβλ. ιά.

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων ὅ-
κα θεοῖς ἄδῃ πολύφωνος ἑορτὰ χρύ-
* σεον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον, οἷά
τε ποιμένες ἄνδρες ἔχοισι, χερσὶ λεον-
* τὸν ἐπαλαθεῖσα τυρὸν ἐτύρησας μέ-
γαν ἄτρυφον ἀργύφεόν τε.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, βιβλ. ιγ.

Ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἕκατι γλυ-
κὺς καταλείβων καρδίαν ἰαίνει.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

Τοῦτ' ἁδειᾶν μουσᾶν ἔδειξε δῶρον
μακαίρα παρθένων ἁ ξανθὰ Με-
γαλοστράτα.

Apud eundem, ibidem,

epe autem in cacuminibus mon "
i, ubi diis canit multiuoca solē "
tas, aureum uas habens, magnū "
yphum, ut pastores uiri habent, "

* *

Apud eundem, lib. XIII.

nor autem me, uoluntate Cypri
dis, dulcis distillās cor exhilarat.

Et paulopòst,

oc iucundarum musarum osten-
dit donum beatæ uirginis flaua
Megalostrata.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ.

Ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον, χ
δρόν τε λευκὸν, κηρίναν τ' ὀπώρ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙ-στίωνι.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Δι
Ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερ
Ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἑκατὸν μὲν Διὸς υἱὸν,
Τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Γεροντόν. αὖ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκιο
Ἰνὼ σάλας ὁ μέδεισαν ἀπὸ μάσδων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κόλπῳ σ' ἐδέξανθ' ἁγναὶ χάριτ
Κρόνῳ.

Αὐτόθι.

Καταθνάσκει Κυθέρει' ἁβρὸς Ἀδω-
νις· τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερύκεσθ
χιτῶνας.

APVD HE
stionem

Musa age Calliope fi
Auspicare amabili
amorem
Hymno uenustúmq

An sequētia sint
Hephæstione
ici non potest.

Apud eunde
Sinu te exceperunt
tiæ.

Ibide
Moritur ô Cytherea
nis: quid faciam
Plangite puellæ & la

APVD HEPHAE-
stionem.

Musa age Calliope filia Iouis,
Auspicare amabilia carmina, & amorem
Hymno uenustûmque inde chorũ.

An sequẽtia sint Alcmanis, ex Hephæstione certò cognosci non potest.

Apud eundem.

Sinu te exceperunt pulchræ Gratiæ.

Ibidem.

Moritur ô Cytherea uenustus Adonis: quid faciamus?
Plãgite puellæ & lacerate tunicas.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΙΝΔΑ-ρον σχολίων.

Κάστωρ τε πώλων ταχέων δμα-τῆρες ἱππόται σοφοὶ καὶ Πολυδεύκη-κυδνός.

Ἐκ τῶν αὐτῶν.

Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. ὁ δ-Ἀλκμάν,

Ὅπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρὸς ἧστ' ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας, ὁρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ὅμηρον σχολίων.

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιῤῥύταν.

Ἐκ τῶν αὐτῶν.

Τὸ δὲ Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, ἀφορμὴν ἐνδέδωκε τῷ Ἀλκμᾶνι μίξαι τὰ ἀμφότερα εἰπεῖν,

Δύσπαρις καὶ αἰνόπαρις κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.

ALCMANIS

EX SCHOL

Pinda

Castor & Pollu

rum uelocium do

periti.

EX EVSTAT

liis in Ho

Cyprum amabilem

Paphum circum

Ex iis

At hoc dictum

εἶδος ἄριστε, ...

cmani dicēdi, mis

Δύσπαρις καὶ αἰνό

Græciæ uirorum

EX SCHOLIIS IN Pindarum.

Caſtor & Pollux inclytus equorum uelocium domitores, equites periti.

EX EVSTATHII SCHOlijs in Homerum.

Cyprum amabilem relinquens, & Paphum circumfluam.

Ex ijſdem.

At hoc [dictum Homeri] Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, occaſionem dedit Alcmani dicẽdi, mixcando utrunque, Δύσπαρις καὶ αἰνόπαρις, exitium Græciæ uirorum altrici.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τερκλινίου εἰς Σοφοκλέα σχολίων.

Ῥιπᾶς ἔνθεον ὄρος, ὕλαις νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡχῳ Συμποσιακῶν βιβλ. γ,

Ὡς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον, ἀέρος θυγατέρα καὶ σελήνης, οἷα, φησὶ, Διὸς θυγάτηρ μέγα τρέφει καὶ Σελαίας.

APVD PLV

Symposia

Vt alicubi Alc

rius obscurè sign

ris filiam & Lun

[inquit] Iouis fil

næ.

APVD PLVTARCHVM Symposiac. lib. III.

Vt alicubi Alcman quoque lyricus obscurè significans rorē, Aeris filiam & Lunæ uocat [Qualia inquit] Iouis filia nutrit & Lunæ.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ μέλη.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ ΤΩ Ἁλικαρνασσεῖ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

ΔΕῦτ᾽ ἐν χορὸν ὀλύμπιοι, ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε χάριν θεοὶ, πολύβατον οἵ τ᾽ ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ᾽ εὐκλέ᾽ ἀγοράν· ἰοδέτων λάβετε στεφάνων τᾶν ἐαριδρέπτων λοιβάν· διόθεν τέ με σὺν Ἀγλαΐᾳ ἴδετε, πορευθέντες ἀοιδαῖς δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν, ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν, γόνον ὑπάτων τε πατέρων μελπόμεν γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν. ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος, ὁπότ᾽

PINDARI carmina.

APVD DIONYSIVM HAlicarnasseum in libro De structura uerborum.

ADeste ad chorum cælestes, & inclytam immittite gratiam Dij frequentem qui urbis umbilicum thure perfusum in sacris Athenis teritis, elegánsque loco aprico situm forum: uiolis reuinctarũ accipite coronarum uere decerptarum libationem: & à Ioue me cum Aglaia Gratia inuisite, accedentes carminibus iterum ad hedera redimitum Deum, quem Bromium, quem Grãdistrepum [nos] mortales uocamus, prolémque summorũ parentum canimus mulierúmque Semelen. In Argiua Nemea uatem non latet palmæ germen, quando

οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου, εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα· τότε βάλλεται, τότε ἐπ᾽ ἀμβρόταν χέρσον, ἐραταὶ ἴων φόβα, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται. ὑμνεῖτε ὀμφᾷ μελέων σὺν αὐλοῖς, ὑμνεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τοῖς περὶ τοῦ Πλάτωνος.

Ἀκτὶς ἀελίου τί πολύσκοπ᾽ ἐμήσεαι θεᾶς μᾶτερ ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν ἀνδράσι, καὶ σοφίας ὁδὸν ἐπισκώπτειν ἄτροπον ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος. ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππος θοὰς ἱκετεύω ἀπήμονα ἐς ὄλβον τινὰ τράποιο Θήβαις. ὦ πότνια πάγκοινον τέρας πολέμου, σῆς ἅμα φέρεις τινὸς ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον, ἢ στάσιν οὐλομένην, ἢ πόντου κενεῶσιν ἀλλὰ πέδον, ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος, ὕδατι ζακότῳ ἱερὸν, ἢ γαῖαν κατακλύσασα, θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχῆς γένος ὀλοφυ- * * *

recluso Horarum thalamo odoratum persenserint uer plantæ nectareæ tunc germinant, tunc per immortalē terrā amabilis uiolarũ crinis & rosæ comis miscentur. Celebrate uoce carminum cum tibiis, celebrate Semelen crines auro nodantem [ô] chori.

Παρὰ δὲ τῷ Ἀθηναίῳ οὕτως,

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτενείατα οἶδα καὶ
τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΡΑΒΩΝΙ

γεωγρ. βιβλ. ι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διθυράμβου οὗ ἡ ἀρχὴ, Πρὶν μὲν εἷρπε σχ.

Σοὶ μὲν κατάρχει μᾶτερ πάρα
Μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων ἐνδὲκ'
ἀχλάδων
Κρόταλ', αἰθομένα τε δαῒς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

Ὑπορχήματος τοῦ Πινδάρου ἀρχὴ παρὰ τῷ σχολιαστῇ τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τῷ τοῦ Πινδάρου.

Ξυνὲς ὅ,τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΡΩΤΙΑΝΩ

ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ ὑπορχημάτων.

Ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι. πολλὰ δ' ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν ὠ-

Hyporchematis Pindarici principium apud enarratorē Aristophanis & enarratorem Pindari.

Attende ad id quod dico ô Hiero cui diuina ἱερῶν nomen dederūt, pater conditor AEtnæ.

APVD EROTIANVM EX
eiusdem hyporchematibus.

* *mixta in sanguine. multa autem uulnera inflixit in humerum*

μον βαχὸ ῥόπαλον. τέλος δὲ ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς· αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρραίσθη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ, ἐν τῷ Γοργίᾳ.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς, θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων· ἄγει δὲ δὴ ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χερί.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Πολιτ. α.

Ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ, γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Πολιτ. β, καὶ παρὰ τῷ Κικέρωνι ἐν ταῖς πρὸς Αττικὸν ἐπιστολαῖς.

Πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαὶς, καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ, *δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

aspera claua. tandem autem extollens discerpsit ualidas costas, medulláque ossium dissipata fuit.

APVD PLATONEM IN Gorgia.

Lex, omnium regina, mortaliũ ״
& immortalium. haec agit ius uio ״
lenter potentissima manu.

Apud eundem, De repub. lib. I.

Quicunque iustè sanctéque ״
uitam transegerit, dulcis cor illi fo ״
uens altrix senectutis comitatur ״
spes, quae potissimũ mortalium uersatilem mentem gubernat.

Apud eundem, De repub. lib. 2. & apud Ciceronem & epist. ad Atticum.

Verum iustitiae murũ altum an obliquae fraudis conscendens, & meipsum ita muniens, uitam trãsigam, *in ambiguo mihi mens ad dicendam ueritatem.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡΧῼ, ἐν τῷ παραμυθητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον, περὶ τῶν εὐσεβῶν τῶν ἐν ᾄδου,

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω, φοινικορόδιαί τε λειμῶνές εἰσι προάστιον αὐτῶν, καὶ λιβάνῳ σκιερὸν καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε· καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις, τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται. παρὰ δὲ σφίσιν εὐανθὴς ἅπας τέθηλεν ὄλβος, ὀδμὰ δ᾽ ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ, θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Ὀλβίᾳ δ᾽ ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον τελευτάν. καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ᾽ ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον. τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν, εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρ-

.PVD PLVT. in Conſ. ad A-ol. De piis qui ſunt apud inferos. tephano Nigro interprete.

Quibus utique, dum nocturnũ ic eſt tempus, ſolis iubar ſplẽdet. oſariiſque puniceis conſita prata pſorum ſunt ſuburbium thurife-is arboribus adumbratum aureiſ-ue fructibus onuſtũ: atque eque-ribꝰ gymnaſiis hi, alij teſſeris, nõ-ulli tibiis oblectantur. Apud ipſos utem omnis florum pullulat opu entia. optabiliúmque odor amabi em per locum diffunditur perpe-uò, uarias imponentium igni lon-e ſplẽdẽti primitias in deorũ aris.

Beata autem omnes Parcæ labo-es ſoluens fruit: & omnium qui-lem corpus præpotentem ſequitur nortem, ſuperſtes autem manet idhuc uitæ ſimulacrum. hoc enim ſolum eſt à diis, dormit autem nembris agentibus. Verùm dor-nientibus multis inſomniis iucun-

πουσαν ἐς χαλεπῶν κρίσιν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Σοφοὶ δὲ τὸ Μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνη-
σαν περισσῶς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Εἰ καλῶ[ς]
εἴρηται τὸ λάθε βιώσας.

Καίτοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶ[ναι]
φασὶν εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπε[ι]
μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κά-
τω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, κα[ὶ]
τοῖσιν ἀκάρπων μὲν αἰθηρῶν κα[ὶ]
σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀνα-
πέπταται πεδίον, καὶ ποταμοὶ τινε[ς]
ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαρρέουσι, κα[ὶ]
διατριβὰς ἔχουσι ἐν μνήμαις καὶ λό-
γοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων παρα-
πέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες. ἡ δὲ
τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων κα[ὶ]

dorum adſerpens
indicat iudicium.

Apud eunden
Sapientes autem
quid nimis, lauda
modum.

Apud eundem
rectè dictum

Eraſmo Rotero

Et tamen diu
que locum ſedem
bus ſplendet ſolis
ſtem infernè in p
purpurantibus, q
tant omnia, & p
rum floribus am
campus, tum amn
ignari ac leneſcen
tranſigunt iucun
quis, & cõmemo
teritarum ac præ
tes ſeſe mutuò, &
dinem uitæ agita
uia, eorum eſt qu

dorum adſerpens & difficilium indicat iudicium.

Apud eundem, Ibidem.

Sapientes autem hoc dictum Nequid nimis, laudarunt mirum in modum.

Apud eundem, in tract. An rectè dictum ſit λάθε βιώσας. Eraſmo Roterod. interprete.

Et tamen aiunt gloriæ eſſentiæque locum ſedem eſſe piorum. ibus ſplendet ſolis uigor, deinde no ctem infernè in pratis roſeo colore purpurantibus, quibus intõſa uernant omnia, & procerarum arborum floribus amœnus conueſtitur campus, tum amnes quidam fletus ignari ac leneseum perfluunt: ipſi tranſigunt iucundè tempus colloquiis & cõmemoratione rerũ præteritarum ac præſentiũ, accerſentes ſeſe mutuò, & inter ſe conſuetudinem uitæ agitantes. Porrò tertia uia, eorum eſt qui impiè uixerũt

παραιόμενον ὁδός ἐστιν, εἰς ἔρεβός τε καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχάς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφεραῖς νυκτὸς ποταμοί, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ τοὺς κολαζομένους.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν αἰτίαις φυσικαῖς, καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ, Δειπνοσοφ. ιβ.

Ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν, ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον, καὶ ἐν τῷ Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, καὶ ἐν

& iniustè, animas in obscurum locum & barathrum quoddam præcipitans, unde immensas eructant tenebras languida noctis obscuræ flumina, quæ recipiũt & ignoratione atque oblimone tegunt eos qui puniuntur.

Apud eũdem in causis naturalibus: & apud Athenæum, Dipnosoph.lib.12.

"O fili, marinæ beluæ petrosæ
"corpori maximè mẽtem adaptans,
"in omnibus ciuitatibus uersare: as-
"sentiens autem ei quod præsens est,
alias aliud habe propositum.

Apud eundẽ, in tractatu, An seni sit administranda respublica: & in tractatu, Vtra animantia sint prudentiora.

"Quum proponũtur certamina,
"tergiuersatio uirtutem in profun-
das deijcit tenebras.

Apud eundem, in lib. Vtra animantia sint prudentiora

τῶν Συμποσιακῶν ζ,

Τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ
Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος.

Διόνυσος πολυγαθὴς, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ
ἀδελφότητος.

Ἀλάλα πολέμου θυγάτηρ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ περὶ ἀθυμίας, καὶ ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς.

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύνει τάχιστα δελφίς· κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα δεῖ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ
φυγῆς.

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδάων. ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἁ δρῦς, πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον, οὐδὲ στασίων.

item Sympos. 6.

Hunc delphinem] in tranquilli maris profundo permouit tibiarũ amabilis modulatio.

Apud eundem, De Iside & Osiride.

Bacchus abundans lætitia, purum decus autumnalium fructuum.

Apud eundem, De fraternitate.

Tumultuatio uociferatrix, filia belli.

Apud eundẽ, De tranquillitate: item De morali uirtute.

Ad currus equus, in aratro autem bos: circa nauem autem uelocissimo impetu fertur delphin: at illum qui apro cædem molitur, oportet canẽ munire animosum.

Apud eundem, De exilio.

Leuem cupressum ama, & pascua Cretæ missa facito. Mihi autem exigua terræ portio data est, *sed luctibus non sum obnoxius, neque seditionibus.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ἐν τῷ περὶ ἀληθείας λόγῳ.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ὦνασσ' ἀλάθεια,
Μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ ἡσυχίας λόγῳ.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς
Ἐρευνησάτω μεγαλάνορος ἁσυχίας
Ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
Ἐπίκοτον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
Ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας λόγῳ.

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ λόγῳ περὶ τοῦ δεῖν τὰς μὲν εὐτυχίας προφαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν.

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν
Τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν.
Τοῦτό γέ τοι ἐρέω· καλῶν μὲν οὖν

APVD STO
tracta u D
Principium magn
na Veritas,
Ne impingere fa
ad asperum m
Apud eundem,
De tranq
Rempublicam post
uium in qu
Inuestiget mag
tatis
Sacrũ lumen, sed
Arcens paupertati
Inimi a me lucra
Apud eundem
De feli
Diues profugus n
Apud eunde
prosper. Fort
aduersa au
Alienis ne ostend
Quis nos preman
Hoc certè tibi di

APVD STOBAEVM IN
tractatu De ueritate.

Principium magnæ uirtutis, ô regina Veritas.

Ne *impingere facias meũ pactum ad asperum mendacium.*

Apud eundem, in tractatu
De tranquillitate.

Rẽpublicam postquam aliquis ciuium in quieto statu posuerit,
Inuestiget magnificæ tranquillitatis
Sacrũ lumen, seditionem à pectore
Arcens paupertatis datricem,
Inimicam educatoribus liberorum.

Apud eundem in tractatu
De felicitate

Diues profusus non est beatus

Apud eundem in tractatu De
prospera fortuna patefaciẽda, aduersa autem occultanda.

Alienis ne ostendas
Qua nos premamur ærumna.
Hoc certè tibi dicam: bonarum qui

Μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ
Παντὶ λαῷ δεικνύσαι·
Εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόσδοτος ἀθλη-
κηκότα *
Προστύχῃ, ταύταν σκότει
Κρύπτειν ἔοικεν.

Pro ἀθληκηκότα fortasse legẽdum ἀθλίοις κακότης.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ἐν τῷ περὶ παραφθέγματος.

Ὄπιθεν δὲ κεῖμαι θρασεῖαν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Αὐτόθι.

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς, οἷα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Αὐτόθι.

Οὗτος καὶ πολύκλειτόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

Αὐτόθι.

Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε χρυσέα

dem rerum
Sortem & iucundarum in mediū "
oportet
Toti populo proferre:
At si quod hominibus diuinitus im "
missum infortunium
Contigerit, id tenebris
Occultare decet.

APVD ARISTIDEM, IN
oratione De inepto dicto.

A tergo autem audacium uulpium "
iacœo fuluus leo.

Ibidem.

Compactum est aureum funda- "
mentum sacris carminibus, sicut "
edificamus iam uarium ornatum "
uocalem uerborum.

Ibidem.

Hic Thebam quanuis percele-
rem, tamen adhuc magis exorna-
uit per deorum & hominum uicos.

Ibidem.

Apud Olympium Iouem te au-

κλυτόμαντι Πυθοῖ ἄσομαι, Χάριτές τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ. ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. ια.

* ὁ δάμαν δ' ἐπεὶ φῆρες δάειν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου, ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τράπεζαν ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ὦ Θρασύβουλ' ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον, ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε γλυκερὸν καὶ Διονύσοιο καρπῷ, καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναίαισι κέντρον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιβ.

Μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ. πολύ τοι φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιγ.

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι, καὶ κατὰ καιρόν. μὴ πρεσβυ-

rea uaticiniis inclyta Pytho decantabo, cum Charitibus & Venere. in sacrosanctum locum accipe me. celebrem Pieridum prophetam.

APVD ATHENAEVM, Dipnosoph. lib. XI.

Virorum domitricem postquam Centauri cognouerunt uim suauis uini, properè album lac manibus è mensis expulerunt, & ultrò ex cornubus argentatis bibentes uagabantur.

In hac interpretatione repono ἀνδροδάμαντ' in locum horum ὁ δάμαν δ': lego itē τραπεζᾶν, in genit. plur.

Apud eundem, lib. XII.

Neque extinguas uoluptatem in uita. lōgè præstantissima res est homini iucundum æuum.

Apud eundem, lib. XIII.

Contingat & amare & amori gratificari, idque tempestiué. Ne

τέραν ἀριθμοῦ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι.

Χρῆν με κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι θυμὲ σὺν ἡλικίᾳ. τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαρίζοισας δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί· πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου, ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι τᾶς κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἑλεπερᾶν μελισσᾶν τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν. ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιε καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

actionem aliquam
nime maturiorem
annorum.

Apud eunder
Oportebat me
me mi, fructus am
dum aderat ætas
ex Theoxeni facie
dios intuitus, amo
adamante aut fe
bet nigrum cor f
à Venere spretus
(decora) aut circa
suscipit molentos
perambulat, au
olens. At ego liqu
quando conspicio
rulimembrem pu
Tenedum uerò e
& Gratia,

Apud eundē
alio eiusdē libri
præcedit, legitu
culorū) pro προ

actionem aliquam persequaris, animè maturiorem numero tuorum annorum.

Apud eundem, ibidem.

Oportebat me tempestiuè, anime mi, fructus amorum decerpere, dum aderat ætas. Sed tamen qui ex Theoxeni facie coruscantes radios intuitus, amore non æstuat, ex adamante aut ferro fabricatum habet nigrum cor frigida flamma: & à Venere spretus nigris superciliis decora: aut circa pecunias labores suscipit uiolentos, aut omnem uiā perambulat, audaciam muliebrē colens. At ego liquefio ut cera apū, quando conspicio puerorum iuuenilimembrem pubertatem. Apud Tenedum uerò & Pitho habitabat & Gratia.

Apud eundē Athenæum in alio eiusdē libri loco, qui hunc præcèdit, legitur ὄσσων id est oculorū) pro προσώπου, hoc est fa

ciei. item ψυχὰν, id est animū, pro καρδίαν, id est cor. Sed apud Plutarchum legitur καρδίαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ, Πινδάρου σκόλιον.

Ω Κύπρι δέσποινα τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος, φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

Ἤρξατο δ' οὕτως τοῦ μέλους,

Πολύξεναι νεανίδες ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ αἵ τε τὰς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε ἡμῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι, πρὸς τὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορείας ἔπορεν ὦ παῖδες ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακέας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι, σὺν δὲ ἀνάγκαι πᾶν καλόν.

Ἀρξάμενος οὕτως, ἑξῆς φησιν,

Ἀλλὰ θαυμάζω τί με λέξοντι ὁμοῦ δεσπόται, τοιόνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολιοῦ ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ.

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ᾽ ὁ Λέσβιος εὗρε πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, πάλιν ἐν τῷ α.

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα βέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν· Σκυρίας δ᾽ ἐς ἄμελξιν αἶγες ἐξοχώταται· ὅπλα δ᾽ ἀπ᾽ Ἄργεος, ἅρμα Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου, Σικελίας δ᾽ ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

ΠΑΡΑ ΚΛΗΜΕΝΤΙ ΤΩ

Ἀλεξανδρεῖ, παιδαγ. βιβλ. γ.

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μήνυμα Κύπριδος· ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ἄθλιος ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὀλοῦνται καὶ ἐπὶ τ
σταυρον ἅδου συναντᾷ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. α, καὶ
παρὰ τῷ Θεοδωρήτῳ.

Ἐστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τ
Βοιωτίου γράφοντος μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον· ἔσθ'
ὅτε πιστόταταις σιγᾶς ὁδοῖς· κέντρον δ
μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Αὐτόθι, καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ.

Ἡ περιπαιδεία δὲ περισπήματι
ἔοικεν καὶ βαγήματι. δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ βαγάλιον, κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. δ.

Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ª ἑλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοισι, λάμπει
δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπυθέντα.

APVD C
Alexandrin
Dulce est dum
Veneris: at miser
terra nati apud
& ad laqueum
Apud eundem,
apud Theo
Licet enim
quoque scriben
erumpere serm
*fidelissimus sil
autē pugnæ est
Ibidem, & ap
Præcedēs autē
rio obsonij & be
sub finem autem
placentula, secu
Pindarum.
Apud eund
Iuuenum au-ē
ribus uolutantur
tur: splendent q
in æthere illustr

APVD CLEMENTEM
Alexandrinum, Pædag. lib 3.

Dulce est dum surripitur stadium Veneris: at miser non nouit quòd terra nati apud ipsam peribunt, & ad laqueum ora uadit

Apud eundem, Strom. lib. I. & apud Theodoritum.

Licet enim audire Pindarum quoque scribentẽ, non apud omnes erumpere sermonem antiquum. *fidelissimus silentij uia. stimulus autẽ pugnæ est sermo præualens.

Ibidem, & apud Athenæum.

Præcedẽs autem institutio auctario obsonij & bellarijs similis est. Sub finem autem cœnæ suauis est placentula, secundum Thebanum Pindarum.

Apud eundem, Strom. 4.

Iuuenum autẽ curæ quæ cũ laboribus uolutantur, gloriã adipiscuntur: splendent que tandem opera in æthere illustrata.

Αὐτόθι, καὶ παρὰ τῷ Θεοδωρήτῳ.

Ψυχαὶ δ᾽ ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις, ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν· εὐσεβέων δὲ ἐπουράνιοι ναίουσαι, μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ᾽ ἐν ὕμνοις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. ε,

Τί θεός; ὅ τι τὸ πᾶν.

Καὶ πάλιν,

Θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

Καὶ πάλιν,

Τί ἔλπεαι σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ᾽ ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

Αὐτόθι, καὶ παρὰ τῷ Θεοδωρήτῳ,

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἀμέρας σέλας.

Ibidem.

Animæ autem impiorum sub cælo per terram uolant in doloribus cruentis, sub uinculis immutabilibus malorũ: at piorum super cælum habitantes, modulationibus hymnorũ beatum magnum decantant.

Apud eundem, Strom. 5,

Quid Deus? Nempe totum.

Et rursum.

Deus qui omnia efficit mortalibus.

Et rursum,

Quid speras sapientiæ aliquantum te hominem habiturum ultra [alium] hominem? Deorum decreta inuestigare menti mortali difficile. nam mortalis eũ mater peperit.

Ibidem, & apud Theodoritũ.

Deo autem possibile ex atra nocte lumen excitare labe carens, & nigrinubilis tenebris operire purũ diei iubar.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρ. ε.

Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα, δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως, Πρῶτα μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν χρυσέαισιν ἵπποισιν ὠκεανοῦ παρὰ πάγον μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἆγον Ὀλύμπου, λιπαρὰν κάθοδον, σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεναι· ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτει ἀγαθὰ σωτῆρας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, θρηνῳδ.

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοινὰ ὑπὸ χθόνα, οἶδεν μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Αὐτός τε πέπταται γᾶς ὑπέιερ-

Apud eunde
Pindarus au
rem etiam Iouē
Themidis, regem
his utens uerbis, P
silio ualentem T
aureis equabus a
Parcæ ad augus
lam duxerunt
ut esset antiqu
Illa autem au
stantes [&] pr
ferentes peperi
In hac interpr
γαθὰ σωτῆ
ῆρας. Sec
hic depr
Apud eu
Beatus qui v
nia sub terra, n
finem, noui uer
perium.
Apud eu
Ipséque uola

Apud eundem, Strom. lib. 5.

Pindarus autẽ apertè ſeruatorem etiam Iouẽ maritum inducit Themidis, regem ſeruatorem, iuſtũ, his utens uerbis, Primùm quidẽ conſilio ualentem Themin cæleſtem, aureis equabus ad Oceani rupem Parcæ ad auguſtam Olympi ſcalam duxerunt ſplendidum aditũ, ut eſſet antiqua ſeruatoris coniux. Illa autem aurea redimicula geſtantes [&] præclarum fructum ferentes peperit bonas Horas.

In hac interpretatione pro ἀγαθὰ σωτῆρας lego ἀγαθὰς ὥρας. Sed & alia quædam hîc deprauata ſunt.

Apud eundem, alibi.

Beatus qui intuitus illa communia ſub terra, nouit quidem uitæ finem, nouit uerò à Ioue datum imperium.

Apud eundem,

Ipſéque uolat ſub terra & ſu-

θεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ, ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ μέλη, καὶ ἰαμβεῖα.

ΠΑΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ ΤΩ Ποντικῷ.

Γλαῦκ' ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρεὸν ὀρθὸν ἵσταται νέφος, σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡχῳ, ἐν τῷ Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν.

Κλῦθι ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι

per cælum, astr
ram, & omnium
turam perscruta

ARC
chi car
& ia

APVD H
Ponti
Interpr.C

Aspice Glauce
Fluctibus æstu
Et nubes curva
Summus immi
Tempestatem
Ex improuiso

APVD PI
in lib. De n
inu

Audi regn

per cælum, astronomiæ dans operam, & omnium omniu ex parte naturam perscrutans.

ARCHILOchi carmina lyrica, & iambica.

APVD HERACLIDEM, *Ponticum.*

Interpr. Conr. Gesnero.

Aspice Glauce ut cæruleum mare
Fluctibus æstuat undosis,
Et nubes curua arboribus
Summus imminet, atque notat
Tempestatem: subitúsque metus
Ex improuiso ingruit.

APVD PLVTARCHVM *in lib. De modo audiend. à iuuene poem.*

Audi regnator Vulcane, & mi-

σύμμαχος γουνουμένῳ ἵλαος γενοῦ,
χαρίζευ δ' οἷά περ χαρίζεαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ εὐθυμίας.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
Οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
Θεῶν ἔργα· μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
Ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΩΝΙ ΤΩ Χρυσοστόμῳ, καὶ παρὰ τῷ Γαληνῷ.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν, οὐδὲ διαπεπληγμένον, οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον, οὐδ' ὑπεξυρημένον· ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς, κἀσφαλῶς βεβηκὼς, καὶ ἐπὶ νοήμασι δασύς.

hi auxiliarius supplicanti propitius sis, gratificaréq; meis in quibus gratificaris.

Apd eundem, in lib De tranquillitate animi.

Non mihi Gygis auro abundantis
[opes] curæ sunt,
Neque unquam me inuasit æmulatio, neque inuideo
Deorum factis: magnúmque non desidero principatum,
Procul enim est ab oculis meis.

Hæc verba μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος, cũ ab aliis, tũ à scholiaste AEschyli adscribũtur Archilocho, (pag. 18. meæ editionis:) vnde & cætera eius esse colligimus. Aristoteles præterea hæc prima verba οὔ μοι τὰ Γύγεω illi tribuit.

APVD DIONEM CHRY-
sostomum & apud Galenum.

Non amo proxerium imperatorem, neque neque cincinnis superbum, neque abrasum: sed mihi

sit *

Παρὰ δὲ τῷ Γαληνῷ κεῖται οὕτως,

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν, οὐδὲ διαπεπηγμένον, ἀλλ' ὅς μοι, φησὶ, μακρὸς εἴη, καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥοικὸς, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσὶ, καρδίας πλέως.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,

ἐν τῷ περὶ ὀργῆς λόγῳ.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσι κυκώμενε,
*Ενάδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν
Ἐναντίον στέρνον, ἐν δοκοῖς ἐχθρῶν πλησίον,
Κατασταθεὶς ἀσφαλέως·
Καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
Μηδὲ νικηθεὶς, ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
Ἀλλὰ χαρτοῖσί τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν
Ἀσχάλλε μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος
Ρυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ ψόγου Ἀφροδίτης λόγῳ.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρ-

APVD STOBAEVM IN tractatu De ira.

Anime, anime, qui perplexis luctibus perturbaris,
* & infortuniis resiste obiiciens
Aduersum pectus, inter hastas inimicorum comminus
Consistens tutò:
Et neque uincens, apertè gloriare,
Neque uictus domi reclinās geme:
Sed gaudio dignis gaude, & aduersis
Ne contristeris nimium: ac cognosce qualis
Series rerum homines teneat.

Apud eundem, in tractatu De uituperio Veneris.

Tātus enim amoris ardor sub cor-

δύνω ἐλυσθεὶς
Πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
Κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.
Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ ἄψυχος, χαλεπῇσι
Θεῶν ὀδύνῃσιν ἕκητι πεπαρμένος δι' ὀστέων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα, πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
Ἄνδρας ὀρθοῦσι, μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
Πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
Ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.
Καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ περὶ ἐπ. λόγῳ.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,

de uolutus
Multam caliginem oculis offudit,
Suffuratus è pectore teneram men
tem.
Miſer incumbo in amorem exani-
mis, grauibus
Doloribus tranſfixus oſſa, deorum
uoluntate.

Apud eundem, in tract. De in-
ſtabilitate felicitatis humanæ.

Omnia dijs fer accepta, ſæpe ex
rebus aduerſis
Homines erigentibus, in atra iacē-
tes terra:
Sæpe etiam ſupplantantibus: qui
& firmiter ſtantes
Supinos ſternunt. deinde multa e-
ueniunt mala.
Et uictus inops oberrat, & mente
motus.

Apud eundē in tract. De ſpe.

Ex rebus nulla eſt de qua deſperā
dum ſit, & quam fieri non poſ
ſe iurandum ſit.

Οὐδὲ θαυμάσιον. ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ ὀλυμπίων
Ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
Ἡλίου λάμποντος, λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώποις δέος.
Ἐκ δὲ τοῦ κἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
Ἀνδράσι. μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω
Μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
Ἐνάλιον, καί σφι θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
Φίλτερ' ἠπείρου γένωνται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Ὅτι οὐ χρὴ παροινεῖν εἰς τοὺς τετελευτηκότας λόγῳ.

Ζῶντας κολάζειν οὐ θανόντας εὐσεβές.

Neque [ulla] admiratione digna:
quandoquidem Iupiter pater cælitum
Ex meridie effecit noctem, abscondita luce
Sole splendente, tristisque inuasit homines metus.
Ex hoc autem, haud incredibilia ulla & desperanda sunt
Hominibus. nemo uestrũ amplius intuens admiretur,
Neque si cũ delphinibus feræ permutent pascua
Marina, & ipsis maris sonori fluctus
Gratiores sint terra continente, illis autem gratus sit mons.

Sic interpretando lego κἀπόελπτα pro κἀπίελπτα : itẽ μηδ' ἰὼ pro μηδ' ἵνα, præterea ἡδὺ ᾖ ὄρος.

Apud eundẽ in tract. De non petulãter insultando mortuis.

Viuos punire nõ mortuos piũ est.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν
ἐπ' ἀνδράσιν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς
θεός,
Τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον,
φθόνος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙ-
στίωνι.

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι
δ' ἀκούων,
Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ δια-
λέγεσθαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα.
κάρφεται γὰρ ἤδη.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελὴς ὦ 'ταῖρε δά-
μναται πόθος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟ-
τέλει, πολ. η.

Ἀρχίλοχος προσηκόντως

Διὸ καὶ

Non e- nim honestum est mortuos in-
ros conuitiis proscindere.

Apud eundem, ibidem.

Mortuis quidem misericordia, be-
nigna est dea:
At uiuētibus aliud iniquissimum,
inuidia.

APVD HEPHAE-
stionem.

Dicam lōgè charissime sodalium,
oblectaberis autem audiens:
Amare tristem licet existentem, ne-
que colloqui.

Apud eundem, ibidem.

Nō iam amplius flores tenero cor-
pore. arescit enim iam.

τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν, Οὐ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ τῷ Ἀλεξανδρεῖ.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα
Ἐπ' ἀνθρώπους ὁρᾷς λεωργά τε καὶ ἀθέμιστα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

ΠΑΡΑ ΘΕΩΝΙ ΤΩ ΣΟφιστῇ, ἐν τοῖς προγυμνάσμασι, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ παρὰ Διογένει τῷ Λαερτίῳ.

Τοῖος γὰρ ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
Θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

APVD CLEMENTEM Alexandrinum.

O Iupiter, tuum quidẽ est cæli imperium, tu autem opera
Super homines edis uafra & nefanda.

Apud eundem.

Alius enim alijs cor oblectatur.

APVD THEONEM SOphistam in progymnasmatis, & apud Plutarchum: & apud Diogenem Laertium.

Talis enim hominibus mens [est] Glauce Leptinis fili,
Mortalibus, qualem Iupiter diem inducit.

In Græco textu pro θυμὸς legitur etiam νοῦς & μῆτις.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ζ.

„ Ομήρου δὲ εἰπόντος, Τείροντ' ἐγ-
„ χέλυές τε καὶ ἰχθύες, ἀκολούθως ἐ-
„ ποίησε καὶ Αρχίλοχος, Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ,

εἰς τὴν ε̄ ῥαψ. τῆς Ιλ.

Οθεν κατ' ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Αρχίλοχος ἔφη ἐν τοῖς τριμέτροις. Παῖδα Αρεω μιηφόνου.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΙ-δου μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ

τῷ Αλεξανδρεῖ Στρωμ. ε,

Κλῦθί μευ, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
Τᾶς ἀειζώου ψυχᾶς μεδέων.

MELANIPPI-
dæ carmina.

APVD CLEMENTEM A-
lexandrinum, Strom. 5.

Audi me pater, miraculum mortalium,
In semperuiuam animam imperiũ obtinens.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιδ.

Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν, εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

Τὰ μὲν Ἀθάνα ἔρριψέ τε ἱερᾶς ἀπὸ
  χερὸς,
Εἶπέ τε, ἔρρετε αἴσχεα σώματι λύμα·
Ἐμὲ δ' ἐγὼ κακότητι δίδωμι.

ΤΕΛΕΣΤΟΥ
μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ιδ.

Ἀλλ' ὅγε Σελινούντιος Τελέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀργοῖ, ἔφη (ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς,)

Ἣν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν
Οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ

Δρυμοῖς ὀρείοις
Ὄργανον δίαν Ἀθάναν,
Δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
Αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
Νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ
Φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
Τί γάρ νιν ἀνηράτοιο κάλλεος
Ὀξὺς ἔρως ἔπειρεν;
Αἳ γὰρ παρθενίαν ἄγανον
Καὶ ἄπαιδ᾽ ἀπένειμε Κλωθώ.

Καὶ ἑξῆς,

Ἀλλὰ μάταν ἀναχόρευτος ἅδε
Ματαιολόγων φήμα προσέπτατο
Ἑλλάδα μουσοπόλων σοφᾶς ἐπὶ φθό-
Βροτοῖς τέχνας ὄνειδος. [νον

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν, λέγει,

Τὰν οὖν περιθειοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ᾽ ἀελλοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

Κἀν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις.

Ἡ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα αὔδονος ὕροσε παρεόντος Δώρειδος αἰ πίπαλον μούσης, νομοαίολοι ὀρφναὶ πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΠΡΑΤΙΝΟΥ
μέλη.

ΠΑΡᾺ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,
Δειπνοσοφ. ια,

Οὐ γᾶν αὐλακισμένην ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων· κυλικηγορήσων ἔρχομαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. ιδ.

Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν τινας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνᾴδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούν-

τῶν ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε
τοῦ ὑπορχήματος,
Τίς ὁ θόρυβος ὅδε;
Τίνα τάδε τὰ χορεύ-
ματα; τίς ὕβρις ἔμολεν
Ἐπὶ Διονυσιάδα
Πολυπαταγαθυμέλαν;
Ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
Ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν,
Ἐμὲ δεῖ παταγεῖν,
Ἂν ὄρεα ἐσσύμενον
Μετὰ Ναΐδων,
Οἷά τε κύκνον ἄγοντα
Ποικιλόπτερον μέλος,
Τὰν ἀοιδὰν   κατᾶς ἐπιερεῖς βα-
σίλεια. *
Ὁ δ' αὐλὸς ὕστερον χορευέτω.
Καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτης κώμων μόνων,
Πυραμάχοις τε πυγμαχίαισιν
Πάροινον ἔμμεναι στρατηλάταις,
Παῖε τὸν Φρυνιχίου ποικίλον προανέ-
χοντα,
Φλέγε τὸν ὀλεσιαυλοκάλαμον,
Λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβάταν,

Θυπατρυπαίῳ δέμας πεπλασμένον
νηνιδόνα.
Σὺ δὲ δεξιοπόλε διάροφα *
Θειαμβοδιθύραμβε κισσοχαίτ' ἄ-
ναξ,
Ακουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

ΣΚΟΛΙΑ ΔΙΑ-
φόρων.

ΑΡΧΗ ΣΚΟΛΙΟΥ ΤΙ-
μοκρέοντος τοῦ μελοποιοῦ κατὰ τοῦ Πλού-
του, ὃ εὑρίσκεται παρὰ τῷ τὰ εἰς
τὸν Αριστοφάνην γράψαντι σχόλια,
καὶ παρὰ τῷ Εὐσταθίῳ.

Ωφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ
Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι,
Αλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κ' Αχέροντα.
Διά σε γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

SCOLIA DI-
uersorum.

PRINCIPIVM SCOLII Timocreontis lyrici, aduersus Plutum deum diuitiarũ. Extat apud Aristophanis scholiasten & Eustathium.

Vtinam ô cæce Plute [deus diuitiarum]
Neque in terra, neque in mari
Neque in continenti compareres,
Sed Tartarum habitares & Acherontem.
Propter te enim omnia inter homines mala.

ΣΚΟΛΙΟΝ ΥΒΡΙΟΥ
τοῦ Κρητὸς, παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ,
Δειπνοσοφ. ιε.

Ἔστι μοι πλοῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
Καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός.
Τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
Τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
Τούτῳ δεσπότας κέκλημαι. τοὶ δὲ
Μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
Πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἐμοὶ κυνέοντι
Δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

ΣΚΟΛΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΙΣ
παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀθηναίῳ, αὐτόθι.

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
Θήραμα κάλλιστον βίῳ, σᾶς πέρι παρ-

SCOLIVM
Cretensis, apu
Deest princip
tis Athena

Est mihi pro diui
& ensis,
Et pulchrũ ẽ cru
propugnacul
Hoc enim aro, h
Hoc calco suaue
Hoc dominus uo
Nõ audent gesta
chrum ẽ cru
Omnes in genua
ram me, ador
[Ceu] dominum
appellant.

SCOLIVM
lis, apud eun
ibide
Virtus multum
humano, uenatio
tae, mortem opp

SCOLIVM HYBRIAE
Cretensis, apud Athenæum.

Deest principium in vulgatis Athenæi editionibus.

Est mihi pro diuitiis magna hasta, & ensis,
Et pulchrũ è crudo corio scutulũ, propugnaculum corporis.
Hoc enim aro, hoc meto,
Hoc calco suaue uinum ex uite,
Hoc dominus uocor. at qui
Nõ audent gestare hastam & pulchrum è crudo corio scutulum.
Omnes in genua procumbentes coram me, adorant
[Ceu] dominum & regem magnum appellant.

SCOLIVM ARISTOTE-
lis, apud eundem Athenæum, ibidem.

Virtus multum laboriosa generi
humano, uenatio pulcherrima ui-
tæ, mortem oppetere pro tua fa-

θένε μορφᾶς καὶ θανεῖν ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος, καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας. τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις καρπόν τ' ἀθάνατον, χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων μαλακαυγῆ, τοῖό θ' ὕπνου. σεῦ δ' ἕνεκεν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν, ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν. σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς Αἴας τε Ἀίδαο δόμους ἦλθον. σᾶς δ' ἕνεκε φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος ἠελίου χήρωσεν αὐγάς. τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι Μνημοσύνης θυγατέρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας τε γέρας βεβαίας.

cie, uirgo, optabilis Græciæ [est] mors, laborésq; tolerare feruidos indomitos. Talē menti immittis fructum immortalem, auro præstantiorem & parentibus. *Tui gratia Hercules Iouis [filius] Ledæque filij multa perpessi sunt, operibus tuam uenantes potentiam. Tui desiderio Achilles quoque & Aiax Orci domos adierunt. Quinetiam tuæ amabilis faciei causa Atarneï alumnus solis orbatus est lumine. Itaque celeberrimus operibus, immortalémque eum promouebunt musæ Mnemosynes filiæ, Iouis hospitalis uenerationem augentes, amicitiæque honorarium firmæ.

ΗΡΙΝΝΑΣ ΤΗΣ Λεσβίας ᾠδὴ εἰς Ῥώμην.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας λόγῳ.

Χαῖρέ μοι Ῥώμα θυγάτηρ Ἄρηος,
Χρυσεομίτρε, δαΐφρων ἄνασσα,
Σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς ὄλυμπον
Αἰὲν ἄθραυστον.
Σοὶ μόνᾳ πρεσβίστα δέδωκε μοῖρα
Κῦδος ἀῤῥήκτω βασιλήϊον ἀρχᾶς,
Ὄφρα κοιρανήϊον ἔχοισα κράτος
Ἁγεμονεύῃς.
Σᾷ δ᾽ ὑπὸ ζεύγλᾳ κρατερῶν λεπά-
δνων

ERINNAE LESbiæ ode in laudem Romæ.

APVD STOBAEVM, IN tract. De fortitudine.

In Stobæi vulgatis editionib⁹ corrupta est ode Græca, & eius versus sic distincti vt nihil min⁹ appareãt quàm Sapphici. At verò, vt hic est restituta, Sapphici sũt omnes suis numeris constantes: si tantũ in fine septimi pro κράτος legas κάρτος.

HENR. STEPH. INT.

Martis ô proles mihi Roma salue,
Auream bellis decorans coronam,
Quæ uel in terris stabiles olympi
Incolis arces.
Hoc dedit soli tibi Parca munus,
Sceptra quòd gestas labefacta nũ-
Imperatricis tua quò potestas (quã
Cuncta gubernet.
Vinculis ponti sinuosa terga

Στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
Σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
Ἄστεα λαῶν.
Πάντα δ' σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
Καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
Σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
Οὐ μεταβάλλει.
Ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
Ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
Εὔσταχυν Δάματρος ὅπως ἀνεῖσα
Καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Μιτυληναίου Φαλαίκεια μέτρα.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΗΣ ἀνθολογίας τῆς ἐπιγρ.

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.

Atque telluris ualidis coercæs:
Et statum seruant moderare quot
Oppida firmum. [quot
Ipsa, quæ gaudet dare cũcta pessũ
Résq; trãssormãs hominũ uetustas,
Implet æternum tua sola uentis
Regna secundis.
Nãque præ cunctis sobolẽ ualentẽ
Procreas, bellis habilem: feráxque
Non Ceres spicas magis, ipsa quàm
Prole uirorum. [sis

ALPHEI MItylenæi Phalæcii versus.

EX LIB. PRIMO ANTHOlogiæ epigrammatum.

Thoma Moro interprete.

Agros ego haud porrectiores appeto,
Non aureã aut Gygis beatitudinẽ.

Αὐτάρκους ἔραμαι βίου Μακρῖνε.
Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει.

ἈΝΑΚΡΕΟΝ-
τεια μέτρα διαφόρων.

ΑΔΗΛΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
Ἀνακρέοντα.

Ἀνακρέων ἰδών με
Ὁ Τήϊος μελῳδὸς
Ὄναρ, λέγων προσεῖπεν.
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.

Quæ sit satis sibi uita, sat eadem
est mihi.
Illud Nihil *nimis, nimis mihi pla-*
cet.

Aliter Georg. Buchanano
interprete.

Non agros cupio mihi feraces, „
Non aurum, ueluti Gyges: sed illũ „
Qui mi sufficiat Macr. ne uictum. „
Illud Nil *nimiũ, nimis suaue est.* „

ANACREON-
tia carmina diuersorum.

INCERTI AVTORIS
de Anacreonte.
Henr. Stephano interprete.

Per somnum Anacreon me
Poeta conspicatus
Salutat aduocátque. „
Contendo cursum ad illum, „
Amplector osculórque. „

Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,
Καλὸς δὲ καὶ φίλοινος.
Τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
Ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι,
Τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐδησάμην μετώπῳ,
Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
Ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
Αἰγυπτίου.

Ἐκ τοῦ ζ τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐπιγραμμ.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα,
Καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν

Erat quidem i
Sed canus: ille p
Et deditus Cyth
Labella uinum
Ducebat & tre
Illum manu Cu
Is uertici coroll
Demptam suo r
Olentem Ana
Qua stultus i
Meam repen
A quo die pro
Amore non ha

IVLI

g

Ex lib. VII.

Interpr
Mela

Quum nect
Inter rosas re
Cupidinem pr

Erat quidem ille pulcher,
Sed canus: ille pulcher,
Et deditus Cytheræ.
Labella uinum olebant.
Ducebat & trementem
Illum manu Cupido.
Is uertici corollam
Demptam suo mihi dat,
Olentem Anacreontem.
Qua stultus impediui
Meam repentè frontem.
A quo die profectò
Amore non uacaui.

IVLIANI AE-
gyptii.

Ex lib. VII. Anthologiæ epigr.

Interprete Philippo
Melanchthone.

Quum necterem corollam, "
Inter rosas repertum "
Cupidinem prehendi "

Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
Πτεροῖσι γαργαλίζει.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

εἰδύλλιον εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. ἄλλοι δὲ ἄλλου τινὸς εἶναι οἴονται.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
Ὠχράν τε τὴν παρειάν,
Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε τοὺς Ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
Στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε κἀπέδησαν.

Ala, meróque mergens
Vndimbibi procacem.
Nunc ille sæuit imus
Puer mihi in medullis.

THEOCRITI idyllium de mortuo Adonide. Alii alium quẽ piam eius esse authorẽ putant.

Henrico Stephano interpr.

Adonin ut Cythere
Iam uidit interisse,
Horrentibus capillis,
Pallentibúsque malis,
Cupidines uocauit
Adducerent ut aprum.
Illi statim uolucres
Percursitántque syluam
Et incidunt in illum:
Ligántque uinciúntque.

Χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
Ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα,
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
Σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε,
Ὄμνυμί σοι Κυθήρη
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
Καὶ τώσδε τὼς κυναγὼς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον πατάξαι·
Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
Ἐμαινόμην φιλᾶσαι,
Καί μου κατεσίναζε.
Τούτους λαβοῦσα Κύπρι
Τούτους κόλαζε, τέμνε.

Collo dat hic catenas,
Captiuus ut trahatur:
Adurget ille ponè,
Et terga cædit arcu.
Aper gradu it tremente,
Vt Cyprin expauescens.
Quæ sic feræ loquuta est,
Femúrne pessima istud
Es ausa uulnerare,
Mei femur mariti?
Respondet illa paucis,
Iuro tibi Cythere
Per te & tuum maritum,
Et has meas catenas
Venantiúmque turbam hanc,
Bellum tuum maritum
Ferire non uolebam:
Sed pulchritudo fecit,
Nitens imago tanquam,
Vt impotens ab æstu,
Nudum femur furore
Tenerer osculandi.
Hos tu reuelle Cypri,
Hos punias secésque:

Τί γὰρ φέρω περισσοὺς
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας;
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χίλη.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἐρωσι
Τὰ δεσμά οἱ πιλῦσαι.
Ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν·
Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

Nam quid gero ſine uſu
Dentes amore captos?
Contenta non es illis?
Et hæc reuelle labra.
Sed eſt miſerta Cypris,
Cupidinéſque iuſſit
Hunc liberare uinclis.
Comes fuit deinde,
Syluámque non petiuit,
Et ignibus propinquans
Dentes aduſſit illos
Amore qui flagrarant.

Aliter Eobano Heſſo interprete,

Adonidem Cythere
Vt uidit interemptum,
Nupérque purpurantes
Genas colore fœdum,
Et illitum cruore
Nigerrimo capillum:
Cupidines uocauit,
Et iuſſit ut uocati
Suem ferum ſibi ipſi

Adducerent prehensum.
Qui iussa prosequentes
Mox lustra peruolarunt
Horrentis alta syluæ,
Tristémque & imbecillem
Suem graui ligarunt
Rigore uinculorum.
Alius trahebat autem
Laqueo truci reuinctum:
Hic terga uerberabat,
Et arcubúsque & ipsum
Vrentibus sagittis.
Et ibat ille tristis:
Veneris quidem timebat
Superba iussa duræ.
Cui dixit ipsa, postquam
Conspexit esse captum,
Quid pessima ô ferarum
Túne hoc femur decorum,
Meúmne tu puellum
Insana uulnerasti?
Cui sic recœpit ille,
Te diua Cypris, ipsum
Per & tuum puellum,

Per hæc & ipsa iuro
Quæ uincla me coarctant,
Item per hos amores
Qui me tulere captum,
Læsisse non uolebam
Quem nunc doles puellum,
Iniqua fata passum.
Sed ut decora uidi
Labra, & uultus honesti
Pulcherrimum nitorem,
Statuam ratus deorum
Fuisse perpolitam
Flammæ nocentis hausi
Quo subruebar ignem.
Quem non ferens, ut illi
Nudum femur uolebam
Insanus osculari:
Illi sed innocenti
Miser & mihi nocebam.
Hos nunc Venus profanos
Puni, recide dentes.
Superfluos quid autem
Fero amplius? Sed hæc si
Satis ampla pœna non est,

Et ipſa labra puni.
Hæc illius querentis
Venus miſerta iuſſit
Amoribus proteruis
Vt uincla dura ſoluant,
Et liberent ligatum.
Qui mitis inde ſyluam
Nunquam ſubiuit altam,
Sed ignibus propinquans
Suum nocentem amorem
Incendit & peruſſit.

ΠΑΡΑΛΕ-
λειμμένα τινά.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,
δειπνοσοφ. βιβ. ϛ.

Ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξυτέρου τριβόλων ἀῤῥηκτέμενος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. γ.

Καλλίας Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος, παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδὴν ἧς ἡ ἀρχή, Πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσας τέκνον, ἧς ἐπὶ τέλει γέγραπται, Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρένας ἁ θαλασσία λεπάς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ.

Ἀλκαῖος γοῦν ὁ ποιητής, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τὴν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιού

ποις σεμνυνόμενος φησίν,

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ, πᾶσα δ' ἄρει κεκόσμηται στέγη, λαμπραῖσι κυνέαισιν. κατ τᾶν λευκοὶ καθύπερθεν ἵππειοι λόφοι νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκιαι δὲ πασσάλοις κρυπτοῖσιν περικείμεναι λαμπραὶ κνάμιδες ἄρκος ἰσχυροβελές, θώρακές τε νέω λίνω, κοῖλαί τε κατ᾽ ἀσπίδες βεβλημέναι· πὰρ δὲ χαλκιδικαὶ σπάθαι, πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυπαττίδες, τῶν οὐκ ἔστι λαθέσθαι, ἐπειδὴ πρώτιστα ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Καὶ ὁ ἀνδρειότατος δὲ περισσῶς δὲ καὶ πολεμικὸς ποιητὴς Ἀλκαῖος ἔφη, Κὰδ δ' ἐχύατο μύρον ἀδὺ κατ τῶ στήθεος ἄμμι.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, βιβλ. β.

Σαπφὼ δ' αὐτὸ τετρασυλλάβως καλεῖ, Φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν. καὶ πάλιν, Ὠΐου πολὺ λευκότερον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ βιβλ. ια.

Ἐλθὲ Κύπρι χρυσείαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἁβροῖς συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ οἰνοχοοῦσα τούτοισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιβ.

Φυσικὸν γὰρ δὴ καὶ τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν καὶ περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται. καὶ Σαπφώ φησιν ἰδεῖν ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλήν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβ. ιε.

Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς, λέγουσα τάδε, Σὺ δὲ στεφάνοις ὦ Δίκα παρθέσθ' ἐράταις φόβαισιν ὅρπακας ἀνήτω συνέρραις ἀπαλλαγείσῃ χερ-

σιν. εὐανθέα γὰρ πέλεται, καὶ χάριτες μάκαιρα μᾶλλον προτέρηνα στεφάνω, τοῖσιν δ' ἀποστρέφονται.

Quæ postrema verba sunt qui ita emendant, καὶ χαίρουσι μάκαρες μᾶλλον, ἀστεφανώτοις δ' ἀποστρέφονται.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

F Καίτοι Σαπφὼ, γυνὴ πρὸς ἀλήθειαν οὖσα καὶ ποιήτρια, ᾐδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἁβρότητος ἀφελεῖν, λέγουσα ὧδε, Ἐγὼ δὲ φίλημι ἁβροσύναν, καί μοι τὸ λαμπρὸν ἔρος ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχε.

Τῆς αὐτῆς Σαπφοῦς ἐπίγραμμα παρὰ τῷ αὐτῷ πάλιν ἐν τῷ ιγ.

Αἱ δὲ μύροισι φίλης ἔτι καὶ μυρέοισι
Ὠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
Οὔνομα σὸν μακαριστὸν ὁ Ναυκράτης ὧδε φυλάξει,
Ἐστ' ἂν ἔῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγαίη.

ΙΒΥΚΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. θ.

Ἴβυκος δέ τινας λαθιπόρφυρας ὀνομάζει διὰ τούτων, Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες αἰολόδειροι πορφυρίδες καὶ ἀλκυόνες τανυσίπτεροι. Ἐν ἄλλοις δέ φησιν, Αἰεί μ' ὦ φίλε, σύ με τανύπτερος ὡς ὅκα πορφυρίς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος, μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ-
τος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ

Ἀρθεὶς δ' ηὖτ' ἀπὸ Λευκάδος πέτρης,
Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων
ἔρωτι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ιε.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκους θέμενοι, θάλειαν ἑορτὴν ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι.

Τὶ μὴν πέτεαι συρίγγων κοιλότερα στήθεα χρισάμενος μύρῳ.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝ-

τι, παιδαγ. γ'.

" Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ βροτοῖσι
" φωνάειτα λόγον* ἔσται λόγος σοφία.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΔΩΡΩ ΤΩ

σικελιώτῃ, βιβλιοθ. ἱστορ. βιβλ. ια.

" Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐ-
" κλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος·

βωμὸς δ' ὁ τάφος. προγόνων δὲ μνᾶστις· ὁ δ' οἶτος ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὼς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ σηκὸς οἰκεταν̃ εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἵλατο.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. θ.

Καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος, λέγοντος οὕτως, Ἔπη γε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν, εὗρέ τε γλωσσάμενον κακκαβίδων ὄνομα συνθέμενος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Καί τιν εὔχομαι φέροισαν τόνδε ἑλιχρύσω πύλεω ἀκηράτων κυπέρω.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιδ.

Διονύσοιο ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε,

Τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται, λέγων, Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο. Καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη, Ἐσμυρρισμένας κόμας καὶ στῆθος ὡς ἂν γέρων ἠράσατο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩ-

νι, καὶ παρὰ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ.

Πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε;
Τίς σὰς παρήειρε φρένας;

Καὶ ἔτι.

Εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο.
Ἐν δὲ Βατουσιάδης.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ

στρωμ. βιβλ. ς.

Ημβλακον, καί πού τινα ἄλλον ἤδ' ἄτη κιχήσατο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ερξω· ἐτήτυμον γὰρ, ξυνὸς ἀνθρώποισιν Αρης.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι.

Νίκης δὲ ἐν θεοῖσι πείρατα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Αλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

HENRICVS STEPHANUS poetices ſtudioſis lectoribus S. D.

HAEC in præſentia habui fragmenta ex carminibus principũ lyricæ poeſeωs nouẽ, quæ cũ ãtiquæ lyræ ſtudioſis communicarẽ. Alia autẽ quædã per autores ſparſa, quod & ualde corruptorũ & ualde paucorũ eſſent uerborũ, cõſultò prætermiſi: præſertimquũ talia ſatis multa iam irrepſiſſe in hunc libellũ animaduerterem. Siquis tamen fortefortuna lõginſcula quæpiã (id eſt ſatis multorũ uerborũ) in iis quorum mihi copia fuit libris

vel inueniat vel reperiat, illa his addat, & mihi imprudenti excidisse certò sciat.

Cæterùm quod ad metra uersuum attinet, alicubi ea vt in vulgatis extabant autorũ (vnde fragmẽta excipiebantur) editionibus, aut libris manu scriptis, etiam vbi suspecta erant, seruaui: in cæteris ferè omnibus locis ea inuestiganda aliis reliqui. Ferè omnibus dico: nàm vbi leui minimèque periculosa cum mutatione metrum restitui possè in integrũ vidi: id facere nequaquã dubitaui. vt pag. 26, qui minimè admitteret versus mẽsura, συνσωφρόνει σώφρονι reponendum σὺν σώφρονι σώφρονι suum versui metrum reddidi.

Idem verò & in corruptis locis feci, vt emendandi laborem aliis relinquerẽ: præterquã in paucissimis, in quibus nihil quidem immutandum censui, sed tãtùm meæ interpretationi eam quam in illa sequutus sum coniecturam subiunxi. Semel tãtùm ea me religione non obstrinxi, nimirũ pag. 360, vbi pro μεγάλ' ἀν ὄρος à me repositũ fuit μεγαλάνορες. Quæ emẽdatio licet eiusmodi sit vt omniũ assensum (præsertim qui in Pindaro versati sunt) facilè impetraturã cõfidã, de ea tamen hic te admonere mei officii esse cogitaui. At quibus locis vet⁹ exẽplar opẽ ferre potuit, eos verò si ad illud castigare veritus forẽ, næ pro religioso superstitiosus meritò habitus fuissẽ. Id igitur audacter feci. quãto autẽ cum fructu, cum alii aliquot loci, tum verò illa venusta ode in laudem Romæ, (quæ Erinnæ haud scio quã rectè adscribitur) & illa Bacchylidis lepidissima carmina de pace, testimonio esse

possunt. Nec tamẽ quicquam veteri codici dicas affingere, distinctã suis metris ne in illo quidẽ hanc odẽ fuisse confiteor: sed me, quòd eam in metra restituerim (quæ nulla alia quàm illa, videlicet quàm Sapphica, esse posse, sole clarius est) nemo iustam occasionem reprehẽdendi habeat. Sed ut ad eos redeam locos quibus coniecturam adscripsi, cur nullã eius causam reddiderim, breuitatis studium in causa fuit: cui in tã exigua libri forma nõ studere, præter decorũ fuisset. Ex omnibus tamen emẽdationibus meis nulla est (si bene memini) quæ confirmationem magis postulet quam illa quæ pag. 375 habetur, vbi pro ἀγαθὰς σωτῆρας reponendũ contẽdo ἀγαθὰς Ὥρας. at hæc lectio licet ab illa multum remota esse videatur, ego tamẽ ex Hesiodo in Theogonia meã illã castigationem apud quemuis iudicem euincere queam.

De hoc quoque te commonefacere operæ pretiũ putaui, quos Simonidi lyrico adscriptos inuenies iambicos versus, me ideo illi tribuisse quòd scriptores Græcos autorẽ eorum vocare Simonidem simpliciter & sine adiunctione compererim. Quin autem tunc Simonidem Ceum lyricum intelligãt, minimè mihi dubiũ est: quum alterum Simonidem, iambographum vel Amorginũ cognominent.

Iam uero ad Anacreontem quod attinet, cur meas in illum emẽdationes hic annotauerim, dicam. Quum poetam illum in lucẽ primo edidi maiusculis characteribus, unà etiam meam interpretationem edendã curaui, sed earum duntaxat odarum, quæ ut

uenustiores, ita etiam ab omni labe erant puriores. Simul uerò meas de corruptis aliquot locis coniecturas adiunxi, quarum bonā in illa mea interpretatione partē secutus eram. Quoniam autem Elias Andreas (qui suam uersionē aliquot post meā mensibus edidit, sed omniū odarum) non eandem ubique lectionē sibi sequendā proposuit, atque hinc fit ut interdum illius interpretatio cū mea non consentiat, meas illas quas dixi coniecturas hìc annotare necesse habui quibus mea uersio astipulatur. Dissentiunt tamē interpretationes nostræ aliquando etiā ubi alioqui in lectione consentimus. sed ea de re aliorum esto iudicium. Porro pleniores siquis annotationes desideret, Anacreontem maiusculis typis excusum sibi cōparet. hic enim enchiridii forma libellus talem breuitatem postulabat. Valete, & his fruimini, dū parē uel maiorē à me expectabitis diligentiā in fragmentis quæcunque ex aliis quibuslibet poetis supersunt, colligendis: si uixero, & uoluerit Dominus.

CASTIGATIONES Henrici Stephani in Anacreontis odas,

Pag. 116. V. Εσορῶ) Lego φέρον δὲ τόξον. Ibidē, V. Τόδε) Proὲςί malim εἴ τι, sublato post πειράσωμεν pūcto, & hypodiastole nō post νῦν sed post τόξον posita.

Pag.126.V.Καὶ νῦν) Non οἴας in mea interpretatione lego, sed ὁρᾶς, positum παρενθετικῶς.

Pag.128.V.Καὶ δεσπ.) Aliquando suspicatus sum legendum, Καὶ δεσπότην ἐμεῖσι Πτεροῖσι συγκαλύψω. quid si verò Πότην Ανακρέοντα legamus?

Pag.136.V.Λέγῃ) Legēdo μηδὲ πίνειν, aut μή τι πίνειν staret versus: mihi tamē magis placeret μὴ 'τι pro μὴ ἔτι, eo modo quo dicitur ab eodē poeta ἢ 'πὶ pro ἢ ἐπὶ. Vereor autem vt hi quinque postremi versus sint nothi.

Pag.140.V.Ποτὸν) Staret versus si legeretur Τερπνὸν ποτὸν ποίει μοι. vel Τερπνὸν ποίει ποτόν μοι

Pag.150.V.Ροδέης) Verti Rhodiæ legens Ροδίης.

Pag.156.V.Μηρῶν) Assentior reponentibus μαλερόν.

Pag.188 V.Αλαλ.) Lego in mea interpretatione ἀκτᾷ pr αὐτᾷ.

Ibidem, V.Απαλ.) Non dubito quin ἀπαλοχρόου scribendum sit.

Pag.190.V.Δολερὸν) Sic interpretatus sum quasi legeretur δολεροὶ, & ad Ερως & Ιμερος referretur. At de μερόπων alii viderint.

Ibidem.V.Ταλ.) Melius φέρουσιν.

Pag.192.V.Ερατὸς) Pro ἐλυσθεὶς lego μεθυσθείς.

Pag.194.V.Γλυκὺ) Lego Γλυκὺ καὶ ποθεῦντα πεῖραι.

Ibidem. V. Ωατοφῷ) Si ὀρόφῳ legas, aliquis erit sensus: at melior si στεφάνῳ, sed paulo remotior est scriptura.

Pag.198.V.Οτ' ἐ.) Ita verti quasi legeretur Οτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον Εσ ορῶ, παρεσιν ἤβα:

Ibidem, V.Περίμ.) Lego Περίμοι νέῳ συνῆβα.

Ibidem, V.Παράδος) Quin pro παράδος legi debeat ῥόδα δὸς, mihi minimè dubium est.

Ibidem, V.Φερέτω) Pro ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, vide an malè suspicer legendum esse ῥύακ' ὀπώρης.

SVPERSVNT ET ALII loci castigandi, sed qui maiore otio, nonnulli & qui acutiore ingenio: quidam etiam qui melioris exemplaris auxilio opus habeant.

ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

τῶν ἐννέα λυρικῶν μέλη, τοῖς ἔμπροσθεν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδόσει προστεθέντα.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,
Δειπνοσοφ. βιβλ. ιε.

Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνοις, ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις.
Ἀλλὰ ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις περθέτω πλέκτας αὖ πα πα λαιδέραι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι,

Τὸ δὲ χρίσασθαι τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι, μυρίσασθαι εἴρηκεν Ἀλκαῖος ἐν παλαίστραις διὰ τούτων, Μυρίσαις συγ-

κατέκλεισεν αὖτ' αὖτις λάθρα.

ΠΑΡΑ ΙΟΥΛΙΩ ΤΩ

πολυδεύκει ὀνομ. βιβλ. ι.

Δύναιτο δὲ ἂν ταῦτα καὶ ἀπόθετα σκεύη καλεῖσθαι, καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή. νεώτερον γὰρ ἂν εἴη μᾶλλον ἡ ἀποσκευή. εἴποις δὲ αὐτὰ καὶ οἰκητήρια σκεύη, καὶ χρηστήρια σκεύη. τὰ κατὰ Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ εἰπόντος ἐν Πασιφάῃ, Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρια. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς χρήσεως ὠνομάσθαι.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑ-

θίου εἰς Ιλ. θ.

Βληχρὸν γὰρ τὸ ἀσθενές, ὡς Ἀλκαῖος, Βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὀδυσσείας α.

Τρεῖς δὲ πεσσοὺς λέγει ψήφους εἶναι πέντε, αἷς ἐπὶ πέντε γραμμῶν ἔπαιζον ἑκατέρωθεν, ἵνα ἕκαστος τῶν πετ-

λουόντων ἔχει ταῖς καθ᾽ ἑαυτόν. Σοφοκλῆς, Καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα καὶ κύβων βολαί. παρετείνετο δέ, φησί, δι᾽ αὐτῶν καὶ μέση γραμμή, ἣν ἱερὰν ὠνόμαζον, ὡς ἀκριβέστερον δηλοῦται, ἐπεὶ ὁ νικώμενος ἐπ᾽ ἐσχάτην αὐτὴν ἵεται. ὅθεν καὶ παροιμία, κινεῖν τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς, λέγει δηλαδή, ἐπὶ τῶν ἀπεγνωσμένων καὶ ἐσχάτης βοηθείας δεομένων. Σώφρων, Κινήσω δ᾽ ἤδη καὶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς. Ἀλκαῖος δέ φησιν ἐκ πλήρους, Νῦν δ᾽ οὗτος ἐπικρέκει κινήσαις τὸν πείρας πυκινὸν λίθον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ οὕτως. Ἀλκαῖος οὖν ἐκ πλήρους ἔφη τό, Κινήσαις τὸν πίρας πυκινὸν λίθον, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ αὐτὶ τοῦ ἱερᾶς ὡς ἐν παρόδῳ γράψας τὸ πίρας. Sic apud eum πείρας & πίρας legitur.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὀδυσσ. φ.

Λέγει δέ, φασί, καὶ Ἀλκαῖος τὸ περιφράζεσθαι μνώεσθαι, οἷον, Οὐδέ τι μνασάμενος ἄλλο νόημα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΟΚΛΩ,

ἐν τοῖς εἰς Ἡσιόδου ἔργα σχολίοις.

Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Ὁμοίως καὶ Ἀλκαῖος, Εἴ κ' εἴποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τὰ κ' οὐ θέλεις. καὶ Ὅμηρος, Ὁπποῖον κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Α-ριστοφάνη σχολίων.

Ἡμιτύβιον, ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβὲς, λινοῦν τι ὂν ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφώ, ἡμιτύβιον σταλάσσων· ἢ δίκρωσσον φακιόλιον.

Παρὰ Ἰουλίῳ τῷ Πολυδ.

βιβλ. ζ.

Τὸ κάττυμα ξύλον τετραδάκτυλον· οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυσοι· σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδησε δὲ αὐτὸ Φειδίας τὴν

Ἀθηναῖ. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ Τυῤῥηνουργῆ, ὥσπερ καὶ τὰ ἔμβατρα, ῥικνοεργῆ· τὰς μὲν τοι τυῤῥηνικὰς, ὁ Σαπφοῦς μάθλης, ποικίλος μάθλης εἶπε, Λύδιοι καλὸν ἔργον.

ΠΑΡΑ ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ Τυρίῳ, λόγῳ η.

Τὸν δὲ Ἀρχιλόχου ἔρωτα (ὑβριστὴς γὰρ) χαίρειν ἐῶ. ὁ δὲ τῆς λεσβίας (εἴ τι χρὴ πρεσβύτερα τοῖς νέοις εἰκάσαι) τί ἂν εἴη ἄλλο ἢ ἡ Σωκράτους τέχνη ἐρωτική; δοκοῦσι γάρ μοι τὴν κατ' αὑτὸν ἑκάτερος φιλίαν, ἡ μὲν, γυναικῶν, ὁ δὲ ἀῤῥένων, ἐπιτηδεῦσαι. καὶ γὰρ πολλῶν ἐρᾶν ἔλεγον, καὶ ὑπὸ πάντων ἁλίσκεσθαι τῶν καλῶν. ὅ,τι γὰρ ἐκείνῳ Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρμίδης καὶ Φαῖδρος, τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα καὶ Ἀτθὶς καὶ Ἀνακτορία· καὶ ὅ,τι περ Σωκράτει οἱ ἀντίτεχνοι, Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ Θρασύ-

μαχος καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῇ Σαπφοῖ Γοργὼ καὶ Ἀνδρομέδα. νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ ταύταις, νῦν δὲ ἐλέγχει, καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους. τὸν Ἴωνα χαίρειν φησὶν ὁ Σωκράτης· πολλά μοι τὸν Πολυάνακτος παῖδα χαίρειν, Σαπφὼ λέγει. οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους· σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο κἀχαρίεσσα, Σαπφὼ λέγει. κωμῳδεῖ σχῆμά που καὶ κατάκλισιν σοφιστοῦ· καὶ αὕτη, τίς δ' ἀγροιῶτιν ἐπιμμένα στολήν. τὸν ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει που καὶ Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ᾄσματι, σύ τε κάλος θεράπων ἔρως. καὶ Διοτίμα λέγει ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκείνη ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκύπικρον καὶ ἀλγεσίδωρον. τὸν ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφὼ μυθο-

πλόκον. ἐκβακχεύεται ἐπὶ Φαίδρᾳ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. τῇ δὲ ὁ ἔρως ἐτίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κατ᾽ ὄρος δρυσὶν ἐμπεσών. αἰτιᾶται τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένῃ ὅτι ἀπέθνησκεν. ἡ [illegible] τῇ θυγατρί. οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι· οὐκ ἄμμι πρέποι τάδε.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
εἰς Ὁμήρου Ὀδυσσ. χ.

Ἰστέον δὲ ὅτι τε ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω ἔρρηχα παρακειμένου τὰ ῥάκεα γίνονται κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α καὶ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, καὶ ὅτι τὸ ῥάκος βράκος φασὶν οἱ Αἰολεῖς, ὡς ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα πλατύτερον γέγραπται. χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ Σαπφοῖ ἐν τῷ, τίς δ᾽ ἀγροιῶτις θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκε᾽ ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; ἤγουν, ποία γυνὴ χωριτικὴ ἐζωσμένη ἀγροικικώτερον, ἐφέλκεται ἐραστήν;

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰλιάδ. ν.

Ἐπ' ἐρεβίνθων μνεία καὶ παρὰ Σαπφοῖ, ἐν τῷ, Χρύσεοι ἐρέβινθοι ἐπ' ἀϊόνων ἐφύοντο. λέγει δὲ (φασὶ) χρυσείους ἐκείνη ἐρεβίνθους τοὺς κατὰ πύξον ὠχρούς. οὓς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπών, ὡς κρείττους οἱ λευκοὶ τῶν μελαίνων καὶ οἱ πυξοειδεῖς.

ΠΑΡΑ ΓΑΛΗΝΩ ΕΝ

προτρεπτικῷ εἰς τὰς τέχνας.

Ἄμεινον οὖν ἐστιν, ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν τε καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν,

ὁ μὲν γὰρ καλὸς, ὅσον ἰδεῖν πέλεται·
ὁ δὲ κ' ἀγαθὸς, αὐτίκα καὶ καλὸς
ἔσται.

ΣΤΗΣ

ΕΚ ΤΩΝ

εἰς Ο

ΤΟ δὲ, Ἐπὶ
σῃ, τινὲς χ
λαμὸν ἀκούσῃ
Στησιχόρου, Ἀπ

ΠΑΡΑ Τ

ἐν Φ

Οὕτωσὶ τοίν
νόησον, ὡς ὁ μ
Φαίδρου τοῦ Πυ
ἀνδρος· ὃν δὲ μέ
τοῦ Εὐφήμου Ἰ
ὧδε· Ὀτὶ ἐκ
ἂν παρόντος ἐ
μᾶλλον φῇ δεῖν
ὁ μὲν μαίνεται,

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ὅμηρον.

ΤΟ δὲ, Ἐπί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ, τινὲς γράφουσιν, Ἐπὶ κυνηλαγμὸν ἀκούσῃ, διὰ τὸ γράψαι που Στησίχορον, Ἀπειρεσίου κυνηλαγμοῦ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ ἐν Φαίδρῳ.

Οὑτωσὶ τοίνυν ὦ παῖ καλὲ ἐννόησον, ὡς ὁ μὲν πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους Μυῤῥινουσίου ἀνδρός· ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου Ἱμεραίου. λεκτέος δὲ ὧδε· Οὐκ ἔστ' ἔτυμος ὁ λόγος ὃς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον φῇ δεῖν χαρίζεσθαι. διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ
τζέτζη ἱστοριῶν χιλιάδι. α.

Τούτου τοῦ Στησιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τόδε,

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πο-
λεμαδόκον, ἁγναν,
Παῖδα διὸς μεγάλου δάμνιππον,
* ἄϊστον παρθένον.

ΑΝΑΚΡΕ-
οντος.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,
Δειπνοσοφ. βιβλ. ιε.

Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνοις, ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις. Ἀλλὰ ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις περθέτω πλέκτας αὔτα παλαιδέραι. καὶ Ἀνακρέων, Πλέκτας δ' ὑποθυμιάδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι.

Ἐν τούτοις Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε [ὁ Ἀχαιὸς] τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι λιδοπαθὴς ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθής.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΜΜΩΝΙΩ, ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.

Ἐπιβόητος δὲ ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν τῷ β', Καί μ' ἐπιβόητον κατὰ γείτονας ποιήσεις. τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσι.

ΠΑΡΑ ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ Τυρίῳ λόγῳ η.

Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου. καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ἐπαινεῖ πάντας. μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης, καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας. ἀλλὰ κἀν τούτοις τὴν σωφροσύνην ὁρᾷ· ἔραμαί τοι συνηβᾶν, φησί. χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος. καὶ αὖθις, καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια, φησί. ἤδη δέ που καὶ τὴν τέχνην

ἀπεκαλύψατο. ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν. χαρίεντα μὲν γὰρ δίδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι. τοῦτο καὶ περὶ Σωκράτης Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλήμασι. τίς ἂν ὦ θεοὶ μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον πλὴν Τιμάρχου;

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς τὸν Ὅμηρον.

Νεβρὸς δὲ, οὐ τελεία ἔλαφος, ἀλλ' ὁ νεωστὶ βορὰν δεχόμενος. διὸ πρὸς διασάφησιν περιφράσας ἐπήγαγε, Τέκος ἐλάφοιο ταχινῆς, τοῦτέστιν, ἧς τάχος ἐξαίρετον ἡ φύσις ἐφιλοτιμήσατο εἰς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβούλων. φέρεται δὲ καὶ Ἀνακρέοντος χρῆσις αὕτη, Οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ. αὐτόθεν.

Φέρουσι δὲ εἰς ὁμοιότητα καὶ Αἰα-

κρέοντος τό, Κὰδ δὲ λοπὸς ἐσχίσθη, ἀντὶ τοῦ κατεσχίσθη τὸ ἱμάτιον.

Ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὀδυσσ. ν.

Ἐκ τοῦ κνῶ καὶ τὸ κνίζω, ἤγουν ἐξεπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς καταξέω. ἀφ' οὗ γὰρ οὐ μόνον ἡ κνῖσα, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλοις κεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ κνίζα, ὡς σχίζω σχίζα. Ἀνακρέων, Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι σὴν διὰ μαργοσύνην.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, εἰς Ὀδύσσ. φ.

Ἐν δὲ τῷ, Μύθου ἐπισχεσίην, οἱ παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως τὴν στάσιν λέγουσιν. ἐπεὶ καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστάς, Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ, φησί, διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ, ἀντὶ τοῦ στασιασταὶ ἐπίρρητοι.

ΠΑΡΑ ΤΙΝΙ ΑΝΩΝΥΜΩ.

Ἐγὼ δέ τι τοῦ Ἀνακρέοντος μούσης

ὡς ἐν καλλυναστικοῦ μοίρᾳ ὑποτραγῳδήσω τῇ ἑορτῇ. καὶ ἅμα ἔλεγε,

Θεάων ἄνασσα Κύπρι,
ἵμερε κράτος χθονίων
γάμε βιότοιο φύλαξ,
ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
ὑμέας στίχοις κυδαίνω.
ἵμερον γάμον Παφίης.
δέρκεο τὴν νεᾶνιν, δέρκεο κοῦρε·
ἔρχεο μή σε φύγῃ πέρδικος ἄγρα.
Στρατόκλεις φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις ἀνὴρ Μυρίλλης.
ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα·
κομάει, τέθηλε, λάμπει.
ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει,
ῥόδον ἐν κόραις Μυρίλλα.
ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνει,
κυπάριττος πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

ΣΙΜ

ΠΑΡΑ Τ

Δει

Α Ππίων

κῆς διὰ

πάλαι κορων

τοῖς χορδῦ τα

χρῆσθαι, αὐ

ἐπὶ τὸν στέφα

θῶς ἐν τοῖ

οὕτω καλου

Τυνδαρείδη

πέπληγες ἐμά

Παρ

Αἰσχύλος

στέλλων φησὶ,

κάρεις τε κα

Κ' ἠλειφό

καὶ βακκάρ

Εκ τῶν

Επίχαρμ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιε.

Ἀππίων ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησί, τὸν στέφανον πάλαι κορωνὸν καλούμενον, ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους· καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐλέγοις ἐστὶν οὕτω καλουμένου, Φοῖβος ἐστάζηται Τυνδαρείδησιν ἀοίδησαι, ἄμετροι τέττιγες ἐμέμψαντο κορωνῷ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Αἰσχύλος δ' ἐν ἀμυμώνῃ αἰπεδιαστέλλων φησί, Κἀγὼ γε ταῖς σαῖς βακκάρεις τε καὶ μῦρα. καὶ Σιμωνίδης.

Κ' ἠλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι καὶ βακκάρει.

Ἐκ τῶν Εὐσταθίου εἰς Ὅμηρον.

Ἐπίχαρμος δέ, φασίν, καὶ αὐτὸς

διὰ τοῦ ε λέγει ὤεον ὁμοίως τῷ Ἰβύκῳ, ἐν τῷ, ὤεα χανός. καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ, Οἷόν τε χηνὸς ὤεον Μαιανδρίου.

ΠΑΡΑ ΠΛΑΤΩΝΙ

πολιτ. α.

Λέγε δή, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φὴς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα, ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὅτι, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, δίκαιόν ἐστι.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ

Τζέτζῃ ἱστοριῶν χιλιάδι α.

Τοῦτον [τὸν Ὀρφέα] φασὶ τῇ μουσι-
κῇ θῆρας καὶ λίθους θέλγειν,
Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ καὶ Σι-
μωνίδης οὕτω,
Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι πωτῶντ' ὄρνι-
θες ὑπὲρ κεφαλᾶς·
Ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου ἐξ
ὕδατος ἅλλοντο

Καλᾶς σοῦ ἀοιδᾶ.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι.

Οὗτος δὴ ὁ παῖς Υάγνιδος τὸν Ὄλυμπον διδάσκει.
Ἐρέζων δὲ τοῖς κρείττοσιν, ὡς ἔφυ, αἱρέθη.
Τὴν δὴ ἔρεν ταύτην που φησὶν ᾄσματι Σιμωνίδης.
Χρυσῷ δὴ αἰγλήεντι περιήρμοσεν ἀμφιδασείας
Κόρσας, καὶ στόμα λάβρον ὑποδδέτοισιν ἱμᾶσιν.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι.

Οὗτος ὁ Κείου Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτὴρ
Ὃς καὶ τεθνειὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι.

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα Σιμωνίδη ἤρεο νίκας
Καὶ τρίποδας· θνήσκεις δ' ἐν Σικελῷ πεδίῳ.
Κείῳ δὲ μνήμην λείπεις, Ἕλλησι δ' ἔπαινον,
Εὐξυνέτου ψυχῆς σῆς ἐπιγιομένης.

Alia Simonidis carmina elegiaca uide in anthologia epigrammatum & alibi.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ὅμηρον.

Παροξυνέσθαι θελήσας τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος, ἀποστερεῖ αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι, ἐπεί φησι λῆδος τὸ περιτόπιον, ὃ Δωριεῖς λᾶδός φασιν, ὡς Ἀλκμὰν, Λᾶδος εἱμένα καλόν. ὅ ἐστι, λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές.

ΠΙΝΑ

ΕΚ ΤΩΝ

φαν

Ε Λέγετο δὲ

ψιν Σφλω

μός τι πὸρ καὶ

ἔθηκεν οὐ αὐ

δάρῳ Σφλω

δαρος διὰ λεγ

Σφλωὸν τῷ Ο

προσετέθηκε λόγ

ρε, νήπιε, βα

διὰ πομπηύων.

Λ

Λιπαρὰν

θαλῆ, τὴν πᾶ

ρος, Λιπαραὶ κ

ἔρεισμα κληνο

ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟφάνη σχολίων,

Ελέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· παρέθηκεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ παρὰ τῷ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλυμπίῳ, τοιούτοις αὐτῷ παρέθηκε λόγοις, Ω τάλας ἐφήμερε, νήπιε, βαδίζεις χρήματά μοι διαπομπεύων.

Αὐτόθι.

Λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος] ἀθαλῆ, τὴν πᾶσι κομῶσαν. Πίνδαρος, Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα κλειναὶ Ἀθῆναι.

ΑΡΧΙΛ

ΠΑΡΑ ΤΩ
ἐν τῷ περὶ ὁ
φόρων

Ο ὕμὴ ὁ αἶνό
πόλησι μ
ζώων ἢ φυτῶν,
ρικιθμός, ὡς φησ
τῷ περὶ τῷ π
ἀλόγων ζώων,

Αἶνός τις αἰ
ἀλώπηξ τ
Ξυνωνίην ἔθ
καὶ πάλιν ὅταν
Ἐρέω τιν' ὑμ
Ἀχνυμένη
Πίθηκος ᾔει
Μοῦνος α
Τῷ δ' ἄρ' ἀλ
ὠπητ
Πυκνὸν ἔχο

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΜΜΩΝΙΩ ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.

Ὁ μὲν γὰρ αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος Ταρραῖος ἐν τῷ περὶ τῶν παροιμιῶν. ἔστι δ' ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ,

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, ὡς ἄρ'
ἀλώπηξ τε κ' αἰετὸς
Ξυνωνίην ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς,

καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ,

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον ὦ Κηρυκίδη,
Ἀχνυμένη σκυτάλη·
Πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς
Μοῦνος ἀν' ἐσχατιὴν
Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ
Τζέτζῃ ἱστοριῶν χι-
λιάδι. α.

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ
Ἡράκλεις,
Αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ
δύω.

SAPPHVS AD PHAO-nem epistola, ab Ouidio scripta, sed multa (ut creditur) ex illius poematibus mutuato.

Ecquid, vt aspecta est studiosæ littera dextræ,
Protinus est oculis cognita nostra tuis?
An, nisi legisses autoris nomina Sapphus,
Hoc breue nescires vnde mouetur opus?
Forsitan & quare mea sint alterna requiris
Carmina, quũ lyricis sĩ magis apta modis.
Flendus amor meus est: elegi quoque flebile carmen:
Nõ facit ad lacrymas barbitos illa meas.
Vror, vt indomitis ignẽ exercentibus Euris,
Fertilis accensis messibus ardet ager.
Arua Phaon celebrat diuersa Typhoidos AEtnæ:
Me calor AEtnæo non minor igne tenet.
Nec mihi, dispositis iungam quæ carmina neruis
Proueniunt: vacuæ carmina mẽtis opus.
Nec me Pyrrhiades Methymniadésue puellæ,
Nec me Lesbiadum cætera turba iuuant.
Vilis Amythone, vilis mihi candida Cydnoi
Nõ oculis grata est Atthis, vt antè, meis:
Atq; aliæ cẽtũ, quas nõ sine crimine amaui.
Improbe, multarũ quod fuit, vn⁹ habes.
Est in te facies, sunt apti lusibus anni.
O facies oculis insidiosa meis.
Sume fidem & pharetram, fies manifestus Apollo:
Accedant capiti cornua, Bacchus eris.

Et Phœbus Daphnen, & Gnosida Bacchus
amauit:
Nec norat lyricos illa vel illa modos.
At mihi Pegasides blādissima carmina dictāt:
Iam canitur toto nomen in orbe meum.
Nec plus Alcæus consors patriæque lyræque
Laudis habet: quamuis grandius ille sonet.
Si mihi difficilis formam natura negauit,
Ingenio formæ damna rependo meæ.
Sum breuis: at nomen quod terras impleat
omnes
Est mihi: mensuram nominis ipsa fero.
Candida si non sum: placuit Cepheia Perseo
Andromede, patriæ fusca colore suæ.
Et variis albæ iunguntur sæpe columbæ:
Et niger à viridi turtur amatur aue.
Si, nisi quæ facie poterit te digna videri,
Nulla futura tua est: nulla futura tua est.
At mea quum legeres, etiā formosa videbar:
Vnam iurabas vsque decere loqui.
Cātabā, memini (meminerūt omnia amātes)
Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
Hęc quoque laudabas: omnique à parte pla-
cebam,
Sed tunc pręcipuè, quum fit amoris opus.
Tunc te plus solito lasciuia nostra iuuabat,
Crebráque mobilitas, aptáque uerba ioco.
Et quòd, vbi āborū fuerat cōfusa voluptas,
Plurimus in lasso corpore languor erat.
Ne tibi Sicelides veniūt noua pręda puellę:
Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse uolo.
O vos erronem tellure remittite nostrum
Nisiades matres, Nisiadésque nurus.
Nec vos decipiant blandę mendacia linguę:
Quę dicit vobis, dixerat antè mihi.
Tu quoque quę montes celebras Ericina Si-
canos,

(Nam tua sum) vati consule diua tuę.
An grauis inceptũ peragit fortuna tenorẽ?
Et manet in cursu semper acerba suo?
Sex mihi natales ierant quum lecta parentis
Ante diem lacrymas ossa bibere meas.
Arsit inops frater victus meretricis amore:
Mistáque cũ turpi damna pudore tulit.
Factꝰ inops, agili peragit freta cærula remo,
Quásq; male amisit, nũc malè quęrit opes.
Me quoque, quòd monui bene multa fideliter, odit:
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.
Et tanquam desint quæ me sine fine fatigẽt,
Accumulat curas filia parua meas.
Vltima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur vento nostra carina suo.
Ecce iacent collo sparsi sine lege capilli,
Nec præmit articulos lucida gẽma meos.
Veste tegor vili: nullũ est in crinibus aurũ:
Non Arabum noster dona capillus olet.
Cui color infelix? aut cui placuisse laborẽ?
Ille mei cultus vnicus autor abest.
Molle meum leuibus cor est violabile telis,
Et semper causa est cur ego semper amẽ.
Siue ita nascenti legem dixere sorores:
Hæc data sunt fila seuera meæ.
Siue abeunt studia in mores artésque magistrę:
Ingenium nobis molle Thaleia facit.
Quid mirum si me primæ lanuginis ætas
Abstulit, atque anni quos vir amarę potest?
Hunc ne pro Cephalo raperes Aurora, timebam.
Et faceres: sed te prima rapina tenet.
Hunc si conspiciat, quæ conspicit omnia, Phœbe,

Iussus erit somnos continuare Phaon.
Hūc Venus in cælū curru vexisset eburno:
Sed videt & Marti posse placere suo.
O nec adhuc iuuenis, nec iā puer, vtilis ætas,
O decus atque æui gloria magna tui,
Huc ades, inque sinus formose relabere nostros:
Non vt ames oro, verùm ut amare sinas.
Scribimus, & lacrymis oculi rorantur obortis:
Aspice quàm sit in hoc multa litura loco.
Si tam certus eras hinc ire, modestius isses,
Si mihi dixisses, Lesbi puella uale.
Non tecū lacrymas, nō oscula nostra tulisti:
Denique non timui, quòd dolitura fui.
Nil de te mecū est, nisi tantū iniuria: nec te
Admonuit quòd tu munꝰ amātis habes.
Non mandata dedi: neque enim mandata dedissem
Vlla, nisi ut nolles immemor esse mei.
Per tibi qui nunquam lōgè discedit, amorē:
Pérque nouē iuro, numina nostra, deas:
Quū mihi nescio quis, fugiunt tua gaudia, dixit,
Nec me flere diu, nec potuisse loqui.
Et lacrymæ deerant oculis & uerba palato:
Astrictum gelido frigore pectus erat.
Postquam se dolor imminuit: nec pectora plangi,
Nec puduit scissis exululare comis:
Non aliter quàm si nati pia mater adēpti
Portet ad extructos corpus inane rogos.
Gaudet & è nostro crescit mærore Charaxꝰ
Frater & ante oculos itq; reditq; meos.
Vtque pudenda mei videatur causa doloris
Quid dolet hæc? certè filia viuit, ait.

NON veniunt in idem pudor atque amor: omne videbat
Vulgus: eram lacero pectus aperta sinu.
Tu mihi cura Phaon: te somnia nostra reducunt,
Somnia formoso candidiora die.
Illic te inuenio, quanquam regionibus absis:
Sed non longa satis gaudia somnus habet.
Sæpe tuos nostra ceruice onerare lacertos,
Sæpe tuæ videor supposuisse meos.
Oscula cognosco, quæ tu committere linguæ,
Aptáque consueras accipere, apta dare.
Blandior interdu: veríque simillima verba
Eloquor; & vigilant sensibus ora meis.
Vlteriora pudet narrare: sed omnia fiunt.
Et iuuat, & sine te non licet esse mihi.
At quum se Titan ostendit, & omnia secum,
Tam citò me somnos destituisse queror.
Antra nemúsque peto, tanquam nemus antráque prosint:
Conscia deliciis illa fuere meis
Illuc mentis inops, vt quã furialis Erichtho
Impulit, in collo crine iacente feror.
Antra vident oculi scabro pendentia topho,
Quæ mihi Mygdonii marmoris instar erãt.
Inuenio syluam, quæ sępe cubilia nobis
Præbuit, & multa texit opaca coma.
Sed nõ inuenio dominũ syluæq; meumque:
Vile solum locus est, dos erat ille loci.
Cognoui pressis noti mihi cespitis herbas:
De nostro curuum pondere gramen erat.
Quinetiam rami positis lugere videntur
Frõdibus, & mille dulce querũtur aues.
Incubui: tetigique locum, qua parte fuisti:
Grata priꝰ lacrymas cõbibit herba meas.

Sola virum non vlta piè mœstissima mater
Concinit Ismarium Daulias ales Ityn.
Ales Ityn, Sappho desertos cantat amores
Hactenus: vt media cætera nocte silent.
Est nitidus vitreóque magis pellucidus amne:
Fons sacer: hunc multi numen habere putant:
Quem supra ramos extendit aquatica lotos
Vna nemus: tenero cespite terra viret.
Hic ego quum lassos posuissem flebilis artus:
Constitit ante oculos Naias vna meos:
Constitit, & dixit; quoniam non ignibus æquis
Vreris, Ambracia est terra petenda tibi.
Phœbus ab excelso, quantum patet, aspicit æquor:
Actiaum populi, Leucadiúmque vocant.
Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore
Misit, & illæso corpore pressit aquas.
Nec mora, versus amor fugit lentissima mersi
Pectora; Deucalion igne leuatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam
Leucada; nec saxo desiluisse time.
Vt monuit, cũ voce abiit: ego territa surgo,
Nec grauidæ lacrymas continuere genæ.
Ibimus ô Nymphe, mõstrataq; saxa petemus:
Sit procul insano victus amore timor.
Quicquid erit, melius quàm nunc erit. aura subito:
Et mea non magnũ corpora põdus habẽt.
Tu quoque mollis Amor pennas suppone cadenti,
Ne sim Leucadiæ mortua crimen aquæ.

Inde chelyn Phœbo, cõmunia munera, ponā:
Et sub ea versus vnus & alter erit.
Grata lyram posuit tibi Phœbe poetria Sappho:
Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.
Cur tamen Actiacas miseram me mittis ad oras,
Quum profugum possis inde referre pedē?
Tu mihi Leucadia potes esse salubrior vnda:
Et formę meritis tu mihi Phœbus eris.
An potes ô scopulis vndáque ferocior illa,
Si moriar, titulum mortis habere meę?
At quanto melius iungi mea pectora tecum,
Quàm poterant saxis pręcipitanda dari.
Hęc sunt illa Phaō quę tu laudare solebas,
Visáque sunt toties ingeniosa tibi.
Nunc vellem facunda forem: dolor artibus obstat,
Ingeniúmque meis substitit omne malis.
Nō mihi respōdēt veteres in carmina vires.
Plectra dolore tacēt: muta dolore lyra est.
Lesbides ęquoreę, nupturáque nuptáque proles,
Lesbides Aeolia nomina dicta lyra:
Lesbides, infamem quę me fecistis amatę,
Desinite ad citharas turba uenire meas.
Abstulit omne Phaon quod uobis antè placebat:
Me miseram, dixi quàm modo penè meus.
Efficite ut redeat: uates quoq; uestra redibit.
Ingenio uires ille dat, ille rapit.
Ecquid ago precibus? pectúsne agreste mouetur?
An riget, & Zephyri uerba caduca ferūt?
Qui mea uerba ferunt, uellē tua uela referrēt.

Hoc te, si saperes, lente decebat opus.
Siue redis: puppique tuę uotiua parantur
Munera: qd laceras pectora nostra mora?
Solue ratem: Venus orta mari, mare pręstat amanti.
Aura dabit cursum: tu modò solue ratem.
Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:
Ipse dabit tenera uela, legét que manu.
Siue iuuat longè fugisse Pelasgida Sappho:
Non tamen inuenies, cur ego digna fuga.
Hoc saltem miserę crudelis epistola dicat,
Vt mihi Leucadiæ fata petantur aquę.

Τολμᾶν ἀνάγκη. κἂν τυχω, κἂν μὴ τύχω.

~~αυθαδ~~
αὐθάδια φίλους ἀπωθεῖ.

λῆξαι ὀργῆς. κερδανεῖς ἀμείνονα

Τοῖς κρατοῦσι· μὴ μάχου.

κεῖνος ὀλβιώτατος

ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν

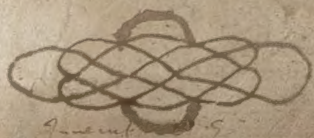
ἀδύνατα, καρτερεῖν οὐ ῥᾴδιον

βλαβερὸν το θηλυ

Homerus
Euripides
Sophocles
pindarus

no

Aristophanes
Æschylus

STANISLAVS
SOCOLOVIVS